

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مانیپهری دهزگای موکریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

گه پانه وه به ره و به خته وه ری

رۆمان

گهړانهوه بهرہو بهختهوهری

فهیمه رحیمی

وهرگپړانی

پهریناز محمدهد کهریم

دهزگای توپژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

گهړانهوه بهرہو بهختهوهری (رۆمان)

- نویسی: فهیمه رحیمی
- وهرگپړانی: پهریناز محمدهد کهریم
- نهخشهسازی ناوهوه: گوزان جهمال رواندزی
- بهرگ: موراد بهرامیان
- ژماره‌ی سپاردن: ۱۸۲۹
- نرخ: ۲۰۰۰ دینار
- چاپی په‌که‌م ۲۰۰۸
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (دهوک)

زنجیره‌ی کتیب (۲۳۴)

هموو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

نیمه‌یل: info@mukiryani.com

گەرانهوه بۆ به خته وهري، چاره نووسى كه له واندهيه له م شيوهيه، لاي كه سانيك رووي داييت، ئەم حه كايه ته چاره نووسى كچىكى گه نجه، له دهره وهى ئيران به دواى ناواته كانى خويدا ده گهريت، ئەم كچه له ريكردنىكى بهرده وامدايه به شيوهيه كه سه ره راي بوونى خيزانىكى باش و خو شه ويستى بى مه رامى لايكى خويندكار كه دلئى پى به ستووه، ناتوانيت ئەو بوشاييهى كه له ژيانيدا هه ستى پى ده كات، پر كاته وه، تا ئەو جيگه ي كه ده ست بۆ شوو كردنىكى چاوه روان نه كراو له گه ل لايك كه له دهره وهى ئيران ده ژى ده بات، پا له سه ر پيله كانى كو شكى ناواتى داده نييت و به لام...

به شى به ك

پا كه ته سپي دريو كه ي برا كه م له سه ر ميژه كه هه لگرت، له حالئيكدا كه ده سه ته كام به هوى قورسييه وه به ره و خوار شو ره وه بوون، رووم كرده دا يكم و وتم: ((زور قورسه)) پي كه نيني كى بى رهن گ له سه ر ليوى نيش ت و وتى: ((ئه گه ر هه ست ده كه يت كه ناتوانيت هه ليگريت، وازى لى بينه تاخوى بيبات)) په ستييه كه له سين گم رام گرتبوو، به هه ناسه دان ه وه يه كى گه و ره ده رم كرده وتم: ((ئيس تا كه زه حمه ته كه يم گرتۆته ئەستۆ، ده ييه م و ده يگه يه م))

تا نزيكى ده رگا كه بۆ يارمه تيم هات و ده رگا كه ي بۆ چوونه ده ره وه م كرده وه، به دل سو زى دا يكانه وه وتى: ((ئا گادار به نه كه ويت، چا كتر وايه به ته كسى بچيت)). په سه ندم كرد، چون كه به راستى پا كه ته كه قورس بوو، قورسييه كه ي بۆ من دوور له توانا، بۆ ساتي ك له خه يالى سه عيدي برام و نه وهى كه داواى له من كرده بوو پا كه تى كتى به ئەمانه تى به كه ي ها وري كه ي بگه رپنمه وه، تو پره بووم، له سه ر شه قامه كه ما وه يه ك چاوه رپى ته كسيم كرد، به لام به گه يشتنى پاس برپاره كه م گو رى، سوار بووم، ناو پاسه كه زور قه ره بالغ بوو، به لام پيا وى كى گه نج كورسييه كه ي خوى به منددا، منيش به وتنى ((سو پاس)) له جيگه ي ئەو دانيشتم، ديسان هه ناسه م تازه كرده وه، نيگام برپيه به رامبه رم، قه ره بالغى خه لكه كه فرسه تى بينينى شه قامى له من گرتبوو، پاشان هه ولما له شوو شه كه ي پال ده ستم سه يرى شه قامه كه بكه م، له كاتي كدا چاوم برپيسوه ده ره وه بيرم له خوم ده كرده وه، له وه هژده به هاره ي كه تپه پر كرده بوو، ئەمه ي

که ئیستا به ناوی شیوازنامهیه کی بئ ئیش، چیم دهویت و بهدوای کام هیوادا ده گهریم، بۆ داهاتووم بپارپیکم نه بوو، دوازه سالی خویندن نه بهمه بهستی بوونه ساحیبی ئیشیک به لکو به خاتر ئه وهی که ده بیته بخوینیت و شه هاده بهک بگری، تیپه رم کردبوو، ناخرین منالی ماله ورم، دوو خوشکه گه وره کم شوریان کردوو و رویشتون تا هه رکامیان باوه شی خیزانیک گهرم بکه نه وه، من له گه ل دوو برا مابوو مه وه، به کینکیان خویندکاره و پزیشکی ده خوینیت، ئه وهی دیکه له کۆمپانیایه کی بازرگانی شه ریکه، هه ردووکیان بئ ژن، به کئ به بیانوی دریزه پیدانی خویندن، ئه وهی دیکه، به قسه ی خۆی، له دوای به خت، نازانم له بهرچی کاتی بیر له باوکم ده که مه وه، به کسه ر مووی ره ش و سپی دیته بهرچاوم، بالا بهرزه وه همیشه نیعمه تانه ی که پینی داوه سوپاسگوزاره، باوکم بۆ گهرم هیشته نه وهی ماله وه درییی له هیچ هه ولتیک نه کردوو، تا ئه وه جیگایه ی که له توانایا بووه بۆ ئاسایشی ئیمه زه همتی کیشاوه، ئه وه وه ک ژنیکی ته واو و بئ عه یب ناوی دایکم ده هینئ، داوا له ئیمه ده کات ئه وه بکه یه نه منوونه بهک بۆ خۆمان له وانه یه به هۆی ئه وه وه بیته که دایکم مامۆستایه کی خانه نشینه و هه موو موچه که ی ده خاته بهرده ستی و باوکیشم تاریفی ده کات، به لام ده بیته ئیعتراف بکه م، که باشرین دایکی دنیا به، به شیوه یه ک رووخۆش و نزیکه لیمانه وه، نه ته نیا باوکم، به لکو ئه وانی تریش خۆشیان ده ویت، هه ست ده که م هه ردوو پام ته زیوه، په نجه کانی پام ده جو لینم، له وه ته زینه ی که له په نجه کانی پام په یدا ده بیته، دلنیا ده م که تووشی ته زینه ی پابووم، هه ندئ خۆم ده جو لینم، پاکه ته که م له سه ر ئه ژنۆم گیر ده که م، تا مه قسه د ریگه یه کی زۆر نه ماوه، خوابکات له م ماوه یه دا ته زینه ی پام چاک بیته وه، ئیسته زۆربه ی ریبواره کان دابه زیون، هه تاو به گهرمی له ناو پاسه که ده دات، سایه قه که جارنه جارنیک ئاره قی ناوچاوی ده سریت، کاتی گه یشتمه گه راج ئیتر ته زینه ی پام نه مابوو، دابه زیم، خه لک وه ها به توندی له لای یه کدا تیپه رده بوون، ده توت له شتیک راده که ن، له سه ر کۆلانه که هه ندئ وه ستام، سه یری ناو کۆلانه که م کرد، بۆ دلنیا یی زۆرتر ئه و ناویشانه ی که سه عید دابووی دووباره

خویندمه وه، کۆلانه که راست بوو، چوومه ناو ده رگای سییه م، ده ستهم برده پی شه وه و زه نگم لیدا، چاوه روانیم زۆری نه خایاند، ئافره تیکی گه نچ له چوارچیه ی ده رگا که ده رکه وت. ئه ده ب و شیوازی هه لسوکه وتم له بیر چوو، سه لامیکی ساردم کردو پاشان بئ ئه وهی خۆم بناسینم، پاکه ته که م خسته بهرده می وتم ((ئهم پاکه ته هی به هرامه تکایه پینی بلین سه عید زۆر سوپاسی کرد))، ئه و ئافره ته پاکه ته که ی لی وه رگرم له حاله تیکدا که پیکه نینیکی گالته ئامیز له سه ر لیوی بوو، وتی ((تۆ کاک سه عیدی)) سه رم شوپ کردو له حالیکدا که هه ولتم ده دا خۆم راگرم وتم، ((نه ختیر، سه عید برای منه و منیش هه لگری به یامی ئه وم))، به داخه وه نه متوانیبوو له رزینی ده نگم بشارمه وه و له کاتی وتنی ئهم وشانه دا ده نگم به ئاشکرا ده لهرزی، ئه و ئافره ته عه باکه ی ریک کردو وتی ((مه به ستیکی خراپم نه بوو، هیوادرم له گالته که ی من دلگیر نه بوو بیته، تکا ده که م بیره ژوو ره وه)) ده نگی گهرم و ئارام بوو، به زاراوه کانیدا، هه ستهم کرد کورد بیته، وتم ((نا سوپاس، زه همتت ناده م)) خواحافی زیم لی کردوو به په له له وئ دوورکه وتمه وه، تووره بوو بووم، نازانم زۆرتر له خۆم ناره حه ت بووم یان له و ئافره ته ی که ویستبووی ریو ره سی قسه کردم فیر بکات، چۆن ریگم دابوو ژنیکی شارستانی بئ ریزیم پئ بکات، له گه رانه وه دا، کاتی سواری پاس بووم، ئافره تیک که کچیکی (۴-۵) ساله ی له باوه شدا بوو، له ته نیشتم دانیشتوو، کچه که به راده یه ک هارو هاج بوو که ته واوی ورده پسکیته که ی رشته باوه شم، به تو په یی سه یرم کرد، که ترساو سه ری کرده باوه شی دایکی، پیکه نینیی ئه و ئافره ته ی جانتای لی وه رگرم بۆ ساتیکیش له بهرچاوم ون نه ده بوو، چهن باش ده بوو ئه گه ر به شیوه یه کی تر ئه وم بناسیایه، به که م جار خۆم بناساندا یه، پاشان به رسته یه کی جوان ده ستخۆشی سه عیدم پئ بوتایه، ئه سلن چهن باش ده بوو ئه گه ر به هرام خۆی ده رگا که ی بکر دایه وه، من مه جبوور نه ده بووم له گه ل ئه و ژنه دا قسه بکه م، ئه و نه ده له و بیرانه دا نوقوم بوو بووم، که کات و ریگام له بیر چو بوو، ته نیا کاتیک زانیم گه یشتومه ته شوینی خۆم، که له بهرام بهری خۆم چهن دیمه نیکی ئاشنام بینی، له ماله وه به راده یه ک

خراپه‌ی ئه‌و ژنه‌م وت که ده‌توت له‌گه‌ڵ دێوینکدا روو به‌رووبومه‌ته‌وه، به‌لام قسه‌کانی دایکم جارێکی تر منی تیگه‌یاندا که هه‌له‌ له‌خۆمه‌وه بووه، کاتی سه‌عید هاته‌وه، به‌تورپه‌یه‌وه داوام لێ کرد که ئیتر ئیشی خۆی نه‌خاته ئه‌ستۆی من، له‌به‌رامبه‌ری چاوه‌ماته‌کانی ئه‌ودا ژورره‌که‌م جێ هێشت، ئه‌و ماله‌ی که ئیهمه‌ی تیدا ده‌ژین له‌ هه‌ردوو لای هه‌وشه‌که‌ خانووی تێدايه، تاماوه‌یه‌که‌ له‌مه‌وپه‌ش ئیهمه‌ له‌گه‌ڵ مامه‌م و خه‌زانه‌که‌ی له‌م ماله‌دا ئه‌ژیاين، خانووی لایه‌کی هه‌وشه‌که‌ ماله‌ی ئیهمه‌ بوو، خانووه‌که‌ی دیکه‌ ماله‌ی ئه‌وان، به‌لام ئیستا ئه‌وان بۆ ماله‌ی گه‌وره‌تر باریان کردوه، خانووی ئه‌وبه‌ری هه‌وشه‌که‌ چۆل و بێ مه‌سره‌ف مابوو، باوکم ده‌یه‌وێت بیداته‌ کرێ، به‌لام پێوێستیه‌کی باشی به‌ره‌نگ کردنه، کاتی له‌ ژورره‌که‌ هاته‌م ده‌روه‌ خۆم گه‌یانده‌ ژورریکی چۆلی ئه‌و خانووه‌ له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌دا دانیشتم، بیرم ده‌کرده‌وه‌ چ رۆژانیکی جوان و خۆشم له‌گه‌ڵ کچی مام و خوشکه‌کامم له‌م خانووه‌دا تێپه‌رکردوه، به‌لام ئیستا ئه‌وان شوویان کردوه و رۆیشتون، من ماوم و دوویرا، چهند هه‌نگاو به‌دریژایی ژورره‌که‌ رۆیشتم، دایکم خه‌ریکی پاک کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌بوو له‌ ئیشه‌کانی ماله‌وه‌ که به‌ شیوه‌ی ئۆتوماتیکی روو ده‌دات بێزارم، که‌مترین شت لێره‌ گۆرانکاری دروست ده‌کات، دایکم به‌ ئه‌رکی خۆی ده‌زانیت که له‌به‌یانی تا ئیواره‌ خه‌ریکی ئیشی ماله‌ی بیت، ئه‌و چاکه‌ ده‌کات و له‌به‌رامبه‌ردا هیچی ناویت، ته‌نانه‌ت رۆژی ئیسراحه‌ت به‌خۆی نادات، بۆچی ده‌بیت وابی کاتی گه‌رامه‌وه‌ بۆلای دایکم ئیشی پاک کردنه‌وه‌ ته‌واو بوو بوو، خه‌ریک بوو ده‌ستی ده‌شت، منیش له‌نیوان کتیبی رۆمانه‌کان کتیبیکم هه‌لگرت و خۆم خسته‌ بان قه‌نه‌فه‌که‌، به‌بێ مه‌یلی ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ کرد، ده‌بیت پاش خویندنه‌وه‌ی، پوخته‌یه‌کی کورت کراوه‌ی لێ بنوسم، مه‌سه‌ودی برام ره‌خنه‌م لێ ده‌گرێ و ده‌لێت، ئه‌گه‌ر له‌بیری خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبانه‌ وانه‌کامم بخویندايه به‌ئاسانی به‌کالۆریم تێپه‌ر ده‌کرد، باشه‌ له‌وانه‌یه‌ حه‌ق لای ئه‌و بیت، به‌لام من ئیتر نامه‌وێت خۆم ئاوێته‌ی یاسای فیساکۆرس بکه‌م، کتیبه‌که‌م نایه‌ ئه‌و لاره‌، ده‌ستم خسته‌ ژیر چه‌ناگه‌م، چاوم برپه‌ خالێک، دایکم بێ ده‌نگی ژورره‌که‌ی شکاندو پرسى ((عه‌سر

له‌گه‌ڵ ئیهمه‌دا دیت؟) وتم ((بۆ کوێ؟): ((مالی مامه‌ت))، ((نا نایه‌م))، بۆچی؟ ((ده‌مه‌وێت کتیبه‌که‌م بخوینمه‌وه)) پرسى ((پاشان چی؟ تاکه‌ی ده‌ته‌وێت ته‌نیا دانیشی و کتیب بخوینیته‌وه؟ تو خۆت له‌ هه‌مووان دوور ده‌گریت، کچم تو له‌ ته‌مه‌نیکدا‌ی که ده‌بیت زۆرتر له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا هه‌لسوکه‌وتت هه‌بیت، تا له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا نه‌بیت نازانیت کتیبه‌ی ئه‌وان چیه‌)) دامه‌ ناو قسه‌که‌یاو وتم ((کتیبه‌ی خه‌لکی چ پێوه‌ندیه‌کی به‌منه‌وه‌ هه‌یه؟ مه‌گه‌ر من دکۆژم، هه‌رکه‌سه‌ی به‌رپرسیاری چاره‌نووسی خۆیه‌تی، تۆبه‌ شیوه‌یه‌که‌ قسه‌ ده‌که‌یت که ده‌لێی کۆمه‌ڵ له‌یه‌که‌ نه‌فه‌ردا کورت کراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌و یه‌که‌ نه‌فه‌ره‌ به‌راوه‌یه‌که‌ نه‌خۆشه‌ که هه‌رکاتێک بۆی هه‌یه‌ به‌ریت، تازه‌ له‌و کاته‌شدا هیچ پێوه‌ندیه‌کی به‌منه‌وه‌ نییه‌، هیوادارم کۆمه‌ڵێکی نوێ به‌ باوه‌ری ته‌واو و نوێ په‌یدا بێت، که پێوێست نه‌کات تو خه‌فه‌تی بۆ بخۆیت، تو دايم قسه‌ له‌ زنجیره‌ی خۆشه‌وێستی نیوان خه‌لکی کۆمه‌ڵ ده‌که‌یت، چهند جاره‌ بیستومه‌ که وتوته‌ شتێک ئه‌م خه‌لکه‌ی تا ئیستا له‌سه‌ر پێ وه‌ستاندوه، هه‌ستی خۆشه‌وێستی و نیشتمان په‌روه‌ریه‌، وتوته‌ زنجیرێک له‌ یاسای کۆمه‌ڵایه‌تی ئه‌م خه‌لکه‌ به‌یه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت، ئایا له‌ راستیدا وایه‌، یان ته‌نیا وێستوته‌ رسته‌کانت جوان بکه‌یت؟ باشه‌ ئه‌گه‌ر هه‌یه‌، بلێ چیه‌؟ له‌ کام زنجیره‌ قسه‌ ده‌که‌یت؟) دایکم به‌نووی په‌نجه‌ی تۆزی سه‌ر ده‌سکی قه‌نه‌فه‌که‌ی سه‌ریه‌وه))، پر به‌دل نیگای برییه‌ چاوم، وێستی ده‌ست بکاته‌ قسه‌کردن، بۆنی سووتاوی هات، دایکم به‌په‌له‌ چوو بۆ چیشته‌خانه‌که‌، پاش سه‌عاتێک شیو خورا، خه‌ریکی ئیشیک بووین، سه‌عید له‌ باوکمی پرسى، ((باوکه‌ حازری یه‌کی له‌ ژورره‌کان بده‌یت به‌کرێ بۆ هاوڕێکه‌م؟)) باوکم نیگای له‌سه‌ر جه‌ریده‌که‌ لابرد و وتی ((ئهی دوو ژورره‌که‌ی تر چی به‌سه‌ر دیت؟ هاوڕێکه‌ت ناماده‌یه‌ کرێی هه‌موو ژورره‌کان بدات؟)). سه‌عید بزه‌ هاته‌ سه‌رلیوی و وتی ((به‌دلنیا یه‌وه‌ ناتوانیت، ئه‌ویش وه‌ک من قوتابیه‌، ئه‌گه‌ر من بتوانم، ئه‌ویش ده‌توانیت)) دایکم چینه‌که‌ی ده‌ستی داناو وتی ((ئیمه‌ ناتوانین هه‌رکام له‌ ژورره‌کان به‌نه‌فه‌رێک بده‌ین به‌کرێ، ئیبه‌ به‌که‌لکی خه‌زانێک دیت به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌وه‌ نه‌دریته‌ کرێ باشته‌)) پاشان وه‌کو که‌سه‌یک که هه‌موو

وتەكانى وتبېت، دووبارە چىننەكەى گرتەو دەست و دەستى بە چىنن كردهو لەو ھەوا گەرمەدا بىننى شىلە بە دەستى داىكەمەو، گەرمای لەشى زۆر دەکرد. بەلام ئەو زۆر ئاسان دانەكانى لە شىشىكەو بە شىشىكى تر دەگواستەو، دواتر داىكەم سەرقال بوو بۆ نامادەکردنى جىگەى نووستن بۆ منالەكەى سارا، مەسعود پرسى ((من ئەم ھاورىيەت دەناسم؟)) سەعید سەرى بە نىشانەى رەزامەندى ھاوردە خوارەو و وتى ((بەلى ژورەكەم بۆ بەھرام دەوێت، خۆتان دەزانن ئىستا ئەو لەگەل خوشكەكەى دەژى، بەلام مېردى خوشكەكەى بۆ شىراز گواسترايەو، ئەو مەجبورە بۆ خۆى ژورىك بە كرى بگرىت)) پرسىم ((بۆچى لەو مائە نامىنئەتەو)) سەعید كە لە جىبى خۆى ھەلئەسايەو وتى ((چۆن مانگىك (۴۰۰۰) تەمەن بەدات بە كرى؟)) پاش وتنى ئەم رستەيە ژورەكەى بە جىبى ھىشت، پرسىم ((مەسعود، بەھرام ئەو يە كە خوشكەكەى بى ئەدەبە؟)) مەسعود چاوى تى برىم و وتى ((ئىستەش لەبىرت نەچووە؟ بەلى بەھرام ئەو)) پاشان رووى كرده باوكم وتى ((ئەو كورپىكى باشە، خەلكى كوردستانە، خىزانەكەى لەوئ دەژىن، تەنبا خوشكەكەى و مېردى خوشكەكەى لىرەن، كە ئەوانىش نەقل كراون، بەھرام لە سەعید گەورەترە، بەھەولئىكى زۆر دەرسى خويئندووە، دەزانى بابە ھەولئى زۆرى دەوێت كە كەسىك خۆى لەدئ وە بۆشار و پاشان بە زانكۆ بگەيەنئەت، ئەوئىش بەبى يارمەتییەك لەلایەن خىزان، يان ئەوانى دىكە. ئەوئەندە زىرەكى لەخۆى نىشان بەدات بەناوى خويئندكارى يەكەمى زانكۆ خەرىكى خويئندن بىت، ئەگەر من لەجىبى تۆ بوومايە قەبولم دەکرد، چونكە ھاتنى يارمەتییەكى گەورەيە بۆ سەعید، سەعید دەتوانئەت لە بوونى ئەو كەلك وەربگرئەت، ئىتر خۆت ئەزانئەت)) ئەوئىش بە وتنى ئەم رستەيە ژورەكەى بە جىبى ھىشت، لە نىوان داىكەم و باوكمدا پرس و راكراو گەيشتنە ئەم ئەنجامە كە بەھرام بەناوى كرىچى قەبول بكن، بەقسەى باوكم بە تىرىك دوو نىشان ئەپىكرا، ھەم سەعیديان خۆشحال دەکرد و لە ھەمان كاتئىشدا بەھراميان بەناوى مامۆستای تايبەت دا ئەمەزانند، بەيانى ئەو رۆژە سەعید بە خۆشحالئەيەو لەدەرگا چووەدەر، من لە دلئەدا بەرامبەر بەھرام، كە ھەرگىز

نەم دىبوون ھەستەم بە بىزارى دەکرد، لەوانەيە تەنبا كەسىك بووبىتەم كە بەھاتنى رازى نەبووم، بەھەر شىوئەيكە برىاردرايو، ژورىكيان بەتايبەتى بۆ بەھرام دانا، سەعیدىش كە دەيوست لە ھاورپىكەى نرىك بىت، گواستىيەو بە خانووى بەرامبەر و يەكئ لە ژورەكانى ھەلبژارد، بەمەيان رازى بووم، چونكە ژورەكەى سەعید بۆمن دەمايەو، ئىستا ئەمەتوانى بەخەيالئى رەحەت دەرگاى ژورەكەم داخەم و بى ئەوئى كەسىك بۆژۆم بكات، ھەرچەندە دلئ دەيوست كتىب بخويئەو، ئەو رۆژەى كە بەھرام ھات بۆ مالمان، رۆژئىك بوو وەكو رۆژەكانى تر، ھەتاوى بە تىنى ھاوئى ھەروا بىزاركەر بوو، من لە ژورەكەمدا سەرقالئى خويئندەوئى كتىب بووم، كە داىكەم سەرى ھىنايە ژورەو و وتى: ((مەپۆش يارمەتيم نادەيت؟)) سەرم بەرزكردەو و تم ((مەگەر ئەمپۆ لەگەل رۆژانى تر دا چ فەرقئىكى ھەيە؟)) لە حالئىكدا كە ھەولئى دەدا تورەيى خۆى بشارئەتەو وتى ((ئىمپۆ كرىچىيەكەمان دىت، زۆر چاكە كە تۆش يارمەتيم بەدەيت)).

((دايە شىوئەى چۆنە؟)): ((باش وەكو ھەموو گەنجەكانى دىكە، بەلام وابزانم لە سەعید زۆر گەورەترە، سەعید دەلئ تەمەنى تەنبا ۲۵ سالئە)): ((ھۆيەك بۆ درۆكردن نىبە بۆچى دەبىت تەمەنى بەكەمتر بلئىن؟ بزانم ئەو جلى كوردى لەبەردايە؟))

((نا، وەك براكەت قەمىس و پانتۆل دەكاتە بەرى)) عەسركاتئى لەگەل سەعید لەمەلئەو چوونە دەرەو، لەپشتەو بىنىم، پىاويكى چوارشانە بە قۆئىكى پر و رەش، چەند رۆژئىك لە نىشتەجىبوونى ئەو لە مالى ئىمە تىپەر بوو كە سەعید كلىلئىكى پى داوو، تا ھاتو چۆى بى كىشە بىت، كاتئىكە دەھاتەو زەنگىكى لئ دەدا، پاش كەمئ وەستان دەرگاگەى دەرەو، پىكەنىم بەو ئىشەى دەھات، ئايا خۆى بە چاكتر لە ئىمە دەزانى و ئەويست بە زەنگ لئدان ئىمە بە پىو بوەستىنئەت، رۆژئىك باوكم بۆ خواردنى شىو دەعوەتى كرد تايبەت بۆ لاي ئىمە، تا ئەو كاتە خۆم لە بەھرام شارەبويەو، بەلام ئەو شەو بەناچارى بۆ حازركردنى مېزى نان خواردن چوومە ژورى مېوان، لەوئ بە ھۆى سەعید يەكمان ناسى، چەنئى لئى ترسام چاوەگەورە و سەرنج راكئىشەكەى بەتوندى منى راجلەكاند، برۆ و سىملى پرى لەگەل دەموو چاوە

گهوره كهيدا ته گونجا، منيش باوهرم كرد تهمه نى له ۲۵ سال زياتره، كاتى پينده كهنى ريزيك دانى سپى له ژير لىوى ئه دره وشايه وه، هيچ له گه نجانى ئه مپروى نه ده كرد، نه به مليوه ملوان كه يهك نه ئه نگوستيله يهك له په نجه كانيدا، تهنيا سه عاتى كى دهسك چرمى رهش له دهستيا بوو، بوچى وابوو؟ مه گهر نه زوربهى لاهه كان قوپچهى قه ميسه كه يان ده كه نه وه بو لاسايي كردنه وه، له لاهه ئه وروپيه كان، بوچى پانتوله كهى ئه وهنده ساده بوو، ريك وهك باوكم... كاتيك قاپه كانم له سهر ميژه كه داده نا به هرام رووى كرده من وتى: «بهراى خوشكه كه تۆ كچينكى خوئينگهرم و ميه ره بانى» ده مويست زرده خه نه يهك بكه له بهرانبهر تارييف كردهى سوپاسگوزارى م، به للام له جياتى ئه وه به شيوه يهكى سارد وتم «بهراسته»، پاشان به رده وام بووم له ريكخستنى ميژه كه، ئه گهر به خاترى ماله وه نه بوايه، داخى دلّم له جياتى خوشكه كهى به سهر ئه ودا خالى ده كرد، به للام چاره يه كم نه بوو ده بوايه بى دهنگ بومايه، له سهر ميژى نان خواردن زور نارام ده هاته بهرچاو، تهنيا دهنكى كه وچك و چه تال بى دهنگان ده شكاند، له وه كه شهى كه دروست بوو بوو بيژار بووم، به سه عيديم وت «نازنام بوچى ته سجيله كه باش ئيش ناكات، هه موو شريته كان ده خواته وه» سه عييد وتى: «به يانى ده بيه م بولاى وهستا، له وان هيه خه تاي هيره كهى بيت» به پينكه نينه وه وتم «له وان هيه شكابيت»، به سهر سورماويه وه سه يرى كردم و پرسى «مه گهر كه وتوتته عهرز؟»: «خوى نا، به للام من توربه بووم و دام به عه رزا»، مه سعود وتى «كه واته ده بيت فاتيحه كهى بخوينيت» به هرام سه رى به رز كرده وه و سه يريكى منى كرد له وان هيه له دللى خويدا ده بيو تهم كچه شيتته. پاش خواردى شيو، دوو برا ئه ويان له نيوان خويان داناو كه وتنه قسه كردن سه باره ت به و بابه تانهى كه هه زيان لى بوو، كاتى خواحافيزى كرد، داواى له داىكم كرد كه هه رگيز به خاترى ئه و خوى نه خاته زه هه ته وه و پيوه ندى هاو رپيه تى له گه ل سه عييد له بير بباته وه و له گه ل ئه ودا تهنيا وهك كرىچيه كه هه لسوكه وت بكات، ده بويست سه ره خو بيت، له وان هيه هه ستي بكردايه كه نازاديمان لى سه ندروه، مانگيك له هاتنى تپهر ده بوو، له سهر ئه و

به لئينهى كه داىكم پى دابوو، سه ره خويى خوى هه بوو، به تهنيا خواردى بو خوى دروست ده كرد، جله كانيشى ده برد بو وشك شووى يان له ماله وه ئه يشوردن، ئه گهر من ئه وم له كاتى شتنى جل يان دروست كردنى خواردن بينايه، شه رمى نه ده كرد، يان كاتى بو پاكردى پياز فرميسك له چارى ده هاته خواره وه، ده بيت ئيعتراف كه م كه هه ندى جار به دزييه وه سه يرى ئيشه كانم ده كرد، به للام هه ر لى بيژار بووم، كرىچيان نه ده هينا ئيستاش كه هاوردو مانه خوينا كاريكى هه ژاره كه ده بيت جگه له دهرس خویندن وهك ماموستاى تاييه ت وانه بلئته وه و ئه وهنده پارهى نه بيت كه بو خواردن بچيته ريستورانتيك، ئه و له دللى يهك به يهكى ئه ندامانى خيزانه كه دا جگه له من جييه كى بو خوى كرىبوويه وه، سيماو سارا به ريزو شكوه ناويان ده هينا، ميژده كانيشيان كاتى له به رده م قسه كانى ئه و هه لده سانه وه، رازى و خو شحال بوون، ئه ويان به پياويكى هوشمند و سياسه ته دار ده زانى، به للام هيچ كام له و تارييف دانه وهى ئه وان كارى تى نه ده كردم، به پيچه وانه وه رۆژ به رۆژ منيش زورتر رقم لى ده بوو، رۆژانى هه ينى بو ئيمه رۆژى كۆبوونه وه بوو، ئه مه ش سونه تى خيزانى بوو كه پشتگوئى خستنى به گونا هه دژميژدرا، ئه ويش له م رۆژانه دا ئيشه كانى به شيوه ي ئوتوماتيكي ئه نجام ده دا و پاشان جانتا ره شه كهى حه مامى ده گرته ده ست و له مال ده چوه ده روه، له ماله وه حه مام هه بوو، به للام ئه و واى به باش ده زانى حه مامى ده روه به كاريبيت، دووم مانگى پاييز بوو، به پيچه وانه ي هه واو هه ورى رۆژى پيشوو، ئه و رۆژه ئاسمان ساف بوو، هه تاويكى بى رهنگ و خو ش ناو حه وشى داپوشينوو، باوكم ماويهك له پشتى په نجه ره كه وه ستاو سه يرى ئه و داره بچو كه ي ده كرد، كه له نيو باخچه بچو كه كه ماندا رواندبووى، پاشان رووى كرده ئه وانى ديكه و وتى «چاكر وايه ئه مپرو له حه وشه دا نان بخوين» ئه و داوا منالانه ي كه باوكم ده يكرده به ته وارى له گه ل تهمه نيدا ده گونجا، هيچ كاتى كه داىكم له گه ل تهم جوره داوايانه ي ئه ودا ناره زا به تى دهرنه ده برى، من به توربه ييه وه وتم «ديسان هه وه سى باوكم گولى كرد» به للام سارا به ده نگی به رز رازى بوونى خوى راگه ياند ناچار منيش ته تسليم بووم،

حەسرىيەكە ھەلگرت و لەھەوشدا رام خست، كاتى بەھرام ھاتەژوورەو، بە بىننى ئىمە كە ھەموومان لەسەر ھەسرى دانىشتبوو و پيالەى چابى لەبەردەستمان دابوو، زەردەخەنەيەكى كرد و پاشان لەگەڵ ھەمووان ئەحوالىرسى كرد، قژى تەپريو، دەموو چارى جوان بوو بوو، باوكم پيالەى چاى نايە بەردەستى و لەگەلیدا كەوتە قسە، من لەكۆمەلەى ئەوان جيابوومەو، ھەزم نەدەكرد لە جىگەيەك ېم كەئەوى لىيە، چونكە ئەوئەندە لە خۆيايى بوو كە سەيرى منىشى نەدەكرد، بەلام لەگەل سارا و سىما دادەنىشت و قسەى دەكرد، بابەك بە مامە بانگى دەكرد، كە دەيبىنى خۆى فرى دەدايە باوھشى، پاش خواردنى چاى ھەلساو چوو بۆ ژوورەكەى، كاتى شيو لەسەر داواى باوكم لەسەر سفرە حازر بوو، من لەو كارە منالانەى زۆر توپەبووم، بۆ ئەوئەوى قسەيەك بەبۆ مەيلى ئەوانى دىكە نەيەمە سەرزمان، بۆخۆم خواردنم تى كردو چووم بۆ ژوورەكەم، ئەم ئىشە لە چاوە تيژەكانى براكەم دوورنەما، عەسر كاتى دووبارە ھەمووان لە ژوورەكەدا بەدەورى يەكدا دانىشتن مەسعود ھاتە لام و وتى ((بۆچى ئەو ئىشەت كرد))، شام بەرزكردەو و تم ((كاك بەھرام بەراى ئىو كورپىكى باشە، بەلام من بېرايەكى دىكەم ھەيە)) قسەكەمى بېرى و وتى ((كەس داواى لە تۆنەكردووە تا ئەوت خۆش بویت، ئەو بەناوى ميوان لەسەر سفرە دانىشتبوو ئەمە دوور لە ئىحترام بوو كە تۆ)) قسەكەمى بېرى و تم ((من ھەر وام و نا گۆریم)) سەعيد بە توپەيبەو و تى ((خاتم خۆى بە كەسيكى كۆمەلەيەتى دەدات لە قەلەم، بەلام ئەگەر رازى منت بویت تۆ نەتەنيا كۆمەلەيەتى نیت، بەلكو نزمترین شىوازي ژيانى كۆمەلەيەتەت ھەلبىژاردو، ھەلسوكەوت نازانى، من)) لىرەدا داىكم خۆى خستە ناو گولمەزەكە و وتى ((منالەكان، تەواوى كەن، ئەوكارەى سەعيد ھەلەبوو، ئىستا بىن و ئەم رۆژە خۆشە خراب مەكەن)) ئەو رقى لە بەھرام ھەلگرتبوو دوو بەرابەر بوو، لەبەرئەوئەوى ئەو بووبو ھۆى ئەوئەوى كە دووبراكەم لە بەرچاوى دوو زاواكەمان، ئىھانەتيان پى كردم و غورورمىيان شكاند، شەو كاتى مالمان لە ميوان چۆل بوو، باوكم لەلامان دانىشت و وتى ((سەعيدە، تۆ خۆت چاكتر دەزانى كە من كەسى نەسيحەت كردن نيم، بەلام

دەيبىنم كە ماوەيەكە رەوشتت بە تەواوى گۆريو، ئىمە پيشنيارى تەواوكردى خويندگان بە تۆدا، رەتت كردهو، وتمان خۆت بەشتىكەو خەريك كە بەويش رازى نەبووى، من ھەست دەكەم كە ئەم ھەلسوكەوتەى تۆ بەھۆى بى كارىيەو بىت، ھەول بەدە بۆ خۆت ئىشى پەيدا بەكەت، بۆ خەياتى فيرە، يان ھەرشتيك كە كچە ھاوتەمەنەكانى خۆت دەيكەن، بەلام مەيەلە گەنجيت پوچ و بى ناوات بىت، تىبىنيەكى گرنگتر ئەمەيە كە من بە ھىچ شىوئەيەك تاقەتى بى ئەدەبى تۆم نىيە)) پاشان ھەلساو ھاويەنى عەينەكەكى پاك كردهو و ديسان خستىيەو بەرچاوى، نەسيحەت كۆتابى پى ھاتبوو، ئەوشەو بەبېرى جۆراو جۆرەو چوومە ناوچىگە، زۆر ھەستم بەتەنياى دەكرد، ھەستم دەكرد ھىچ كەس لە من تى ناگات، من لەگەل ئەم سونەتە غەلەتانە، ئەم ھەلويستە بەناو باشانە، بەم رىوئەسمە ميواندارى رازى نەبووم، بۆچى ئەبى بوونى كەسيك كە خۆشم ناويت بەناوى ميوان تەھەموول بەكەم؟ بۆچى وايان لە من دەكرد كە بۆ خۆشى خۆيان ريز لە ئەو بەگرم؟ دەبايە من لەئەوانى دىكە جيابوومايەتەو، دەبايە بۆ جىيەك بچوومايە كە ئازاد بوومايە و لەگەل كەسانتيك ھەلسوكەوتم كرادايە كە خۆشم ئەويستن، نەقەيدو مەرجيك، نەزەزا و تەسليميك، باوكم داواى لى كردبووم كە داواى لىبووردن لە براكاتم بەكەم بۆ رازى بوونى ئەو ئەم كارەم كرد، نايت تەسليمى بىر و باوئەرى ئەوان ېم، بەخۆم وت لە يەكەم دەرفەتتدا كە بەدەستى بىنم ئەوان جى دىلم، سبەينى بەھرام بەتەنيا ھاتەو بۆ ماڵ چوومە ھەوشە و لەگۆشەيەكدا دانىشتم، ھىشتا ھەتاو كەمىكى لەسەر ديوارەكە ماوو، پالم دا بە ديوارەكەو، دەمويست پاشماوئەى ھەتاوئەكە لەشم گەرم بەكاتەو، دەستم بردە ژىر پالم، دەموو چاوم بەرەو لای ھەتاوئەكە گرت. بايەك دەھات و قۆمى لەسەر ناوچاوم پەرش و بلاو دەكرد، كاتى ھىلاك لەو رۆحەى كە لەجەستەمدا قورسى دەكرد، چاوم كردهو، نىگام تىكەلەى نىگای بوو. لەپشتى شووشەكە سەيرى منى دەكرد، سەرم شۆر كرد و ھىواش رىگەى ژوورەكەم گرتەبەر، لە قوولوى چاوى ئەم پياو شتيك ھەبوو كە منى دەترساند، بۆچى نىگای گىانم دەلەرزىنى؟ ئايا بەراستى لەو بىزار بووم؟ عەسر،

سەئید لە حالەتیکدا کە فیکە ی لێدەدا هاتە ژوورەو، ئەو هەمیشە پاش هاتنە ژوورەو، ئامبیزی بۆ دایکەم دەگرتەو، وایر دەکەمەو بەم ئیشە، هیلاکی رۆژانە لە لەشی دەردەچوو، چونکە برسیکەیهک، لە چاوەکانی دەردەوشایەو، ئەبوت ((ئازارم مەدە)) سەئید بەساردی وەلامی سەلامەکی دایەو، کاتێ دەستم نایە سەرشان، سەئیدی کردم، بەلام کاتێ داوای لیبوردن کردنی منی بیست، منی کردە باوەشی و وتی ((گرنگ نییە بچکۆل، عاقل ئەبیت)) بەزەردەخەنەکی سەرلێوی زانیم کە بەراستی منی بەخشێو دەموست گۆی لە ئامۆژگاری ئەوان بگرم، رۆیشتم و لە فێرگە ((ماشین نووسی)) ناوم نووسی، ئەم ئیشەم بوو هۆی خۆشحالی مالهەو، سەئید لەلای یەکی لە هاوڕێکانی دەزگایەکی تایبی بەئەمانەت بۆ هێنام، من لە مالهەوش سەرقالی مەشق دەبووم، شەوێک سەئید چەند مەزەمەیهکی خستە بەردەستم، تا تایبی کەم، باوەری وابوو، ئەم ئیشە بۆ هەرسێکمان قازانجی هەیه، دەبوت ((تۆ دەستت رادیت، من و بەهرامیش کاتمان بۆ ئەگەریتەو بەزیرەکیهک کە لەخۆمدا بەدیم نەدەکرد، بروانامە کەم گرت و بەداویدا چووم بۆ خولی زمان، بۆ سەفەرکردن بۆ دەروە و لات دەبایە زانم بزانیایە، کاتێ مەسعود لە ناووسی من لە خولی زمان ئاگاداربوو، بە پیکەنینهو و تێ ((میس سەئید، پتووستی بە خولی زمان نییە، بەم بروانامە کە هەتە داتدەمەزینم)) وتم ((ئێستا کە ناچم بۆ زانکۆ، هەزە کەم ژوورە کەم بە بروانامە فێرگە پرکەمەو)). لە کۆتاییدا رازی بوون، من لە سەرەتای مانگی دوویمی زستان، لە کۆمپانیا بووم، بینایەکی گەورە و جوان بوو، بیناکە لەناوچەیهکی گەورەدابوو، کە بەدار دەورەدابوو، بوونی بەفر لەسەر چلی دارەکان دیمەنیکی جوانی دروست کردبوو، مەسعود دەستیکرد بە قۆلدا و هەردوو کمان بە مەصعەدە کە چووین بۆ قاتی چوارەم، منی برد بۆ ژوورەکی خۆی و وتی ((لێرە دانیشە تا دەگەریمەو)) ژوورێکی گەورەبوو، بەسێ میتری دارگۆی کە دوور لە یەکتەر دانرابوون، لەسەر یەکی لە میزەکان تەلەفۆن و لەسەر دوو میزەکی تر دەزگای تایب هەبوو، هەلسام و لە ژوورە کەدا ریم کردو چووم بۆلای پەنجەرە

داخراوە کە، لەویدا دەمتوانی دەوربەری بینای کۆمپانیاکە و هەروەها شەقامە کە ببینم، هاتو چۆی سەیارەکان بە هۆی بارینی بەفر بەهێواشی رووی دەدا، بەدەنگی دەرگا کە لام کردەو، مەسعود لەگەڵ پیاویک هاتە ژوورەو ئیمە بەیه کتر ناساند، بەخێرهاتنی کردم و پاشان رووی کردە مەسعود و وتی ((تۆ چاکتر لەهەرکەسیک ئەزانی لەبەر ئەو کۆتایی سالی دامتەزاندن نییە، بەلام ئەو دەتوانیت لە ئەمەروە ئیشەکی دەست پێ بکات و دامتەزاندنیشی بە شیوەی فەرمی ئەکەوتتە سالی تازهو)) سوپاسم کرد، ئەو پاش خاواخاوی کردن لە دەرگا کە چوو دەروە، تا نزیک نیوەرۆ لای مەسعود بووم و دوو هاوکارە کەم ناسی، خانمی موحنسی، ژنیکی ۳۵ ساله، کە ئیشی تایبی لاتینی دەکرد، ئاقای وەکیلی سەرۆکی کارگوزاری کۆمپانیا بوو، بۆ خواردنی نیوەروانە چووین بۆ هۆلی نان خوادن، بینینی ژمارەیهکی زۆر خەلکی بیانی لە هۆلە کەدا سەری سوپماندم، مەسعود کە سەرسوڕماوی منی بینی، وتی ((بەلێ، زۆرن، چەن پارە زۆریش دەچیتە گیرفانی ئەمانە)) وتم: ((باشە، ئەگەر وایر دەکەیتەو کە بوونیان زیادهیه بۆچی دەریان ناکەیت))، زەردەخەنەیهکی گالتە ئامبیزی کردو وتی ((بۆ پاراستنی ناوبانگی کۆمپانیا و ئەوەش کە بتوانین لەسەر پێ بوەستین دەبیت ئیمە لە بوونی ئەم کەسانە کەلک وەرگیرین، چونکە دەولەت پشتیان دەگریت، تۆ هیشتا گەنجی و لەم مەسلانە تێ ناکەیت. بەلام ئەمە بزانه گەنجانیکی زۆر هەن کە زیاتر لەمانە لەم بینایە دان موستەحەقی دامتەزاندن)) پاشان لێوی خوارەو بەدەدان گەستو دەستی بە خواردن کرد، من بە پێچەوانە مەسعود بێرم دەکردەو، چونکە لە هۆش دا ئەوانم بە چاکتر لە خۆمان دەبینی، سبە ئەو رۆژە لەپشت میتری ئیش دانیشتم، هەستم بە سەربەخۆی دەکرد، وامتەزانی بۆ خۆم بوومە بە کەسیک، براکەم لە بەرامبەرم سەرقالی ئیش بوو، بەزەردەخەنەیه کە جار بە جارێک دەیکرد، دلگەرمی دەکردم یە کەم موچەم هەرچەندە زۆر نەبوو، زۆر خۆشحالی کردم بە شیوەیهک کە چەند جار پارە کاتم ژمارد، مەسعود دەستیکیدا لە شام و بە پیکەنینهو و تێ ((پارەکان عەسلە، دلنیا)) وتم ((دەزانم، بەلام پەشوکاوم))

کاتی گه رانهوه کراسيک و چاکه تیکم بۆ دایکم و هه ندی شیرینیم کړی، به خۆش حالیهوه چوممهوه مان، هه موویان له مالهوه بوون، به هرامیش له وئ بوو، به لām به پیچه وانیهی ئهوانی دیکه که پێ ده که نین و پیرۆزباییان لێ ده کردم، ئه و زۆر وشک و کلێشه یی هه لئسوکه وتی ده کرد قاپی شیرینییه کهم له بهرده میدا راگرت، ئه و قورگ ئیشه ی کرده بیانوو نه بخوارد، ئایا به راستی نه خۆش بوو؟ ئه ی بۆچی کۆکه ی نه ده کرد؟ له گه ل ئه و هدا که هه وای ژووره که گهرم نه بوو، عاره ق له سه ر نئو چاوانی نیشته بوو، له سه ر میزی نان خواردن دووباره نیگامان یه کی گرته وه، له قوولایی چاوه کانیدا خه فته تیککی نادیار خۆی مه لās دابوو، یاری به خواردنه که ده کرد، هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا، زۆر زووتر له وانی دیکه له سه ر میزه که هه لئسایه وه، له وه لāmی باوکمدا که پرسى: ((بۆچی خواردنه که ت ته و او ناکه ی؟)) ته نیا وتی ((برسیم نییه))، پاشان داوای لیبوردنی له هه مووان کرد و چوو بۆ ژووره که ی خۆی، سه عید به سه رسورماوی وتی ((له زانکۆ باش بوو، بۆچی یه کسه ر وای لێ هات)) دایکم که میزه که ی کۆ ده کرده وه وتی ((هه لām ته خه به ر ناداتن سه به ینی خواردنیکى سووکى بۆ دروست ده که م)) چوومه ژووره که م نه ده ویست ئه و رۆژ و شه وه خۆشه ی که بووم، به هۆی نه خۆشی به هرام خراب بکه م له شوینی کاره که م به رده وام هه ولّم ددا له گه ل خه لکیدا به نه رمی هه لئسوکه وت بکه م، نه م ئه ویست کاریک بکه م که بیته هۆی سه رشۆری مه سعود، له گه ل خانى محسنی زۆربه ی نمان خۆش بوو له زۆربه ی کات بۆ یارمه تیم ده هات و له ئیشه کاندا یارمه تی دده ام، هه ردوو کمان راسته وخۆ له ژیر چاودیری مه سعود ئیشمان ده کرد، به لām له به شه کانی تریشه وه ئیشمان پێ ده سپێردرا، به هاتنی وه رزی به هار یه که م کۆرسى خولی زمانم ته و او کرد، شه وانه کاتی به شه که تی له خول ده گه رآممه وه، زوو ده چوومه ناو جینگه و له گه ل داها تودا هاوړی له خۆشیدا ئه خنکام، به لām هه میشه هه ر نیگای په شیوی به هرام ئه هاته وه یادم، دنبای خه یالّم داده رما، بۆچی ده بیته وا بیته؟ بۆچی ده بیته ئه و بۆ من مه سه له یه که بیته؟ مه گه ر ئه و بیر له من ده کاته وه، ئه سلّه ن مه گه ر من بۆ ئه و هه م؟

ته نانه ت کاتی که وه لāmی سه لآممه که م ده داته وه سه ری به رز ناکاته وه، بیگومان به وشپوه یه ی که من له و بیزارم، ئه ویش له من بیزاره له پشتی په نجهره که وه ستابووم، سه یری ژووره که یم ده کرد، ئایا ئه و سه رقالی سه عی و خویندن بوو؟ که و تمه بیری ته سه جیله که و وتم ((دایه چیت به ته سه جیله که کرد؟)) باوکم قه لئه مه که ی له سه ر جه ریده که داناو له جیتی دایکم وه لāmی دایه وه ((له به ر ئه وه ی که چاک نه ده کرایه وه، فرۆشتم به وه ستاکه خۆی، ئیستا بیر له کړینی ته سه جیلنیکى نوێ ده که مه وه))، به نزیک بوونه وه ی تاقیکردنه وه ی کۆرسى کۆتایی زۆربه ی هه ولّم ته رخانکرد بۆ زمان، ئه و رۆژه ی که تاقیکردنه وه م بوو زوتر له کۆمپانیا هاته م ده ره وه، تاقیکردنه وه که سه عاتی ۶ ده ستی پێ ده کرد و من ده مویت پێش تاقیکردنه وه که سه یریکی مه لزه مه کان بکه م، کاتی هاته وه بۆ ماڠ دایکم له حه مامم بوو، به په له مه لزه مه که م هه لگرت و چوومه حه وش به و عاده ته ی که هه مبه وو ده بوايه به رپۆشینه وه شتم ده رخ بکرایه هیشتا چهند لاپه رده یه که زۆرترم نه خویندبوویه وه که ده نگى جه ره سینک هات، به پێ ئه وه ی خۆم به ویت ده رگا که م کرده وه به هرام بوو ته ریق بوومه وه، به په له سه لآم کرد. چاوه رپای کردنه وه ی ده رگا که ی نه کړدبوو، بۆ چهند ساتیک کلیله که له نیوان په نجه کانی مایه وه، پاشان هاته ژووره وه و ده رگا که ی داخست، که گه یشته نزیک ژووره که ی، که مئ وه ستا، پاشان رووی کرده من و پرسى ((تاقیکردنه وه ت هه یه)) — ((به لئ)) — ((یارمه تیت ناوئ؟)) — ((موزاحیم نیم؟)) ده رگای ژووره که ی کرده وه و وتی ((موزاحیم نیت)) به ئاماژه ی ده ست فه رمووی لێ کردم، پام خسته ژووره که ی، ئه و له دواى من هاته ژووره وه، جانتاکه ی له سه ر میزه بچوکه که ی دانا، چاکه ته که ی داکنه د و هه لئو است، پاشان داوای لیبوردنی کرد و چوو ده ره وه یه که م جاربوو که پام ئه خسته ناو ژووره که، کتیبخانه بچوکه که ی پربوو له کتیب ئه م ژووره چهنئ له گه ل ئه و کاته ی که مالى مامم تیبیدا ده ژیان، گۆرابوو شیوه یه کی تری بوو، ژیانیکى ئاسایی و ته نیایی، که من شه یدای بووم، کاتی گه رپایه وه، ده ست و ده موو چاوی وشک کرده وه و پرسى ((کۆرسى کۆتایی؟)) _ ((به لئ))

((ساعاتی چند تاقیکردنه و هت ههیه؟)): ((شهش))

((چند ساعاتی کاتمان ههیه)) پاشان کورسییه که ی کیشاوه دواوه و دانیشته، بی ئه وهی چاوه پیتی قسه یه که له لای منوهه بیته وتی ((بنوسه)) ههستم کرد له بهرام بهر ماموستای زمان دانیشتوم و ئه و خهریکه من تاقی ده کاته وه، کاتی پاش هه نووسینی که سهرم بهرز ده کرده وه، چاوه کانی که تاساتیک له مه و پیش بریبوه من، ده یخسته سهر کتیبه که، چ دهنگیکی گری ههیه، ده بوایه له جیاتی دکتور، ببوایه ماموستا، چونکه به باشی دهیتوانی کاربکاته سهر قوتابییه کانی هه له کانی به تاقهت پی ئه و تمه وه، داوی له من ده کرد وشه که به و شیوهی که ئه و دهیوت، دووباره بکه مه وه، جاریک به گالته وتم ((توله هجته ههیه، من ناتوانم وشه کان وه که تو بلیمه وه)) بی ئه وهی پی بکه نیت داوی لیبورردنی کرد و بی دنگ بو، نازانم چه نیک له ژوره که ی دابوم ئه و گرامه ری زمانی ئینگلیزی به من ئه و ته وه، به لām کاتی سهیری کاتزمیری ده ستیکرد، وتی ((چاکتر وایه خوت حازر بکهیت)) کتیبه که ی داخست و دایه دهستم، هه لاسام و سوپاسم کرد. له جیاتی وه لām ده رگاکه ی کرده وه و وتی ((سه رکه و تو بیته)) کاتی له ئه نجامی تاقیکردنه وه کان ئاگادار بووم، ده مویست بچمه ژوره که ی و بلیم ده رچووم، به لām ترسام که له گه لمدا به ساردی هه لاسوکه وت کات، ته نیا به سه عیدم وت ده رچووم، هه لبهت ده مزانی سه عید پی ده لیت، له گه ل ته و او بوونی خولی زمان بریارمدا ئیشیکه تازه په یدابکه م، تائه و بوشاییه ی به هوی بی کاری هه موبو پرپکاته وه، ده مزانی خانمی محسنی هه همیشه بۆ یارمه تی داتم ئاماده یه، به یانی ئه و رژه له گه لیدا که وتمه قسه و داوام لیتی کرد تا ئیشیکه نیوه کاتم بۆ بدوزیتته وه، یه کن له شه وه کانی هه یینی هه موومان له مالی سیما ده عوهت بووین، به هرام و سه عید ده رنکتر له وانی دیکه هاتن، به هرام گولدانیکه جوانی هاوردبوو که به لای هه مووانه وه جوان بوو، کاتی چایم ده گه راند، هه لیکرت و وتی ((پیرزبایت لی ده که م))، پرسیم ((بۆچی)) دوو کلوی هه لیکرت و وتی ((به بۆنه ی ده رچوون))، حه زم له خۆم کرد، ده رچوونم بووه هوی ئه وهی که بزاتم بۆ ئه و گرنگم،

هه مووان سه رقالی قسه کردن بوون له باره ی هه موو با به تیکه وه قسه یان ده کرد، تا ئه و جینگه ی که ماندوو بووم، بۆ یارمه تیدانی سیما چووم بۆ چیشته خانه، سیما پرسه ((ئیسناش له به هرام بیزاری)) نا رام گۆریوه، خۆش حال بوو وتی ((ئیسنا بووینته ئه و سه عیده ی که ئیمه خۆشان ده ویت)) کاتی له گه ل سیما چوینه ناو کۆمه له که، قسه له زن هینانی مه سعود بوو، ماوه یه کی زۆربوو دایکم داوی له مه سعود ده کرد که بۆ خوی هاوسه ریک هه لبتیریت، سیما و سارا یه که له داوی یه که کچیان بۆ ده دوزیه وه، به لām ئه و سه لیه یه کی تابه تی هه بوو، هیچ کامیانی به دل نه بوو، دایکم رووی کرده به هرام و پرسه، ((تو خوشکیکی ترت نییه)) به هرام سه ری جوولاند و وتی ((به داخه وه نا، به لām کچی باش زوره، به که میک پرس و راکردن ده یدزنه وه))، له کاتی وتنی ئه م رسته یه نیگای بریه من، به لām زوو رووی گه رانده وه، نایا به پای ئه و من کچیکه ی باش بووم؟ ئه مه دووه مین جار بوو که به دریتابی ئه و شه وه ده بووه هوی خۆش حالیم، خانمی موحسنی، به لیتی خوی برده سهر، ئیشیکه له موخته به ردا بۆ په یداکردم، له سه عات (۳) تا (۸) ی شه و له وئ سه رقالی ئیش بووم کاتی ده وام چ له کۆمپانیا و چ له موخته به ردا فرسه تی بیرکردنه وه نه بوو، به لām شه وان هه رکه ده چوومه ناو جینگا ئاواته کاتم ده هاته پیش چاو، ئاواتی نازادیبون و به نازادی ژیان به سه ربردن، چه ندی به و ژنانه ی که له به ریوه یه تیه کانداییشیان ده کرد تیره ییم ده برد ئه گه ر تا دوو سالی تر له سه ر ئیشه که م به م شیوه یه به رده وام بوومایه ئه متوانی ئه وه نده پاره کۆبکه مه وه که به ئاسانی له ئیران ده رچم و تا ماوه یه که له لایه نی دارنده ییه وه بی خه م بم، پاشانیش ئه متوانی ئیشیکه ی باش بۆ خۆم بدوزمه وه، کاتی چاوه کاتم ده نوقاند، بیرم له به هرام ده کرده وه، چ ئه بوو ئه گه ر ئه و زهنگین بووایه، چ ئه بوو ئه گه ر له جیاتی ئه م هه موو وشک و برنگییه ی که می قۆشه چی بوایه؟ ئه و کاته ئه گه ر داوی منی بکردایه، په سه ندم ده کرد، یه که م مه رجیشم بۆ شووکردن، مانگی هه نگوینی دووساله له ده ره وه ی ئیران بوو، پاشان به خۆم ده وت: ((هه ی کچی، داوی دوو سال چی؟ نایا ده ته ویت وه دایکت بچیه ناو چیشته خانه و قۆت بۆنی بیاز و چیشته بدات؟ نا، ئه و

کاته نیتز هوالی نازادی نییه، ده بیئت مالداری و منالداری بکهیت، ئەوکاته بیری بههرام له مێشکم دەرده کرد و دهخه وتم، رۆژه گهرمه کانی هاوین دههاتنه پیش، من بهردهوام به گوروتینهوه ئیشم دهکرد، له تاقیگه دا چهند کچیکی لاوم ناسی بوو، پاش ئەوهی که ئیشه کهمان کۆتایی پی دههات، له دەوری یه کدا کۆئه بووینهوه و له ههر دەرگایه ک قسه مان دهکرد، چهند جار به کۆمه ل بۆ خواردنی شیو چوو بووین بۆ ریسئۆزانیکی گهره، له نیوان ئەم هاوڕیپانه کچی هه بوو که باش زمانی ئینگلیزی دهزانی، باوکی ئەوروپایی بوو دایکی ئیرانی، بۆ ئەوهی ئەو شتانهی فیروبووم له یادم نهچیت، له گه لیدا به ئینگلیزی قسه م دهکرد، ئەمه ش بووه هۆی دروستبوونی خۆشه ویستییه کی زۆر له نیوانماندا، ئەو کچی بوو که جوانی و له سه ر خۆیی تهبعی بوو، سه بارهت به هاوڕیپه تی له وانی دیکه دلئۆز تر بوو، زۆر جلویه رگی ساده و ئاسایی بوون، هه رچهنده هه ولی دها به مۆدیل پروات، به لām ئەوهنده له قهید و بهندا نه بوو، له قوولایی چاره شینه کهیدا جۆری له خۆزازی بوون و متمانه به خۆبوون، شه پۆلی دها، رۆژی لیم پرسی: «باوکت له ئیرانه؟» زه ده خه نه یه کی قه شهنگی کرد و وتی: «نا، له ئەلمان ئەژی، من و دایکم ته نیاین» پرسیم: «هه ز نا کهیت له وئ بژیت، ده لێن ژیان له ئەوروپا پری له ئەندیشه یه» ده ستمی له نیو ده سستی کردو وتی: «مالی من ئیره یه، من لیره له دایک بووم و ئیرانیم» دهنگی به راده یه ک جدی بوو که منی له پرسیاره کهم شه رمه زار کرد، پاش چهند ساتیک، زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه دوا: «ئهوروپا جیی ئەوروپاییه کانه، ئیمه رپوره سمی تاییهت به خۆمانان هه یه، ئەوانیش رپوره سمی تاییهت به خۆیان هه یه، تا ئیستا بیستوته که سی له وان به ناوی میواندار یاد بکات؟ بینگومان نا، چونکه ئەوان ره وشتی تاییهت به خۆیان هه یه، به لām ئەو کتیبانه ی که ئەوروپاییه کان سه بارهت به ئیران نووسیانه، قسه له میوانداری ئیمه ده کهن، له وانه یه یه کتر نه ناسین، به لām له دهر د و خه می هاو نیشمانه کاغان تی ده گه یین، ئەوان میهر و خۆشه ویستی ئیمه یان نییه، له وئ ئەگه ر به هۆی نه خۆشییه وه نه توانی له جیگهت هه لسی، که سی بۆلات نایهت و ده حوالت ناپرسی، چونکه هه موو که سی

بیر له خۆی ده کاته وه ته نیا تا ئەو جیگه هاوړی تۆن و له گه ل تۆدان که لکت بگاته ئەوان، من دووسال له گه ل باوکم له وئ ژیاوم رۆژی که گه رامه وه بریارمدا که چتر پام له م ناو و خا که نه خه مه دهره وه» باوه رکردن به قسه کانی بۆمن قورس بوو، به لām که بیرم ده کرده وه، دلنیا ئەبووم که بۆ گه واهیدانی قسه کانی به لنگه ی هه یه، سه بارهت به ریتا و شیوه ی بیرو پروای له گه ل ماله ودا قسه م کردبوو، هه زم ده کرد ماله وه، له نزیکه وه بیبینن، دایکم بۆ ئەم یه کتر ناسینه خۆشحالی خۆی نیشان دا، شه ویک پاش دهوام، به ریتام وت: «پیم خۆشه ماله وه مان بناسی» ریتاش خۆشحالی خۆی دهرپری، پاشان بۆ شه وی پینج شه مه بانگه یشتم کرد، ئەویش به لێنیدا بیئت، پینج شه مه هات، پاش دهوام پیکه وه به ره و ماله وه به رپیکه وتین، له رپئ بچ دهنگ بوو، منیش بچ دهنگ مامه وه، نه ده ویست به قسه ی پوچ ناسایشی تیک بدهم، ته نیا بۆ دانی کرپی ته کسی دامه پێشه وه: «بۆچی نه ته یشت حسیبئ بکه م؟» به پیکه نینه وه وتم: «تۆ میوانیت و منیش میواندار» زه نگم لیدا دایکم ده رگا که ی کرده وه، ریتام پی ناساند و پاش رۆیشتنه ژووره وه بابه ک یه کسه ر خۆی فری دایه باوه شی، ریتا ئەندامه کانی خیزانه کی ناسی و که وته قسه، تا نیوه ی شه و له گه ل ئیمه دا بوو، کاتی گه راندنه وه من و مه سعود گه یاندمان، هه زم ده کرد مالیان فیڕم، به لām ئەو چهند کۆلان مابوو بۆ مالیان دابه زی و خواحافیزی کرد، له مه سعودم پرسی: «رات سه بارهت به و چیه؟» وتی: «رایه کی تاییه تیم نییه، به لām بۆی هه یه کچیکی باش بیئت» به شیوه یه کی گشتی رای ماله وه مان سه بارهت به ریتا باش بوو، مانگی دوومی هاوین مه سعودیش چوه ناو کۆمه لی ژن داره کانه وه، شاییه کی زۆر ساده یان ساز کرد، ریتا ته نیا چهن نه فه ر له هاوړی و ناسراوه کانی خۆی بانگه یشت کردبوو، ژماره ی میوانه کان زۆر که م بوو، ریتا له جلی سپی بوو کینیدا وه کوو فریشته یه کی جوان و پاک ده هاته به رچاو، به رۆیشتنی مه سعود ماله وه چۆل ده هاته به رچاو، سارد و سربوو، هیشتا به رۆیشتنی مه سعود رانه هاتبووین که سه عید و به هرام ره وانه ی کوردستان کران، شه ویک که ماندوو له ئیشی رۆژانه گه رامه وه مان، بینیم مامه م له مالی ئیمه میوانه، تامنی

بيني له باوهشى گرتم و وتى: ((سعيدده، تو ناتتهويت ئيسراحت بكهيت؟)) وتم: ((بؤچى، زور ماندووم؟)) دهستى هينا به سهرمدا و وتى: ((له گهلا سەفەرئىكى دە رۆژيدا چۆنى؟)) پرسىم: ((بؤ كوئى؟)) وتى: ((دياره مەشەد)) وتم: ((ئىستا بؤچى مەشەد؟)) مامەم وتى: ((بەختىكى باشى دەويت كە ئىنسان بؤ زيارەتى ئىمامى هەشتەم بچىت)) ئەوان هەموو سالىك ئەچوون بؤ مەشەد، دەتوانم بلىم كە مەشەد مالى دوومى ئەوانە، بە مامەم وت: ((بەلام من ئىجازەم وەرەگرتووه)) دايكەم كە لە سەرەتاوہ لە ژىرەوہ سەبرى ئىمەى دەکرد وتى: ((ئەمە زور ئاسانە، ئىجازەى كۆمپانيا لە ئەستۆى مەسعود و تاقىگەش لە ئەستۆى ريتا)) كاتژمىر چواری پاش نيوەرۆى رۆژى دوايى، بەشەمەندەفەر بؤ مەشەد بەرئىكەوتىن، لە درىزى رىگەدا مامەم هەولئى دەدا من سەرقال بكات، ئەوئەندە خەرىكى موتالائى كىتەب و كىتەب خوئىندەوہ بوو بوو، كە بتوانىت لە هەر بابەتەك قسە بكات، ئامۆژم ژىنىكى بە برەوا دىندار بوو، لە سەرەتاي رىگەوہ خەرىكى دوعا خوئىندەوہ بوو، كاتى گەيشتىنە مەشەد لە يەكئ لە هوتىلە گەورەكان ژوورئىكمان گرت، من بە هۆى ماندووبوونەوہ، زور زوو خەوتم، كاتى هەلسام، مامەم لەبەردەم ئاوينەكەدا سەرى شانە دەکرد، وتم: ((وابزانم زور خەوتووم ئامۆژم لە كوئىه؟)) لە ولامدا وتى: ((ئەو غوسلى زيارەتى كردو چو بؤ مەرقەد، ئىستەش لەبەردەمى پەنجەرەى فولاد چاوەرپى منە ئەگەر حەز دەكەى، تۆيش وەرە)) مەرقەدەكە ئەوئەندە قەرەبالغ بوو، كە ئىمە لە تەنشىتەكەوہ وەستايىن و مامەم بەدەنگى بەرز زيارەتنامەى دەخوئىندەوہ، پاشان دەورمان داہوہ و لە دەرگاكەى تر هاتىنە دەرەوہ، ئامۆژمان لە پشتى پەنجەرەى فولادەوہ بىنى، پىكەوہ بەرەو شەقامەكانى شار كەوتىنە رى، ئىمە زۆربەى كاتژمىرەكانى رۆژمان لە مەرقەد دا دەبردە سەر كاتى پشوو دەگەراينەوہ بؤ هوتىل، كات زور زوو تىبەر بوو، كاتى گەرانەوہ دلم تەنگ بوو بوو، چەنى شەيداي ئەو سرووتە پاكەى مەرقەد و دەنگى ئەو بانگدەرە كە لە رۆژدا چەند جار خەلكى بۆلاى خوا بانگ دەکرد بووم، سەعيد و بەھرام ، رۆژى پيش ئىمە گەرايوونەوہ، سەعيد لە سەفەرەكەى بؤ كوردستان رازى

بوو، يەكسەر سەبارەت بە مالى بەھرام قسەى دەکرد، من شەوقى رازى بوونم لە دەموو چاوى بەھرام دەخوئىندەوہ. كاتى كە پاكەتى ديارى نايە بەردەست دايكەم بە دەموو چاويك كە لەشەرمدا سوور هەلگەرايوو وتى: ((لەلایەن دايكەوہ بؤ ئىوہىه)) بەگالتەوہ وتم: ((تۆ بەدايكتت نە وتوہو كە سەعيد خوشكىكى هەيە؟ ئەى ديارى من كوا)) زۆرتەر سوور بووہ وە و وتى: ((هەديەكەى تۆ، خۆم ئامادەم كردوہ، لەبەرئەوہى كە دايكەم نەيدەزانى بؤ كچى لە تەمەنى تۆدا چ شتىك باشە)) پاشان هەلئاسايەوہ و لە ژوورەكە چوہ دەرەوہ، كاتى گەرايەوہ پاكەتەكى داہە دەستم، سەعيد بە سەرسورماوى وتى: ((بەھرام تۆ چى دەكەى؟ تۆ بؤخۆتت كرى)) لىوى گەست و وتى: ((نا، ئەمە تايبەتە بە سەعيدە خان)) پاشان رووى كردە من و وتى: ((هيوادارم بەدلت بىت)) پاكەتەكەم كردەوہ، تەسجىلىكى تا رادەيەك بچووك بوو، پرسىم: ((تۆ دلئىيات ئەمە تايبەتە بە من؟)) ((دلئىابە تايبەتە بەتۆ)) سەعيد وتى: ((بەلام بەھرام، مەگەر تۆ ئەم تەسجىلەت بؤ زانكو نەكرىبوو؟)) ئەم جارەيان نىگاي تورەى برىه سەعيد و وتى: ((نا)) دامەناو قسەكەيدا و وتم: ((من تەنيا دەمويست گالتەيەكەم كرىبى تۆ زۆرتەر پىويستت پىيەتى)) بى هيج وەلامىك ژوورەكەى بەجى هىشت، لەگالتە نابەجىكەى خۆم شەرمەزار بووم و داوام لە سەعيد كرد بىگەرئىتتەوہ، بەلام سەعيد وتى بى كەلكە، ئەو قەبولئى ناكاتن لەناو تەسجىلەكەدا شرىتەك بوو. دام گىرساند گۆرانى كوردى بوو، هيجى لى تى نەگەيشتم، دەنگى تەسجىلەكەم زۆر كرد ئىستا كە تەسجىلەكەى بەمن داوہ، بىەلە بەلاى كەمەوہ سوود لە دەنگەكەى وەربرگىت، شەوى جومعە هات، هەموو بە بىنىنى تەسجىلەكە دلئىابوون كە ئىتر لە نىوان من و بەھرامدا هيج كىشەيەك نىيە، من رابردووم لە بىر بردۆتەوہ، شەو لەحەوشەدا جىمان راخست و دانىشتىن، لە نىوان قسەكانماندا تەزووى كارەبا پچرا، دايكەم بؤ هينانى لالە چوہ ژوورەوہ، بەھرام شقارتەيەكى داگىرساند و بە ئازامى وتى: ((مەترسە، زۆر ناخايەنى)) كاتى دايكەم بە چرايەكەوہ هاتەوہ، بەھرام چراكەى لەدەستى سەند و لە بەردەمى من داينا، لەوانەيە ئەو بى هيج مەبەستىك ئەم ئىشەى كرىبىت، بەلام من

ههستم دهکرد شينه نىگاي جياوازه، له كوټايي وهرزي هاوينا، ژيان رووى دزيوى
 خوځى به ئيمه نيشاندا، ميرهدهكهى سارا به هوځى تامپون له گهل گه لابهيه كدا گياني
 خوځى له دهست دابو، ئاسايش و بهخته وهرى مالهوه له ناو چوو جيگهى خوځى به خهم و
 موسيبت گرتوه، سالاني بهخته وهرى نه دووانه چنده زوو ته واو بو، ته نيا چوار
 سال پيگه وه ژيابوون و سارا چاره پي منالتيك بو كه ده بوايه بي سوز و خوځه ويستى
 باوك گوره بوايه، نه و روواوه پشتي باوكى شكاند چ گريانيكمان كه نه كرد چ
 هسه رته تيكمان كه نه كيشا، خوشكه زاكهم كاتي له داياك بو كه تازه هوه تهى باوكيان
 دهستى بي كردبو، له نه خوځخانه هه مووان دلته وايي سارايان ده دايه وه، هه ميد
 زورتر له وانى ديكه له خهفتهى له دهس دانى براكهى ده سوتا، بو سارا چاكترين
 ژووريان ته رخانكرد، تا ناخرين سات هه موو له لاي بوون، كاتي دكتور پاى خسته
 هو له كه وه، هه ميد راى كرده پيشه وه و پرسى: ((دكتور ..؟)) دكتور دهستى خسته
 سه ر شانى هه ميد و وتى: ((كورپيكي سالم! ته ندروستى داكيكيشى زور باشه)) به و
 وه زعه خراپهى كه سارا تپي كه وتبوو، چاره پيمان نه ده كرد كه منالبوونه كهى سروشتى
 بيت، كاتي كه به ويستى خوا هه موو شتيك به باشى ده چوه پيش، داكيكي مه جيد له
 نه خوځخانه مايه وه ده بوست خوځى چاوديري بو كه كهى بگريته نه ستو، له حالتيكدا كه
 خوځى زورتر پيويستى به چاوديري بو، هه رچهنده داوام لپي كرد كه بگه رپته وه مال
 قه بولئ نه كرد، سوياسى كرد و وتى: ((ئيزم بدن خوم يادگارى كورپه كه م به موه بو
 مال)) سارا ناوى كورپه كهى نا پيمان، ده بووت له گهل مه جيد دا له سه ر نه م ناو ريك
 كه و تويون نه وانى ديكه ش ريزيان له هه لبارنده كه يان گرت و قه بو لپيان كرد، سارا يان
 له نه خوځخانه وه برده وه مالي خوځيان و په يمانيان خسته ژير چاوديري خوځيان، روژه كان
 زور زوو تپه ر ده بوون، منيش بو ماوه يه كه بزم له نازادى ژيان له دهر وهى ولات نه
 ده كرده وه، به لام به تپه ر بوونى كات هه موو شتيك گه رايه وه دؤخى جاراني خوځى،
 ديسان هه مووان شه وانى هه ينى له دهر وى يه كه كوده بوونه وه، به م جياوازيه ي كه له
 جياتى مه جيد، هه ميدى براى ساراى ده هينا بو مالي ئيمه و نيوهى شه و بو بردنه وهى

ته گه رايه وه، من ئيتر زور كه م به هرامم ده بينى، سه عيديش، سه عى ده كرد،
 وه رزه كاني پاييز و زستانيش تپه ر بوون، به هانتى وهرزي به هار ديوى هه وتووى گيانم
 له خه وه لسا، ههستم ده كرد به رادهى پيويست پاردم كو كردو ته وه، به ياني سبه ينى،
 خانى محسنى لامان دانيشت و وتى: ((ده لپي چى نه م نيوه روپه شيو بخوين؟)) قه بولم
 كرد له هو لئى نان خو اردن هه ر دوو كمان سينيبه كامان برده سوچى هو له كه و له
 جينگه يه كى تاراده يه كه چو له دانيشتين، پاش شه وهى كه ده ستمان له خو اردن هه لگرت،
 پرسى: ((تا ئيستت بيرت له شوو كردن كردو ته وه؟)) به يه كجار له شم سارديبو، پاش
 مردنى مه جيد، له ماله وه هه رگيز باسى شوو كردن و ژن هينان نه كرابو و تم: ((نا))
 پرسى: ((بوچى؟)) - ((له بهر شه وهى به ته ماى شوونيم و به پيويستى نازانم كه بيري لي
 بكه موه)) سه رى جوولاندو وتى: ((شه وه چى ده لپيت، هه ر كچيك ده بيت روژنيك
 شووبكات)) قسه كه يم پرى و تم: ((زور كه سيش بووه كه تا كوټايى ته مه نى به ته نيا
 ژياوه)) نيگايه كى پر له پرسياى كردم و وتى: ((ايا گرفتى له ژيانتا هه يه كه له
 شوو كردن راده كهى؟)) تم: ((نا، من نه عاشقم و نه كه سى خوځشى ده وپت، ته نيا
 نامه وپت شووبكه م، ژيانى بي هاوسه ريم زورتر به دل، نامه وپت نه ركه بگه رمه نه ستو،
 هه رنه مه)) ((ته نيا تو نيت كه له شوو كردن دهرسى، زور كه س هه يه وه كو تون، به لام
 كاتي شوو ده كه ن به ترسى له راده به دهرى پيشووى خوځيان پى ده كه نن، هه يچ شتيك
 چاكت له باوه شى گه رمى خيزان نييه، شه وپش خيزانيك كه خوت دروستى بكه يت))
 هه لسام و تم: ((من شه و باو شه گه رمه م هه يه، دروست كردنى دووباره ي به هه يچ
 نازانم)) دستمى گرت و وتى: ((زورتر بيركه روه، من له گهل مه سعوديش قسه م
 كرده وه)) تم: ((نه ده بوايه وات بكردايه، چونكه له مالي ئيمه دا شوو كردن به زورنيه،
 هزم نه ده كرد مه سعود بيزانيايه)) پاش نيوره و به چونه ژووره وه بو تاقينگه ريتا
 هات بو لام و پرسى: ((هه مرؤ خانى محسنت بينى؟)) تم: ((توش نه زانى؟)) ((مه گه ر
 عه ييه؟)) دوپنى شه و به منى وت و داواى لي كردم قسه ت له گهل بكه م)) ((پيويستى به
 قسه نييه، من وه لامى خوم داو ته وه به خانى محسنى)) بريسه كه يه كه له چاوه كانيدا

دروهشايه و وتى: ((دهتوانم بپرسم چیت وت؟)): ((بهلى، پېم وت كه بهتەماي شوونيم)) ريتا خۆى خسته سەر كورسييه كه و وتى: ((بوچى وتت نا؟ بهتەماي تا چەن سالى تر بهتەنيا ميئيتتهوه؟ سەر تهنجام رۆژى ماندوو دهبيت و دهبيئيت كه ژيانت به فيرۆ چوه لهوانهيه ئه و رۆژه دووربيت سەيرى دهوروبەرت كه و هەمووان بيينه)) وتم: ((ريتاً من ناواتى زۆرم هەيه)) به پەنجە دام لە سينگم و وتم: ((نامەويت بەشووکردن ئاواتەكەم ببەم بۆ گۆر، حەز دەكەم بە تەنيا بژيم و لە ئيران دەرچم، حەز دەكەم بچم و بپروانامەم وەر بگرم)): ((چ بپروانامەيهك؟)): ((نازەم، هەر شتى كه بتوانى ناوى بپروانامەى ليئيريت، ئەگەر سەرکەوتوو نەبووم ئەگەر پيمەوه شوو دەكەم)) سەرى جولاندو وتى: ((... تۆ زۆر جيى ريزى بۆمن و منيش خۆشم ئەوييت)) وتم: ((منيش هەر وهه)) وتى: ((درودهكهى، ئەگەر منت خۆش بوستايه، بهلاى كه مەوه ئەوت ئەبينى)): ((كاتى نامەويت شووبكەم، بوچى دهبيت ببينم؟)) پيئەنى و وتى: ((لهوانهيه رات بگۆر)): ((ريتاً! ئەگەر بۆ ئيسباتى هاوڕييه تيمان بهلین بدهم كه بهس ببينم، رازى دهبيت؟ بهلین ددهبيت، زۆرتر له مە نهچيته پيش؟)) دەسى گرت و وتى: ((دلتيابه، ئيزن بده بيت و ببينى، ئەگەر به دلت نەبوو بههەر شيويهك حەزت كرد، هەلسوكهوت بكه)) ئەو شهوه مەسعود و ريتا هاتن بۆ مالممان، مەسعود مەسهلهكهى بهدايەكم راگەياند و بهساراييشى وت رۆژى دوو شه مەى حەوتەى داها توويان بۆ رۆژى خوازبيني هەلبژارد، ئەو رۆژه نهچومەوه بۆ كۆمپانيا، بهلام وهكو هەموو كچه گەنجەكان چاوهريى داواكار بووم، كه مەترين ترس و دلەپراوكيم نەبوو، دەمزانی كه قەبولى ناکەم ئەندامانى خيزان يەك له دواى يەك گەيشت، بههرام و سهعيديش به پيچەوانهى رۆژانى پيشوو، له مالهوه مانهوه، خوشكهكەم به وهسواسييهكى تايبهتبييهوه، له نيوان جلهكاندا يەكيى هەلبژاردو وتى: ((ئەمە چاكتره، بهلام نا، لاواز نيشانت ندهدا، چاكت و ايه ئەم جلهيان له بهر كهيت، رەنگى شين له دەموو چاوت ديت)) پيئەنيەم بهو ئيشانه دههات كه دهيانكرد، قۆم كۆكردبويهوه، سارا قۆمى بهردايهوه و وتى: ((ملت بەرزە، دهبيت قۆهكەت بخهيته سەر شانت)) چيان بهسەر من

كه نههينا، ريتا پرسى: ((دهترسى؟)): ((نا، چونكه دهزائىم شوگردن له نارادانييه)) كاتى چركه ژمييرهكه شەش جار لييدا، نيگه رانيم له سيماياندا دهخويندەوه، له وهى كه گرنگيم پي نهدهدا رازى بووم، زەنگى يەكەم، مەسعود، وهكو كه سيك كه چاوهريى ميوانىكى گرنگه يەكسەر دەرگاكهى كردهوه و به دەنگى بەرز، به شيويهك كه هەمووان دهيانبيست به خيهراتنى دەرکردن، دايەكم بهره و پيريان چوو، بردنى بۆ ژوورى ميوان، رپورهسى ناساندن تهواو بوو، ساراو سيمما به پەله هاتنه ژوورهكهى من، دەم و چاويان له خۆشيدا سوور هەلگهراپوو، سارا وتى: ((سهعيدە، نازانى چەندە جوان و ريك و پيئە)) خانى محسنى هاته ژوورهوه، ماچى كردم و وتى: ((هيوادارم پەرويزت بەدل بيئت)) وتم: ((زۆر هيوادار مەبه)) دەستى گرت و بردمى بهره ژوورى ميوان، من له گەل سى نهفەردا چومە ژوورهوه، خانى محسنى رپورهسى يەكتر ناسينى گرتە ئەستۆ، من كهوتە بهرامبەرى نيگاي كپيارى ئەوان، براكهى پەرويز سەيرى سەرتاپاي منى كرد و وتى: ((خانى محسنى زۆر تاريقى تۆى دەكرد، ئيستنا دهبينم، بهراستى شايەنى ئەم هەموو تاريق دانەوهيت)) زەردەخەنەيهكەم كرو سوپاسم كرد، پەرويز زۆر زوو دەستىكرد بهقسەكردن، ئەو گەنجيىكى جوان و رووخۆش بوو وه زۆرتر هەولى دەدا وشەى بيانى بهكاربيئت و هەا به دلتيابيهكى زۆره وه قسهى دەكرد كه ئينسان هەستى دەكرد، ئەوهى كه دهليت راسته، قسه له دەزگيران دار هاتهكايهوه، ئەمەى كه ماوهى دەزگيراندارى پيويسته بۆ ئەوهى كچ و كوڤ يەكتر بناسن، دايكى پەرويز ژنيكى تيگهيشتوو خوئينگەرم بوو، زۆر زوو چوه دلتهوه، كهوتە قسه و وتى: ((ئەگەر ئيجازە بدن ئاهەنگى بچوك ساز دەكەين، پاشان پريارى مارهبرين و ئاهەنگەكانى ديكە ددهين)) تاهاتم بگەمە خۆم بوو بوومە كچيىكى دەزگيراندار و حەلقهيهكى زۆر گران بهها له پەنجەمدا، شهوانه پاش كۆتايى دەوام له تاقىگه پەرويز دههات بهشويئما و پيئەوه بۆ نان خواردن دهچووين بۆ يەكى له رستۆرانه گورهكان، ئەوهنده ديارى بۆ كپييوم كه هەموو شتوو هەموو كهسيكەم له بىر چوو بۆيهوه، ئەگەر ببينايه له بهردهم فرۆشگايه كدا راوهستاوم، بهزۆر دهيويست

بزائیت چ شتیك سهرنجی راکیشاوم، تا بۆمی بکریت، کم کم ههستم کرد ته نیا کهسێک که دهتوانم له گه لیدا بژیم، نهوه، ئیتر شهوانه کاتی خهو، چاوه کانی به هرام نه دههات بۆلام، ئیمه له گه ل یه کدا قسه مان ده کرد، به لām هه ندێ کات له قسه کانی تی نه ده گه یشتم، گالته ی به ماره برین دههات و دهیوت به لئینی ئه خلاق ی به سه، دهیوت: ((ئهم رپوره سمه بۆ وه چه ی نه مرۆ ئیشیک ی پوچ و بیهوده یه، به لām کاتی من ههستی خۆم به رامبه ر به رپوره سمی ماره برین وت، وتی: ((من به خاتری تۆ له سه ر سفره ی ماره برین دانه نیشم وه کوو با پیرانان وه لām ی به لئ ی به مه لاکه ده ده م و پاشان به گالته یه ک بابه ته که ی ده گۆری)) رۆژیک له گه ل ریتا که وتمه قسه و وتم: ((په رویز با وه ری تایبه ت به خۆ ی هه یه، ئه و به هه موو با وه ره کانی ئیمه پی ده که نی)) ریتا پرس ی: ((باشه رای خۆت چییه؟)) ((نازانم، له وانیه من با وه رو ئیمانیک ی به هیترم نه بی، به لām ئه و به هیچ عه سلێک با وه ری نییه))، پاش ئه وه چه ند جاری تریش له گه ل یه کدا سه باره ت به رپوره سم و با وه ری میلی و ئایینی قسه مان کرد، هه میشه قسه کانی په رویز منی ده ترساند، جارێک که زۆر له دهستی دلگیر بوو بووم، به ناوی لیووردن ملوانکه یه کی له بیژیلیان بۆ کریم، کم کم ههستم کرد هه رچه نده زۆرتر ئه و ئه بینم و هه ر چه نده زۆرتر قسه ی له گه ل ده کم، دوورتر ده مه وه لی، هه ولّم ددا که متر قسه بکم و قسه کانی ده ویش به نه بیسترا و بزاتم، به شیوه یه ک که شه ویک وتی: ((باله م ولاته بچین، ئه و کاته ئه بین ی که قسه کانی من هه مووی راسته)) له ماله وه دا یه کچیک ی بی ده نگ و هیمن بووم، به م هۆیه وه که س نه یته توانی له رازم تی بگات، هه مووان وا بیران ده کرده وه که من رازی و به خته وه رم، به لām شتیك وه ک خۆره گیانمی ئه خوارد، ده مزانی که با وه ری په رویز له گه ل با وه ری مندا یه کتیک نییه، ئه مزانی که ئه و هیچ قهید و به ندیک قهبول ناکات و پابه ندی هیچ عه سلێک نییه، دوو دل بووم، ئه گه ر له گه ل ئه ودا بچومایه، ئاواتم دههاته دی؟ به لām ئه گه ر نه چومایه ده بوایه ده زگیرانداریم تیک بدایه، نه مده زانی چ چاره نووسیک چا وه رپم ده کات، شه ریک ی یه کانگیری قورس بوو، نه مده توانی ئاواتی ژیان له ده ره وه ی ولات له بیر به رم، پاشان بریاری خۆمدا، به خۆم

وت، به سه بر و تا قهت ده یه پیمه سه ر ری، هه رچی بیّت، ئه و موسلمان ه و موسلمان زاده یه))، پاش دوو مانگ له سه ر سفره ی ماره برین دانیشتم و شوو کر دتم بوو به ره سمی، عاشقی نه بووم، نیگای رۆحمی گه رم نه ده کرد، داها تووم تاریک و لیل ده بین ی، له فرۆکه خانه به هرام پاکه تیک ی دایه دهستم و له حالیکدا که دهنگ ی به ئاشکرا ده له رزی، ئاره زووی به خته وه ری بۆ کر دتم، پاشان فرمیسه که ی که له گۆشه ی چاری دههاته خواره وه سربیه وه، وتم: ((سو یاس، دیاری به که ت له گه ل خۆم ده به م))، ناماژه ی کرد به پاکه ته که و وتی: ((شایانی تۆ ی نییه، ته نیا به ناوی یادگاری و بۆ ئه وه ی که ئیمه له یاد نه که ی ت)) وتم: ((هیوادارم کاتی گه رانه وه م هه ردووکتان له جلی پیروزی نوژداریدا ببینم)) به درپژایی ما وه ی ده زگیران داری ئیمه، به هرام دا یه بیکه نیینیک ی گالته پیکه ری له سه ر لیو بوو، به لām کاتی خوا حافیزی، بۆ ساتیک له نیگایدا خه میکی گه وره م خوینده وه، نیگاکه ی ناگری به ردا له گیانم و من به ته واوی بووم قه بولّم کرد، کاتی فرۆکه که به رز بوویه وه ههستم کرد دلّم بۆ ئه و نیگایه ته نگ بووه و به ده نگیک ی نرم وتم: ((ئیمه ده گه رپینه وه؟)) په رویز سه ری لی نزیک کر دمه وه و وتی: ((له مه و به داو هه ست به ژیان ده که ی ت)) من ته نیا زه رده خه نه یه کم کرد، ئه لمان له به ر چارم ولاتیک ی سارد و تووره بوو، به خۆم ده وت که ئه م هه سته به هۆ ی ئه و رقه یه که له هیتله ر له دلّمدا یه، به په رویزم وت: ((بۆچی ئه لمان، به لامه وه خۆش نییه؟)) به ده نگ ی به رز دایه قاقای پیکه نین و وتی: ((ئارامت هه بیّت تازه ها تووی))، به لām راستی ئه وه بوو که ئه و هه موو به رفراوانییه کاری تی کر دبووم، به شیوه یه ک که تاما وه یه ک له بیرم کر دبوو که ئیرانیم و ساحیب ی با وه ری تایبه ت به خۆم، ژیا مان له ماله جوانه که ی ئه و دهستی پی کرد، کم کم ها ورپۆ رهنگا و رهنگا کانی ناسی و له و میوانداریانه ی که له داوی یه ک بۆ ئیمه یان ساز ده کرد، حازر ده بووم، پاشا وه ی کاتمان له کلۆپ به سه ر ده برد، یان بۆ بینینی شاره جیاوازه کان ده چووین. په رویز، به قسه ی خۆ ی ده یویست من له ته نیایی ده ریئیت و بمات بۆ دنیای نو ی و پیشکه وتوو، ئه وه نده سه رقان بووین که فرسه تمان نه ده کرد له سه ر با وه ری یه کتر قسه بکه یین، به لām ههستم ده کرد هاوسه ره که م

سه‌بارت به پيشه‌كەى خۆى درۆى كردوه، زۆرتر هاتو چۆى ئەو كلۆپ ((يانەى سينه‌ما)) بوو، شه‌ويك كه‌به پيچەوانەى شه‌وانى تر هه‌ميشه ته‌نيا بووين پرسيم: ((په‌رويز، ئەى بازرگانىتى و ئيشى بازرگانى تۆ له‌ كوێيه؟ به‌منت وتبوو كه بازرگانى مافوور ده‌كەيت، به‌لام له‌ ماوه‌يه‌دا ته‌نيا شتيك كه نه‌مبيني مافوور بوو)) كه‌وته پيکه‌نين و له‌ حالتيکدا كه بۆلای په‌نجه‌ره‌كه ده‌چوو، وتى: ((ئه‌گەر به‌تۆم بوتايه كه ساحيى سى کلۆيم، شوت پى ده‌کردم؟)) دا‌لغەم ليدا، هيچ وه‌لامتيك نه‌دايه‌وه، پرسى: ((بۆچى بى ده‌نگى؟)) وتم: ((نا، رازى نه‌ده‌بووم، ئيستاش له‌کرده‌ى خۆم په‌شيمانم، مه‌گەر ده‌س له‌م ئيشه هه‌لگري و ئيشيکى به‌ئاپرو هه‌لبۆئيرى)) به‌ده‌نگى به‌رز پيکه‌نى به شيوه‌يه‌ك كه له‌شمى له‌رزاند، پرسيم: ((مه‌گەر قسه‌كەى من نوکته‌بوو))، پيکه‌نم چونکه تۆ وا بير ده‌کەيتوه كه ئيره ئيرانه كه ئه‌گەر ئيشيکت به‌دل نه‌بوو، يه‌کسه‌ر بيگۆري، خانم ئيره ئه‌وروپايه و هه‌ر ئيشيک ده‌ستوورى تايبه‌ت به‌خۆى هه‌يه، ئيستا وه‌ره و له جياتى قسه‌ى بى سوود، سه‌رى له‌ کلۆپ بده‌ين، سكرتيره‌كەم سه‌ماکه‌ريکى تازه‌ى دامه‌زراندوه، ده‌بيت بيبينم)) خۆم گۆري و هه‌ردووکه‌مان كه‌وتينه‌ رى، کاتى گه‌يشتینه ئه‌وى، سه‌ماکه‌ره‌كه هاتبوو، په‌رويز و سكرتيره‌كەى چەن رسته‌يه‌كيان به‌ ئەلمانى وت، پاشان په‌رويز کورسيه‌کى بۆ دانام و وتى زۆر زوو ده‌گه‌رپه‌مه‌وه، خزمه‌تکاره‌كه ساردیيه‌کى بۆ دانام و جگه‌ره‌يه‌کى بۆ داگیرساندم په‌رويز دره‌نگ هاته‌وه و کاتى هات داواى لي‌بووردنى کرد و له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، ده‌ستم کرد به‌قسه، به‌لام بیری ئەو له‌جیبه‌کى تر بوو، چەند جار بانگم کرد وه‌کو كه‌سيك كه له‌خه‌و هه‌ليسينى به‌په‌له داواى لي‌بووردنى کرد. زانيم نيگه‌رانه، بۆيه بى ده‌نگ بووم و سه‌رقالى سه‌يرکردن بووين، رۆژان و شه‌وانم به‌بى ناگانى تيبه‌ر ده‌کرد، دل‌م به‌و دياربانه‌ى كه بۆى ته‌کريم خۆش کردبوو، ناواتى بينينى ئيرانم هه‌بوو، كه‌م كه‌م له‌ خواردنه‌وه و شه‌و دانيشتنه‌كان و هه‌روه‌ها له‌ ژنان و پياوان كه هه‌موو شه‌ويك له‌ مالمان خه‌ريکى قوما‌ر و خواردنه‌وه بوون ماندوو‌بووم، په‌رويز له‌ به‌رامبه‌رى نا‌ره‌زايه‌تبييه‌كانم، ته‌نيا پيکه‌نه‌ى و ده‌بوت تۆ هيشتا رانه‌هاتووى

خه‌ريک بوو باوه‌رم ده‌کرد كه ژيان هه‌ر نه‌وه‌يه كه په‌رويز ده‌بوت، رۆژى كه ته‌نياو ماندوو له‌ هه‌موو پوچييه‌وه، چو بووم بۆ پارک، خویندکارىکى گه‌نجم بينى كه هاوولاتى نيشتمام بوو، ناوى توره‌ج بوو، ناسينى ئەو دنيايه‌کى تری به‌رووم کرده‌وه، دنيايه‌ک له به‌رامبه‌رى دنياى تاريکى من، دنيايه‌ک كه‌نور بوو و پر له‌ رۆناکى)) له‌يه‌کتر بينيمان دووباره بوويه‌وه، له‌م يه‌کتر بينانه‌دا توره‌ج تيبه‌گه‌ياندم كه ژيانى ئيمه زۆر بى شه‌رمانه‌تره له‌ژيانى ئەلمانيه‌يه‌کان، ئەومنى تى گه‌ياند كه تاچ راده‌يه‌ک بى ئاگام، ده‌رگاكانى راستى به‌رووما کرده‌وه، له قسه‌کانيدا قولاييه‌ک هه‌بوو. كه‌زۆر کارى تى ده‌کردم له يه‌کى له رۆژه‌کاندا پاش قسه‌کردنيکى زۆر كه تووره‌ى کردبووم، له‌حاله‌تيکدا كه‌پيکه‌نينيکى گالته پيکه‌ر له‌سه‌ر ليوى بوو وتى: ((ده‌زانى ئاگات له‌خۆت نييه كه له‌چ چلکاويکدا ده‌ست و پا ته‌کوتى ...))

پاشان كه هه‌ولتى ده‌دا ئارام قسه‌بکات، راستى زۆرتري بۆ روون کردمه‌وه، به‌ هۆى پيوه‌ندى به‌رده‌وام له‌گه‌ل ئەودا تيبه‌گه‌يشتم ئەمه ئه‌نجامه كه ده‌بيت ژيانم له پيسى پاك بکه‌مه‌وه، بۆ خيزامه‌که‌مم نه‌نوسيسوو كه زاوا تاجره‌كه‌ى ئەوان له ئەلمان خه‌ريکى چ ئيشيکى گلاوه، نەم ئەويست ئاواته جوانه‌کانى ئەوان كه بۆ ژيانى من له خه‌يالى خۆياندا دروستيان کردبوو له به‌ين به‌رم، په‌رويز كه هه‌ستى به‌ گۆرينى من کردبوو، ئەويست هۆكه‌ى بزانيتم، هاتووچۆى منى له‌گه‌ل توره‌ج به ته‌واوى قه‌ده‌غه‌کرد، توره‌ج ته‌نيا خویندکارىک بوو كه بۆ وه‌رگرتنى شه‌هاده هاتبوو بۆ ده‌ره‌وى ولات، له ژيان هيجى نه‌ئه‌زانى، به‌راى ئەو هه‌رکه‌سيك له‌ده‌ره‌وى بېرو باوه‌رى ئيمه‌دا‌بوو، فاسيد ده‌ژمي‌درا من له بارودۆخيکى خراب دا‌بووم، ده‌باويه له‌دوو لاوه شه‌رم بکرديا، چونکه به‌ته‌واوى باوه‌رى توره‌ج قه‌بول نه‌کردبوو، هيشتا نيوه‌ى بوونم خوازيارى ئەو ژيانه بوو كه په‌رويز بۆى دا‌ين کردبووم، به‌لام له‌ويوه كه هه‌ر ره‌وشتيکى پاك دوا‌جار به‌ره‌و حه‌ق و راستى ده‌روات، سه‌ره‌نجام ته‌سليمى قسه‌کانى توره‌ج بووم، به‌يارمه‌تى ئەو، هاتووچۆى هاوړپيکاني په‌رويزم نه‌هيشتم، به‌م ئيشه په‌رويزيشم له ده‌سدا، له ماوه‌ى دوو سال ژيان له ئەلمان تارا‌ده‌يه‌ک زمانى ئەلمانى

فېربوبوم، دەمتوانى ۋەلامى ئەو جىنپوانەى كە پەرويز لەبەردەم ھاورپىكانى بەمنى دەدا بدەمەو، شەۋىك پاش دەمقەرىيەكى زۆر شەبازلەھىيەكى لى دام و وتى: ((ژيانى من ئەمەيە، ئەگەر بىت خۇش نىيە، بگەراۋە))، كاتى تورەجم بىنى لە خۆمەو دەسم كرد بەگريان، كلىنسىكى پى دام و وتى: ((ئارام بە، ھىچ كىشەيەك بەگريان چارەناكرپت)) وتم: ((كىشەى ئىمە گەورەيە، ئەو دەى من نازار دەدات بى باوهرى پەرويزە، ناتوانم باوهرىكەم چەن سال لەگەل پياۋىكدا ژياوم كە باوهرى بەھىچ نىيە، نامەۋىت باوهرىكەم كە ئەجمامى ژيانى من لەگەل ئەودا جگە لە گوناھ چ شتى نىيە)) خەيالى ناخۇش بۇ ساتىك وازيان لى دەھىنام، ژيانم لەگەل پەرويز كورت بو بۆيەو لە دەمقەرىيە درىژ، رۆژىك پاش دەمقەرىيەكى زۆر، لەھالەتتىكدا كە ئاگر لە چاوانى دەبارى وتى: ((ئەم قسانە، ئەو خويىندكارە كۆنەپەرستە، خستويەتە مېشكتەو، ھەرچەندە بۆم گرنىگ نىيە خەلكى لە بارەى منەو چۆن بىردەكەنەو، بەلام پىم خۇش نىيە ئەو خويىندكارە گەمژەيە، سەبارەت بەمن بىر بارەت، باوهرى من تەنياو تەنيا پىئەندى بەخۆمەو ھەيە)) وتم: ((ئەگەر ژيانى تۆ باوهرى تۆ تەنيا پىئەندى بە خۆتەو ھەيە، بۆچى لەگەل مندا لەسەر سفەرى مارە بىرپىن دانىشتى؟)) بەدرىژياى ژورەكە دەسى كرد بەرپىشتن، لەناكاو لەسەر پاشنەى پى خولايەو و سەيرى كردم و بەتورەبىيەو وتى: ((ئىستا پەشىمانم سەير كە بەچ نازايەتبيەكەو دان بەھەلەى خۆمدا دەنىم، وابىرم دەكردەو بەھىنانى تۆ بۆ ئىرە، دەتوانم بىرو باوهرى پوچ و بى مانا لە مېشكدە دەركەم بەلام بەداخەو ئەم باوهرانە بەشېۋە تىكەلى خويىنت بوو، كە ھەولتى دوو سالەى من بى كەلك بو)) پاش ئەو رووداۋە بىرپارم دا ھەموو راستىيەكان بۇ خىزانەكەم بنوسم، بەلام كاتى دەسم كرد بە نوسىن رووم لەخانى محسنى بو، داوام لى كرد، رىگە چارەيەك بۇ بدۆزىتتەو، كاتى كە نامەكەم پۆست كرد، ھەناسەيەك ھەلكىشا، لە چاۋەرپى ۋەلامى نامە رۆژەكانم دەژمارد، لە جياتى نامە كەسىك پى گەشت، خانى محسنى داۋاى كردبوو سەبركەم تا براكەى پەرويز، بۇ روونكردنەو مەسەلەكە بىت بۇ ئەلمان، خۇشحال بووم چونكە پىدراى پياۋىكى

تى گەشتوو بوو و دەيتوانى بۇ ھەل كەردنى كىشەكانى ژيانم رىنمايىم بكات پىدراى زۆر زووتر لەو دەى كە چاۋەرپىم دەكرد گەشت، كاتى لە فۆكەخانە لە بەرامبەرەم راۋەستا، ۋەكو كەسىك كەلە نغرىۋوندا بىت و گەشتبىتە كەنار، ھەستم بە ھىمنى دەكرد، ھەستم دەكرد بۆن و بەپامى ۋەتەن دەدا، كاتى ئارام بو، پىدراى وتى: ((من بۇ يارمەتى دانى تۆ ھاتووم، خۇراگرە بەئىلە بە خەيالى رەھەت كىشەكەت بۇ چارە كەم)) راستە و خۆ نەمبەردەو بۇ مالىەو، بەلكو پىكەو چوۋىن بۇ رىستۇرانتىك جىگەيەكى ئارام و بى دەنگ بو، ئەمانتوانى بە ئاسانى پىكەو قسە بكەين، سەرەتا ئەو داۋاى قاۋەيەكى كرد و چاۋەرۋان بو تا من قسەبكەم، نەمەزانى لە كويە دەست پى بكەم، سەرئەجم دەسم پىكرد و وتم، كاتى كە بى دەنگ بووم ئىتر قسەيەك بۇ وتن نەبو، پىدراى داۋاى قاۋەيەكى تىر كرد و وتى: ((بەداخەو ئىمە ئاگامان لى نەبو، سەرسورماۋى من لەو دەايە كە بۆچى تا ئىستا سەبەرت كردە و مەسەلەكەت بە ئىمە رانەگەياندوۋە؟)) لەو لەمدا بى دەنگ بووم، لەبەرئەو دەى تارادەيەك ۋەلامى خۆى ۋەرگرتبوو، بەو قسانەى كەوتبووم، رۆيشىنەو بۇ مال و چاۋەرپى گەرانەو پەرويز بوۋىن، لەبەرئەو دەى لەنيو دەى شەو تىپەرى كرد و پەرويز نەھاتەو، لەگەل پىدراى چوۋىن بۇ كلۇپ، خزمەتكارەكە ئىمەى بىردە ژورەكەى پەرويز، كاتى كە چوۋىنە ژورەو، پەرويز بە بىنىنى ئىمە سەرى سورما، دەستى بىرامى گرت و لاي خۆى دايىنشان، پىدراى لى پىرسى: ((ئەزانى سەعاتى چەندە)) پەرويز سەيرى سەعاتەكەى كرد و وتى: ((ھىشتا زۆرى ماۋە بۇ بەيانى)) پىدراى پىرسى: ((لەبەرامبەر ئنەكەتدا ھەست بەئەرك و بەرپىسارىتى ناكەيت؟)) ئەمە راستە كە ژىنىكى گەنج تا بەيانى چاۋەرپى مېردەكەى بكات؟)) پەرويز چاۋى تىپىم و وتى: ((ناچار نىيە، بەخەبەر بىت، ئەتوانىت بىخەۋىت، من خۆم كىلىم ھەيە)) دووركەوتنەو ئەو لە ۋەلام، بىرامى توورە كرد، بەتورەبىيەو وتى: ((بۆچى بە ئىمەت نەوتبوو لەئەلمان كلۇپت كىرەتتەو؟)) پەرويز بە دەنگى بەرز پىكەنى و وتى: ((چ جىاۋازىيەك ھەيە لە نىوان بازرگانى مافوور و بەرپىسى كلۇپى شەۋانە)) پىرام بە توندى مشتىكى

دا لەمیزەکە و تى: «جیاوازی زۆرە» پەرویز قسەکەى برى و وتى: «من لێرە ژيانم خۆشە، ئێوەش موحتاجى پارەى منن، لەبیرت چووه کاتى له ئێران بووم، چەنى پارت لى قەرز کردم»، پێدram به توورەپەيوه هاواری کرد: «ئەگەر ئەمزانى لەم رێگەوه پارە بەدەست ئەهينى هەرگیز قەرزىم له تۆ نەدەکرد، من هاتووم کيشەى سەعیده چاره بکەم، ئەگەر هاوسەرەکەت خۆش دەوێت ئەبى هەرچى زووه بگەرێتەوه ئێران، به پێچەوانەى ئەمەوه من لەگەل خۆمدا ئەیبەم»

پەرویز پەرداخى عارەقى بۆخۆى تێکرد و زۆر به خوێنساردیوه و تى: «بەراسته، ئەم چاکەيه لەحەقى من ئەکەیت» پێدram ملیوانەکەى گرت و وتى: «تۆ که ئەوەندە مەعشوقەت هەبوو بۆچى هاتیتەوه بۆ ئێران و داوات له ئێمە کرد کچیکى باشت بۆ هەلبێزێن؟» دەستى پێدramى له ملیوانەکەى کردەوه و وتى: «دەمویست ئێرانیهک له خۆشیه کاتم دا بکەم به هاوبەش ئیستاش که شایانى نییه چاکتر وایه بگەرندریتەوه» قسەکردن لەگەل ئەودا بى سوود بوو، هەردوو کمان گەراينهوه بۆ ماڵ، مانگیکی خایاند تاوهکو هەموو پێداویستیهکان، بەتایبەتى وەکالەت نامەى تەلاق نامادە بوو، لەم ماوهیەدا، تورەج و پێدram، چەند جار هەولیان دەدا پەرویز رازى کەن که بگەرێتەوه، بەلام بى سوود بوو، ناخرى رۆژى گەراينهوه گەشت، پێدram له دواى يەك جگەرەى دا دەگیرساند و له ژێرەوه لەگەل خۆیدا قسەى دەکرد و هەندى جار ناخى له سینگەوه هەلده کيشا، جانتای جله کاتم هەلگرت و بۆ ناخرین جار سەیری ماله کەم کرد، ئایا بەراستى هەموو شتى کوتایى پى هاتبوو؟ گریام، پێدram دەستى گرت و یەكسەر بەرى داو وتى: «سەعیده تۆ نەخۆشى؟ خەریكى له تادا ئەسوتی» وتم: «گرینگ نییه. حەبێکم خواردووه، هەرچى زووتره من لەم جەهەنمەم رزگار کە!» چاوم نوقاند دوو سال ژيان لەگەل پەرویز وەکو فیلمێک هاته بەرچاوم، به هۆى کاربگەرى حەبەکانەوه، خەوم لى کەوت کاتى چاوم کردەوه پرسیم: «کەى دەگەينه تاران»: «کەمى تەحەمولى هەبى، ئەوەندەى نەماوه، خەوتبوى» کاتى گەشتینه خاکی ئێران، دیسان گریام، بەلام ئەمجارەیان فرمیسكى خۆشى بوو که له چاوه کاتم

دەهاته خوارەوه، له فرۆکەخانەکە هەمووان بەرەو پیریم هاتبوون، پاش گومرگ کردن چوینه هۆلى فرۆکەخانەکەوه، یەکەم کەس که بینیم باوکم بوو چەندى خۆشحال بووم سەرم خستە سەر سینگی، فرمیسكى کەوتە سەر روومەتى و وتى: «خوا شوکر» دایکم لەو عەبا رەشه وەکو فریشتەیه کى پاك و بى گوناھ ئەهاته بەرچاو، باوەشم کرد به سەعید و مەسعودا و تم: «تەنیا دوو سال لیتان دووربووم، بۆ من وەك سەدەیهك بوو» مەسعود دەستى پێدramى بەگەرمى گوشى و سوپاسى کرد، پێدram له فرۆکەخانە له ئیمە جیابوویهوه، بەلام بەلینى دا بۆ بینیم بیتەوه، له مالهوه به بۆنەى هاتنەوهم میواندارییان سازکردبوو، هەموو خزمان کۆبوو بوونەوه و منیان کردە ژیر پرسىارى جۆرا و جۆرەوه، لەگەل مامەم قسەم دەکرد که پەردەیه کى رەش بەرچاوى گرت و ئیتر هیچم نەزانى، کاتى هاتمەوه هۆش خۆم، لەسەر قەرەویلهى نەخۆشخانه بووم، دایکم خاوییه کى تەرى خستبۆیه سەر ناوچاوم، بەهرام به نیگەرانییهوه سەیری دەکردم، به وردى سەیری دەوربەرى خۆم کرد، کاتى دلنیا بووم له کوێم دووباره خەوتەوه، حەوتەیه کى ریک نەخۆش بووم، دەوربەره کاتم به دلسۆزییهوه ئاگیان لیم بوو، کاتى سەلامەتى خۆم دەست هینایهوه باوکم به میهرەبانیهوه داواى لێکردم که رابردووم لەیادبکەم بىر له داهاوو بکەمەوه، وتم: «منیش حەز دەکەم، لەیادى بکەم، بەلام دلنیا نیم که بتوانم» دەستى گرتە نێو دەستە پیاوانەکەى و وتى: «ئەگەر بتەوێت دەتوانى، تەنیا بتەوێت» ئیشى دادگا بەباشى دەچووه پيش، رۆژى که تەلاق نامەکەیان داوه دەستم، پێدram وتى: «من له جياتى پەرویز دەلیم بەداخهوه، تۆ کچیکى باشو پاکى، بەلام ئەو شایستەى تۆ نەبوو، هیوادارم به ختەوهرى راستەقینه لەژياندا بدۆزیتەوه» له نێو ئەندامانى خێزان، بەهرام تەنیا کەسێک بوو که هیشتا بۆ بینیم نەهاتبوو، کاتى له پشتى پەنجەرەکەوه سەیری ژورره بچۆله کیم کرد، قورگم پر دەبوو لەگریان، بیرهوه ریه کاتم دەهاتهوه یاد، له پشتى پەردەى ئەو ژورره بوو که بەدزییهوه سەیریم دەکرد، زۆر بەدل ژورره کەى کۆ دەکردەوه، پاشان خەریكى چیشت لێنان ئەبوو، چ داهاوو یه کەم لەبەردەمدایه؟ بۆچى

ئەوئەندە ھەست بە پووجى دەكەم، ديسان لەبەردەمى پەنجەرەكەدام و سەيرى ژوررەكەى دەكەم، دەمووچاوى ماتن لەو رۆژەدا كە رۆن و پيازەكەى لەسەر ئاگرەكە ھەلقرا دىنمەوھە ياد پىكەنىنم دى، داىكم دىتتە لام و ئەپرسى: «بىر لە چى دەكەيتەوھە؟»: «ھىچ دلم بۆ ھەموو سووچ و پەنايەكى ئەم مائە تەنگ بوو بوو، ھىچ شتىك نەگۆراوھ، تەنيا منم لە كچىكەوھ گۆراوم بۆ بىئوھژنىك»: «بىرپەرەو، ديسان خەرىكى خۆت نازار دەدەى، مەگەر بەلئىنت نەدا...» قسەكەيم لەدەم وەرگرتەوھ و وتم: «بۆچى نا، بەلام بەدەستى خۆم نىيە» لافاوى فرمىسك ئەمانى نەدا، پەنام برده ژوررەكەم، خۆم فرى دايە سەر قەرەوئەكەم، ھاتەوھ يادام كە چۆن بۆ تاقىكردنەوھى ئىنگىلىزى يارمەتى دام، بەلام ئىستا تەلەفۆنىكىش ناكات، ئايا داواى زۆرم لىي ھەيە، ئايا بەناوى خوشكى سەعيد نابى داوام لى ھەبى؟ دلسۆزى و خۆشەويستى لە رادەبەدەرى مائەوھ، نەتەنيا خەمەكافى كەم نەدەكردەوھ، زۆرىشى دەكرد، ئىسا تىدەگەم كە تاج رادەيەك نەزان بووم، ھاورپىيەتى و خۆشەويستى دەوربەرم نەدەبىنى، بەداوى ئاواتە ژەھراوييەكانى خۆم، ژيان و داھاتووم لەناوبرد، ئايا من خىانەتم لە لاوتىم نەكردبوو؟ دیدارى بەھرام كەم كەم تاوناتووى چاوەروان بووم ھەركاتى كە قسەيەك سەبارەت بەو دىتتە كايەوھ، سەرتاپا دەبە گوى، دەزانم كە ژنى نەھىناوھ و لەو بەيانىيەدا كە سەعيد عەيادەى ھەيە، عیادەيەكى كردۆتەوھ، ئىجازە نادەم بەخۆم كە لەبارەى ئەو پرسیار لە سەعيد بكەم، زۆر كات لەگەل پەرويز بەراوردى دەكەم، پىاويك كە دوو سال لە چاكتىن سالەكانى تەمەنم لە پىناويدا ھەوتاند بوو، ئىستاش بىرى لى دەكەمەوھ، ژيان و داھاتووى بۆم گرنگە، ئايا لەو كاتەوھى كە من گەراومەتەوھ، بەختەوھە؟ ئايا لە ژيانىدا ھەست بە جىي چۆلى من دەكات؟ بەھەر جەرپەستىكى تەلەفۇنا دەچلەكەم، ھىواى ئەوھم بەخۆم كە ئەو دەيەوئىت پەشىمانى خۆى، دەربرىت، بەلام وانەبوو و من ھەر جارەو بى ھىواتر لەجارى پىشوو دەگەرامە بۆجىي خۆم، تەنيا سەرگەرمىم سەھەرى كچە بچووكەكەى مەسعود و رىتا بوو كە بە قسە خۆشەكانى بى تاقەتىمى دەردەكرد، شەوانەش سەعيد باسى ئىشى رۆژانەى خۆى بۆم دەكرد،

بەلام جارىك باسى بەھرام نەدەكرد دەبى بە شىپەيەك كە ئەوانى دىكە تى نەگەن ھەوالى بەھرام بىرسم، سەرئەنجام ئەو شەوھ گەيشت، سەعيد ماندوو لەئىشى رۆژانە گەراپوويەوھ، چايم بۆ داناو بۆ ئەوھى سەرى قسە بكەمەوھ، وتم: «ماندوو دىتتە بەرچاو»: «ماندوى لەش گرنگ نىيە، مېشكماندووھ»: «خۆى دەزانى»: «نا، بەلام خىزانەكەى دەزانن، ھەر كاتى سەيرى ناو چاوى دەكەم، لەبەرئەوھى ناتوانم يارمەتى بەدەم، زۆر رقم لە خۆم ھەلدەسى، ھەرچەندە باوك و داىكىشى ئەزانن چەن رۆژىك زياتر لە تەمەنى منالەكەيان نەماوھ، نايانەوئىت ھەموو ھىوايان لەدەست بەدەن، بەردەوام داوام لى دەكەن ھەركارى كە دەتوانم بۆ رزگارکردنى منالەكەيان ئەنجامى بەدەم»: «دەبى خوا خۆى رەحم بكات» ئاھىكى كرددو وتى: «بەلئى تەنيا ئەو دەتوانىت» قسەكەم گۆرى و وتم: «چ شەويكى گەرمە، بەراست ئەو كەرسە پزىشكىانەى كە ناردبووم بۆتان، بەكارتان ھىنا؟» ھەلسا ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشاو وتى: «من بەكارم ھىنا، بەلام بەھرام نا»: «بۆچى؟ مەگەر بە دەردى ئىشەكەى ئەو نەدەھات؟»: «بەدەردى دەخوارد، بەلام دەلئى ديارىيە و دەبىت مېنىت» دلم دا لە دەريا و وتم بۆچى نايەت بۆ مائمان؟ رقى ھەلساوە؟»: «نا» پاشان نىگايى برپە چاومو مەسعود وتى: «تۆ ھىچ ئەترانى بەھرام تۆى خۆش دەوئىت؟ چونكە پاش رۆيشتى تۆ ئەوئىش زۆر لىرە نەمايەوھ و رۆيشت» بەنا باوھرى سەرم جوولاندو وتم: «نا، نەمدەزانى، لەكوئە دەبوايە بزانيايە، ئەو ھىچ كاتى ئىشىكى نەكرد كە من ھەستى پى بكەم»: «نەيدەويست خۆى بخوات و خويدان بشكىنىت، پاش رۆيشت بەم مەسەلەيم زانى، ئەو شەوھى كە رۆيشتى تا بەيانى گريا، كاتى چومە ژوررەكەى، ماوھەك سەيرى كردم، پاشان وتى، سەعيد ئەبى مەخشى ھاورپىيەكى باش نىم «بۆچى وا وادەلئى» وتى: «چونكە بە پىچەوانەى ئەو باوھرى كە ھەمووتان بە منتان كرددبوو، حەزم لە خۆشەكەت كرد، بەخو قسەم ھەرگىز بە چاوى خراپ نىگام نەكردوھ، پرسىم بۆ زووتر نەتوت، زەردەخەنەيەكى كرددو وتى: «نەدەويست سەعيدە بەدەخت كەم، من خويىندكارىكى فەقىرم چۆن ئەمتوانى ئاواتەكانى بىنمە دى؟ ئەو

له گهڻ مندا به خته وەر نه ده بوو)) چنډ ساعات له گهڻ په کدا قسه مان کرد، کاتې ويستم له ژوو هکې بچمه دهره و وتې: ((من له ياده ديد هکېم، توش به لېن بده له يادې بکېت)) قه بوولم کرد و ئيتر هر گيز قسه يه ک له تۆ نه هاته کايه وه پرسيم: ((بوچې نه گه پايه وه بؤسنه)) پيکه نې و وتې: ((ههستی ده کرد له م شاره دا شتيکی گرانبه های بزر کردې ديه ويټ بيدوزيته وه- وتم چون ون بوويه ک! خوژگا له وي ده مردم)) دهستی خسته سرشام و وتې: ((هه موو شتيک گؤراوه نه تو ي له ياد کردوه، هه لبت هيوادارم وايټ، به لام دلنبايم، پيم باشه بيپرینه وه و باسی مه سه له يه کی تر بکېن، هه ست ناکه ي باشتر وايه بگه ريتيه وه سر ئيشه کت؟: ((ده تواني)) ا ده توانم بؤنا تاقيردنه زيانی نييه من له گهڻ مه سعودا قسه ده کهم و داوا له ريتاش ده کهم که له گهڻ سه روکی موخته به ره که دا قسه بکات، سه باره ت به تو، ده بيت هه موو رابردوت له ياد بکېت ده بي و ابرک ه يته وه که هه ر نه و سه عيده ت که بهر له روښتن بؤ ئلمانيا بویت، هه لبت جگه له ... قسه که يم پي برې و تم: ((ده زانم نه ته ويټ چي بلښت له گهڻ نه وه دا که ته مه نم له هه موتان که متره، به راده ي پيوست ته جرويه م کوکړدو ته وه، ده زانم به دواي هه وه س روښتندا نه نجاميک جگه له به خت ره شي نييه سه عيد وتې: ((هه زده کهم نه وانې که وه ک نه و روژانې تۆ بيرده که نه وه، له زماني خوټه وه به سه ره ات بيست، به گالته وه وتم: ((چونه که بهرنامه يه کی ته له فزيوني دروست بکېن)) باشه پاشان له حالتيکدا که گؤرانيه کی غه مگيني به ده نگی نرم ده وته وه چوه دهر. به هه ولي مه سعود و ريتا گه پامه وه سر ئيشه کهم، به لښندا رابردوم له ياد کهم، به لام نه ده بوو، چن روژتيک له ده ست پيکردني ئيشه کهم تيپه رنه بوو بوو، که ته له فونم بؤ پرام کرد، خو شحالي خو ي دهرې، به بؤنه ي بيستني دنه گمه وه و نه حوالې هه موواني نه پرسې، هه زم کرد شتي له باره ي په رويه وه بلښت، به لام نه يوت، به ناچارې پرسيم، ((له نه لمانيا چ خه به ره)) له مه به ستم تي گه يشت و وتې: ((حاشا مان له په رويه کردوه، به لام يه کی له هاوړپکاني به ئيمه ي وت که يه کتيک له هاوشپوه کاني خو ي خواستوه)) ته له فونه که له ده ستما نه له رزي، به هه ر شپوه يه ک

بوو پيرو زبايم ليې کردو هيوای به خته وهريم بؤ خواست، پاش ته واو بووني پيوه ندييه که، له خو مه وه ده ستم کرد به گريان له و کاته دا ژورر که که سي لي نه بوو، کاتې مه سعود به کو مه ليک فاي له وه هاته ژورر، به بينيني چاوه فرميس کاوييه کهم، تر ساو وتې: ((بوچې ده گرياي)) ناچار وتم قسه له گهڻ پيدرام کرد، وتې په رويه زني هيناوه هه ناسه يه کی هه لکيشاو وتې: ((په رويه شايسته ي تۆ نه بوو، هه ز ده که ي ئيستاش له گهڻ نه و بڅيت)) من دلنبايم نه م ماوه يه شم هه روا به فيرؤ داوه، به لام ناتوانم بلښم بؤ فهرق ناکات. دوو سال له ته مه نم له گهڻ نه ودا به سه ر بردوه فاي له کاني سه ر ميژه که ي کوکړدوه و وتې تۆ ناوي نه وه ده نيي ژيان؟ به باوه رې من ژيان نه بوو، کاره ساتيکی ناخوش بوو، وه ک نوقوم بوويه کيت که له مه رگی هه تمې رزگاري بوويټ. به لي قسه کت هه قه، ئايا به راستي رزگارم بوو؟ زور خواردي هه بي سه ر ئيشه و ئارام به خش بوو بووه هو ي نيگه راني دايکم، له روژي گه رانه وه هه ميشه تام هه بوو، هه لبت که س نه يده زاني، به لام خواردي ده واو دهرمان دايکمي دوو دل کردبوو، به لښم پيدا که بچم بؤ عه ياده که ي سه عيد، بيري نه وه ي که له وان ه يه به هرام بينم وازي لي نه ده هينام کاتې له موخته بهر هاتمه دهره وه ته کسيم گرت و نزيک بيناي پزيشکان دابه زيم، له چونه پيش ته تر سام نازانم چن ساعات له و دهره به ره: ((پياسه م کرد، نه وه ندهم زاني سه عيد و به هرام پيکه وه هاتنه دهره وه، من له لايه کی تري شه قامه که دا له ژير په نجه ره ي تاریکی دوکانتک وه ستا بووم، به شپوه يه ک که نه وان منيان نه ده بيني کاتې بريارم دا نزيک بيمه وه دره نگ بوو، له بهر نه وه ي نه وان خواحافيزيان له يه ک کردبوو و هه رکام به ره لايه ک روښتنبون پيکه نينم ده هات به و ئيشه ي که کردبووم کاتې گه پامه وه مال سه عيد سه رقالي روژنامه خو يندنه وه بوو، دايکم وتې مه گه ر به لښت نه دابو بچيت بؤ عه ياده؟ وتم روښتم، به لام شه رمم ده کرد بچمه ژورره وه سه عيد سه ري به رز کرده وه و وتې بلې بزائم شه رم ت له چي ده کرد نازانم نه گه ر ده کري له مال ه وه پشکني م بؤ يکه، به ده نگی به رز پيکه نې و وتې نا ده زانم دهرت چيه ناتوانم پشکني ت بؤ بکهم، ئيستا بلې کوټ ئيش ده کات، وتم

ماوهیه که تا دهکەم، پرسى له کهیهوه؟ وتم لهو کاتهوه که گهرامهتهوه، بهبى باوهپرى پرسى تۆ لهوکاتهوه تا دهگریت، قسهکهیم برى وتم تاکەم زۆر نیه، تهنیا تۆزیکه، سهعید تین پتیهکهى هیناو دایه دهستم و بهتوورپیهوه وتى بیخه ژیر زمانت، پاش چەند چرکه وهى گرتوه و سهیریکی کردو بهگالته پى کردنهوه وتى بهئهمه دهلیتی تۆزیک؟ پاشان دهستیکرد به پشکنین، نازارم نهبوو، ئەمەش بووه هۆی نیگهراڤى، پاش پشکنین وتى دهپیت چەند نازمايش بکریت و زیادى کرد که بهیانى دیته دواما، ئەنجامى نازمايشهکان دلخۆشکەر بوون، بهلام من هەر تام دهکرد، لهسەر پيشنبارى سهعید دهبايه بچومايه بۆلاى پزیشكى دهرووناسى کاتى کهويستم برۆم، وتم لهو پرواىه دای من شیت بوومه. پیکهنى وتى دورنیه، دکتۆر پرسبارى زۆرى لیکردم پاشان تاقیکردنهوهیهکی تری ئەنجام دا، دهبايه چاوهکاتم بهستايه و دهستهکاتم لهبرامبهرده موچاوم راگرتهيه و ریم کردايه، هیشتا دوو ههنگاو زۆرتەرم نهنابوو که نهمتوانى نزيك بوو بکهوم که سهعید گرتى، پاش ئەنجامدانى تاقیکردنهوه، دکتۆر وتى که وهتەرى مېشکم لهرادهبهدهر جوولاوه، نوسخهیهکی نووسى و هاتینه دهروه، لهماشینهکهدا هیشتا گېژبووم چاوم نوقاندتا بگهريمهوه حالهتى ناسايى سهعید وتى دهمهويت ئەمشهوه لهگهڵ خۆما بتبهم بۆ جیگهیهکه که تانیستا نهتیبینوه پرسیم کوی؟ وتى جیى پزیشکان جیگهیهکی زۆر نارام و بى دهنگه، لهوى نان دهخۆین، پاشان ئەو گۆرانیه غهگینهى دووبارهکردهوه وتم سوتینهره، بهسەر سورماویهوه سهیری کردم و پرسى چی؟ وتم ئەم گۆرانیه سهریکی جوولاندو وتى بههرام زۆر ههزى لهم گۆرانیهیه، من لهوهوه فیروومه، ههز دهکهى بیینی، نا لهو رۆژهى که گهراومهتهوه نههاتوه بۆ لام، مهگه نهتوت منى لهبیرچۆتهوه کهواته یهکتر بینیمان بۆ ئەو بهس نازاره، منیش له نازاردانى خهلكى بیزارم، ئەمزانی که درۆ لهگهڵ خۆم و سهعید دهکەم پاش چەند سالى دوورى، بۆ دووباره بیینی دهسوتام، سهعید له نزيك رستۆرانیک ماشینهکهى وهستاندو دهستی خسته ژیر بالم و وتى ئەمشهوه لهگهڵ خانمىکی زۆر جوان دهچمه ژوورهوه که دهپیته

هۆی بهخیلی ههمووان وتم تۆ ههركیز دهست له گالته ههلتاگرى، بهلام خۆشحالم که دهبینم وهکوو رابردو لهگهڵ مندا ربهحت قسه دهکهى ریسستۆران، بهراستی شونیکى بى دهنگ و نارام بوو بینای ریسستۆرانهکه لهدیوى دهروه له قهسر ئەچوو که بهچوار پهلهکان له شهقامهکه جیا بووبویهوه، له جياتى میزو کورسى قهنهفهى چهرمیان بهکارهینابوو، مۆسیقایهکی هینم دهبیست، پیکهوه چوین بۆسوچی هۆلهکه، پیاوی که پشتى له ئیمه بوو لهسەر یهکی لهقهنهفهکان دانیشتبوو سهعید راستهوه خۆ چوو بۆلاى ئەو، کاتى که نزيك بووبینهوه، مات بووم، کهسى که دهمیینی بههرام بوو، ههستم دهکرد چاوهپیمان بووه، لهبەر ئەوهى هیچ بهلايهوه سهیر نهبوو کهمنى بینى لهبهردهماندا وهستا، دهستی هینایه پيش وتى ئەم کاتهت باش خۆشحالم به بینیت، گېژبوو بووم، زمانم بهستراوو، هیشتا سهیرم دهکرد فەرمووی کردو پرسى دانانیشت؟ سهیریکی سهعیدم کرد، دهمويست لى پیرسم ئەمه چ فیلێکه بهکارت هیناوه، بهلام نهتهتوانى قسهبکهم ههولم دا بيمهوه سهرخۆم، دانیشتم و بهزۆر زهردهخهنهیهکم کرد، سهعید پرسى داواى خواردنت کردوه؟ بههرام وتى نا، نهمهزانی سهعیده خانم ههزى لهخواردنى ئیرانییه یان بیانى، یهکهمین تانهى بوو کهپاش گهراڤهوه لییدام، ویستم وهلامى زمان درپژیهکهى بدهمهوه که دهستی خۆى خسته پيش و درپژهى داو وتى ههمیشه لهمیشکما وینهیهکم لیدروست کردبوویت، که ئەو وینهیه بهتهواوى له ناو چوو، پرسیم چ وینهیهکت له من دروست کردبوو، ههندى ناوى خواردهوه وتى بیرم نهدهکردهوه تا ئەم رادهیه گۆراپیت، وتم چەند سال تیبهپرووه، ئینسان دهگۆریت، پیکهنینیکى بى رهنگ لهسەر لیوی نیشت، زۆر نهگۆراوو تهنیا کهمى لاواز بوو بوو، بهلام ههروا چوار شانهبوو، چاوهکانى خۆشهویستییهکهى زووی تیدا نهدهبینرا. وهکو ئەو رۆژانهى که یهکهم جار هات بۆ مالمان ساردو سربوو، سهعید وتى له ههموو قسهیهک بهتامر قسهى خواردنهکهیه، من سهبارت به ههلبژاردنى خواردنهکه هیچم نهوت، به بیانوى دهست شت چووم بۆ (W.C)، له ئاوینهکهدا سهیری خۆم کرد، ناشیرین بووم یا جوان؟ زۆر گۆرابووم

شيومان لەبى دەنگيدا خوارد، پاشان سەعيد بەبىانوى تەلەفون كردن ئىمەى بەجىھىشت، بەھرام پىرسى بىستەم نەخۆشى، بەلام نىشانەى نەخۆشیت تىدا نابىنم، وتم بەتەماى لەبەرچاوت ببورئەمەو؟ پىكەنى و وتى بۆچى بوورانەو، مەگەر تووشى پەرکەم بووتە؟ وتم لەوانەى، جدى بووئەو و پىرسى راى دکتور سەبارەت بە نەخۆشییەكەت چى بوو؟ وەلامم داوہ شتیکى گىنگ نىبە، ھەندى دەرمانى نووسى وتى منىش ھىوادارم شتیکى گىنگ نەبىت، کاتى سەعيد ھات جانتاکەم ھەلگرت و ھەلئاسم ئەوانىش چاویان لە من کرد، ھەرسىکمان چوونە دەروە بەھرام خواحافىزى لى کردىن و وتى سەرکەوتوون لەناو سەبارەكەدا سەعيد بى دەنگ بوو، پىرسىم بۆچى وات کرد؟ مەبەستت لە ھىنانى من بۆ ئىرە چى بوو؟ خىرايىبەكەى كەم کردووە و وتى بەھرام دەيزانى كە من دەتەبەم بۆلای دکتور ھەزى کرد لە دەروەى مال بتىبىت، منىش وتم دەتوانم تۆ بىنم بۆ ئىرە، تەنیا ئەوئەندە، ئىتر لە ھاتن بۆ عەيادە ناترسى مەگەر نەتدەوت لەو دەترسى؟ نەموت دەترسم، وتم شەرم دەكەم، بەھەر شىوئەكە چ تر چ شەرمى ئىتر تەواوو، ئەو ھىچ نەگۆرپو، تەنیا كەمى زەعیف بوو، لەوانەى بە زاھىر نەگۆرپىت، بەلام رۆحى زۆر گۆرپو ھىچ كەسنىك جگە لەمن برى ئەم گۆرانە نازانىت، من قسەكەى تۆم بەدل نىبە، دەتەوى بلئى توورە بوو، كەبوو، خوینسارد بوو، كەبوو، ئىتر چ شتیک لەوانە لەوداگۆراو، من نازانم تۆ لەمەبەستى من تى ناگەیت، بەئىلە رووتەر بۆت بلئى تۆ بەتەواوى پىنج مانگە گەراوئەو، راست وتم بەلئى، باشە تا پىش ھاتنەوئەت دکتور ھەموو شەوئىكى جومعە لەگەل ئىمەدا بوو، لەگەل ئەو دا كە ھاوسىشمان نەبوو، بەلام سونەتى نەشكاندبوو، ھەرەك پىشوو لەسەر ھاتوو چۆى خۆى بەردەوام بوو، بەھاتنەوئەت تۆ، ھاتوو چۆى برى، ئەو گۆرانەى كە من باسى دەكەم ئەوئەى كە ئەو دەبەوئەت ھەم لە تۆ رابكات، ئەمەشو ئەو رۆلئى دەبىنى تۆ ھەست دەكەى كە ئەو سارد و توورە بوو، بەلام من لەپشتى ئەوماسكە بەزاھىر سارد و شپە شۆرشپىك دەبىنى، ئەو ئەمەشو لەگەل خوئیدا شەر دەكات چ شەوئىكى ناخۆش دەباتە سەر، بەخۆى دەلئت كەتایا ئىستاش

تۆى خۆش دەوئەت لەگەل ئەوئەدا كە گىنگىت پى نەداوہ تۆچى سەعيدە، گىمان رۆزنىك داواتى کرد، تايان رازى دەبى شووى پى بكەى، وتم ئەگەر بمتوانىايە بچوومايەتەوہ رابوودو لەوانەى رازى بوومايە، بەلام ئىستا نا، ئىستا پاش چەند سال ژيان لەگەل پىاوتىكى تر داو تەمکردنى ھەموو خۆشییەكان و ماندوووون لەبى قەيدو بارى، بەكۆلئىك خەم و ھەسرەت گەراومەتەوہ ھەقم نىبە بىرى لى بكەمەو، ئەو پىاوتىكى باشە و ئىستا لە كۆمەلدا سەحىبى پلەيەكى بەرزە مافى ئەو لە نىو تەواوى كچەكاندا چاكتىرئىيان ھەلئىزئىت، من لەبەرەمبەر ئەو دا ھىچ ئىمتىيازىك نىبە تۆ من دەناسى، ناتوانم درۆ بلئىم ناتوانم بلئىم لەمەوئىشە ئەوم بەناوى ھاوسەر ھەلئەبژارد، چونكە تۆ دەزانى من لەو تەمەندا و بەومەرجانە ئەوم نەدەوئىست ئىتر بۆچى خۆم بچەلەتئىم، ئەگەر راستىت بوئەت، ئىستاش نازانم بەدواى چىدا دەگەرئىم، ھەست دەكەم لەم دنىادا بزر بوومە، رىگەى خۆم ناناسم بەدواى كەسنىك دەگەرئىم كە دەستم بگرت و لەم بىابانە ترسانكە دەرمەئىنى، ناتوانم بەخۆم درۆ بلئىم ھەست دەكەم ئەوم خۆش دەوئەت، نىگای ساردى لە جىاتى ئەوئەى گرى خۆشەوئىستى لە مندا بكوژئىتەوہ زىادى دەكات، لەوانەى باوەر نەكەیت، لە ئەلمانىا ھەركات بىرى ئىوہم دەكرد، دەمووچاوى بەھرام دەھاتە پىش دىدەنىم ئەو نىگایەى كە پىش بەجىھىشتنى ئىران برىە چاوانم ھەرگىز لەيادى ناكەم پاش رۆشئىن گەشئەم ئەو ئەنجامەى كە دەمتوانى لىرە بەختەوئەرى بەدەست بىنم، بەلام بەدەستى خۆم لەناوم برد، بەھەر شىوئەكە ئىستا عەقل و وىژدانم پىم دەلئىن، كە ھەقم نىبە ژيان و داھاتووى خراب بكەم ھەو كاتى ئەوم لەگەل پەروئىدا بەراورد دەكرد ئىنسانەكان چەندە فەرقىان ھەيە؟ يەكئ ئەسپرت دەكات و ئەوى دىكە رزگارەت دەكات، يەكئ تووشى بەلات دەكات و ئەوى دىكە لەبەلا رزگارەت دەكات. شەرمەزاربووم لەوئەى كە ئەو دووانەم لەگەل يەكدا بەراورد دەكرد، جىاوازيان وەك رۆژ و شەبوو.

بهشی دووم

هاوین دهستیپیکردو منیش وهك هه‌میشه دلّ تهنگتر، له‌سهر كاره‌كهم به‌رده‌وام بووم، هه‌موو پاره‌كهم له‌بانك هینابووه دهره‌وه و بۆ مناله‌كان خهرجم ده‌کرد، گرنگیم به پاره نه‌ده‌دا، ههر ئەم پارهیە بوو به هۆی سهرگه‌ردانیم، دکتۆر حه‌ب و دهرزی بۆ دهنووسیم، توورپه و بی‌عه‌مه‌ل بوو بووم، به‌بچووکتیرین قسه‌ده‌سم ده‌کرد به‌گریان، بۆ ئەوه‌ی له‌كه‌سانی دهوروبهرم رابكه‌م، خۆم له‌ژووره‌كه‌مدا دیل ده‌کرد، له‌وانیه‌ده‌ست پیکردنی گه‌رما کاری کردبیتته‌ئعه‌سام، دلّم حه‌زی له‌باران ده‌کرد، هه‌موو رۆژی له‌وشه‌ی په‌نجهره‌كه‌وه سه‌یری ژووره‌بچکۆله‌كه‌ی به‌هرامم ده‌کرد، چاره‌په‌ی په‌رجووپییه‌کم ده‌کرد، ههر شه‌و پاش هاتنه‌وه‌م بۆ ماله‌وه، راسته‌وخۆ ئەچووم بۆلای په‌نجهره‌كه‌، ئەم ئیشه‌بوو بووه‌عاده‌ت بۆم، ئەو شه‌وه‌زیاتر له‌شه‌وانی دیکه‌مات و خه‌فته‌بار بووم، كه‌س له‌لام نه‌بوو، باوك و دایكهم چوووبون بۆ مالتی سارا، چوومه‌هه‌وش و له‌خۆمه‌وه دهرگای ژووره‌كه‌یم کرده‌وه له‌سهر پیله‌كانه‌كان دانیشتم، چاوم برپییه‌تاریکی ناو ژووره‌كه‌ی تاریك‌بوو، تاریکیه‌كه‌ وهك رۆژگارم، بی‌ده‌نگ‌بوو، بی‌ده‌نگی كوشنده‌، داره‌كان له‌هه‌سه‌ره‌تی تۆزیک باران ده‌سووتان، ئاه‌خوایه‌یارمه‌تیم ده‌، بارانی ره‌حه‌مه‌تت ببارینه‌سه‌رما، من گه‌نج‌بووم و غافل، ئایا لیم توورپه‌بوویته‌؟ ئەو کاته‌وه‌هاته‌وه‌یادم ته‌زوی کاره‌با نه‌ما و ئەو شقارته‌یه‌کی داگیرساند و ئارام وتی: «نه‌ترسه‌، زۆر ناخایه‌نیت» له‌یادمه‌ ئەو کاتانه‌ی كه‌ له‌گه‌ل دایكهم لیک زیز ده‌بووین، خۆی ده‌خسته‌ناو ده‌مه‌قه‌كه‌مان و هه‌ولێ ده‌دا من دوورکاته‌وه‌، بۆچی نه‌مزانێ منی خۆش ده‌وێت؟ بۆچی نه‌مزانێ؟ چی ئەبوو ئەگه‌ر ئەو رۆژانه‌ دووباره‌بوونایه‌ته‌وه‌؟ به‌ده‌نگی جه‌ره‌سی

ده‌رگاكه‌ داچله‌كام، ده‌رگاكه‌م کرده‌وه له‌تاریکی شه‌ودا ئەوم نه‌ناسییه‌وه‌، به‌لام کاتی سه‌لامی کرد، له‌رزیک گیانی گرت، وه‌لامی سه‌لامه‌كه‌یم دایه‌وه و خۆم لادا تا بیته‌ ژووره‌وه‌ پرسى: «کاره‌با برپایه‌وه‌؟»: نا: «بۆچی له‌تاریکیدا دانیشتیوی؟»: «چاره‌په‌ی بووم ده‌ستی شقارته‌م بۆ داگیرسین» پییکه‌نی و گلۆپه‌كه‌ی داگیرساند و وتی: «ئهمه‌ رۆشنایی زۆرتره‌»، پاشان ئاهیکی هه‌لکیشا و به‌رده‌وام بوو: «ئهو رۆژانه‌ رۆناکی شقارته‌یه‌كه‌ مانای زۆری هه‌بوو، به‌لام ئیستا رۆناکی ئەم گلۆپه‌ش ئەو مانایه‌ی نییه‌» جانتا ره‌شه‌كه‌ی له‌سهر قادرمه‌كه‌ داناو پرسى: «دایه‌و بابه‌ له‌ماله‌وه‌ نین؟»: «نا، رۆیشتون بۆ مالتی سارا»: «بۆچی تۆ نه‌چوویت؟»: «تاقه‌تی میوانیم نه‌بوو»: «ده‌کری په‌رداخێ ئاوم بده‌یت» فه‌رمووم لی کرد بیته‌ ژووره‌وه‌، قه‌بوولی نه‌کرد و له‌سهر قادرمه‌كه‌ دانیشتم و وتی: «تۆخۆت وتت ئیتر تاریکی و رۆناکی بۆت بی مانایه‌» بی‌ده‌نگ‌بوو و هیچی نه‌وت، شه‌ره‌په‌تیکی ساردم بۆ هینا، له‌ده‌ستمی گرت و وتی: «ئهمه‌ سه‌یر نییه‌ كه‌سێك هه‌سوودی به‌تاریکی ببات؟»: «مه‌گه‌ر تۆ هه‌سوودی به‌تاریکی ده‌به‌یت» په‌رداخه‌كه‌ی دامه‌وه‌ وتی: «ده‌ته‌وێت قسه‌كه‌م شیبه‌که‌یته‌وه‌؟ کاتی ده‌لیم تاریکی، مه‌به‌ستم ئەو تاریکیه‌ نییه‌ ئینسانه‌كان به‌ده‌ستی خۆیان بۆ خۆیان دروست ده‌که‌ن به‌لکو...» قسه‌كه‌یم بری وتم: «تۆ خۆت خه‌ریکی قسه‌که‌ت شی ده‌که‌یته‌وه‌» دووباره‌ بی‌ده‌نگ‌بوو و هیچی نه‌وت، سوچی سه‌یاره‌كه‌ی له‌ده‌ستیاو خوولآنده‌وه‌ و پرسى: «له‌وی بیرت له‌منیش ده‌کرده‌وه‌؟ یان کاتت بۆ بیرکردنه‌وه‌ نه‌بوو؟» له‌ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشتم، ئیستا هه‌ردووکه‌مان ده‌مانتوانی سه‌یری ژووره‌ چۆل و تاریکه‌که‌ بکه‌ین، که‌بی‌ده‌نگی منی بینی، وتی: «زانیت چیم وت» به‌لێ ده‌بیته‌ بلیم که‌ بیرم له‌هه‌مووتان ده‌کرده‌وه‌، ههر کاتی هه‌ستم له‌دلته‌نگی بکرده‌یه‌ گویم له‌شریته‌ کوردیه‌كه‌ی تۆ ده‌گرت: «له‌مانا‌که‌ی تیده‌گه‌یشتی»: «نا هه‌رته‌وه‌نده‌ که‌ ئەمزانێ ئیرانییه‌كه‌ ئەو گۆزانیه‌ی و تووه‌، بۆمن به‌س بوو»: «به‌لێ، حه‌ق به‌تۆیه‌، پیم خۆشه‌ که‌ شریته‌ک بۆته‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ ئیمه‌ له‌یاد نه‌که‌یت هه‌ز ده‌که‌ی شریته‌کی ترت بۆ بینم»: «ئه‌گه‌ر کوردی نه‌بیته‌ به‌لێ» به‌شیه‌یه‌کی گالته‌ پییکه‌ر وتی: «نه‌مه‌دزانی که‌

سه‌نفۆنی باخت پئی خۆشه یا ئەوهی که حەز لە گۆزانییه‌کانی هتوون و واشترۆیس و ..) دامه‌ناو قسه‌که‌یدا و وتم: ((مه‌به‌ستم سه‌مفۆنی نه‌بوو، ئەمه‌ دووهم جاره، تانه‌م لیّ ده‌دهیت)) هه‌لسا و به‌ ده‌ورما خولایه‌وه و به‌ توورپه‌یه‌کی ئاشکرا وتی: ((بۆته تانه ..؟ سه‌یرکه‌ چ که‌سیک باسی تانه‌ ده‌کات، من ده‌بیّ له‌ تۆ دلگیر بم، نه‌تۆ له‌ من، له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که‌ له‌ مائی ئیوه‌ ده‌ژیا‌م چەند جار گالته‌ت پئی کردوم، له‌ بیرت چوه‌ که‌ چەند جار، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ کوردم گالته‌ت پئی کردوم؟ هاهاها، پئی که‌نینی، له‌ناکاوی بئی ده‌نگ بوو وه‌کوو ئەوه‌ی شتی‌ک بی‌نیته‌وه‌ یاد و پرسى: ((پۆژی تاقیکردنه‌وت له‌یاده‌؟ کاتی که‌ مه‌شقی ریزمانان ده‌کرد، به‌ منت وت له‌ه‌جەت هه‌یه‌و من تی ناگه‌م و ناتوانم وه‌ک تۆ وشه‌کان بلیمه‌وه)) باوه‌رپکه‌ که‌ من نه‌مویستوه‌ گالته‌ت پئی بکه‌م، هه‌یج کاتی‌ک نه‌مویستوه‌، که‌سیک به‌بچووک دا‌بینم و هه‌رگیز وایشم نه‌کردوه‌ ئەگه‌ر تۆ وا تی گه‌یشتووی خه‌تای من نییه‌)) زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و جارێکی تر له‌سه‌ر قادرمه‌که‌ دانیش‌ت و پرسى: ((بۆچی گه‌راپته‌وه‌؟)): ((سه‌عید به‌تۆی نه‌وتوه‌؟)): ((نا، له‌به‌رئەوه‌ی لیم نه‌پرسیوه‌، ئەویش هه‌یجی نه‌وت)) ته‌نیا وتی سه‌عیده‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ ، ئەویش ته‌نیا به‌س ئەوه‌نده‌ له‌وی تیر بوو‌بوویت؟ ئیستا گه‌ره‌کته‌ بۆ کوی سه‌فه‌ر بکه‌یت؟ به‌دلنیا‌یه‌وه‌ ئەفریقا؟ له‌ خانمی محسنی پیرسه‌ له‌وانه‌یه‌ داواکاریکی ده‌وله‌مه‌ند ترت بۆ په‌یدابکات که‌ تۆبه‌ریت بۆ ئەفریقا ئەی سه‌فه‌ر بۆ ناسیا که‌ی ده‌ست پئی ده‌که‌یت؟ به‌دلنیا‌یی کاتی گه‌راپته‌وه‌ ..) کاتی بئی ده‌نگیمی بینی وتی: ((که‌م قسه‌ بووینە یان وه‌لامه‌یکت نییه‌)) به‌بئی ده‌نگی سه‌یرم کرد، ده‌ستی برده‌ ناو قژی و وتی: ((کاتی بیستم ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بریارم دا بيم بۆ پيشوازیت، ته‌نانه‌ت رۆژی هاتنه‌وه‌ت گولیشم کړی به‌لام، کاتی که‌وته‌وه‌ یادم که‌ چەندی به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ له‌ نیمه‌ دوور بووینته‌وه‌، بریاره‌که‌م گۆړی و به‌ لێنمدا هه‌رگیز نه‌تبینم له‌سه‌ر قسه‌ی خۆم مامه‌وه‌ تا ئەو کاته‌ی که‌ بیستم نه‌خۆشی، ئەو کاته‌بوو که‌ به‌لێنه‌که‌م شکاند)): ((له‌وه‌ی که‌له‌سه‌ر قسه‌ی خۆت نه‌ماوی، په‌شیمانی)): ((نازائم به‌راستی نازائم، زۆر هه‌ولم دا که‌ لیت تی بگه‌م، ئەو رۆژانه‌ که‌ له‌پال دیواره‌که‌دا ده‌وه‌ستاییت و به‌روناکی هه‌تاو خۆت گه‌رم ده‌کرده‌وه‌ ، به‌خۆم نه‌وت

چ کچیکى قانعی، به‌روناکی که‌م ره‌نگی هه‌تاو گه‌رم نه‌بیه‌وه‌، له‌پشتی شووشه‌ی ئەو ژوو‌ره‌ ده‌مبینی که‌ شنه‌ی به‌هه‌ارت به‌چ خۆشیه‌که‌وه‌ هه‌لده‌مژی دیسان به‌خۆم نه‌وت، ئیستا که‌ ئەم هه‌وا پیسه‌ ئاوا هه‌لده‌مژیتن ئەی بۆ ئەو هه‌وا پاکه‌ی سنه‌ چی ده‌کات؟ به‌لام تۆ به‌ چوونت بۆ ئەو کۆمپانیا له‌ عنه‌تیه‌، هه‌موو ئاواته‌ جوانه‌کانی منت له‌ناو برد، تۆ چیت له‌ژیان ده‌وت؟ چ شتی‌کت که‌م بوو که‌ رازی بووی له‌ هه‌موو چاکه‌کان چاو پۆشی که‌یت و برۆی؟ ته‌نیا پیم بلیّ چیت که‌م بوو؟ ناخ ... من له‌گه‌ل تۆدا ده‌ژیا‌م، به‌لام هه‌رگیز تۆم نه‌ناسی، ئیستا گه‌راپته‌وه‌ و له‌ تاریکیدا به‌دوای رابردووی خۆتدا ده‌گه‌رپییی؟ ئەگه‌ر ئەو رۆژانه‌ بۆ تۆ گرنگ بوایه‌ به‌جیت نه‌ده‌هیشتین؟ من ساده‌ بووم و خۆش باوه‌ر، ئەو رۆژی که‌سه‌رت خسته‌ سه‌رم و داوای دیاریت لیّ کردم، جوان له‌یاده‌ ده‌مویست هاواربکه‌م و بلیّم گیانم به‌ ناوی دیاری قه‌بوول ده‌که‌یت؟ نازانیت چیت به‌من کرد، له‌ ته‌واوی ئەو ساتانه‌ی که‌ ته‌نیا بووم، ته‌نیا له‌گه‌ل ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی که‌ له‌ تۆ بۆم ما‌بوونه‌وه‌ ده‌ژیا‌م، وتم: ((نه‌مه‌دەزانی که‌ منت خۆش ده‌ویست، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌یج کات ده‌رت نه‌پرسیوو)): ((به‌لیّ، ده‌رم نه‌پرسیوو، له‌به‌رئەوه‌ی وه‌کو ئینسانه‌ عاشق پيشه‌کان نه‌بووم که‌ نامه‌ی عاشقانه‌ بنوسم و فریی ده‌مه‌ ژوو‌ره‌که‌ت، خیانه‌ت بکه‌م له‌ باوه‌ری خیزانه‌که‌ت و له‌ کاتی گونجاو دا قسه‌ی عاشقانه‌ بچینم به‌ گویتدا، بۆچی، ده‌مه‌ت له‌ بیرچوه‌ که‌ من کوردیکم؟ به‌لام باشه‌، له‌وانه‌یه‌ به‌راستی له‌ خۆشه‌ویستی من به‌رامبه‌ر به‌خۆت بئی ئاگابوویت، بلیّ بزائم بۆچی رۆیشتی؟)) بئی ده‌نگ بوو و چاوه‌رپیی کرد، وتم: ((بۆ بینینی رۆناکی و فرین له‌و به‌رزاییه‌ی که‌ تائه‌و کاته‌ نهم دیبوو، دامه‌ شقه‌ی بال به‌ره‌و ناسمانی نازاد، بئی هه‌یج به‌رگریه‌ک، په‌ریز، ئەو هه‌واو بال و په‌ری خسته‌ به‌رده‌ستم، به‌لام نه‌ رۆناکیه‌کم دی و نه‌ له‌فرین تیگه‌یشتم جگه‌ له‌بالتیکی شکاو که‌ بوو به‌ نسیبم، کاتی زانیم که‌ نه‌ ناویک بۆ خواردن هه‌یه‌ و نه‌ هه‌وایه‌ک بۆ هه‌ناسه‌دان، به‌دنیا‌یه‌ک په‌شیمانی گه‌رامه‌وه‌)) به‌دوودلییه‌وه‌ سه‌یری کردم، هه‌لسایه‌وه‌ و ده‌رگای ژوو‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌ و ده‌ستی خسته‌ چوار چپوه‌که‌ی، سه‌یری ناو ژوو‌ره‌که‌ی کرد، جگه‌ له‌ ره‌شی و تاریکی هه‌یجی نه‌دی هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش که‌ پشتی له‌من بوو وتی:

«شەۋى بووكىنىت تەنيا خوا دەزانىت چە خالىكىم بوو، كاتى لەجلى سىپى بووكىنىدا، لە باۋەشى ئەو پىاۋەدا دەپەقسىت، مردنم بەچاۋى خۆم بىنى، حەزم دەكرد دەستتەم بگرتىتايە و لە نىوا كۆمەلەكەدا بىمىزىتايە و بىمىزىتايە بۇ نىو شاخەكانى شارەكەم و ھەر لەۋى بىشاردىتايە ئەوسا مەجبورم دەكردى منت خۆش بویت، بەلام ئەمزانى كە بەزۆر ناتوانم جىيەك لەدلئا بگەمەۋە سەبەرم كەرد و چاۋەپىم كەرد، دەنگىكى شاراۋە پىپى ئەۋتم سەبەركە، ئەو ئەگەپىتەۋە و گەپايتەۋە، كاتى ناۋى تۆيان دەھىنا، سەرتاپا دەبوۋمە گوڭ، دەمويست بزانم لەۋى چى ئەكەيت ئايا بەختەۋەرى؟ ئەو پۇست كارتە جوانانەى كە دەتئار دەۋە و ئەو دىيارىيە رەنگا و رەنگانەت ھەموۋيان عەزايان دەدام، چەند ناۋى تۆم نوسى ۋەكو قوتابى سەرتايى» پاشان روۋى كەردە من و تى: «بەلام جارېكى تر عاشق بووم، ئەتزانى؟ نا، تۆ لەكوۋى ئاگات لى بوو؟ لە ئاخىن قۇناغى زانكۆ بووم، كەسىك كە تازە ھاتىبوو، كاتى لە دەركاى زانكۆ ھاتە ژورەۋە ئەۋەندە لە تۆى دەكرد كەبى ئەۋەى ئاگام لەخۆم بى چووم بۆلاى، لەگەل ئەۋەدا ۋەك تۆ رەفتارم دەكرد، بەلام كاتى زانىم منى خۆش دەۋىت، لە بەرانېرى ئەۋەندە راستگۆ بووم كە راستىيەكەم بۇ بەيان كەرد، ئەو بەباشى تىگەيشت كە خۆشويستىم تەنيا بەھۆى ئەۋەۋەيە كە لە تۆى دەكرد، خۆشم ئەويست چونكە لەتۆى دەكرد، بەلام لەكۆتايىدا لەتۆ بوون ھىلاك بوو و بەشىت بانگى كەردم، دەستى لەمن ھەلگرت و رۆيشت، راستى دەۋت، چونكە بەراستى تا سنورى شىتى رۆيشتبومە پىش، خوا ئەزانىت، كە چۆن دواقۇناغم تىپەركەرد، ئەگەر سەعید و ھەۋلەكانى ئەو نەبۋايە نەمدەتوانى دكتۇراكەم بگرم» پاشان ھەندى مەلزەمەى چاپكراۋى لە جانتاكەيدا دەرهىناۋ و داپە دەستەم و تى: «(من تەۋاۋى ئەو مەلزەمانەى كە بۆت تايپ كەردبووم، بەناۋى يادگارى ھەلم گرتبوو، ئىستا دەتوانى فېپى دەيت، وتم خۆزىا شەۋى بۆكىنىم منت بدزىايە» پىكەنىنىكى تالى كەردو و تى: «(چە سوود، پىۋەندى خۆشەۋىستى من بۇ تۆ يەك لايەنەبوو، ھەر بەۋشپوۋەى ئەۋت جىيەيشت و لە ئەلمانىا راتكەرد، رۆژىكىش منت جى دەھىشت)» جگەرەيەكى داگېرساندو و تم: «(چەندە باش ئەبوو ئەگەر ئەگەپاينەۋە بۇ رابردو)» سەرى جولاندو

وتى: «(ھىچ شىتەك ناگۆرپىت، رۆژەكان ۋەك يەكن)» پرسىم: «(لەمن بىزارى؟)» سەيرى سەعاتەكەى كەرد و تى: «(ھەر جۆرە ھەستىكىم بەرامبەر تۆ بوۋىت لەناۋ چوۋە، ناتوانم بلىم ئىستا چە ھەستىكىم بەرامبەر تۆ ھەيە، بەلام ئەو شتەى كەلىي دلىيام ئەۋەيە، ئەگەر ۋەكو رابردو خۆشم بوىستىتايە، نەمدەتوانى و نە ئىجازەشم بەخۆم دەدا كە لە رازى دەروونم بە ئاگات كەمەۋە ئىستاش پەشىمانم، قسەكانم ۋەك ورتىنەيەك قەبوول كەو لە بىرى بەرەۋە)» ھەلساۋ وىستى پروات پرسىم: «(چاۋەپى نايىت تا سەعید پىتەۋە؟)»: «(نا، سوپاس، دەبۋايە زوۋ بۆشتمايەتەۋە، داۋاى لىبووردن دەكەم، لەكاتتەم گرت)»: «(دوۋبارە سەر دەدەيتەۋە)» نىگاي برىيە چاۋم و تى: «(ھەرگىز زنجىرەى ھاتو چۆم لەگەل مالىۋەتان نەپچىرپو)» بە وتنى سەلام بگەيەنە، چوۋە دەرەۋە پاش رۆيشتى بىرم دەكردەۋە، گەيشتە ئەۋ ئەنجامەى كە نابى بچمە ژيانىۋە بۇ ھەردوۋكمان ھەموو شىتەك تەۋاۋ بوو، لە تاۋ سەر ئىشە پەنام برده ناۋ جىگە كاتى تىن پىۋم خستە ژىر زمانم زانىم كە لەتادا دەسوتىم دەرمانەكانم خواردو ھەۋلم دا بچەۋم، بەلام بىر كەردنەۋە لەۋەى كە دىسان دۆراۋم ئازارى دەدام، من بۇ ئەۋ مردبووم و ئەۋ دەبويست من بەدۆراۋى بىنىت، كە بىنى تەۋاۋى ئەم سالانە چاۋەرىي گەپانەۋەى من بوو، كاتىك گرىي دلى كەردەۋە كە من گەيشتبومە كۆتايى، چە باشىش سەركەۋت، ئايا ئەۋ ئىش و ئازارەى كە ئەۋ لەم سالانەدا كىشاۋىيەتى لەۋ ئىش و ئازارەى كە من كىشام و ئىستاش ئەيىكىشم، زۆرتەر بوو؟ حەز دەكرد بچم بۇ مەشھەد، پاش رىككەۋتن لەگەل مەسعود بۇ گۆپىنى جەۋ لەگەل داىك و باۋكەم بەرەۋ مەشھەد بەرى كەۋتەن، چۆن بەيلىم كە كاتى خۆم لەمەرقەد دا بىنى چۆن دەگريام بە شىۋەيەك كە دەۋرۋەرم كەۋتەۋونە گريان، دوعام كەرد تا رۆجى پەرىشان و دلەپراۋكىي دەروونم ئارام بىت، نازانم چۆنە كە لەلاى مەرقەدى ئەم ئىمامە گەۋرەدا بەۋ رادەيە رۆج پاك دەبىت و جەستە ئارام ئەگرىت، منىش تا ئەۋكاتەى لە مەشھەد بووم رۆج و جەستەم ئارام بوو، بەلام لەۋىۋە كە ھەموو سەرتايەك، كۆتايىيەكى ھەيە، مانەۋەى ئىمەش كۆتايى پى ھات و گەپاينەۋە ھەستەم بە رەحەتى و سوكى دەكرد، ھىۋايەك دلىمى روناك كەردبوۋىۋە ھەستەم دەكرد دەبى

سەبركەم، ھەرچەندە قورسەش بېت ، كاتى گەراينەو ە زانيم بەھرام و سەعيد چوونە بۆ كوردستان، رابردو دووبارە دەبوو، لاپەرەكانى ژيان ئەگەرپانەو ە داو، ھەركە گەيشتەنە جى ھەمووان دەوريان داين مەسعود دەبوت: ((سەعيدە، سەفەرت پى كەوتو، ئىتيربى رەنگ نيت)) بەگالتەو ە وتم كەواتە گەرەم بۆ باش بوونەو ەى ھالى موو ەزەفەكە شىت بوو))، زۆرتەر بىنيرە بۆ سەفەر، ھەلبەت مۆلتە بۆ موچەى تەواو ەو))، مەسعود وتى: ((ئەگەر بزاتم موچەكەت لە منالەكاندا سەرف ناكەيت رازى دەم، بەلام بەداخەو، ئەم شىو ە خەرچكردنەى تۆ، وەرەسم دەكات، يەكەم مانگى ھاوين لە تەواو بووندابو، لەسەفەرەكەى سەعيد ۱۵ رۆژ تىپەرپو بو، دووبارە توورەو بى تاقەت بوو بووم، لە شوينى دەوامەكەم، ئەگەر مەسعود و ريتا ئاگايان لىم نەبوايە، ديار نەبوو چ شتى دەھاتە رىم، سەرئەنجام سەعيد بەتەنيايى گەرايەو، ھەر ئەو ئامۆزگاربيانەى رابردو، دووبارەبوو، دەلىت، دەبىت دەست لە ئازادرنى خۆم ھەلبگرم و بە ھىچ شىو ەيەك بىر لەرابردو نەكەمەو ە تا بتوام تەندروستيم و دەدەست بەينمەو، بۆ من كە داھاتوويەك نەبوو، رابردو، بەلامى كەمەو ە دەيتوانى بەبىر ھىتانەو ەى بىرەو ەرييەكانم بىت ھەميشە بىرىك ەزابى دەدام و ئەويش ئەمەكە، ئەگەر لەگەل ئەو چارەنووسەى كە بۆمن دانرابو، شەرم بگردايە ئىستا منيش بۆ خۆم مال و ژيانم ھەبوو، خوا ئەيزانى، لەوانەيە رۆژىك پەرويز لەكردەو ەى خۆى پەشيمان ئەبوو ە تۆيەى دەكرد، ئايا زوو بىريارم نەدابو؟ ئايا لەشەر ترسابووم؟ بۆچى كەسەك نايەويت لەگەل مندا سەبارەت بە رابردو قسە بكات، بۆ ئەوانى دىكە دەلبى ھىچ رووى نەداو، قسەو ە ھەلسوكەوتيان وەكو ئەو كاتەيە كە من لەمال بووم، تەنانەت شەوانەش كە لەگەل داىكەم تەنيام سەبارەت بەرابردو ھىچ پرسىارىكەم لى ناكات، تەنيا باسى داھاتوو دەكات، راي وايە كە ئەگەر رابردو بۆ من تال بوو، دەبىت لەيادى بكەم ژيانى سارا بۆ داىكەم لە ژيانى من گرنگترە، كاتى سارا دەبينى دەلى بىر لە پىشنيارەكەى ھەمىد بكاتەو ە و ەلامى بەلى بداتەو، ھەسوودى بە سارا دەبەم، لەبەر ئەو ەى توانيويتى بەبوونى منالەك سەرنجى پياوئىكى گەنج راکيشىت كە رۆژىك شوبراى بوو خىزانەكەى

ھەمىد بەرادەيەك ساراي خۆش دەويت كە ئىستاش دەيانەويت سارا بەناوى بووك لەناويان دا بىت، ئەگەر لەدوو رۆژ زياتر لاي ئىمە بىنيتتەو، دىنە بە دايدا و نازام بۆچى سارا سەبارەت بە پىشنيارەكەى ھەمىد، كە پياوئىكى تىگەيشتوو گەنجە و خاوەنى ئىشكى باشە، دوولە، ھۆى دوو دلئى چىيە، من ئەو ەندە لە خەيالانى خۆمدا نوقم، كە كەمتر سەرنج لە دەوروبەرم دەدەم، دەبىت لەگەل سارا قسە بكەم، ئىمە ئەو كاتانەى كە بچووكتر بوو، زۆر ئاسان بۆ قسەكردن دانەنشتين و لەگەل يەكدا دەردە دلئان دەكرد، بەيانى بە پۆمەى يەك لەدواى يەك لەجى ھەلسام، نەخۆشى لەسەر نەخۆشى، شانسم بوو جومعە بوو و دەمتوانى ئىسراحت كەم، دەنگى پىكەنينى منالەكان منيان كىشايە ھەوش، بەچ چىژەو ە خۆشەو ەكەو ە بەدواى تۆپىكى باغە رادەكەن بى ئەو ەى ئاگام لى بىت چومە ناو گەمەكان، منالەم زۆر خۆش دەويت دىناى پاك و بى گوناھيان سەرنج راتەكىشى، بە ھاتنەو ە ژوورەو ەى سەعيد دەستم لە يارى ھەلگرتو لەبەرامبەر پرسىارەكەى كە پرسى: ((كەوتىتە بىرى منالەيەو ە؟)) تەنيا پۆمەيەكەم كەرتى: ((تۆ ھالىت باش نىيە، بۆ ئىسراحت كە، تەواى منالەكانىش تووش دەكەيت، لەسەر قادرمەكە دانىشتەم و سەيرى منالەكانم كەرد بابەك گەرەتر لەوانى دىكە دياربوو، زوو يارىەكەى گرتە دەست و دووبارە يارىكە دەستى پىكرد دووبارە وتم: ((سەيركە پەيمان شىو ەى چەند لەباوكى دەكات، ھەر كاتى سەيرى دەكەم مەجىد ئەبينم)) سەعيد وتى: ((شىو ەى ھەمىدش زۆر لە براكەى دەكات)) وتم: ((منالەكان چەند خۆشچالئ، ئەسلەن نازانن خەم و خەفەت چىيە)) سەيرىكى كەردن جەختى خستەو ە سەر قسەكەم، ئەو تاييەتەندىيەى منالە. تا كاتى نەچوونەتە قوتابخانە ئازاد، بەلام بە چوونيان بۆ قوتابخانە ئىھمالىيان تەواو دەبىت ھەست بەبەرسىارىتى دەكەن، ئىستا ھەلسە و بۆ ئىسراحت بكە. ھەزم دەكرد زۆرتەر لەگەل سەعيد قسە بكەم، ئەو بوو كەوتم: ((كەمىكى تر دادەنىشم پاشان دەرۆم، راستى سەعيد، دەزانى بەھرام چى بەمن وت؟)) سەعيد نىشانى دا كە گوئى دەگرى. منيش تەواو رووداوەكانم بەبى كەم و كورتى بۆ گىرايەو، دەستى گرت و وتى: ((من پىم وتبووى كە خۆشى

دهوييت ..)) نا ههله مهكه خووشي گهرك بوو، بهلام ئيستنا ئيترا)) دهستمي گوشي و وتي: ((من هيشتا عاشق نهبوومه، بهلام دهزامم مهحاله ئينسان شهولن عهشقي لهياد بكات، تو بهقسهي خوڤ ههركيز عاشق نهبويت، بهو حالهشهوه ناتواني لهيادي بكهيت، كهواته چون بههرام دهتواني بهو عيلاقهيهي كه بهتوي بوو، لهيادت بكات ، موڤتهتي بدهري بهيله تو بناسي، شهو لهگهله خويدا شهردهكات، من دلنيام كه تو سهردهكهويت)) يهكه روي حوتهم به ههلامهت دهستپيكرد، كاتي له تاقهگه سهرفالي ئيش بووم، هاورپيكمه كارتيني خسته سهرميزهكهو لهحالهتنيكدا شادي لهدهمووچاوييا شهپولي دهدا وتي: ((كارتني دهعهوتي شاييه، هيوادارم بييت)) بهخوشحالي باوهشم پياكرد و پيروزباييم ليكرد، ههموو فهزمانبهرهكاني تاقهگه بانگهشيت كردبوو، ريتا دانيشت لامهوه، وتي: ((سهعيده تو دييت)) سهريكي كارتني دهعهتهكه كردوو وتم: ((نازائم شايد)) ريتا وتي: ((خوشحال دهيم شهگهري بييت ، چونكه لهوانهيه مهسعودنهتن شهگهريش هات چاكر شهگهري وانهبوو من لهگهله تودام)) وتم دوو روي موڤتهم ههيه، شهگهري حالم باش بوو، ديم، شهو شهوه ههريسيكمان بو شاييهكه چويين، كاتي چويينه ناو ههلهكه خهلكيكي زور له ههلهكهدا كوويوبونهوه، بووك و زاوا بو پيشوازيان هاتن، دهنگي موسيقياههكي نارام دهبيسترا، بههاتني هاورپيكاني ترمان، جهماعهتمان خوڤ بوو، بو خومان جهويكي خوشمان دروست كردبوو، غافل له ميوانهكاني تر، جاريك براي بووك دهعهوتي كردم كه لهگهلهيدا برهقسم، كاتي قهبوولم نهكرد، ئيترا دووبارهي نهكردوه بهلام تا كوتابي شاههنگهكه، ههركات كه نيگام دهكهوته شهو، دهمبيني سهرنج دههات، شهو كاتي چووم بنووم، تهواوي رووداوهكاني شهوي وهك پهردهي سينهما لهبهري چاوم رهد بوو، من له ناوهو گروههيدا جوانترين زن بووم كه هاوسههري نهبوو، چهن رويك تيههريبوو، هاورپي تازدهكهه پرسى: ((ايا حازرم دووباره شوو بكهمهوه وتم نا پرسى: ((بوچي)) پاشان ههولي دا رازيم بكات، ديسان قسهكاني خانم دووبارهبوويهوه، له چاكهكاني شووكردن و سيفهتهكاني براكهي وت، سهرهنجام وتم: ((خوا براكهت بو بيهلتن، بهلام من خهيايي شووكردم نييه)) گويي دايم

به بيستني وشهي شووكردن تيهبوو، پاش تهواو بووني تهلهفون پرسيار و وهلام دهستپيكرد، شهويش وهكو و ههموو دايكهك دهستپيكرد به ناموژگاري كردن، دهيوست قهبولي بكهه شهوندهي وت كه ناچار وتم: ((باشه بيري لي دهكهمهوه و پاشان وهلام دهدهمهوه، تهنيا دهمويست خوڤ له ژير باري شهو ههموو نهسيحهته رزگار بكهه، بهلام نهمدهزاني بهو قسهي كه كردم باشترين زهمينهه بو ناخواتن خستهته بهر ديسان، پاش شهو تهلهفونه، ههريشهوي بابتهيك بو قسهكردن ههبوو، مهسعود و سهعيد نارازي بوون و ژنهكان رازي، لهه بهينهدا، تهنيا كهسيك كه قسهيهكي بو وتن نهبوو من بووم، دادهنيشتم و سهيريانم دهكرد، واييرم دهكردهوه، وهك تهواوي رووداوه كوڤن و لهياد چووهكانه، شهم مهسهلهش له بير دهچي، بهلام كاتي مامهه هاته ناو مهسهلهكه، ههستم بهجدي بووني كرد، كاتي بهتهنيا لهژورهكهمدان دانيشتبووم، هاته لام و دهسيكرد به نسيحهت كردن، كاتي دلنيام كرد كه بهتهماي شووكردن نيم، سهري جوولاند و وتي: ((بوچي؟ روله تو هيشتا زور گهجي دهبيت شووبكهي، شهگهري ههست دهكهي بهراستي توي خوڤ دهويت، قهبولي بكه)) پاشان لهحاليكدا كه نيگاي راستهوخوي برييه چاوم وتي: ((تا ئيستنا لهگهلهيدا قسههت كردوه؟)) نا شهوي شايي خوشكهكهي؟)) بو شهوي نهيهلم خراب بيركاتهوه وتم: ((مهسعود و ريتاش هاتبوون)) لهمهبهستم تي گهشتم و وتي: ((دهزامم تهنيا نهبوويت، بهلام حهز دهكهه بزائم بهلاتهوه چون كورپكه)) وتم: ((كاتي خهيايي شووكرتم نييه، پيوست بهوه ناكات بزائم چ كهسيكه)) لهژورهكه دهستي كرد به رويشتن، كهمي سهيري دهروبهري كرد و لهكوتابيدا وتي: ((بهلام دايكه شتيكي تر دهليت، دهلي تو بهلنت پيداوه بيري لي بكهيتهوه و پاشان بريار بهديت)) وتم: ((برياري من شهيه)) پرسى: ((شوبههه پياوه ناكهيت يان بههيج كهس.)) لهحالي حازردا بههيج كهس)) كهبي هيوابوو بهجبي هيشتم، بهخومم وت: ((ههلهكاني رابردووم دووباره ناكهمهوه)).

بەشى سېيەم

ماوھىيەكە دەستىم لە خۆم ھەلگرتووه، ئەمىرۆ پاش دووسال، ئەم دەفتەرەم لە عەنباركە لە نىوان دەفتەرە كۆنەكامدا دۆزىيەوه، كاتى ئاخىر دېرەم خويىندەوه، پىكەنىم ھات، چونكە ئاكام لە تىپەربوونى كات نەبوو، نە ئەوھى كە خۆشىيەكان مەنبايان غافل كرىت، نا تەنيا بەو ھۆيە كە رۆژەكان بۆمەن ەك يەك وابوون، لەوانىيە ئەو شتەى كە بوو ھۆى ئەوھى دەست بۆ قەلەم بەرم، سەفەرى دكتور بۆ دەرەھى ولات بوو، جوان لە يادىمە كاتى لە مەلەوھە مەسەلەى كرىنى پىسپۆرى سەعیدو بەھرام ھاتە كايەوه، بەناپاوەرى سەيرىيەم كرى، ئەسلەن نەمدەتوانى باوھەركەم كە كاتى ئەوان دەرۆن، مەن بەكۆلى خەم و خەفەت تەنيا دەمىنەوه دوایەمىن شەو بەھرام لە مالى ئىمەبوو، تانىوھى شەو ھەموومان بەخەبەربووين، ئەيان وت و پىدەكەنەن، بەلام مەن لەناخەوھ دەگرىام، چ شەويك بوو ئەو شەو، دەيوست بزانىت چ حالىكەم ھەيە، ئەو كە ھەمىشە پىاويكى ھىمەن و خوينسارد بوو، لەگەل مەسعود گالئەى دەكرد و سەرى ئەخستە سەر ئەوانى دىكە، بۆ گالئە وەرەقەيەكى دەرھىناو و ناوى ئەو ديارىيانەى لەسەر نووسى كە ئەوانى دىكە دەيانويست، بە عەجولىيەكى سەيرەوھ لە منى پرسى: ((تۆ چىت دەويت؟)) يەكسەر بەگالئە پىكردنەوه وتى: ((داواى لىبووردن دەكەم نەمزانى كە تۆ لە رەگەزى بيانى عەسلى، پاشان چاوەرپى وەلامى منى نەكرد و لەگەل باوكمدا كەوتە قسە. تاقەتى بىستنى تانە و تەشەرەكانىم نەبوو، لەژورەكە چومە دەرەوھ، پەنام بۆ ھەوشە برد، نەمدەتوانى بىر لە بابەتەى تايبەت بكەمەوھ ھەموو شتەك بە توندى لە مەشكەم راي دەكرد، تەنيا دەنگى كە لەگويمە دەنگى دەدايەوھ، ئەو ئەروات و ھەرگىز

ناگەرپىتەوھ، بەيەنى زوو خوا حافىزىم لە سەعید كرىو وتم: ((حالم باش نىيە و ناتوام بۆ مالتاوايى كرىن بىم بۆ فرۆكەخانە لىبووردنەكەمى قەبول كرى)) كاتى ھەمووان چوون، گرىام، رۆژلە داوى رۆژ خۆم بىتواناتر دەھاتە پىش چا، نازام چۆن تا ئىستا زىندووم، سەعید نامە لە داوى نامە بۆ داىەو بابە دەنووسىت و لە كۆتايىشدا دەلىت، سەلام بگەيەنە ھەمووان دەلىتى ئىستا ھەموو شتەكى لەبىرچۆتەوھ، ئەگەر دەيزانى مەن چى خەم دەكىشم ئەوھندە بى بەزەبى نەدەبوو، راستى لەيادىم چو بىنووسم، جىم گۆرپوھ و ژورەكەى بەھرامم داگر كرىوھ دەبىت ھۆكەى بىنووسم، بەلام پاشان.. لەبەرئەوھى كە داىكەم ھەندى شتوومەكى ترشباتى سەندەو و داوا لەمەن دەكات يارمەتى بەم، ئەمىرۆ بەدەست پى كرىنى مانگى دووھى پايىز نامەيەكەم لە سەعید پىنگەيشت، بەخۆشحالىيەكى ژۆرەوھ كرىمەوھ و بەپەلە مەشغولى خويىندەوھى بووم، چاوەرپى ھەوالى لە بەھرام بوومە كاتى گەيشتمە ئەم رستە كە ئەو كچىكى خزمىيانى لەوى پەيدا كرىوھ، دەستەكام بەئاشكرا دەلەرزىن، پاشاھى نامەكەش تەنيا وەسەف دانەوھى ئەوان بوو، بىر كرىوھ كە چ ژن و پىاويكى گونجاو ئەبن، بەھرام دكتور و ژنەكەى مامان، ھەسوودىم دەبرد نامەكەم لول كرى و فرىم داىە سەر زەوى، لە كۆمپانىا تەواوى ژورەكان شپەرەزن و بۆنى رەنگ ئەو ناوھى پركردوھ، مەسعود ھاتە لام و پرسى: ((سەعیدە خۆشحال بە، ھەوتەيەك ئىجازە بە مووچەوھ، دەتەويت چى بكەيت؟)) ھىچ تەنيا ھەوانەوھ، نامەكەى سەعیدىش گەيشت: ((چى نووسىوھ؟)) حالى باشە و لە ئىشەكانىدا بەسەر كەوتوى ئەرواتە پىش)) بۆچى تەنيا باسى سەعید دەكەيت؟ مەگەر لەگەل بەھرامدا نىيە: ((بۆچى نا، لەگەل يەكتران، كاكى دكتورى تۆ يەكى لەكچە خزمەكانى لەوى پەيدا كرىوھ و لەگەل ئەودا سەرقالە: ((مەبەستت لە سەرقالى چىيە)) مەبەستىكەم نىيە بوونى خزمەكە لەشارىكى غەربىدا نىعمەتە: ((يەكەم، شار ناو ولات پاشانىش، بۆچى دەلىتى دكتورى مەن، مەگەر شتى روويداوه؟)) داواى لىبووردن دەكەم، مەبەستىكەم نەبوو)) پىكەنىيەكى بى رەنگ لەسەر لىوى نىشت بۆ ئەوھى بابەتى قسەكە بگۆرم، پرسىم: ((تۆ چى دەكەى)) وتى: ((مەن

مه‌جبورم که هەر رۆژێ بی‌مه‌وه بۆ کۆمپانیا و چاوه‌رتیی ئیشه‌کان بکه‌م، ئیستا نه‌گه‌ر ئیشه‌کت نییه، ده‌توانی بچیته‌وه بۆ ماله‌وه سه‌لامیش بگه‌یه‌نه دایکم و له‌وانه‌یه شه‌و بی‌م بۆ شه‌وی)) له‌ده‌رگا که چووه ده‌ره‌وه، له‌وه‌سته له‌رۆکه‌ی که سه‌باره‌ت به‌نامه‌که نیشاتم دابوو، شه‌رمه‌زار بووم، به‌لام بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که ئه‌وان به‌یه‌که‌وه‌ن و من مه‌جبورم ته‌نیایی ته‌حه‌مول بکه‌م، عه‌زابی ده‌دام فێریان نه‌کردبووم له‌سه‌رخۆ بۆ، ئه‌مه نیشانه‌ی لاوازیم بوو که هه‌رکس نه‌یده‌توانی وه‌لامی قسه‌که‌ی له‌ ده‌مووچاومدا بخوینیته‌وه، نه‌مه‌ده‌توانی حه‌زه‌کاتم له‌خه‌لک بشارمه‌وه، چۆن بوو که به‌هه‌رام له‌ کاته‌دا به‌سهرمی نه‌زانیبوو، له‌وانه‌یه به‌وه هۆیه بی‌ت، که زۆر که‌م سه‌یری ده‌موو چاومی ده‌کرد، شیوه‌ی ئه‌و کچه‌ چۆنه‌ که‌وای له‌ سه‌عید کردبوو وه‌سفی بکات؟ خانمی محسنی هاته‌ ژووره‌وه‌و پرسى ((هه‌شتا نه‌چوویته‌وه؟)) ئیستا ده‌چم)) چاوه‌رێ بکه‌ پێکه‌وه ده‌رۆین)) پێکه‌وه له‌ کۆمپانیا هاتینه‌ ده‌ره‌وه، خانمی محسنی وتی ئه‌گه‌ر کاتم هه‌یه له‌گه‌لیدا برۆم تاهه‌ندی شت بکړی منیش بۆ راکردن له‌ ته‌نیایی قه‌بوولم کرد و سواری سه‌یاره‌که‌ بووم، له‌شه‌قامی به‌هار، سه‌رمان له‌ چه‌نددوکانیدا، هه‌ندی شتی کړی، پاشان پێکه‌وه‌ چووین بۆ کافتریا و داوای قاوه‌مان کرد جگه‌ له‌ ئیمه‌ و دووانی تر که‌سی لێ نه‌بوو، پرسیم: ((له‌م حه‌وته بی‌ ئیشه‌یه، چی ده‌که‌یت؟)) ته‌واوی حه‌وته‌که‌ گرفتارم، ئه‌م حه‌وته‌ پشووێ کۆمپانیا به‌راستی به‌جێ بوو، ده‌توانم به‌خه‌یالی په‌حەت خه‌ریکی ئیشه‌کاتم بۆ، به‌راست سه‌عه‌یده تۆ ده‌زانی که خوشکه‌که‌م شووی کردووه، به‌داواکاره‌که‌ی تۆ؟)) پێم سه‌یر بوو، پێکه‌نی و وتی: ((مه‌به‌ستم برائى خانمی به‌حیاوییه)) به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ وتم: ((باشه‌ پیرۆزه)) له‌حالی‌کدا که له‌ناو جانتاکه‌یدا ره‌سمیکی ده‌رده‌کرد وتی: ((کاتی تۆ پێشنیاری به‌هزاد تۆ شووکردن ره‌تکرده‌وه، خانمی به‌حیوی)) داوای لێ کردم کچیکی باشی پێ نیشان بده‌م، منیش خوشکه‌که‌ی خۆم نیشاند، هاتن و بینیان و به‌دلایان بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی که خوشکه‌که‌م خه‌ریکی خویندنه، ته‌نیا ماره‌یان بری و بۆ به‌هاری ئیمسال بریاری گواستنه‌وه‌یان داوه، وتم: ((هیوادارم به‌خته‌وه‌ر بی‌ت)) پاشان به‌گالته‌وه‌ زیادم کرد، چاکتر وایه‌ نووسینگه‌یه‌کی

هاوسه‌ر دۆزینه‌وه بکه‌یته‌وه هه‌م چاکه‌ ده‌که‌یت و هه‌م ...)) دایه‌ ناو قسه‌که‌مان و وتی: ((ئیت بۆ هاوڕێکان واناکه‌م، شووکردنه‌که‌ی تۆ به‌پارده‌ی پێویست بۆ من په‌شیمانی له‌دوابوو، من هه‌شتا له‌تۆشه‌رم ده‌که‌م: ((نا تۆ بۆ شه‌رمه‌زار بی‌ت، چاره‌نووسی من وابوو، من هه‌یج گله‌یه‌کم له‌ تۆ نییه، به‌قسه‌ی پێشینان، شووکردن وه‌ک شوتی وایه، یاسوورو شیرینه‌ یان سپی و بی‌ تام خه‌تای تۆ نه‌بوو، که‌شتوتیه‌که‌ی من سپی بوو، ئیت ته‌واو بوو، تیگه‌یشت که له‌بیرم چۆته‌وه، تۆش له‌یادی که)) به‌لام ئه‌و به‌ونیگایه‌ی که بریه‌ چاوم، تیگه‌یشت که له‌بیرم نه‌چووه، چاوه‌کانی که‌می کردووه و پرسى: ((به‌جدی له‌بیرت چوو؟)) ئه‌گه‌ر له‌یاد ده‌که‌م چی بکه‌م. ئه‌و ژنی هه‌یناوه‌ و منیش له‌ ته‌له‌که‌ رزگارم بووه به‌قسه‌ی مه‌سعود ژیانی هاوسه‌ری ئیمه، ته‌نیا کاره‌ساتیکی ناخۆش بوو، ئه‌زانی ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بوایه‌ چی به‌رۆژگارم ته‌هات؟ ته‌نانه‌ت ئیستاش که‌ بیری لێ ده‌که‌مه‌وه مووچرکه‌ به‌گیانما دیت، ئه‌و ژنی نه‌ده‌ویست، مه‌عشوقه‌ی ده‌ویست، هه‌لبه‌ت مه‌عشوقه‌شی زۆر بوو، به‌لام به‌قسه‌ی خۆی ده‌ویست ئیرانییه‌کیش له‌ خۆشیه‌کانی به‌شدار بکات، ئه‌ویش چ خۆشیه‌ک جگ‌ له‌ بی‌ ئاپروویی هه‌یچی تر نه‌بوو، کاتی که‌ جوان بیر ده‌که‌مه‌وه ده‌گه‌مه‌ ئه‌م ته‌نجامه‌ که‌ باشترین شیوه‌ی شووکردن، شووکردن به‌خزمه، یه‌کتری ده‌ناسن و به‌ ئه‌خلاقێ یه‌ک ئاشنان، هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم ئه‌و شووکردانه‌ نییه‌ که به‌زۆر بی‌ت، من وابیر ده‌که‌مه‌وه که‌ بناغه‌ی ژیانیکی باش ده‌بی‌ت له‌ سه‌ر گونجاندنی دوولا دروست بی‌ت، ناسینی دوولایه‌نه‌ی ئه‌و دوو که‌سه‌ی که ده‌یانه‌وێت پێکه‌وه‌ ژیانیکی تازه‌ ده‌ست پێ بکه‌ن زۆر گرنگه، ده‌بی‌ت ره‌وشت و باوه‌ریان یه‌ک بی‌ت، به‌رای من شیوه‌ی کچ به‌ شوردان له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا هه‌له‌یه، کاتی که‌سی‌ک دیته‌ داوای کچه‌که‌مان ته‌نیا ده‌پرسین شه‌هادی چیه‌، موچه‌ی زاوا چه‌نده، به‌لام هه‌رگیز سه‌باره‌ت به‌ره‌وشت و باوه‌ری پرسیار ناکه‌ین)) له‌کافتریا هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌ کاتی خواحافیزی وتی: ((هیوادارم رابردووت بۆ دووباره‌ نه‌بیته‌وه، له‌و رێگه‌ی که هه‌لتبژاردووه سه‌رکه‌وتوویت)) ده‌ستی به‌کمان گوشتی و له‌یه‌ک جیا‌بوینه‌وه.

بەشى چوارەم

لە كۆتايى زستاندا نامەيەكم لەلايەن سەعیدەوہ بۆ ھات كە نووسىيىبوى خولى پىسپۇريان بەسەكەوتويى تەواوكردووە بۆ مانگى دووھى بەھار دەگەپنەوہ، نیشانەى كوي بەكارھيئابوو، من ھيواداربووم كە بەھراميش بگەپنەوہ خانووەكەمان سپاردبوو بە دەستى نىگارگيش و رۇژمان ئەژمارد، خانووەكە تەواو گۇرپابوو، من كە ژوررەكەى بەھرامم داگير كردبوو، زياتر لەوانى ديكە بۆ گۇرپىنى مالەكە ھەولم دەدا، ھەزم دەكرد رابردوو لەگەل ھەموو ئەو شتانەى كە پيئەندى بەرابردوو ھەبوو، فرى بەدەم، ھەستىكى نوي لەگياندا دروست بوو بوو، ئيتەر تام نەدەكرد، ھەرچەندە رۇژى ھاتەوھيان نزيكتر ئەبوو، دوو دلئى من زۆرتەر دەبوو، ھەولم دەدا خۆم تى بگەيىنم كە ئەويش وەك من، رابردوو يادگارە تالەكانى لەياد كردووە رۇژى گەيشتنى ئەوان لە خۇشيا تام كرد و نەمدەتوانى بچم بۆ فرۆكەخانە، لە مالەوہ چاوپرەم دەكرد، كات بە ھيواشى تىپەپبوو، بەدەنگى وەستانى ھەر سەيارەيەك رادەچلەكيم، كاتيك دەنگى زەنگى ليدانى دەرگا ھات، نزيك بوو، لە خۇشيا دلئە بوەستيت، بە شەوقىكى زۆرەوہ، دەرگاگەم كردووە و بەيىنى سەعیدم گرتە باوہش و دەم و چاويم ماچ كرد، قۇمى راکيشاو وتى: «خوشكى بچووكم ھىچ ئەزانى دلئە زياتر لە ھەمووان بۆ تۆ تەنگ بوو»: «منيش ھەرەھا خۇشچالئەم كە گەپتەوہ» ئەندامانى خيزان يەك لەدواى يەك ھاتنە ژوررەوہ، بەلام بەھرام لە نيوياندا نەبوو، سەيىرى كۆلانەكەم كرد، بەلام نیشانەيەكم لەو نەيىنى پرسيم ئەى دكتور كوا، دەستى كرده ملەم وتى ئەو چەند رۇژى تر ديتتەوہ، «بۆچى؟»: «چونكە لە ريگەى زەمىنەوہ ديتتەوہ»، «بۆچى تۆ لەريگەى زەمىنەوہ نەھاتيتەوہ؟»: «چونكە دەمويست زووتر بتيىنم»، پاشان بەگالتەوہ وتى ئەگەر پيت ناخۇشە ئەگەپنەوہ، وتم ھيشتا نەگەيشتويى گالتە

كردنت گولئى كرد، وتنى زۆرى ھەبوو ھەمووان بەشەوقەوہ گوييان بۆ دەگرت، گەپانەوہى خۆمەم، لەگەل ئەودا قىياس دەكرد، يەكى سەربەرز و يەكى سەرشۆر، ھىچيان لەمن نەدەپرسى، بەلام داوايان لەو دەكرد، ھەموو شتتەك باس بكات، ئايا لەراستيدا من قسەيەكم بۆ وتن ھەبوو؟ من چيم كردبوو كە بيانەويت بيبيستن؟ ئەو لە عەمەليات كردن و پيئەندى ئەندام ئەيوت، ھەرچەندە ئەو زۆرتەر باسى دەكرد، من شەرمەزار تر دەبووم، ئەوان تا نيوي شەو دانيشتن، بەلام من بەھۆى سەر ئيشەوہ زووتر پەنام برده ژوررەكەم، خەوم لى نەدەكەوت، ھەمان شەوى رابردوو ھات بۆ لام خۆمەم بيىنى كە دۇراو و بى ھيوام، ھەسووديم بە ھەموويان دەبرد، ھەموو جگە لە من بەختەوہرن، تەنانت ساراش كە منالئىكى ھەتيوى ھەيە، ھەموو ئامانجىكيان ھەيە، بەلام من چيم ھەيە، بەياني كاتى چاوم كردووە، سەعید لە ژورر سەرم بوو، لە ليوارى قەرەپلەكەم دانيشت و لە حالئىكدا دەستى خستە ناو چاوم وتى: «بەيانيت باش، حالت چۆنە خوشكى بچووك؟»: «باشم»: «بەلام گەرمای گيانت شتتەكى تر دەلئت» گرنگ نيىە، من و تا بەيەكترى خۇشك بووين»: «ھيشتا نەتوانيوہ خۆت بسازيىنى» خۆم لەگەل چيادا بسازيىنم. بەچارە رەشى. من لەگەل ئەودا دەميەكە سازاوم» پەنجەى ناوہ سەر ليوم و وتى مەبەستم ژيانە، نە چارە رەشى، ئينسان كە دەبيت ھەليبزييت، بە بەختەوہرى بۆى يان بە چارە رەشى، من و تۆ، بەكردەوہمان دەژين گەيشتن بە بەختەوہرى بەدەس خۆمانە، زۆربەى ئەو بەختەريانەى كە ئاشكران، وەك چارە رەشىن، بەپيچەوانەشەوہ راستە، چارە رەشەكان وەك بەختەوہريە، ئەگەر راى منت بويت، تۆ زۆريش بەختەوہرى، چونكە خوا ئەوہندە تۆى خۇش ويستوہ كە لەو گيژاوە رزگارى كردويت، تۆ بەندەيەكى ناشوكرى، ھەركەسيك لەجيى تۆ بوايە، لەجياتى ئەوہى ئەژنۆى خەم بگريتە باوہش، سوپاسگوزار دەبوو، لە بەرانبەر ئەو چاكەى كە خوا لە حەقىا كردويەتى، دەبيت لەرابردوو عيبرەت بگريت و بيكەيتە ئەزمون ئيستا ھەلسە و بلئى بۆچى بىر دەكەيتەوہ، بەخت رەشى. راستى چ ژورويكى جوانت دروست كردووە لە جياتى ميواندارى كردن، ئايەتى بى ھيوايى دەخويىنى؟

له كوتی دنیادا بهم شیوه له گهل میواندا ههلسوكهوت دهكهن؟) وتم: ((تۆ بیّ دهعهوت هاتووی و منیش حازر نیم بۆ میوانداری)) وتی: ((تهوانی بهوشهیهکی پر له خۆشهویستی میوانداری بکهیت، بهلام قهیناکه، ئەم جارەیان دەتبهخشم، بهلام جارێکی تر که هاتم بۆ ژوردهکەت دەبیت به روویهکی خۆشهوه لهگهلاما رووبهروو بیتهوه، پاشان دهستی گرت و له ناو جیّ ههلساندم و وتی وەرە با برۆین، قاوهتوون حازره، زۆرم برسیه)) وتم سهعید زۆر خۆشم ئەوییت و خۆشحالم که لهلامایت))

منیش خۆشحالم که دهتوانم لهگهلا تۆدا پرهعت قسه بکه، چونکه بهوشیهوی که بیستومه تۆ لهگهلا کهسدا دهرده دل ناکهیت خۆت له ههمووان دوور دهگریت، ئیستا که ئەوهتام لاتا، ههز دهکەم جگه له برا، هاوڕێشت بۆ)) کاتی خواردن قاوهتوون وتووێژی جوان و جۆراوجۆرمان بوو و نازانم چی هاته پێش که وتم: ((ئهو ژوروی که تییدام به کرێ ئەدهم)) سهعید به سهر سورماویهوه سهیری دایکمی کرد و پرسى: ((دایه، دایه سهعیده چی دهلیت،؟ واته ..)) دایکم چوه ناو قسهکهی و وتی: ((راست دهلیت، لهبهرهوهی سهعیده ههچهنده مهعاش وهردهگری بۆ منالهکان سهرفی دهکات، من نارازی نیم که ئەو بۆ منالهکان شت بکریت، بهلام دهبیت بیر له ژیان و داهاتووی خۆشی بکاتهوه، بۆ شهوی ری لهدهس بلاوی بگرم، بۆ ئەو ژوروی که تییدایه کړی وهردهگرم و بۆ خۆی لهبانکدا دهچهوینم)) سهعید ههناسهیهکی پرهعتی کیشاو وتی: ((ئهگەر وابیت قهیناکه، بهلام بۆ ساتینک خهیاڵم کرد ..)) دایکم وتی: ((وابیرت کردهوه که ئیمه کرێ له کچهکهمان دهسهنن)) بهلی له راستیدا وامزانی که بوینهته ئەوروپایی ئەوسا رووی کرده من و پرسى لهو ژورهدا پرهعتی: ((بهلی زۆریش، بهتایبهتی شهوانی جومعه که مالهکه پر دهبیت له دهنکه دهنگ، کاتی ماندوو دەم دهچمه ژوردهکەم و دهراکه دههستم، ههچهنده منالهکان وازم لی نایهن، بهلام به شیوهیهکی گشتی، ژورویکی باشه)) له کوتایی ههفتهدا سهعید نیگهران دیاربوو، چارهپێی بههرام بوو، تهنیا ئەو نیگهران نهبوو، بهلکو ئەم نیگهرانیه له ههموواندا بهدی دهکرا، سهرهنجام پاش پانزه رۆژ دواکهوتن گهشت،

ههلبهت بیّ خهبر و لهناکاو بهدیارکهوت من تازه له تاقیگه گهرابوومهوهو خهریکی خۆیندنهوهی بیرنامهی دایکم بووم، که نووسیبووی بۆ بینینی هاوڕێیهکه لهگهلا باوکما چونه، دهخۆیندهوهو و هیشتا خۆم نهگۆرپیوو که دهنگی زهنگ هات کاتی دهراکهکم کردهوه بههرامم بینى، له خۆشیدا قیژاندم، ئەو زهردهخهنهیهکی کردو هاته ژوروهوه، ههولم دا خۆم کۆنترۆل کهم، پرسیم: ((کهی هاتیت. ئەی جانتاکانت کوا؟)) سهیریکی دهووبهری کرد و وتی: ((پینجی پاش نیوهرۆ گهیشتم و یهک راست چوممهوه بۆ مال)) ((ئهی بۆچی تهلهفۆن نهکرد، ههموو نیگهرانی تۆبوون، بهتایبهت سهعید که زۆر چارهپێی بوو، ئەمانهویست بۆ پیشوازیت بیین)) بهتانهوه وتی: ((بێگومان تۆ ئەهاتی وەك ئەو کاتهی که بۆ خوا حافیزی کردن هاتیت بهس بوو، ئیتر نامهویت بۆ پیشوازی کردن بتخهمه زهحهتهوه کهسیکی تر لهمال نییه)):

((نا، چونه بۆ بینینی هاوڕێیهک، بهلام بیرنامهیهکیان داناوه که ئەگەر خهبرپێکم له تۆ دهست کهوت پێیان بلێم، ئیستا بۆ لێره وهستاوی، فهرموو بچینه ژوروهوه، (تاریکیتهلاق داوه)) ((چۆن)): ((دهبینم ههموو گلۆپهکانت داگیرساندوه)) له ناو چاری کهوته ژوروهکهی پیشووی و به سهرسورماویهوه پرسى: ((هاوسیستان هیتاوه. ویستم کهمی نازاری بدهم، بۆ ئەم مهبهسته نیگایهکی ژوروهکم کرد و وتم: ((بهلی چهند مانگیکه)): ((پرسی تهنیايه؟)): ((بهلی تهنیايه)): ((قوتاییه؟)): ((نا فهمانبهره)): ((ئهی بۆچی تۆ دهراکهت کردهوه؟)) نزیک بوو پیکههه، بهلام خۆم کۆنترۆل کرد و وتم: ((ئهوئنده نیوانمان خۆشه که فهرق ناکات چ کهسیک دهراکه بکاتهوه، ههروهها من ئیتر کیژیکی ههژده سال نیم، مهگەر دهتهوی هه لێره پرسیار و وهلامت تهواو بکهیت؟)) ماندوو دههاته بهرچاو، پالی دابویه دیوارهکه و کیشی خۆی به پا تهحهمول دهکرد، وتی: ((ماندوو نیم، دایک و باوکت کهی دینهوه، شتیکیان نهنووسیوه، بهلام ئیستا تهلهفۆن دهکەم و دهلیم کهتۆ هاتوویتهوه)): ((نا، وامهکه ناتهووی ری له بینینی هاوڕێیان بگرم)): ((بهلام ئەگەر بزائن ..)): ((من بۆیان روون دهکهمهوه تۆ نیگهران مهبه، ئەگەر من نههاتایه ئیوه تهنیا بوون؟)) له

مه‌بستی تی نه‌گه‌یشتم، به‌لام سه‌یرم کرد چاکتر وایه راستییه‌که‌ی بلیم، وتم: «(حه‌ز ده‌که‌ی هاوس‌ی تازه‌که‌مان بناسی. و پاشان بی‌ نه‌وه‌ی چاوه‌رپی وه‌لام بم لیواری قۆلی چاکه‌ته‌که‌یم گرت و له‌گه‌ل خۆمدا به‌ره‌و ژووره‌که‌م برد، ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و وتم: «(بی‌ ژووره‌وه، ئیستا دیت)) که‌می سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد و ره‌سمی منی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ بی‌نی نیگای که‌وته سه‌ر نیگام و پرسى گالته‌م پی‌ ده‌که‌ی، نا من کریچی ئیره‌م، من به‌تۆم نه‌وت که‌ کریچییه‌که‌مان ژنه یا پیاو، خۆت هه‌ستت کرد که‌ پیاویک لی‌ره نه‌ژی، له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌ دانیش‌ت و سه‌ری شو‌رکرد، دلیم شکاند بو، شه‌رمه‌زار بووم، وتم داوای لی‌بووردن ده‌که‌م ویستم گالته‌م بکه‌م، قه‌ره‌بووی قسه‌کانت بکه‌مه‌وه)) پی‌که‌نینی‌کی تالی کردو وتی ته‌نانه‌ت گالته‌کانت، من نازار ده‌دات: «(من نه‌ده‌ویست نازارت بده‌م، داوای لی‌بووردن ده‌که‌م)) بو هی‌نانی چای له‌ ژووره‌که‌ چوومه ده‌ره‌وه، کاتی پی‌اله‌ چایه‌که‌م نایه به‌رده‌ستی وتم: «(به‌داخه‌وه قاوه‌که‌ ته‌واو بووه)) وتی: «(تانه‌ش شه‌ده‌یت)) وتم: «(بوچی خراب وه‌ری ده‌گری.. له‌ بیرته کاتی تازه هاتبوومه‌وه وت نازانین من خواردنی ئیرانی شه‌خۆم یان خواردنی بیانی. ئایا شه‌و رۆژه به‌ رقه‌وه ده‌تویست تانه‌م لی‌ بده‌یت، که‌ ئیستا هه‌ست ده‌که‌ی منیش ..)) نه‌یه‌یشت درێژه به‌ قسه‌که‌م بده‌م وتی: «(من هه‌رگیز خۆم ون ناکه‌م، ده‌زانم کیم و خه‌لکی کویم و بوچی هه‌م، نه‌گه‌ر نییه‌تی قه‌ره‌بوو کردنت هه‌یه، داینی بو دوا‌یی، چونکه‌ من ..)) شه‌م جارهیان من قسه‌ییم پی‌ بری وتم: «(ده‌زانم ماندوویت، هه‌رچی بلیم تو قه‌بوولی ناکه‌یت، که‌واته چاکتره‌ بی‌ ده‌نگ بم)) ماوه‌یه‌که‌ به‌ بی‌ ده‌نگی تی‌په‌رپوو، شه‌و بی‌ ده‌نگییه‌که‌ی شکاند و پرسى: «(حالی خوشکه‌کان و مناله‌کان چۆنه))»: «(داتنایه سه‌عاتی‌کی تریش تی‌په‌ر بوا‌یه، شه‌وکاته حالیات ده‌پرسی)) شه‌مان له‌م زمانه‌ی تو، یا گالته‌م پی‌ شه‌که‌یت، یا ره‌خنه‌م لی‌ ده‌گریت، چاکتر وایه برۆم و کاتی بی‌مه‌وه که‌ شه‌وانیش لی‌ره بن)) له‌جی هه‌لسا. وتم ده‌ته‌وی وایر بکه‌نه‌وه کاریکم کردوه می‌وانه‌که‌ رابکات، دانیشه تا ته‌له‌فۆن بکه‌م، پاشان له‌گه‌ل شه‌واندا که‌ پی‌ت خۆشه‌ قسه‌ بکه‌)) هی‌چی نه‌وت و من چووم بۆلای ته‌له‌فۆنه‌که‌ و هاتنه‌وه‌ی شه‌وم به‌دایه‌ راکه‌یاند، شه‌ویش

له‌گه‌ل دایکما قسه‌ی کردو وتی: «(نه‌گه‌ر مۆله‌ت بده‌ی، سه‌عه‌یده بو خواردنی شی‌و ده‌به‌مه ده‌ره‌وه؟؟)) م‌کو‌رپوونی خۆی نیشان داو وتی: «(وه‌عه‌ده‌ی شی‌وودانی دا بو سبه‌ی شه‌و که‌ هه‌موو کو‌یینه‌وه)) کاتی وتوو‌ژیان ته‌واو بوو، وتم: «(هاوسو‌حه‌تی‌کی خراپت بو خۆت هه‌لب‌زاردوه)) جانتاکه‌م هه‌لگرتو پی‌که‌وه له‌مال چوینه‌ ده‌ر، له‌ ماشینه‌که‌دا پرسى: «(نه‌گه‌ر بپرسم تاکه‌ت ماوه‌ یان نا، چ وه‌لامیکم ده‌ده‌یته‌وه؟ پی‌م پی‌ده‌که‌نیت یان شتی‌ک هاوتای قسه‌کانی پی‌شووم پی‌ شه‌ده‌یت؟)) وتم: «(نا چونکه‌ ده‌مه‌وی‌ت هاو سوحه‌تی‌کی باش بم)) به‌ده‌نگی به‌رز پی‌که‌نی و وتی: «(نه‌گه‌ر وایه جاریکی تر دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه، حالت چۆنه؟ ئیستاش تا ده‌که‌ی))»: «(وه‌کو جارن نا، به‌لام هه‌ندی جار سۆراخه‌م شه‌گری «(به‌م شی‌وه‌ی که‌ من ده‌تبینم. زۆر به‌ده‌ماخی، له‌چاو دووسال پی‌ش ئیستا، هی‌چ نه‌گۆراویت شه‌مه‌ش نیشانه‌ی ساغ و سه‌لامه‌تیته‌))»: «(به‌زه‌ییم به‌ نه‌خۆشه‌کانت دیته‌وه، چوونکه‌ وا دیاره تو به‌ ده‌مووچاودا نه‌خۆشی شه‌ناسیته‌وه، خوا بکات هی‌چ کات ناچار نه‌م بی‌م بۆلات، دیار نییه‌ چ چاره‌نووسی چاوه‌رپم بکات))»: «(منیش به‌لینت پی‌ شه‌ده‌م که‌ هه‌رگیز ده‌رمان کردنت نه‌گرمه شه‌ستۆ)) له‌ نزیکى ر‌یستۆرانی‌ک، که‌ بو یه‌که‌م جار یه‌کمان بینیبوو سه‌یاره‌که‌ی راگرت و وتی: «(بی‌گومان سه‌عه‌ید لی‌ره‌یه)) هه‌ندی چاومان گ‌ی‌را، به‌لام شه‌ومان نه‌دی، هه‌ر له‌جی‌گه‌ی پی‌شوو دانیش‌تین، له‌ ژیر چاوه‌وه سه‌یری ده‌کردم، هه‌ستم به‌ قورسی نیگای ده‌کرد، کاتی خواردن له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ ریزکرا، به‌وتنی: «(فه‌رموو)) خۆی ده‌سی کرد به‌خواردن به‌ مه‌یلی‌کی زۆره‌وه ده‌بخوارد، به‌لام من هه‌زم لی‌ی نه‌بوو و ته‌نیا یاریم به‌که‌ل و په‌له‌کانی سه‌رمیز ده‌کرد، به‌هه‌رام زانی، پرسى: «(بوچی ناخۆیت))»: «(برسیم نییه‌))»: «(به‌لام به‌ پی‌چه‌وانه‌ی تووه، من هه‌م برسیمه، هه‌م پاش ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ خواردنی چی‌شتی ئیرانی که‌یف ده‌که‌م، بو شه‌وه‌ی هاو خۆراکی‌کی باش بیت تکایه‌ هاو‌رپی‌ه‌تی نان خواردنم بکه‌)) ناچار که‌می‌کم خوارد، به‌لام زووتر له‌و ده‌ستم هه‌لگرت، شه‌ویش خواردنه‌که‌ی ته‌واو کرد و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و پرسى: «(ده‌توانم پرسیارکت لی‌ بکه‌م. به‌لین شه‌ده‌ی راستیم پی‌ بلینت؟)) وتم: «(بپرسه و دلنیا به‌ که‌

راست دهیستی)):(«بۆچی ژووره کهی منت ههلبژارد؟»:(«له بهر نهوهی که ژیانیکی ساده و سه به خۆم ههیه، له هه مووان جیام، کاتی له دهنکه دهنگی نهوانی دیکه ماندوو دهیم، جییه کم ههیه که په نای بۆ بهرم»:(«به لām ته توانی ژووره کهی سه عید به کارینی له وانیه هه ئهه ئیشه هۆیه کی تاییه تی بو بیته؟»:(«نا، ته نیا ژووریکم له ولای هه وه که وه دهویست که هه لمبژارد، مه گهر ده ته وی بگه ریته وه»:(زهرده خه نهیه کی کردو وتی: «ته گهر بشمو بیستایه، به بوونی تو په شیمان ده بوومه وه»:(«بۆچی بیر ته که یته وه که من ئارامیت تیک ته ده م؟»:(«بیر له خۆم ناکه مه وه، دل م بۆ دایک و باوکت ده سووتی که مه جیوورن هه موو روژیک گوی له ده مقره ی ئیوه بگرن، زۆر باش بو که پیش نهوهی ده مقره ی من و تو دهس پی بکات، له وی رویشتم»:(به وتنی هه م رسته هه لساو منیش هه لسا م، کاتی ریستورانتان جی هیشت، وتی: «چاکتر وایه بۆ هه زم کردنی خواردنه که، که می ری بکه ین»:(هه ردوو کمان له بی دهنگیدا ریمان ده کرد، ته نیا دهنگی هه نگا وه کافان له سه ر شه قامه که ده بیسترا، بۆ ساتیک وه ستاین و پاشان وه که سیک که شتیک هات بیته وه یادی، رووی کرده من و وتی: «تو وت هه ر کاتی لهوانی تر ماندوو ده بیته، په نا ته به یته ژووره که ته، و ابو»:(به ئاماژه ی سه ر قسه کهیم دووپات کرده وه دریه ی دا: «که واته بۆی هه یه له وتوو ژوورن له گه ل منیش ماندوو بیت، نایا ته وه نده راستگویی که بی دوودلی به خۆم بلئیت؟»:(«من له قسه کردن له گه ل تو دا ماندوو نا بم»:(«به راسته؟»:(هه م قسه یی به گالته پی کردنه وه، به بیان کرد و دریه ی دا: «مه گهر جیاوازی من له گه ل نهوانی تر چیه؟ ته گهر له خیزانه کهی خۆت، که ته وه نده تو یان خۆش نه وی ماندوو ده بیت، چۆنه که به دلنیاییه وه ده لئیت له من ماندوو نابیت؟ له حالیکدا که هه میشه ده به هۆی دلگرائیت»:(دهویست قسه م پی ده رکات، دهویست ئیعتراف که م که ماوه یه کی زۆره چاوه ریتم بیبینم، به لām غرورم ئیجازه ی پی نه دام که ته مانه بیمنه سه ر زمانم، چاوه ریپی وه لām بو، به لām من بی دهنگ بووم. خۆی که وته قسه و وتی: «تا ته واده ی که من تو بناسم به و ئیعترافه ی که خۆت کردت من هه م پرسیا ره م کرد، هه رچه نده

گرنگ نییه، به لām هه ز ناکه م بۆ راکردن له قسه کردن له گه ل مندا، په نابهریت بۆ نهوانی تر، یان خۆت له ژووره که دا زیندانی بکه یته»:(به چ شتیک ئاماژه ی ده دا، مه به ستی له په نابردن بۆ نهوانی تر چی بوو؟ وتم: «من هه میشه هه ول م دا وه که هاوسو حبه ت یا به لای که مه وه بیسه ریکی باش م، به لām بیر ناکه یته وه که هه ندی جار داوای یارمه تی کردن له نهوانی تر بۆ دوور خسته نه وهی دل په ستی پیویست بیت؟»:(وتی: «به هه ر شیوه یه که من له و جۆره ئینسانانه م که هه ز ده که م هه ر ره خه یه که راسته و خۆ به خۆم بلئین، تو له م شیوه بیر کردنه وه دا عه بییک ئه یینی؟»:(«نا چونکه خۆش وه که تو بیر ده که مه وه»:(گریی خسته ناو چاوی، ویستی قسه یه که بکات، به لām په شیمان بو وه، ریگه که ی لار کرده وه به ره و لای ریستورانته که گه راپیه وه، کاتیک گه یشتینه نزیکی ریستورانته که، به وتنی تکایه ساتیک مۆله تم بده، دووباره چوه ناو ریستورانته که، پاش چهند خوله کی گه راپیه وه و وتی: «با وه ر ناکه م سه عید ته مشه و بیت بۆ ئیره، چاکتر وایه بگه ریته وه»:(ده رگای ماشینه که ی کرده وه و من سه رکه وته ناوی، له بیده نگیدا بۆ ماله وه به ری که وتین، پاش برینی هه ندی ریگه، بۆ نهوه ی بیده نگی بشکیتم پرسیم: «به رای تو ته مه ریکا چۆن جیگه یه که بوو؟ کوی چاکتره؟ ئیره یان نه وی؟ نایا خۆشت رابوارد»:(«ئیمه بۆ رابواردن نه چوو بووین و ابزانم بی قهید و به ندی له گه ل روچی من و سه عیدا سازگار نییه، مه گهر له بیرت چوه من کوردم؟»:(پرسیم: «مه گهر ئینسان ده بیت کورد بیت تا له بی چهندو چوون بیزار بیت؟»:(«نا، مه به ستیم ته مه بوو که ئیمه کورده کان پیره وی ده ستووری تاییه ت به خۆمانین، له هه ندی بابه تدا له گه ل نهوانی دیکه جیاوازی سه لیه مان هه یه، بۆ نمونه، کوردیک هه رگیز به هاوسه ره که ی ئیجازه نادات که ری بۆ دانیت، ژنی کورد گوی راپه لی هاوسه ری خۆیه تی و ته نانه ت به بی ئیزنی نه و له مالا ناچپته ده»:(وتم: «کۆمه لگه یه کی پیاو سالارن؟»:(«نه به م شیوه، ژن خۆی هه ز ده کات که گوی راپه لی میرده که ی بیت، پیاو انیش نازادن به هه ر شیوه یه که هه ز ده که ن بژین؟ بی نهوه ی که هاوسه ره کانیا ن بوین ره خه یان لی بگرن»:(«ته گهر به م شیوه بیت، من وا

بیرده که موهه که نهوان ژن ناهینن، به لکو کویله دا ئەمەرزینن)) پینکەنی و وتی: ((وابیرمه کهوه، تا نهوان نه ناسی ناتوانی ره خنه له شیوهی ژیانیان بگریت، من دەبیت رۆژیک دانیشم و له گەڵ تۆدا سەبارەت به ری و رەسمی خۆمان قسه بکەم، دلنیام رات دەگۆریت، چی بو قسه گەیشته کوردستان؟)) ((من پرسیم که ئایا له ئەمریکا ژیانته خۆش بو، تۆش مەسەله ی کورد بوونت هاوردە پێش، باوەرم نەدەکرد بگەریتتەوه)) ((بۆچی؟)) ((زۆریه گەنجەکان حەزبان له نازادییه و تا پا له سنوور ئەخەنه دەرەوه خۆیان له بیر دەچیتتەوه)) ((سەبارەت به منیش وابیرت کردەوه؟)) ((نەبەم شیوه، وابیرم دەکردهوه که به بینینی ئامییری باش بۆ نەشتەرگەری، مانەوه له هاتنەوه به چاکتر دەزانی)) ((هەموو کەسێک وانیه، ئەوانه ی که هەست به بەرپرسیاری دەکەن ئەگەر پێنەوه، من و ئەوانه ی که وهک منن به پاره ی ئەم خەلکه دەرمان خۆیندوه، نایبیت ئیجازه بدەین به خۆمان که رەنج و ماندوویتی ئەم خەلکه، بێگانە بیخوات)) ((ئەوانی تر وهکو تۆ تێ ناگەن)) ((بۆچی؟ سەرئەنجام ئەگەر پێنەوه، به تاییهتی ئەگەر دلنیان لێره بیت)) به بزێوی پرسیم: ((دلی تۆ لێره بو؟)) ((من قەرزاری خەلک بووم، تەنیا ئەوهنده)) زەرەدەخەنەیه کی کرد، لیم تیگەیشتبوو، پرسی: ((تۆلەم ماوهیه دا چیت کرد)) ((هیچ چاوه ری بووم)) ((چاوه ری کی؟)) ((هیچ کەس، چاوه ری داهاوتوو بووم)) ((بەلام داهاوتوو چاوه ری بوونی ناویت، خۆی له خۆیه وه دیت، من وام زانی دەلێی چاوه ری دیداری ئیمه بوویت، هەمیشە حسیبە کام هەله دەرەچیت، بەلام گرنگ نییه، ئەمیش لەسەر تهواوی هەله کانی تر)) که گەیشتی نهوه مال بەهرام رووبه رووی پیشوازی گەرمی ماله وه بو، به شیوه یهک له باوهشی باوکمدا جیی خۆی کردبۆوه که دەتوت خەیاالی جیا بونه وه ی نییه، مناله کان له سه ره تادا شه رمیان ده کرد، به لام پاشان ئەوانیش چوونه ناو ئامییزییه وه بی ئەوه ی من و ئەو بزاین، بۆ به سه ره به رزی گه رانه وه ی کردبوویان به جه ژن، دەموو چاوی له خۆش حالیدا دەرەوشایه وه، سه عید پرسی: ((ئیه بۆ کوی چوو بوون. ئیمه چند سه عاته چاوه ریین)) بههرام وهلامی دایه وه: ((به دوا ی تۆ ده گه راین پاشان ناغان خواردو

گه راینه وه)) سه عید پرسی: ((هەر ئەو جیگه هەمیشە یه که؟)) بههرام به ئاماژە ی سه ره وهلامی به لێی دایه وه، سه عید به داخه وه وتی: ((چۆن ههستم نه کرد که ئیه بۆ ئەوه ی رۆیشتون، کاتی که باوکم ئاگاداری کردمه وه که هاتووی بۆ ماله وه، هاتمه وه و له گەڵ مه سعود و ئەوانی دیکه چاوه ری تان بووین، بههرام رووی کرده دایکم و وتی: ((وه عده ی میوانی بۆ ئەمشه وه نه بو)) باوکم وتی: ((ئیمه میوانان نه داوه، هه مووان ده یانویست بتبینن، نه یان توانی تا سبه ی شه وه سه برکەن، خۆش حالن که به ساخ و سه لامه تی گه راینه وه، ئەم چند رۆژه دوا که وتنه ی تۆ بۆ ئیمه زۆر ناخۆش بوو، به تاییهت، سه عید، دهتوت شتیکی بز کردوه، بۆچی ته له فۆنت نه کرد تا بێن بۆ پیشوازی ت؟)) ((نه مده یست سه رقالتان بکەم)) باوکم ناو چاوی لۆچ کرد و وتی: ((ئمه چ قسه یه که، مه گه ر تۆ له گەڵ سه عید و مه سعود چ جیاوازیه کت هه یه؟ هه رچه نده من باوکت نیم، به لام تۆم وهک مناله کانی خۆم خۆش ده ویت؟)) سارا وتی: ((من ده زانم بۆچی دکتۆر پیمانی نهوت که ی دیتتەوه، ده یویست دیارییه کاغان بشاریتتەوه به لام دکتۆر من به رامبه ی ئەو لیسته ی که نووسیت دیارییه کاغ وەرته گرم)) بههرام وتی: ((شه رمه زارم مه کەن، دیاری من له به رامبه ر ئیه چ شتی نییه)) سیما وتی: ((به لام ئیمه به دلمانه، که تا بۆ وەرگرتیان بێن؟)) ((هەر کاتی حەزتان کرد، بلین له خزمه تانا حازرم)) قسه کردن دهستی پی کردبوو و ریک وهک شهوی خواحافیزی درێژه ی کیشا، به یانی رۆژی دوا یی، سه عید و بههرام هیشتا خه وتبوون که من چووم بۆ ده وام، دکتۆر بۆ هه مووان دیاری هینابوو جگه له من، کاتی دیارییه کانی له نیوان خیزانه که دا به ش ده کرد، دانیشتبووم و سه یریم ده کرد که سه ره گه یشته من، به دنگی به رز به شیوه یهک که هه موو بییستن وتی: ((نه متوانی بۆ سه عیده خان شتی که هه لبژیرم که نه بییت، هه رچه نده بۆ هه یچ کام له ئیه وش نه متوانی شتی بێنم که شایه نی ئیه بیت، به لام سەبارەت به سه عیده خان، به راستی شه رمه زارم)) سه عیدیش له گەڵ مندا نه بوو تا یارمه تیم بدات، وتم: ((سوپاس بۆ چاکه ی تۆ، هه روه ها که من پیویستم به شتی که نییه، ئەگه ریش بمبوا یه لیتم وەر نه ده گرتی پاشان له نیوان گیتزای ئەوانی دیکه به نام

برده بەر ژوررەكەم، نازانم بۆچى دەيەوئىت نازارم بدات، ئايا بەراستى نەيدەزانى، يان دەيوست تۆلەي شەوى سەفەرەكەي سەنئەتەو؟ بەھاتنى ريتا دەستەم لە بىرکردنەو ھەلگرت، وتى: «سەعیدە تۆ حالت باشە؟»: «چاكتەر لە ئەمپۇم لەيادنيبە»: «ئەي بۆچى لەگەل دكتوردا وا قسەت كرد؟ ئايا دياربيەك بۆتۆ تا ئەم رادەيە گرنگ بوو كەوات كرد. ئەگەر تۆم نەناسايە دەموت حەسوودى دەبەيت، بەلام دەزانم بابەتى ديارى لە ئارادا نيپە، دلگرايت ھۆيەكى ديكەي ھەيە، بلئى چيپە؟»: «بەلئى، حەق بە تۆيە، من منالانە ھەلسوكەوتم كرد، سەيرى چاوەكانى دكتور كرد؟ ئەو ئەيەوئىت من بشكىنى، ئەيەوئىت تۆلە سەنئەتەو، بەلام نازانم تۆلەي چى؟ ئايا بۆ ئەوئى ئەو شەو ھە رەوانەكردنى نەچوم بۆ فرۆكەخانە؟ لە ئىشى تى ناگەم» ريتا وتى: «چاكتەر وايە بگەريپتەو ھە بۆ ژوررەكەو بەرووى خۆتى نەھيىنى» كاتى ميوانەكان چوون، دايكەم وتى: «سەعیدە ھەلسوكەوتت وەك جارەن بوو، بۆچى بوختانى بۆ دەكەي؟ وتم: «قسەي بوختان لە ئارادا نيپە» وتى: «خەيالەم دەكرد كە گەرە بوويتە، بەلام ھەلەم كرد» وتم: «تۆ ھەميشە لەسەر بەھرامت كردۆتەو وە من لەگەل تۆدا قسەيەكەم نيپە» سبەي ئەو رۆژە بەماندوويەكى نەناسراو چوم بۆ دەوام لەوئىش ديسان مەجبوربووم گوئى لە نەسيحەتەكانى مەسعود بگرم، پاش نيوەرۆش لە تاقىگە لە نەسيحەتەكانى ريتا سودم وەرگرت، ھىچكاميان لەقسەم تى نەدەگەيشتن، منيش بەزۆر بىدەنگىم ھەلپژارد، كاتى لە تاقىگە ھاتمە دەرەو، دكتورم بىنى كە چاوەرپى بوو، خۆم لى كەر كرد، ئارام بەدواما ھات وتى: «لاسايبى كچە خويىندكارەكان مەكەو، چاكتەر وايە سوار بيت، كاتى لە لاي دانىشتەم، وتم: «ئەمە لەو كاتانە بوو، كە دەباويە بۆ دورخستنەوئى دلئەنگى داواي يارمەتيم لەخەلك بگردايە»: «دەشتقىزانند»: «ئەگەر جارتيكى تر دووبارە بيئەو دەشتقىزىنم»: «وەرە بى قسەبەكەين بى ئەوئى بيئە دەمقرە»: «بەلام من قسەيەكەم نيپە كە بەتۆي بلئىم»: «ھەميشە قسە بۆ وتن ھەيە»: «كاتى ئىمە لەقسەي يەكتەر تى ناگەين، چاكتەر وايە بچينە پيشوازي بى دەنگيەو»: «بۆ لە يەكتەر تيگەيشتن چاكتەر وايە بىدەنگى بشكىنن»: «ئەم ئىشە چ دەسكەوتيتكى

ھەيە، ئىمە ھىچ كات پىكەو نەگويىن»: «تۆ بى ھىوا ديئەتە بەرچا»: «نا، بى ھىوانيم تاقەتى قسەكردنم نيپە»: «ئىستەش لەو كارەي كە كردم، دلگيريت»: «بەھىچ شىوئەيەك، من تەنيا لە شىوئەي قسەكردنە دلگيرم، ھەندى كات بەرەسەي لەگەلما قسە دەكەيت، ھەندى كات خۆمانەي» بەدەنگى بەرز پىكەنى و وتى: «بەراستى ناسينى تۆ قورسە» وتم: «من جارتيك خۆم بە تۆناساند، تۆ چۆن دكتورتيكىت كە ناتوانى پارچەكانى كەسايەتتيەك بچەيتە پال يەك؟»: «لەبەر ئەوئى بە تەواوى نەشكاو، ئەندامى كە باش بەيەكەو نەلكاي، دەبيت بە تەواوى بشكىت و پاشان چاكت بگريئەو»: «بەلام من ريز لە پارچە پارچەي كە ساپەتى دەگرم»: «منيش نامەوئى ئەو پارچانە فرى بەدەم» بەلكو ئەمەوئى بيانلكينم بەيەكەو، و بەمەيلى خۆم شىوئەيان بەدەمى»: «من خۆم نانيمە بەردەستت كە نەشتەرگەريم لەسەر كەيت»: «من نەشتەرگەريم دەست پى كردو تۆ ئاگات لى نيپە»: «خۆشحالەم كە زانيم چونكە لە ئىستا بەدواو لە ھەلسوكەوت كردن لەگەل تۆدا زياتر خۆم دەپاريزم» ديسان پىكەنى و وتى: «دەيىنين» ئەمجارەش كاتى گەيشتن كەس لەمال نەبوو، بۆ يەكەم جار لەوئى كە لەگەل ئەودا تەنيا بووم، ترسام، پرسيم، حەزەت لە چاي ھەيە؟: «ئەگەر زەھمەت نەبى، بەلئى» بۆ دروست كردنى چاي چوم بۆ چيشتخانە، دەنگى گرتنى ژمارەي تەلەفون دەھات و پاشان دەنگى وتوويزم بيست، بى ئەوئى بەوئى سەرنج بۆ قسەكانى راکيشرا، زۆر خۆمانە قسەي دەكرد، بيستم كە ئەيوت: «من ئەمپۇم چوم بليئت بۆ بگرم، بەلام تەواو بووبوو، بۆ بەيانى بليتم گرت كاتزمير نۆ ماشينەكە دەكەويتە رى نانت خواردووە؟» نازانم ئەو چ وەلامتيكى دايەو كە دكتور وتى: «من ھيشتا نەمخواردووە، ئەمشەو زوو بنوو، تا بەيانى ماندو نەبيت، لەوانەيە بيم بە دواتا و بچين بۆ نەقليات» و پاش كەمى بى دەنگى دريژەي پيداوتى: «نا، زەھمەت نيپە، پيوستت بەھىچ شتيك نيپە؟... تا بەيانى خوا حافين» پيئەنديەكە تەواو بوو، من بە سيني چاي ھاتمە ژوررەو، لەسەر كاغەزتيكى بچوك بيرەوئى دەنووسى، پرسيم: «ريپوارت ھەيە»: «بەلئى»: «بيگومان زۆر ليئەوئى نزيكە كە

ئەوئەندە خۇمانە قسەت دەکرد: «(بەلئى يەككىكە لە خزمان لەگەل ئەودا لە ئەمىرىكا گەپراينەو)) هاتەو يادىم كە سەعید لە يەككى لە نامەكانىدا ناوى كچىكى بىر بوبو، زۆر ترسام، پىرسىم: «(تۆ نەتوتىبوو كە هاوسەفەرت ھەبوو)) كەسى نەپىرسى و منىش بە پىيىستىم نەزانى كە قسەبەكەم)) لە چاوەكانىدا بۆزىيەكەى رابردو دەبينرا، ويستىم بە شىوئەيەك رەفتاركەم، كە ئەو ھەست بىكات بۆمىن گىنگ نىيە، بەلام بەداخەو نەمتوانى پىاللە چايەكەى لەسەر مېژەكە داناو لە درىژەى قسەكانىدا وتى: «ستارە لەو كچانەيەكە لە ژيانىدا بەدواى رابواردنا ناروات، ئەو بۆ خزمەت كۆردن بەخەلك گەپراوئەتەو و دەيەويت لەسنە ئىش بىكات، بەيانى دەكەويتە رى:)) (مەبەستت ئەوئەيە كە منىش سەر بە ئىرە نىم و ئەبى بگەپىمەو؟)) (نا، بۆ پىياوان مەسەلەكە جىاوازە، ئافىرەتەكان چاكتە بۆ جىگەى ژيانى خۇيان بگەپىنەو ژيان لە جىيەكى قەرەبالخ وەك تاران، بۆ كچىكى تەنيا سەختە:)) «(بەلام لەگەل راي تۆدا نىم، ئەو سىانزە سال لە ئەمىرىكا ژياو و كىشەيەكى توش نەبوو كەواتە دەتوانى لە تارانىشدا بۆ، بەلام ئامانجى ئەو شىيىكى جىاواز لەمانەيە)) تىگەيشتن لەو كىشانەى كە خەلكى ھەيانە، بۆ تۆ كە تەمەنىك لەنازو نىعمەتدا بوويت، ئاسان نىيە، بەلام من و ستارە دەزانىن ھەژارى چىيە، ئىمە دەزانىن كە نەبوونى و پىداويستى سەرەكى لە دىھانتدا چ زەرەپىكى گەورە دىنىتە كايەو، من لە ھەولدام بۆ دروست كۆردنى دەرمانخانەيەكى پىش كەوتوو چونكە لە تاران بەرادەى پىيىست دكتور و پىداويستى پىشكى ھەيە، بەلئى ئەگەپىمەو بۆ ئەو جىگەى كە لىوئەى ھاتووم، منىش واپىر دەكەمەو كە سەعید لەگەل مندا بىت، ئەو لە نىكەو ھارودۆخى ئەويى بىنيوئە)) وتم: «(جووتىكى باش دەبن، يەككىيان مامان و ئەوى دىكە جەراح، تۆ پىياويكى بەختەوئەى:)) «(لەكويە نەزانى كە ستارە مامانە؟)) «(چونكە سەعید لەيەككى لە نامەكانى ئىشارەتى بەم ئافىرەتە كۆردبوو، ھەلبەت ئەگەر بەھەلەدا نەچوويىتم ئەويش كچە)) ئامازەى رەزامەندى قسەكەمى بەسەر پراوئەشانى دركاند، ئەو، بەلام لە بارەى جووتىكى بەختەوئەى، لە مەبەستت تى نەگەيشتم، ئەگەر لەلايەنى ئىشى دەلىيت،

بەلئى وايە ئىمە ئەتوانىن گروپىكى باش بىن)) وتم: «(بەلئى، مەبەستىم ئەوئە بو)) بۆ ئەوئەى نەكەومە بەرانئەرى پىرسىارەكانى تى سىنيەكەم گەپرانەو بۆ چىشتخانە، بە ھاتنەوئەى باوك و دايكەم، وتوويژى ئىمە پرا، ئەو تا ھاتنەوئەى سەعید لەگەل دايك و باوكم قسەى دەكرد، لە بارەى ئەو كىشانەى كە دەولەت بۆى دروست كۆردبوو، سەبارەت بەو ئىنسانە خىرخوازانەى كە حازر بوون يارمەتى بەدەن قسەى لەگەل سەعید سەبارەت بەو ئىشەى كە خىستىويە ئەستوى كۆردەو، پىرسى و ھەلامى ۋەرگرت، من تا ئەو شەوئە نەمتەزانى بەداوى چ ئامانجىكەوئەيە، تەنيا ئەمزانى لەيەككى لە باشترىن نەخۆشخانەكانى تاران نەشتەرگەرى دەكات و عەسرانە ئەپروا بۆ عەيادە، بەلام ئەو دەيويست بگەپىتەوئە لە ھەر نۆبەتىكدا كە ئەھات بۆ مالىمان من زۆرتەر ئەوم دەناسى و خۆم زۆر لە بىر و بۆچوونەكانى دوور دەبينى، بىرى ئەو بۆ نەجاتى خەلك بوو، بەلام من لە بىرى خۆمدا بووم و ئەو ژيانەى كەتپىدا دۆرانبووم، شەويك لە نىوان وت و ويژدا، قسە لە ئازادى ھاتە كايەو ھەر كەسىك راي خۆى دەر دەپرى، ئەو بى دەنگ بوو و گوئى لە قسەكانى ئەوانى دىكە ئەگرت، بەلام كاتى كە قسەكانى من كە سەبارەت بە دىموكراسى لە كۆمەلگەى خۆر ئاوادا بوو كۆتايى پى ھات، زەردەخەنەيەكى كۆردو وتى: «(تۆ كام دىموكراسىيە باس دەكەى؟)) وشەكان خۇيان، لە خۇيانەوئە جوانن و پىيىستى بە ناساندن نىيە، بەلام لە پراكتىكدا دەمووچاويكى ئاشىرىن دەدەن، كام كۆمەلە شك ئەبەيت كە تپىدا دىموكراسى بە تەواوى مانا پەيرەو ئەكرىت؟)) سارا وتى: «(من لە سىياسەت زۆر نازانم بەلام ئىوئە حاشا لەو دەكەن كە لە كۆمەلگەى وەك ئەوروپا و ئەمىرىكا ئازادى بەماناى تايبەت ھەيە؟)) بەھرام وتى: «(بىگومان مەبەستمان لە ئازادى پىوئەندى ئازادانەى ژن و پىياو، چونكە لەوى جگە لەم مانايە، ئازادى مانايەكى نىيە، تۆ و خوشكەكەت سەعاتىكە دەربارەى ئازادى قسە دەكەن و تەنيا شىيەك كە لەوتو ويژەكەتان دەستىم كەوت دەمەيە كە ئىوئە ھەسرەتى شىيەك دەخۆن كە نەتەنھا سەر بەرزى نىيە، بەلكو دەبىتە ھۆى نەنگى كۆمەلگەى بەشەرى جگە لە تىكرائى بىرو لە ناوبردى نەسلى گەنج شىيەكى

ترى بهدواوه نيبه، سهعيده خان خۇي چاكتز دوزانیت ئەوى چۆنە)) وتم: ((من حاشا لهوه ناكهم كه فساد زياد له حده، بهلام تهنيا لهوى نيبه، له هه موو جىگايهك دا دهبيزيت مهبهستى من له نازادى، نازادى بهيانه، زۆريه گهغجى كاني ئيمه له دهرهوى ولات مانهوه چونكه لهوى دوتوانن ناسان راي خويان دهربرن، دوتوانن قسه بكهن، رهخنه بگرن و راي خويان بچاك كردنى كۆمهل بهيان بكهن، له كۆتايىشدا برۆن بى ئەوهى كه سينك موزاحميان بيت، نايا ئەمه نازادى نيبه؟)) سهرى جوولاند و به پيگه نينهوه وتى: ((تاي تۆ له نامارى زيندانه سياسيه كاني ئەو ولاته بهناوه پيشكه وتوانه دا، پهيرهوى نازادى ئاگاداريت؟)) وتم: ((نا)) بههرام دريژهى دا: ((بهداخهوه بۆ ئەوهى كه دهبينم تۆ هيشتا حەزت له ژيانى ئەوانهيه، له ژيركارىگهرى شوين و فهرهنگى ئەوانيت، بهلام دهبيت بۆ رونك كردنهوى بيرت بلينم كه له هيج جىگهيهك مۆلتهتى ئەمەت نادەنى كه قسهى حەق بلينيت، ئەگەر دهبينى گهغجى ئيرانيكان لهوى رهحەت ريتيوان دهكهن، لهبەر ئەوهيه زيان له بهرزه وهنديان نادەن و زۆريش بهسوودى خويانه، بهلام ئەگەر هەر ئەم كهسانه بيانەويت رهخنه له ئيشى حكومەت بگرن تووشى گيچەلى دهنهوه، نه نازادى ههيه، نه يه كسانى، ئەگەر ببوايه رهش پيستهكان مافىكى شيوى مافى سپى پيستهكانيان ئەبوو، ناوچهيهك بهناو هارم نەتەبوو، تۆ هيشتا گهغجيت و له سياسهتى زل هيزهكان غافلئى، چەندە باش ئەبوو ئەگەر به نىگايهكى باشتر و قوولتر سهيرى سهراوهى نازاديت بكردايه، بۆ منونە، سهيركه چييان بهسەر ولاته كه مان هيناهه !)) وتم: ((ئەگەر عهيهيه كاني دهبينى بۆچى ههول بۆ له ناوردنيان نادەيت؟)) بههرام وتى: ((ههركيز دهستىك دهنگى نهبوو، دهبيت چاوهري رۆزتيك بين كه خهلك له خهوه ههلسن، ههست دهكهه ئەو رۆزه زۆر دوور نيبه)) بابهته كه مان دريژهى كيشا و ئەو له هەر دهرفتهى سوودى وهردهگرت، وايبرى دهكردهوه كه من هيشانا هەر سهعيده كهى چەند سال له مهوپيشم بههه مان شيوى بيركردنهوه و بههه مان باوهر، لهوانهيه حەق بهو بوويت و من هيشتا به تهواوى نهگۆر ابووم))

بهشى پينجهم

رۆزتيك له رۆژه كاني كۆتايى وهرزى بههار، دكتور بۆ دوزينهوى جىگهيهكى باش بۆ بينايى دهرماغخانه، ئاگرى سهسادەتى له گياندا زۆر دهكرد، بههرام پاش سى حهوتە بى خهبرى گهرايهوه و تهلهفۆنى بۆ تاقىگه كرد، به بيستنى دهنكى، گيانم تازهبووه، كاتى وتى له مالهوه ديت بهدواما، قهبولم كرد لهسەر سهعات هات، ئەو رۆزه جليكى جوانم لهبەردا بوو، قۆزى خۆم جوان كردهبوو، كاتى يهكتر بينيمان نه تهنيا وهسفى جوانيمى نهكرد، بهلكو ههستم كرد كه نارەحه تيشه، چونكه تا چومه ناو ماشينهكه، وتى: ((چەندە باش ئەبوو، ناو نيشانى كچى ئيرانيان بۆي ئەهگراندهوه)) وتم: ((باوهرناكهه كچى ئيرانى ناو نيشانى خۆي لهدهست دابيت كه پيوستى به گهراندنه وهبيت)) به پيگه نينىكى تالهوه وتى: ((دياره، سهيرى خۆت نه كردهوه)) وتم: ((كهواته ههله لهمنه، بۆچى به شيوى كۆ تانه و توننه دهدهيت؟)) ((هاوشيوه تۆكهه نين، بهلام ئيستاروم لهتويه)) ((ئەم جارە چ ههلهيهك بووه كه هيشتا نهگهشستويت رهخنه دهگريت؟)) ((واته خۆت پيت نهزانيوه؟)) كاتى بى دهنكىمى بينى بهدەنگى بهرز پيگه نيو وتى: ((وابزانم كاتى راكردن له دهستى بهرتەنگى هاتوو، ئەگەر نارەحه تيت بلئى تا بيدهنگ بم)) وتم: ((ماندوو نارەحه ت نيم، بهلام پيم سهيره بۆچى لهبرى دكتورى، بهشى رهوان بيژيت ههلهنه بزاردوه چونكه وته بيژيكي باشت ليدهردهچوو)) ((سوپاس بۆ رينماييت، بهلام گومانم لهوى كه ماندوويت راست دهرچوو، كهواته بى دهنگ دهه)) ((نا، تكيابه بهردهوام به تا هۆكانت بۆ نهوتوم بى دهنگ مهبه، ئيستار كه دهستت پى كردهوه تهواوى كه بۆچى بير ئەههيهتهوه كه من رهسه نايه تيم لهدهس داوه؟)) ((ئەگەر رهخنه ت لى دهگرم، بهو هۆيه نيبه كه تانه ت لى بدهم، تهنيا بههوى ئەوهيه كه خۆشم دهويت، دهزانم خيترانه كهت

تا چەنى تۆيان خۇش دەۋىت، ھەر ئەم ئەۋىنە بىي وئىنە چاۋى ئەۋانى لە ھەلەكانى تۆ بەستوۋە، من ۋەك ھاورپىيەكى كۆن، بىي شاردنەۋە، عەببەكان دەلئىم، ئەم وتە بە نرخەت بىستوۋە كە دەلئىت، ھاورپىي ئەۋ كەسەبە كە بتگرىنئىت؟) وتم: ((ئەگەر چاۋىك بۆ گريان ھەبئىت)) بە ھىۋاشى وتى: ((چاۋەكانت جوانە!)) بىستىم، بەلام بۆ ئەۋدى دووبارە بىلئىتەۋە پرسىم: ((چىت وت؟)): ((ھىچ لەگەل خۆمدا قسەم دەكرد كەتايە ئەۋ مۆلەتەم دەدەبئىتى؟ ھەز دەكەم كە تۆش واىت، ھەر چەندە كە تۆ بىي مۆلەت رەخنەم لى دەگرىت)) وتم: ((ھىشتا تەۋاوت نەكردوۋە كە چ ھەلەبەكەم كەردوۋە، من ئامادەى بىستىم، بەلام ھەست دەكەم كە ئەمە ئاخىر جاره كە دەبىستىم)) وتى: ((كەۋاتە دەستى ھاورپىيەتەم رەت دەكەبئەۋە؟)): ((ئادەستى ھاۋكارى لە تۆ رەت ناكەمەۋە، بەلام پىم خۇش نىيە ۋەك منال لەگەل مندا ھەلسوكەوت بىكەت، ئەگەر بتەۋىت رەخنە بىگرىت، ناچار دەم بىي ئەۋدى كە ئەۋىت لە تۆ...)): ((لە من پاكەت؟)): ((بەلى، بزانە كە خەتای تۆ بوۋە)) پىكەنى و وتى: ((بەداخەۋە، وابىرم دەكردوۋە كە لەرەخنەى بەجى تۆرە نايىت، ئىستا كەۋايە ئىتر لەگەل يەكتەدا قسەبەكمان نىيە)) وتم: ((كۆتايىبەكەى بلى و پاشان تەۋاۋى كە)) جگەرەبەكى داگىرساند و فەرموۋى لى كردم، وتم جگەرە ناكىشەم، خۇشحال بوۋ، من خۇشحالئىم لەدەموۋچاۋىدا بىنى، وتى: ((لەمختەبەر كە ھاتىتە دەرەۋە، نەم ناسىتەۋە، ئەم جل و ئارايشى قۆ، ھىچ كاميان شايستەى تۆ نىن، ئەگەر رەخنەبەكە ھەبە لە جل و ئارايشەكەتە، ئايا ئەمانە نىشانەى پىشكەوتن و ھاۋچەرخىتە؟)) وتم: ((بىرو باۋەرى تۆ كۆنە)) وشەى كۆنى چەند جار بە ھىۋاشى وتەۋە، منىش رەخنەم لى دەگرت: ((تۆ ھەز ئەكەت زىن دىل و خانەنشىن بىكەت، ئەۋەك ھەتار و مانگە شەۋ دەموۋچاۋى بىنىن، زەمانە پىشكەوتوۋە، ئىستا زىن و پىۋا بەك مافى يەكسانيان ھەبە، ھەركەسەك نەتناسىت ھەست دەكەت كە تازە لە پىشتى شاخ...)): قسەكەم خواردەۋە، بەلام ئەۋ وتى: ((بۆچى رستەكەت تەۋاۋ ناكەت، دەتويست بلىت كە لە پىشتى شاخەۋە ھاتووم وانىيە؟)): ((مەبەستىكى تايىبەم نەبوۋ، داۋاى لىبووردن دەكەم)): ((بۆچى داۋاى لىبووردن! پىم ناخۇش نىيە كە

پىشتى شاخىم، بەعەكسەۋە، شانازى بەخۆمەۋە دەكەم، كە فەرھەنگى غەلەتى رۆژئاۋا، نەتوانىۋە لە كەنارى شاخەكانى كوردستانم تىپەپرىنئىت، ئەگەر واباۋىە ئەۋە ھۆى سەر شۆپىم، ئىمە و باۋەرەكانمان پاك و دەس نەخواردوۋ ماۋىنەتەۋە، من خەفەت بۆ مالى ئىۋەى شارپىكان دەخۆم كە بىي ئەۋدى ئاگاتان لى بىت بوۋنەتە يارى دەستى خەلئىكى، ئەگەر شەرم و ھەيا لە كچى ئىرانى بسەنرئىتەۋە، چى بۆ دەمىنئىتەۋە؟ ئەگەر ناموس پەرەستى، كۆنەپەرستى بىت، بەلى من وام كۆنەپەرستم)) وتم: ((ناموس پەرستى لەگەل دىل كەردنى زىن جىۋاۋە، پىۋاۋىك ھەم دەتوانىت مۆلەت بە ھاۋسەرەكەى بدات كە لەمافەكانى ناۋ كۆمەل بەھەرەمەند بىت و ھەم ناموس پەرست بىت)) توۋرە بوۋ و ماشىنەكەى لە لىۋارى شەقامىكدا پارگرت، و وتى: ((دىسان لە سوۋدى ناۋ كۆمەل قسە ئەكەت، كام سوۋدانە؟ كام مافە؟)) لە دەلەۋە ھەقەم پى دەدا، بەلام نەمدەۋىست وابىركاتەۋە كە قسەكانى كارى تى كەردووم، دىرەۋى دا: ((خانم، ھەمەكە گول، كاتى گولە كە بەچلەۋە بىت، بەلام بە لىكردنەۋەى لەچل بەرەۋ سىس بوۋن ئەۋوات و ئىتر جوان نىيە)): ((كەۋاتە ئەم ھەموو گولفرۆشانە، دىرەن فرۆش، نەك گول فرۆش، ھەموو گولفرۆشەكان تابلۇكانى خۇيان بگۆرۋن و بنوسن دىرەك و دال فرۆشى)) كەلەموسى خستە پىشت گوى و پىرسى: ((پروەكى كە رەگى ھەبە زۆرتەر دەۋام دەكەت يان رەكەت كە بىي رەگە؟)): ((دىارە، ئەۋدى كە رەگى ھەبە،)): ((كەۋاتە ئىتر قسەبەك بۆ وتن نامىنى، تۆيان لەرەگ جىاكرەدۆتەۋە)): ((بۆچى من دەكەبئە منوۋە و تەنبا باسى من ئەكەت، ئايا شىۋەى روالەت دەبىتە ھۆ؟ ئەگەر روالەتى من واى لە تۆكردوۋە كە لەسەر كورسى قەزاۋەت دانىشى، دەبىت بلىم من لەگەل روالەتم شوىنى دەۋامەكەشم وا دەكەت كە من ئەم جالانە لەبەرەكەم)) قانع نەبوۋ و وتى: ((ئەسلەن بۆچى لەسەر دەۋام كەردن سوۋرى؟ تۆ لە خۇشى تەۋاۋ دايت، پىتويست بە ئىش كەردن لەدەرەۋەى مال نىيە)): ((دەمەۋىت سەرەخۇبى مالىم ھەبىت، من كەسى نىم كە بەھىۋاى باۋكم دانىشم، دەبىت بۆ خۆم زىيانىكى تازە دروست بىكەم)): ((ئەگەر رۆژى، لەداھاتوۋدا ھاۋسەرەكەت بە ئىش

کردنت راز نه بوو، ئايا حازريت دەس له ئيشکردن هه لگريت و ببیته ژنی مالهوه؟):
 ((ته گهر بزاتم ژيانم بو دابين دهکات، دەست له ئيش کردن هه لده گم)) هه ناسه يه کي
 ره حه تی کيشاو وتی: ((که واته ئاواته خوازم که هاوسه ريك بدۆزیته وه که به ئيش
 کردنت نارازی بیت و هه ز ده کم، باوه رکه م هه ره وه سه عیده يه يت که کاتی قسه کردن
 عاره قی شه رم له سه ر گۆناکانی نه نيشت، چ رۆژيک بو، باش له يادمه رۆژيک کاتی له
 زانکۆ گه رامه وه، وه ک عاده ت له زه نگمدا و به سه رسورماويه وه بينيم که تو
 ده رگاکه ت کرده وه، به بينيم شه رم کرد و زوو سه رت شۆپر کرده وه دوور که وتیته وه،
 نه و رۆژه سووری ده مووچاوت منی جوولاند، به لام ئیستا که سيک ده بينم که له گه ل
 سه عیده ی نه و رۆژه و ئیستا، زوی تا ئاسمان فه رق ده کات)) و تم نه وکاته سه عیده
 کچيک بو و ئیستا بيوه ژنيک)) ليوی به دان گه ست و وتی: ((فه رق ناکات تو له حالی
 حازردا هاوسه رت نييه، به رای من ئیستاش ده بيت ساده بيت، وه ک رابردو)):(ئايا
 جلی ساده بکه مه به رم، ده گۆريم؟)) به دلنيايييه وه خانميکی جوان ده بيت که ريزت زياد
 ده کاتن هيمني تو خوئی ده بيتته سه ر به رزی)) کاتی خوا حافیزی وتی: ((تو کچيکی
 باشيت، هيوادارم من به هاوړيی خوژت بزانيت و که می بیر له قسه کانم بکه يته وه
 هه لبه ت نه وه نده که بو خه وتن پيوستت به حه ب بيت)) نه و شه وه له حاله تيکدا که
 بېرم له قسه و باوه رده کانی به هرام ده کرده وه خه وتم، بېرم نه کرده وه، چه نده به خته وه ر
 ده بووم ته گه ر بمتوانيايه خوژم به وشيوه ی که نه و هه زده کات بسازينم.

به شی شه شهم

هه رگيز دنيا له گه ل مندا سازگار نه بووه، ژيانم به ناردنې چه ن چله گولي له لايه ن
 که سيکی نه ناسراوه وه، گۆرا، نازاتم له و ئيشه ی چ مه به ستیکی هه يه، ته نيا نه وه نده
 ده زاتم که رۆژيک عه سرانی کاتی که چووم بو تاقیگه، چه ند چله گولي سوور له سه ر
 ميژه کم بو، ده ورو به ره کانم به شيويه کی تايه ت سه يريان ده کردم، سه باره ت
 گوله کان له ريتا پرسيارم کرد، به لام وتی: ((بی ئاگايه و وتی هه ستم کرد که دکتور
 نه مانه ی بو نارديویت)) و تم: ((نه و پياويکی رۆمانتيک نييه و هه ره وه نه مشه و له
 مالمان ده عه وته، نا ئيشی نه و نييه)): ((له وانه يه ئيشی دکتور فه رزين بيت؟ چونکه
 چه ند رۆژ له وه و پيش سه باره ت به تو پرسياری کرده بو ده يوست بزانيت که ئايا
 حازريت دووباره شو بکه يت، يان نا؟)): ((باشه تو چيت وت ؟)): ((چونکه دلنيا
 نه بووم و تم: ((نازامن له وانه يه بو نه وه ی سه رنجت راکيشيت وای کرد بيت)) له نيوان
 گوله کان کارتیکي بچووک هه بو که له سه ری نه م رسته يه تايپ کرابوو: ((پيشکه ش
 به سه عیده، به ته وای هه ست و سوژم)) نووسينه کم هه لگرت و بی نه وه ی هه ز بکه م
 گوله کانم کرده ناو سه تلی شه خه له که وه هاوړيکه م گوله کانی هه لگرته وه و وتی: ((بو
 واده که ی، خه تاي گوله کان چييه؟)) کارته کم هه لگرت و بی نه وه ی بده م له ده رگای
 ژووره که ی دکتور، بی ئيجازه چومه ژووره وه کارته کم خسته سه ر ميژه که ی، سه يری
 کردم و پاش خویندنه وه ی کارته که وتی: ((تی ناگم، نه مه چييه؟)): ((منيش
 ده مويست نه م پرسياره ت لی بکه م، نه م کارته له به ينی چه ند چله گولي له سه ر
 ميژه کم بو)): ((باشه نه مه چ پيوه ندييه کی به مننه وه هه يه. بوچی وا هه ست ده که ی
 که من نارديتم؟)): ((نازاتم، به لام چ که سيک جگه له تو نه م ئيشه بکات؟)) پيکه نی و
 وتی: ((دلنيا به له لايه ن مننه وه نه بووه، ته گه ر بمويستايه خوژم پيشه که شم ده کردی))

به سهر شوږپييه وه هاتمه دهره وه ، ريتا پرسى: ((دكتور چى وت؟)): ((هيچ نيمه هه له مان كرد، نيشى نهو نه بووه)): ((من وتم نارام به، له وانه يه نيشى براكه ي فروغ بيټ)): ((نا، مه حاله، چونكه نهو ژنى هيټناوه)) نه مانده توانى گومان له كه سيكى تر بكه ين، كاتى له تاقينگه هاتمه دهره وه، دنيا تاريك بوو بوو، چاوه رپي ته كسى بووم كه به نيسټوي ماشينى له بهر پامدا بى نه وهى ناگام لى بيټ خوم فرى داوه داوه به هرامم له سه ياره كده بينى كه پيډه كهنى، دابه زى و سه لامى كرد، پرسى: ((ترساي؟)): ((نا، نه ترسام، به لام چاوه رپم نه ده كرد تو بيت)) كه وتينه رپى، پرسى: ((توره ديتته بهر چاو، شتى رويداوه؟ نه كا وه لامى نازمايشى نه خو شه كانه به هه له دايتته وه؟)): ((نا هه له يه ك روى نه داوه)) هه ناسه يه كم هه لكيشا كه بووه هوى نه وهى دريژه به پرسى ياره كانه بدات. پرسى: ((دلنيايت حالت باشه؟)): ((نازائم هه ستيكى تاييه تم هه يه، تروشى جزريك مغه وه شى و دل راوكى بوومه)): ((دهنگت ده له زويت بللى چى روى داوه؟)): ((ده كرى باسى نه كه يت؟)): ((ته بى باسى چ شتيك نه كه م؟ نه حوال پرسى عه بى نيه، به لام ته گهر مه سه له يه ك روى داوه باشتر وايه بلنيت، چونكه هم ده بيتته هوى نارامى تو و هم من له نيگه رانى دهره دم)) به ناچار وتم: ((راستيه كه ي، نه مرؤ كه سيك گولى بو ناردووم كه نازائم كييه، له نيوان گوله كان، كارتىكى بچوك كه له سهرى تايپ كرابوو، پيشكه ش به سه عيده، به ته واوى هه ست و سوژم)): ((خوزگه م به خوت، به لاي كه موه كه سيك هه يه كه گولت بو بنيرى))، ((گالته مه كه، چونكه به هيچ شيوه يه ك تاقه تيم نيه)) به جدييه وه وتى: ((هزت له چ گولتيكه)): ((گولتيكى تاييه تيم خوش ناويت هه موو گوله كان جوان)) ((باشه نهو چ گولتيكى بو ناردويت؟)): ((نور كيده)): ((تم، چند به سه ليقيه، نهى چيت له گوله كان كرد؟)): ((فرپم داوه ناو سه تلى شه خه له كه وه)): ((بوچى وات كرد؟ ده زانى گولى نوركيد له چاو گوله كانه تر چه نده گرانبه هايه)): ((به لى ده زانم به لام تا نه زانم كى ناردويه تى ناتوانم قه بوولتى بكه م)): ((نيگه ران مه به سه ر نه نجام دينا سبت)): ((له وانه يه حق به تو بيټ، ريتاش راى وايه، به كه م جار هه ستمان كرد كه نيشى دكتور فهرزين

بيټ، به لام نهو دلنيايي كردين كه نهو گوله كانه نه ناردوه)): ((بوچى گومان له دكتور فهرزين كرد؟)): ((چونكه نهو دهراره ي من وتبووى نايا حازرم و دوو باره شوبكه م يان نا بو نه مه ش پرسى ياره له گه ل ريتا كردبوو، هه ستمان كرد بو سه رنج راکيشان گولى ناردوه)): ((باشه، ريتا چ وه لامى كى دابوو به دكتور؟)): ((چونكه له من دلنيا نه بوو، وه لامى كى ته واوى نه دابوو)) به دوو دلبييه و پرسى: ((ته گهر نه م پرسى ياره ي له خوت بگردايه چيت پى دهوت؟)): ((به ته ماى شوو كردن نيم)): ((بوچى؟ مه گهر نهو دهوله مهنه نيه؟)): ((نازائم دهوله مهنه يان نا، دهوله مهنه ي نهو چ پيوه نديه كى به مهنه وه هه يه؟)) به كه مى تووره ييه وه وتى: ((مگهر تو هزت له دهوله مهنه ي نيه)) بى دنگ بووم و نهو به هيواشى وتى: ((بو وه لام ناده يتته وه؟ وتم: ((ته گهر هزم له سه روه ت بو وايه نيس تاش له گه ل په رويز ده زيام)): ((نهى له زيانندا به دواى چيدا ته گه ربيټ. چ نامانجيتك هه يه؟)): ((نازائم، ته نيا زانيومه كه سه روه ت به خته وه رى ناهينى)) به ده ننگى به رز پيكنه نى و وتى: ((چ قسه يه كى فهيله سووفانه يه قسه كه ت نيس ت كاتى دهره ي سه ره تايى ديتته وه يادم، زانست باشتره يا سه روه ت. بيگومان تو ش دهنوسى علم، به لام له راسيتدا پيچه وانه ي ته مه ت سه لماند و كه وتيته دواى سه روه ت، نيس ت نه لى سه روه ت به خته وه رى نايه نيتن، به لام به لى نيت پى نه دم كه ديسان به پيچه وانه ي قسه كه ت كار ده كه يت)): ((به لام ته مجاره يان پروام به قسه كه م هه يه)): ((كه واته تو حازرى كه زيانتيكى ساكارت هه بيت و له زيروزيو چاو چرکه زياترى وت: ((زه مانه راستى قسه كانه ته سه لي نيت، بللى بزائم ته مشه وه هم مووان له مالى نيوه؟)): ((به لى هه لبه ت و ابزائم)) شهوى دهنامانى خيزان به هراميان وه ك نكينيك له نيوان خو يان دانابوو، نه و يش خو ش حال ببوو، رازى بوو له گه ل نه وان باخقى، نهو هاوړپيانه ي، له گه ل نه ودا هاوړپير و باوړ بوون، له نيوان گروهه كياندا، ته نيا كه سيك له ياد چووبوو، نه و يش من بووم، له كو تاييدا، كاتى خوم ته نيا بين، زوره كه م جى هيشت و په نام برد بو جيگه كه م، له گه ل خومدا شهرم ده كرد، به خوم

ئەوت كە چۆن دەتوانى بەردەوام بىت، ئەو لە تۆ تى ناگات، ئەو ھىشتا لە خەيالى خۇيدا ھەست ئەكا تۆ كچىكى بەرزەفېرى و خوازىارى سەرۋەتى، چۆن دەتوانى بىسەلمىنى كە گۆراويت. ئاھ، خوايە، يارمەتىم بەن تاكەى دەبىت باجى رابردو بچىژم؟ بە ھاتنە ژورەۋەى سارا فرمىسكە كام سېبەۋە، لە پالما دانىشت و پرسى: «چى رووى داۋە سەعیدە؟ بۇچى دەگرى؟ ديسان لەگەل دكتوردا...»: «ناسارا، ھىچ نەبوۋە، تەنيا دلم تەنگە؟»: «لەچى و لەكى؟»: «بابەت چ شتىك و چ كەسەك نىبە، تەنيا دلم تەنگە و دەمەۋىت تەنيا بم»، دەستى گرت و وتى: «سەعیدە، كاتى دكتور چو تۆ فرمىسكت رژاند، ھەرچەندە بە نەينى بو، بەلام چاۋە سوورەكانت نەينىتى ئاشكرا دەگرد، ئىستاش كە گەراۋەتەۋە ديسان ئەگرى؟ ھەلسە و ئەو بىرە منالانە لە مېشكت دەركە»: «تۆ لە كۆپۈ دەزانى كە بىر كەرنەۋەى من منالانەيە؟ من ھىچم بە تۆ نەوتوۋە»: «بۇيە دەلېم منالانەيە؟ لەبەرنەۋەى تۆ دەگرىت، ئەگەر بۆ رابردو فرمىسك ئەرپىژى، تىپەربوۋە و دەبىت لە يادى بكەيت، ئەگەر بۆ ئەو داھاتوۋەى كە ھىشتا نەھاتوۋە دەگرى، دەبىت بزانى كە ھىچ كەس ئاگاي لە داھاتوۋە نىبە، ئىستاش لەخۆت تالا كەردوۋە، ژيان ئەۋە نايەنىت كە خەفەتى لى بخۆيت، سەيرى من بكە ، ئەگەر ئەمزانى دەرانى خۆشى و بەختەۋەرىم ئەۋەندە كە مە ھەرگىز چر كە يەكم لە دەست نەئەدەدا، بەلام بەداخوۋە كە ئەمزانى و ئىستاش دەزانم كە بەھسەرت خواردن، بەختەۋەرى لە دەست چوم ناگەرىتەۋە، دەژىم و بەداھاتوۋە ھىوادارم»، «تۆم: «داھاتوۋەى تۆ روۋنە بە لە دەستدانى مەجىد، خوا پىاۋىكى ۋەك ھەمىدى ھىناۋە سەر رىت، پىاۋىك كە باش و مېھربانە، ئەگەر من لە جىي تۆ بوۋمايە ساتىك بۆ بەسەبردنى ژيان لەگەل ئەودا دوو دلم نەدەگرد، ھەمىد ئەتوانىت باۋكىكى باش بىت بۆ پەيمان و ھاۋسەرىكى ۋەفادار بى بۆتۆ، بۇچى بىر پار نادەيت؟» دەستى گوشى و وتى: «تۆ زەمانەت دەكەى لە كۆتايىدا رەفتارى لەگەل پەيمان ناگۆرپىت؟»: «بەلېنت پى دەدەم، چونكە ئەو زىياتر لە تۆ ئاگاي لە يادگارى براكەيەتى، ھەست دەكەم يەكىك لە ھۆيانەى كە دەۋىت بتخوازىت، مەسەلەى پەيمان بىت ئەو نايەوت يەكىكى تر لە

جىگەى باۋكى پەيمان دانىشىت، بىلەن پەيمان دەست بە ژيانىكى پىر لە بەختەۋەرى بكات يا باشترە بلىم، مۆلەتى بەدەرى تامى باۋك بچىژىت» ھەلسا و بە دىژىيى ژورەكە دەستىكرد بە پىاسە كەردن: «دەمەۋىت قەبولى كەم، بەلام دەترسم شەۋانە توۋشى مۆتەكە دەم، خەۋ ئەبىنم كە ھەمىد، پەيمانى لە مال دەركردوۋە، من بۆ گەرانەۋەى دەپارىمەۋە، كاتى بە پەشۋاكوى و بە ترسەۋە ھەلئەسم، خواشۋكر دەكەم، كەشوم نەكردوۋە»: «تۆ خەۋ دەبىنى، بەلام راستى شتىكى جىاۋازە، ھەمىد پەيمانى لەگىانى خۆى خۆشتر دەۋىت، خوشكم، ھەست دەكەم تۆش پىۋىستت بە دكتورىكى دەرووناسە، دەتەۋى كارتت لە دكتور بۆ ۋەرىگرم؟» ھەردوۋەى كمان پىكەنن و ئەو وتى: «نا سوپاس، سەرئەنجام بە شىۋەيەك لەگەل مەسەلەكەدا رىك دەكەۋىن، بەلام باشتر وايە بگەرىتەۋە بۆ ژورەكە، تۆ بۆ دەمو چاۋت بشۆرە زۆر ناشىرىن بوۋىتە» كاتى چوۋىنەنار كۆمەلەكە بەھرام چاۋى تىپرىم و پاشان روۋى ھەلگەرانەۋەۋە كاتى لە خواردن شىۋ روۋبەروۋى دانىشتم ھەستىكى نادىار لەبى كەلك بوۋنى ژيانم ھەبوۋ، تەنيا گەمەم بە خواردنەكە دەكردە كەسى جگە لەۋ ئاگاي لى نەبوۋ پرسى: «تۆ حالت باشە؟»: «بەلى»: «ئەى بۇچى ھىچ ناخۆيت؟» لە جىاتى من باۋكم ۋەلامى داۋە: «بى گومان خالى باش نىبە، سەعیدە كاتى تاي لى دى ئىشتىھاي نامىنى»، «تۆم نا باۋكە خالىم باشە، تەنيا برسىم نىبە» بەھرام بەگالئەۋە وتى: «لەۋانەيە ئىستەش لەبىرى گولەكان دابىت؟» قسەكەى ئەۋ وای كرد رىتا پىكەنەت. مەسعود پەرداخى ئاۋى بۆ خۆى تىكرد و پرسى: «بابەتى گولەكان چىبە؟ بلى تا ئىمەش بزانىن» لە نىگاي رام كەردو رووم كەردە رىتاۋ ئەۋىش ۋەك ئەۋانى دىكە چاۋەپى بوۋ تا مەسەلەكە بگىرپەۋە، كاتى بۇيانم وت، سىما بە گالئەۋە وتى: «ناردنى چەند چل گول خراب نىبە، خۇزگا كەسىكىش بۆ من گولى دەنارد» سەعید قسەكەى بىرى و وتى: «لەگالئەۋە دەرچىت، دەبىت بزانىن ئەۋ كەسەى كە گولى ناردوۋە كىبەۋ و چ مەبەستىكى ھەيە» رىتا وتى: «سەر ئەنجام من و سەعید مەسەلەكە چار دەكەين» بەيانى ئەۋ رۆژە ناردنى گول دوۋبارە بوۋىەۋە، رىتا خزمەتكارى تاقىگەكەى بانگ

کردو سه بارهت بهو كه سهى كه گولته كانى ناردبوو پرسىارى كرد ټو و تى: ((پياوټكى زور بهر پيژ و شكو گولته كانى به من دا و پيى و تى: ((له سهر ميژه كهى سه عيده خان داينى)) پرسيم: ((شيوى چون بو؟)) ((له راستيدا سه عيده خان، زور جوان و زوريش به ټه دهب بو، و ابرام زوريش دهولته مهنده، چونكه بو دانانى سه به تهيه گول له سهر ميژه كهت، ١٠٠ تمه نى دهست خوښانهى دامى)) پرسيم: ((شيوى چونه. ټه سمه ره يان سپى، قزى چ رهنكه، بالاي بهرزه يا كورل. تكا ده كه م جوان بير كره وه و پاشان وهلام بدهر وه)) ناچارى داويه كاو ليوه كانى كو كره وه و به شيويه كه كه بللى بير ده كاته وه، دهستى له گيرفانى سه درييه كهى دهره پنا و تى: ((زور ديقه تم نه دا، و ابرام سپى بو، قزه كه يشى قاوه يى، نه رهش بو)) پرسيم: ((خوى ناساند)) وهلامى دايه وه: ((نا خانم، ته نيا ټه وه نده ده زانم پياوټكى زور باش بو)) و تم: ((روالهت، باشى و خرابى كه سيك ده رناخت)) نه متوانى زانيارى زورتر به دهست بينم چونكه پير پيژنيك بو كه زهينى زور باشى نه بو، بهلام به هر شيويه كه، ټو نيشاناندى كه دابوى له گول هيچ كام لهو كه ساندى كه ټه مناسين نه ده گونجا، ټو شه وه كاتى كه خوښم بو خه و ټاماده ده كرد، دهنكى زهنكى ته له فون بهر زبوويه وه، وهلام دايه وه، دهنكيكى پياوانه ناوى منى هينا پرسيم: ((جه نابت؟ ه و تى: ((من ناسايت؟)) ((به داخه و نا، بهلام دهنكت بوم ناشنايه)) كه واته بير بكه وه تا بيته وه يادت)) ((ټه گهر پياوټتى بكهيت و خوښ بنا سينيت، من له زه جمه تى بير كرنه وه نه جات ټه ديت)) ريك هه ټو سه عيدهت كه بووى هه موو شتيكت ټاسان و ټاماده ده وټ توژيك بير بكه وه: ((ټه گهر پرسى اريكت لى بكه م وهلام ده ديتته وه؟)) ((هه لبت، هه رشتيك حمز ده كهى بپر سه)) ((نايا تو ټو كه سهيت كه گولته كان ټه نيريت؟)) ((بو كه سيك كه خوښ گولته نادرنى گولتى بو چييه، بهلام گومانه كهت راسته، من ټو كه سم نايا له هه لبرانم، سه بارهت به گولته كان رازيت. چونكه نه مده زانى چ گوليكت خوښ ده وټ، به سه ليقه ي خوښ هه لمبارد)) ((تانه تناسم، نه ته نيا جوړى گول، بهلكو خودى گولته كهش گرنك نيبه، بهلام ده بيت بلنم بو سه تللى شه خه لته كه، گوليكي گرانه)) به سهر

سورماويه وه و تى: ((واته تو...)) ((به لى من گولته كانى تو ده خه مه سه تللى شه خه لته كه وه، ټه گهر دو باره بيته وه، ديسان ده يخه مه سه تللى شه خه لته كه وه، مه گهر ټه وهى كه خوښت بنا سينيت و وبلنيت مه به ست چييه)) ((سه بارهت به گولته كان نازاديت به هه ر شيويه كه كه حمزه كهى هه لسوكه وت بكهيت، بهلام بو ناسينى من، ده بيت داواى يارمه تى له بير و هوښت بكهيت)) ((له راستيدا ته له فون كرنى تو كار بگه رى باش له سهر ميښكم دانانيت، ټه گهر به راستى من دهناسيت و منت خوښ ده وټ هه ول بده كه نيتر ته له فون نه كهيت)) ((ټه گهر حه قيقهت وايه كه دهيلنيت، بهلن ټه دم نيتر ته له فون نه كه م، بهلام بزانه له هه ر كوى بيت، له ژير سه رنجى مندائيت روژيك كه روژ به ده سه ته وه بينم، دلنيا ده م كه حمز ده كهيت ته له فونت بو بكه م، خوښ حال ده م ټه گهر بزانم منت هاتو ته وه ياد و منت ناسيوه ته وه كه واته تا ټو روژه خوات له گول)) سى روژى تريش تپه ر بو، هه موو روژيك گولته كان به شى تاق بگه ي ټه پازانده وه، بهلام خوښ هه روا نه ناسراو بو، سهر له به يانى روژى پينج شه مه، كاتى چووم بو كوميانيا، كه ده رگاي ژووره كه م كروه، گولتى روژى زور جوانم له سهر ميژى نيشه كه م بينى، له مه سعودم پرسى: ((ليره ش هه ر گول؟)) پيكه نى و تى: ((بهلام ټو كه سهى كه ټم گولته نى ناردوه ناسراوه، ټم به يانيبه دكتور، پيش روښتنى بو نه خوښخانه، ټم گولته نى هاورد)) ((نه مته زانى دكتور له م نيشانه ټه زانيت)) تووره ييه كهى شارده وه و تى: ((تو به شيويه كه قسه ده كهى كه ټه گهر كه سيك به هرام نه ناسيت، هه ست ده كات كه پياوټكى ره زيله، ته سجيله كهت له بير چوه؟ سه عيده تو زو سوزى ټه وانى تر له ياد ده كهى زور به په له ش قه زاوهت ده كهيت، سوز و خوښه ويستى ده بيت له دلته وه بيت چ به گولته وه، چ بى گول، ټو له ته واوى ټو كه ساندى كه نيجه ده يناسين، نينسانتر و به سوزتره)) هه ستم كرد به ټه نقه ست له پله ي ټو بهر زده كاته وه، له م نيشه مه به ستيكى تايه تى هه يه، ټه وه نده و ت كه ده ستم كرد به پيكه نين، و تم: ((نه مده ويست تانه له دكتور بده م)) نارام بو و پرسى: ((نيستاش بيرت لاي ټو كه سه يه كه گولت بو دهنيرى؟)) ((له راستيدا ناتوانم بيرى لى

نه که مه‌وه، تا نه‌زائم کييه و چ مه‌به‌ستیکي هه‌یه، خه‌یالم ره‌حمت نابیت): «(باشه، دواي ته‌وه چی؟ کاتی ته‌وت ناسی، ته‌ته‌وی چی بکه‌یت؟): «(کاتی ته‌و بناسم، داوای لی ده‌کم که شتر ته‌م نیشه دو‌باره نه‌کاته‌وه): «(نایا دواي ته‌وه، کۆتایی پی دیت؟): «(به‌لی، هه‌لبه‌ت هیوادارم) هه‌ناسه‌یه کی ره‌حمتی کیشا و وتی: «(ته‌گه‌ر رای منت بویت ته‌مه دهرده‌سه‌ریه‌کی تازه‌یه، ناگات له خۆت بیت تاوه‌کو تووشی هه‌له‌ی تر نه‌بیت)) ته‌و رۆژه کاتی به‌جی هیشتنی کۆمپانیا، گۆله‌کانی به‌هرام هه‌لگرت و چه‌سپیکم به‌ دهریدا پیچاند، له‌ تاقیگه‌ خستمه‌ ناو گۆلدانیک و له‌سه‌ر میزه‌که‌م دام نا، هیشتا ده‌ستم به‌ نیش نه‌کردبوو که خزمه‌تکاره‌که به‌ چه‌پکه‌یه‌ک گۆلی رۆز هاته ژوروه‌ه و دایه‌ ده‌ستم ، به‌په‌له‌ رام کرده دهره‌وه، به‌لام که‌سم نه‌بینی، کچه‌کان ده‌سیان کرده پیکه‌نین و وتیان: «(به‌ه به‌ه! تیس‌تا بوونه‌ته دوو نه‌فه‌ر، خواشانس بدات تاوها ده‌یدات)) نه‌مده‌توانی نیش بکه‌م، هه‌ردوو چه‌پکه‌ گۆله‌که له‌به‌رامبه‌رم بوون، هه‌ر کامیان به‌ شپوه‌یه‌ک سه‌ره‌نجیمان راده‌کیشا، یه‌کیکیان له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه بوو که‌به‌قه‌د خۆم خۆشم ته‌ویست، ته‌وی دیکه له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه بوو که نه‌مده‌ناسی و ده‌وله‌مند بوو و ده‌ست بلاو، له‌مه‌ی که‌ ته‌و دووانه‌م له‌گه‌ل یه‌کدا قیاس ده‌کرد، شه‌رمه‌زار بووم، نابی ته‌وه ته‌و بو من گرنگ بیت، چ ده‌وله‌مه‌ند چ هه‌زار، هه‌ر که‌سیک و هه‌ر شتیک بیت، نابی بیری لی بکه‌مه‌وه، کاتی جی هیشتنی تاقیگه‌، به‌هرام بینی که‌ چاوه‌رپیمه‌، ته‌واوی گۆله‌کام به‌ده‌ستته‌وه بوو، کاتی سوار بووم پرسی: «(تۆش گۆلت سه‌ندوو؟) بی ده‌نگ بووم هۆی بی ده‌نگیمی پرسی، باس کرد و تم که ته‌و کارتیکي بچوکی له‌ نیو گۆله‌کاندا داناوه که له‌سه‌ری نووسیوه: «(خۆش‌حالم له‌وه‌ی که من ده‌ناسیت، داوای لی‌بووردن ده‌کم که دره‌نگ زانیم هه‌زت له‌ گۆلی رۆزه): «(مه‌گه‌ر ده‌وت ناسیوه؟): «(نا، به‌لام وایر ده‌کاته‌وه که ته‌وم ناسیوه، چونکه‌ وتوویه‌تی هه‌ر کاتی که ته‌وم ناسی، گۆلی رۆز بگرمه‌ ده‌ستمه‌وه، گۆله‌کانی تۆ بوونه هۆی ته‌وه‌ی که ته‌و و ابزانیت که‌من ته‌وم ناسیوه)) به‌هرام به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: «(که‌واته من مه‌سه‌ره‌فی ته‌وم که‌م کردۆته‌وه، ده‌بیت له‌م بابه‌ته‌وه مه‌منونم بیت،

چونکه‌ شتر مه‌جبوور نییه گۆلی تۆرکیده بکریت): «(بوچی تۆ چاوت له‌و نه‌کرد؟: «(ده‌مووچاوی سوور بۆیه‌وه و وتی: «(گۆلی تۆرکیده‌ت پی باشتره‌؟) وه‌ک ته‌وه بوو که‌تانه‌م لی دابی، چونکه‌ چاوه‌ریی وه‌لامی منی نه‌کرد و یه‌کسه‌ره‌ پرسی: «(گۆله‌کانی من کامه‌یه‌؟) ناسینی گۆله‌کانی ته‌و له‌ نیوان هه‌موو گۆله‌کاندا، قورس بوو، به‌لام به‌و چه‌سپه‌ی که به‌ دهری گۆله‌کاندا پیچابووم نیشاره‌تم کرد و وتم «(ته‌مانه‌یه)) له‌ ده‌سی سه‌ند و فری دایه دهره‌وه، نیشیکي منالانه‌بوو، پرسیم: «(بوچی وات کرد): «(ته‌م گۆلانه بو تۆ نرخ‌ی زۆتره)) منی تا نزیک مالمان گه‌یاند و بی خوا حافیزی رۆیشت، له‌ماله‌وه هه‌موو چاوه‌ری بوون، کاتی وتم ته‌و نایه‌ت، چاوه‌کانیان برپیه ده‌موو چاوم، هۆیان پرسی و وتم: «(له‌گه‌ل یه‌کدا بووه ده‌مقره‌مان ، دایکم قسه‌ی له‌ده‌م وه‌رگرتمه‌وه و وتی: «(تۆ ناتهووی عاقل بیت؟ تاکه‌ی وه‌ک منال هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌یت؟) مه‌سه‌ودیش له‌ دواي قسه‌که‌ی دایکم وتی: «(ده‌رده‌سه‌ر ده‌ستیپیکرد، من ده‌زائم ته‌واوی بیر و هۆشی سه‌عیده لای ته‌و پیاوه نه‌ناسریوه یه‌و نه‌ سیحه‌ته‌کانی من کاری تی ناکات)) پاشان رووی کرده من و وتی: «(ده‌بیت بریار بده‌یت و هه‌موومان له‌سه‌ر گه‌ردانی رزگار بکه‌ی، تۆ خوشکی منیت، به‌لام ئیجازه‌ت پی ناده‌م یاری به‌ چاره‌نوسی به‌هرام بکه‌یت، ته‌و له‌ هه‌ستی ژنه‌کان و فیله‌کانیان بی ناگایه‌، یاری به‌ دل‌ی پاکی ته‌و مه‌که)) وتم: «(من مه‌به‌ستی فریودانی که‌سم نییه‌، باوه‌رپکه‌ن)) بو ته‌وه‌ی که‌س نه‌ره‌نجینم، تاکۆتایی شه‌و بی ده‌نگ بووم، تانه‌کانیام به‌گریان کری.

بهشی حوتهم

رۆژانی جومعه هه‌میشه بۆ من وه‌رس هینه، به تایبه‌تی عه‌سرانه که هه‌ست ده‌که‌ی دنیا خه‌م دایگر‌تووه، ئەو رۆژه جومعه، بۆ راکردن له‌ده‌ست خه‌م و ته‌نیا‌یی به ریتا و خوشکه‌کام پێش‌نیارم کرد که منال‌ه‌کان به‌هین بۆ پارکی نزیک مال‌مان، ناو پارکه‌که قه‌ره‌بالغ بوو به زه‌حمه‌ت جی‌گه‌یه‌کمان بۆ دانیش‌تن په‌یدا‌کرد، منال‌ه‌کان له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که یارییان ده‌کرد، دوو قازی جوان له‌سه‌ر ئاوی ناو حه‌وزه‌که مه‌له‌یان ده‌کرد، منال‌ه‌کان ده‌وری حه‌وزه‌که‌یان گرتبوو و په‌ره‌می‌رده‌کانیش له‌سه‌ر کورسی ده‌وری حه‌وزه‌که دانیش‌تبوون، به سیمام وت: «سه‌یرکه په‌ره‌می‌رده‌کان، هه‌موویان کۆبوونه‌ته‌وه» وتی: «له‌وانه‌یه به‌یادی منالیان له‌ بینینی قازه‌کان که‌یف‌سازن، چه‌نده جیاوازی هه‌یه له‌ نیوان منال‌ه‌کان و ئەمان، یه‌کی له‌ سه‌ره‌تای ری‌ی ژیان و ئەوی تر له‌ کۆتایی ری‌گه، به‌ده‌ستی منال‌ه‌کانه‌وه کۆلاره و به‌ده‌ستی په‌ره‌می‌رده‌کانیش گۆپال، ئاه... له‌ کۆتایی ری‌گه بوون زۆر ناخۆشه، به‌تایبه‌تی مرۆڤ که‌ ته‌نیا و بی‌کس بی‌ت» سارا وتی: «ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر که‌سی‌کیش هه‌بی‌ت، فه‌رق ناکات، ئەگه‌ر به‌چاوی به‌زه‌بیه‌وه سه‌یری ئینسان که‌ن، هه‌ر ئەوه باش‌تر که‌سه‌یکی نه‌بی‌ت، به‌لای که‌مه‌وه غرووری له‌ناو نه‌چوه، به‌خۆش‌حالی‌یه‌وه له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا هیش‌تا ئینسانی به‌سال‌اچوو ری‌زیکی تایبه‌تی هه‌یه و نه‌سلی گه‌نج سوود له‌ ئەزموون و رایان وه‌رده‌گرن» منال‌یک به‌راکه‌ راک خۆی گه‌یاند په‌ره‌می‌ردیک و له‌ باوه‌شیدا جی‌ی گرت، پاشان له‌ گوێیدا شتیکی وت که‌ په‌ره‌می‌رده‌که‌ی له‌جی هه‌لساند، به‌چاو که‌وته شوێنیان، په‌ره‌می‌رده‌که‌ له‌ دوو‌کانیک دۆل‌د‌رمه‌یه‌کی بۆ کری و بۆ ده‌ست خۆشی کردن ده‌موو‌چاوی باب‌ه‌گه‌وره‌ی ماچ کرد، سارا قسه‌که‌ی بۆ ته‌له‌فۆن کیشا و پرسى: «تۆ هیش‌تا ئەو که‌سه‌ی که‌ گۆله‌کانت بۆ ده‌نی‌ری نه‌ناسیوه؟ تۆ ده‌لی‌یت ده‌نگی بۆت ناشنایه، چۆن ئەو

نایه‌ته‌وه یادت؟» وتم: «نازائم، سه‌یر ئەوه‌یه که‌ ئەو ده‌لی‌ت چهن سال له‌گه‌ل مندا بووه، به‌لام هه‌رچه‌نده بیر ده‌که‌مه‌وه نایه‌ته‌وه یادم» ریتا وتی: «له‌وانه‌یه له‌گه‌ل ئەودا پی‌وه‌ندی ته‌له‌فۆن‌یت هه‌بووی؟ ده‌بی‌ت بیرت له‌سه‌ر رابردوو کۆیکه‌بیته‌وه و ئەو له‌ رابردوو دا په‌یدا بکه‌یت؟» «بیرم له‌ رابردوو خۆم کرده‌وه شتی‌ک وه‌ک بریسه‌که‌یه‌ک له‌یادم تیپه‌په‌ربوو، له‌ناکاو دا هاوارم کرد، ئاه، ئیستا هاته‌وه یادم، هه‌لسام، وه‌ستام، سیما ده‌ستمی گرت، به‌خۆش‌حالی‌یه‌وه کورسی‌یه‌که‌ی نزیک ئیمه‌ که‌سی له‌سه‌ر نه‌ما‌بوو، سارا وتی: «دانیشه و بل‌ی ئەو که‌سه‌ کیشه» وتم: «ئیه‌و نایانسن، له‌ ئەلمان یه‌کمان ناسی» ریتا پرسى: «ژنی هه‌یه؟» «ئهو کاته ژنی نه‌بوو، من و ئەو له‌ پارکی‌کدا یه‌کمان ناسی، له‌ راده‌به‌ده‌ر باش و میه‌ره‌بان و شه‌رم‌ن بوو، نازانی چه‌نده یارمه‌تی منی دا، هه‌میشه هه‌ول‌ی ده‌دا رابه‌رم بی‌ت، من له‌ خه‌ته‌ره‌کان دوورکاته‌وه، له‌ کۆتایی مانه‌وه‌م له‌ ئەلمان بۆ به‌رده‌وام بوونی ژیانى من و په‌رویز هه‌ول‌ی زۆری دا، پیدرامیش ده‌یناسی‌ت، به‌لام نازائم بۆچی ده‌یه‌وی‌ت به‌نه‌ینی می‌نی‌ته‌وه، ئەگه‌ر له‌ من ره‌نجایی‌ت، حه‌قی‌تی، نه‌ده‌بوايه ئەوم له‌یاد‌ب‌کردایه، له‌مه‌ودوا گۆله‌کانی فر‌ی ناده‌م» سیما وتی: «خۆش‌حالم که‌ له‌ کۆتاییدا هاته‌وه یادت، به‌لام کیشه هه‌روا به‌رده‌وامه، بزائم ئیستا ده‌ته‌وی بی‌ینیت؟» «به‌ل‌ی، هه‌لبه‌ت که‌ ده‌مه‌وی‌ت» «کیشه لی‌رایه، تۆ هه‌رگیز ناییت ئەو بی‌ینیت، ئەو کات‌ی بۆ تۆ هاو‌ری بوو که‌سی‌کت نه‌بووه، ئایا ئیستاش، به‌بوونی دکتۆر، هه‌ست به‌ ته‌نیا‌یی ئەکه‌یت؟ ئەو واده‌زان‌یت هیش‌تا شووت نه‌کردوه به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئەوه‌وه گۆلی بۆت نه‌ ده‌نارد، ئەو یه‌که‌م هه‌نگاری ناوه بۆ ئەوه‌ی سه‌ر‌نجت راکیش‌یت، سه‌عیده تۆ ده‌بی‌ت ئاگات له‌ خۆت بی‌ت، کی‌ ده‌لی‌ت هیش‌تا ساده و بی‌ریایه؟ باوه‌رم وایه دووباره تاقی ئەکریته‌وه هه‌ندی بېر‌بکه‌وه رۆژانی سه‌ختی تۆ کۆتایی پی‌ هاتوه، ئیمه‌ له‌وه ده‌ترسین که‌ تووشی هه‌له‌یه‌کی تر بی‌ت» به‌دوای قسه‌که‌ی سیما، سارا و ریتاش ده‌ستیان کرد به‌ ئامۆزگاری کردن، به‌لام بی‌ ئەوه‌ی مه‌وی‌ت بیرم له‌ توره‌ج ده‌کرده‌وه، ئەو شه‌وه، پاش ئەوه‌ی ته‌واوی ئەندامانی خیزان ئامۆزگاری خویان کرد، چوومه جی‌گه، به‌لام تا

بهیانی چاوم نهوقاند، بهره بهیانی روژی شه مه، که می زووتر له مال چوممه دهره وه، سهیری دهره بهرم ده کرد به لکو له سوچینکدا بیبینم، به لام بی ناکام بوو، عه سر دکتور هات به دوامدا و له گه ل یه کدا به ره و مال به ری که وتین سهیری شه قام و دهره بهریم ده کرد، به هرام پرسى: «به دوای شتیك یان که سیک ته گه پیتت؟» «به پیکه نینه وه وتم: «ناخری نینه ری گوله کام ناسی» وتی: «به راسته؟ باشه، کییه» «له ئەلمان ناسیم» سهیری کردم و وتی: «بیگومان له هاورپیکانی میوانییه» قسه که ی خنجیری دا له دلتم، بهر قه وه وتم: «نه خیر، به عه کسه وه زوریش جدی و دهرس خوین بوو، هه رگیز نه هاته شه و جوره شوینانه، له زور لایه نه وه له تو ده کات؟» «مه بهستی له م نیشه منالانه چییه؟» «هیشتا نازانم، چونکه نه مدیوه» «چون زانیت که شه وه گوله کانت بو دهنیری؟» «به قسه یه که له لایه ن ریتاوه گه راینه وه بو رابردوو، بووه هوئی شه وه بیته وه یادم، ته واری نیشانه کان له گه ل شه ودا ده گونجیت: «له خه یالتنایه که بیبینیت» شه رسته یه ی به تور په ییه وه به یان کرد، به شیه یه که ترسام، وه کو شه و منالانه ی که تووشی خه تابه که بووین، سه رم شو رکرد، بی دهنگی می کرده هوئی رازیوونم و پرسى: «بو وه لام ناده یته وه بوچی شه و ناغای گولی روز یان ئورکیده نایه ت بو بینیت؟ دیداری هاورپی کردن خو عیبی نییه، موزاحیمه تیک دروست ناکات» به ناشکرا گالته ی پی ده کردم، وتم: «تکایه بیپه وه، ناوی شه و (توره ج) ه و کهس حقی نییه به م شیوه یه سه باره ت به و قه زاوه ت بکات» پیکه نینیکی توور په ی کرد و وتی: «به لی، حه ق به تویه، هیچ پیوه نندیه کی به منه وه نییه، به لام حه ز ده که م بزائم سه ره ی کاکى گولا میخه که ی دیت؟» «میخه که؟» «به لی، بوچی پیت سهیره؟ له وانه یه به م زووانه یه کیتکی تر له هاورپیکانت به گولی میخه که وه بگات، شه وسلا شه توانیت گولفروشییه که بکه یته وه» ئیتر تانه کانی جیتی هه لگرتن نه بوو، به تور په ییه وه وتم: «تو به هه له له من تیده که ی تکایه بوه سته، شه مه ویت دابه زم» گویی پی نه دام، جار یکی تر دوو باره م کرده وه و وتم: «شه گه ره وه سستیت دهرگا که ده که مه وه و خو م فری شه ده مه خواره وه» هه ره شه که م کارى لی نه کرد، نه وه ستا، به لام خیرایی ماشینه که ی که م

کرده وه و وتی: «خوکوشتن تاخرین چاره یه، تازه له سه رتای نیشه که دای، هه ر کاتی له هه مو هاورپیکانت ماندوو یویت، خو ت بکوژه، له بارى ویتستا دا، خواز یارت هه یه، مه گه ر روژیک تاره زووت نه بوو بتدزم، شه مرؤ ده تگه یینمه تاره زووه که ت» «من تاره زووی وام نه بووه، شه گه ر بوو ییتیشم، ئیستا نیمه» «منیش په ریز نیم به لیم یاری به ژیانم بکه ییت، را کردن له مانه وه ت پی باشترییت» «به لی، جیاوازی تو و په ریز زوره، به پیچه وانه ی تو وه، زور تیکه یشتوو به شه ده ب بوو» سه رنجه تور په کانی شه بووه هوئی شه وه ی که نه توانم کوتایی به قسه کام بیتم: «شه ی بوچی پیاویک، هه م تیکه یشتوو و باش و هه م به شه ده ب بوو جیت هیشت؟ ده له مه ندیت شه ویست هه یبوو، حه زت له نازادی ده کرد، پی دای، پیاویکی تیکه یشتوو شه ویست، که بوو، ئیتر چیت شه ویست ها ... تیکه یشتم، له وانه یه گولی بو ت نه کپییت، بوچوونه که م راسته؟ به لام گیانم، شه ویش گرنه نه بوو، چونکه هاورپیکانت جه وری شه و یان ده کیشا، دلتم پر بوو بوو، نه مه ده توانی قسه بکه م، له نکاودا ئیستوی گرت، ماشینه که به دهنگیکی ترسناکه وه وه ستا، دهرگا که ی کرده وه و به هه مان تور په ییه وه وتی: «پیاسه ده که یین» بالمی گرت و دایه زاندم، شه ترسام، شه گه ر ده مقره که مان گه وره تر ده بووه وه، شه گه ر له و شه وه تاریکه دا منی ده کوشت، کهس نه یده زانی به ترسه وه له پالیدا هه نگاوم شه نا سه رمام بوو، بو شه وه ی گالته م پی بکات وتی: «شه هه وایه؟» جگه ره یه کی داگیرساند و من له بلتسه ی چه خماخه که ده مووچاوی تور په ییم بینى، له دهنگی له رزینی ددانه کام وه ستا، ده ستمی گرت و وتی: «خانم گیان، به راستی له رزت لی هاتووه» زور له سه یاره که دور نه که وتبووینه وه به په له گه رایه وه و چاکه ته که ی هاورد و خستیه سه ر شانم، پالم دا به داریکه وه و له به رامبه رم وه ستا و وتی: «بوچی وای لی دیت؟ و ابزانم من و تو هه رگیز ناگونجین، کاتی دوورم لیت به رگه ی دووریت ناگرم، کاتیک ته تبینم لیت دور ده که ومه وه» ساتیک بی دهنه گ بوو و پاشان دریزه ی دا: «نه ده بوایه به لیته که م بشکاندایه، له و حالته دا هه م تو ده حه وایته وه هه م من، به لام ئیستاش درهنه گ نییه، من له خه یالمد، له گه ل یادى تو دا به خته وهرم، جار یک پیتم وتی که شه

سەئىدەى خەيالىم نىت، ئىستا زۆرتىر پىروام بە قسەكەم هېنا ، تۆ بېروباوەرى منت بەدل نىيە، تەنەنەت شىئەى بەيانكردنى ھەستەم لەگەل ئەوانى تر جىاوازە، وشە و زاواوئەك بەكاردىنەم، كە تىگەيشتنى بۆتۆ قورسە بەقسەى تۆ من فەنانىكەم، بەھەرھال ئىتر بەسە، راستگۆيانە و برايانە پىت ئەلىم: «ئەگر ئەو پىاوەت خۆش دەوئىت يارى بەھەستى مەكە لەگەلئىدا بۆى، لەبىرى خۆتى بەرەوہ ،كە رۆژئىك، خۆئىندكارئىك لە مالىتان دلئى پىت دۆراندوہە ھىواى بەختەوہرئىت بۆ دەخاوم» پىكەوہ بۆ لای ماشىنەكە بە رىكەوتىن ھەناسەبەكى قولئى ھەلگىشاو وتى: «رۆژئىك وتت ھەركەسىك سەر بە جىگەبەكە و دەبىت بگەرئىتەوہ بۆ ئەوئى، من قسەكەت قەبول دەكەم و بۆ جىگەى خۆم ئەگەرئىمەوہ لە كوردستان ئىشى زۆرم ھەبەكە دەبىت تەواوئى بكەم» كاتئى لە ماشىنەكە دابەزىم، لە يادىم چوہ چاكەتەكەى بدەمەوہ، بەوتنى: «بۆ ھەمىشە خواحافىز بە جىئى ھىشتەم بە چاكەتئىك بەسەر شانەوہ، لە بەرامبەر چاوەكانى داىكەم چوومە ژوورەوہ، بەخۆم وت ئەمەى ديارى پى داوم، داىكەم بە نىگەرانىيەوہ پىرسى: «ئەمە چ شان و شەوگەتئىكە؟ بۆچى چاكەتت خستۆتە سەر شانت؟ ئەى دكتور كوا؟»: «لەرزىم گرتبوو، ئەمەش چاكەتئى دكتورە، خۆئىشى رۆئىشت و ئىتر ناىبىمەنەوہ» بەسەر سوپماوئى و بى باوہرپىيەوہ پىرسى: «دىسان دەمەقەرتان بوو؟»: «نا، بەلكو ھەردووكمەن گەيشتىنە ئەم ئاكامە كە بۆ يەكتر دروست نەكراوئىن، و جوتئىكى گونجاو نىن، بەھرام منى ناوئىت، ئەو بەدواى سەئىدەى رابردوو ئەگەرئىت ، ئەو سەئىدەى كە جلى سادەى لەبەر دەكرد، و خۆئى نە ئەپازاندەوہ ئەو كچەى كە بەھرام خۆشى ئەويست ساحىبى شەرم و ھەيائى كچانە بوو، من ئەوہم نىيە، ئىستا چىتر، تەكا دەكەم، ئىتر پىرسىار مەكە، ھەموو شتىك كۆتايى پى ھات، بەم ئاسانىە» پاشان ژوورەكەم بەجى ھىشت و تازە توائىم ئەو بوغزەى كە لە قورگمدا بوو، بە فرمىسك رشتن بېرئىتم» كەوتەوہ يادىم كە وتى: «ئاخرىن چارە خۆكۆزئىيە!» ئايا من نەگەيشتبوومە كۆتايى خەت؟ سەبىرى شووشەى حەبەكەم كەرد كە لەسەر مېزى لای قەرەوئىلەكەم بوو، كاتئى ھىوايەك بۆ ژيان نىيە، ژيان بەسەربردن

چىيە؟ شووشەى حەبەكەم لە نىوان پەنجەكاندا كوشى و خۆم رازى كەرد كە بەخاوردنى ئەوانە دەچمە خەويكەوہ كە ھەرگىز ھەلئسانى نىيە، بەلام وىژدانم منى لەم ئىشە راگرت و پىئى وتم كە خۆكوشتن گوناھى گەرەبە، لەگەل خۆمدا شەرم دەكرد كە سەئىد ھاتە ژوورەوہ و شووشەى حەبەكەى لە دەستىدا بىنى ھاوارى: «چى دەكەى؟ مەگەر شىت بووئى؟» حەبەكانى لەدەستىم وەرگرت و وتى: «ھىچ شتىك و ھىچ كەسىك ئەوئىدە بەھاي نىيە كە بەخاترى خۆت بكۆزئى خۆ منال نىت، دەبىت بزانى ھەر كىشەبەكە چارە و رىگە ھەلئىكى ھەبە، ئەگەر بىرپار بوايە ئىنسان لە بەرامبەرى ناخۆشىيەكان، نەبىتوانايە دەوام بىئىت و خۆئى بكۆزئىت، دنيا بەھاي نەبوو كەسىك كە تۆ رەنجاندوہ، پىاويكە فىداكار كە سالئەھا بە خاترى تۆ چاوى لە خۆشىيەكان بەستوہ، چاوەرئى تۆ دانىشتوہ، ئەو چاكتر لە ھەموومان تۆئى ناسى، ئەبزانى كە پەروىز ناتوائىت تۆ بەختەوہر بكات، لە ماوہى دەزگىرئىت چىند جار بە منى وت ھەلئىكەوتى پەروىز، جىئى گومانە، سەئىدەش لىئى ئەترسى، بەلام ئىمە، ھىچ كامان ھەستمان بە ترسى تۆ نەكرد و وتان ئەوہ ترسى پىش شووكردنە، ئەگەر ئو رۆژانە بە ئىمەت بوتايە كە پەروىز چۆن بىر دەكاتەوہ، لە ژيانىدا بەدواى چ ئامانجئىكە، بەدلئىيەوہ شووكردنە رووى نەدەدا، بەلام بەھرام ئىمانى بە قسەكەى بوو و ئارامى گرت، دەبزانى كە دەگەرئىتەوہ، رۆژئى كە پىم وت سەئىدە ئەگەرئىتەوہ، تەنيا وتى: «دەمزانى» پىرسىارئىكى تى نەكرد، خوشكەم ، تىگەيشتن لە خەلكى و رىزگرتن لە باوہرپان، جۆرىك لە پەرسىتە، سووربوون لەسەر درئىژەدانى ھەلئەبەك نىشانەى لاوازى و بى بىروايىيە، ئەگەر بزانى ئەو ئىشەى كە ئىكەت ھەلئەبە، لەسەر ئەنجامدانى سووربىت، خۆت فرىوداوە، دەتەوئى چى بسەلمىئىت؟ ئايا قسەت يەك قسەبە و ھىچ كەس جگە لەتۆ باشتر لەمەسەلەكە تى ناكات؟ من نازام ھۆئى نەگونجانتان چىيە؟ ئەگەر حەز دەكەت بىلئىت، من ئامادەى بىستەم» دانىشتەم و ھەموو ئەو شتانەى كە رووى دابو گىرامەوہ، لە تەواوئى ئەو كاتەدا كە دەمگىرايەوہ بى دەنگ بوو و گۆئى دەگرت كاتئى قسەكام تەواو بوو، ھەلئىستايەوہ و لە حالئىكدا كە ھەنگاوى دەنا

بیری ده کردهوه، پاشان به پیکه نینه وه گهراوه لام و وتی: ((سه عیده من جگه له وهی براتم، هاوړیتشم، دهمه ویت وهك هاوړیتیهك بابه تیکت پی بلیم، نه گهر له یادت بیت له یه کی له نامه کاغدا ناوی کچیکم هینا بوو که خزمی دکتوره، خیزانه کهی هز دهکن به هرام نه و کچه بخوازیت، کاتی له کوردستان بووین، چند جار هم مهسه له یه وترا، به لام به هرام همیشه له بهرامبهر نیسراری نه وان نه یوت، من کاتی ژن دهینم که بزاتم هاوسه رکه م خو شمی ده ویت، بهم شیوهی که هم، ته نیا به خاتری خوم، نه بو نه وهی که دکتورم، نه مه ویت هاوسه رکه م منی بو بیر و باوهرم خوش بویت، حازر بیت له گه ل مند بو هه رکوییه که ده چم، ته نانه ت بو دورترین گونده کانی ئیران بیت، من ده بیت نه و که سه بدوزمه وه، نه لیړه، به لکو له تاران، دلنیا بن که نه و کاته زور دور نییه، کاتی به هرام قسه ی ده کرد من له قولایی چاوه کانی دا ده مخوینده وه که مه به سستی له و کچه تویت، به لئی سه عیده، نه مه راستییه که یه، تو هم تیعترافت له زمانی هاوړیتیهك بیست، نه برایهك که ده یه ویت بو خوشکه که ی هاوسه ریک بدوزیته وه، نه وه جگه له دکتوری، دوو سال سه باره ت به نه وهی که چ نه نگیزیهك ده بیته هوی کوی گه نجان بو دهره وهی ولات تو یژینه وه و خویندنه وهی کردوه و چند جار له نیوان قسه کانی دا له منی پرسیهو چ نه نگیزیهك وای له سه عیده کرد که له ئیران دهریچیت، من وه لامینم نه بوو که بیده می، له نه مریکا له گه ل خویندکاره کان قسه ی ده کرد و رازیانی ده کرد بگه رپنه وه، کاتی ته نیا نه بووین ده یوت: ((خوزگه هم قسانه م پیش رویشتنی سه عیده، به ویش بوتایه، ده زاتم که سه عیده هیچ شتیک له خیزانه که ی ناشاریته وه به لام به دلنیا ییه وه، قسه ی بو وتن هه بوو که نه ییده توانی به ئیوه بلیت، نیستاش نه و شتانه ی که سه عیده به ئیوه و تووه، نه و شتانه نین که به من ده لیت)) نیستا ئیوه، هه ردو وکتان لیړه و به لای که مه وه هه موو روژتیک یه کتری ده بینن، به هرام نه یه ویت هه موو گو شه کانی روچی تو بناسیت نه و سووره له سه ر نه وهی که ژیانیک ی پاک و دوور له چاوه جلال بو تو ناماده کات، کچ یا ژنیک له ژیر کاریگه ری فره هنگی روژتاوایی خوش ناویت، نه گهر تو دهره نجینیت، نیه ت و بیرتکی

خرابی نییه، مؤلته تی بده ری، تا به ته وای تو بناسیت، سه یرم له وه دیت، که تو چند جار، ره خنه ت له شیوه ی جل و بهرگ پو شینی نه ورو پاییه کان گرتوه، به لام خوت ده خیه شوین پی نه وان، هم هه لسوکه و ته ت نه گونجایی قسه و ره فتارت دهره خه ن و دکتوری سه رگه ردان کردوه، نه گهر به وهی که ده لیت باوهری ته واوت هه یه، کاری پی بکه، نه گهر من له جیتی تو بوو مایه، نه ده منالاند، نه ده گریام، به لکو هه ولم ده دا عه یبه کانی خوم بناسم و بو چاره سه رکردنیان هه ول بده م، هه ولم ده دا که هه نگاوه کام له گه ل نه و پیاوهی که خوشم ده ویت بکه مه یهك. و بزاتم زور قسه م کرد، نیستا هه ییکت نه ده می هه ول بده بخه وی)) په رداخی ناو و هه ییکی دامی و شو شه ی هه به کانی خسته گیرفانی چوه دهره وه، تا ماوه یهك هه ولم دا بخه وم، به لام نه متوانی له راده به دهره حزم له جگه ره کیشان بوو، له گه ران به وای جگه رده دا جه ستم کرده گیرفانی، چا که ته که ی دکتورم، جگه له جگه ره، ده فته ریکی بیرنامه ی بچووکیشم په یدا کرد، که له لیوا ره که یدا نوو سرا بوو: ((نه مرۆ له گه یشتن دلنیا بووم)) له لیوا ره که ی تریدا هم رستم که وته به رچاو: ((هه رگیز پیوه ندی پیوه ناکه م)) و ژماره یه کی ته له فونی ره ش کرد بووه، بیرم کرده وه که هم ژماره ژماره ی چ دامو ییکه، که ده بیت چاوه ری بیت تا پیوه ندی پیوه کهن، ده فته ره که م داخست و به یری جوړاو جوړه وه خه وم لی که وت، روژی دواپی دیسان تام هاتی به شیوه یهك که نه مده توانی ری بکه م، سه عید دوو جار ته له فونی بو مال هوه کرد بوو و حال می پرسبوو، به لام له لایه ن نه و هیچ، نایا به راستی له ژیانم چو بوویه دهره وه؟ نایا منی له یاد کرد بوو.

بهشی ههشتهم

له نزیکی تاقیگه که، زۆر چاوه پوانم نه کرد، توره جم بینى، ئەوم له بیر چووبووییه وه، چاوه پیمى ده کرد، به چلی گۆلی رۆزه وه، کاتی له بهرامبەری وه ستام، له خۆشیا قیژاندم، دەستییه کترمان به گەرمی گوشتی، حالمی پرسى و وتى بۆچی رۆژى پێشتر غایب بووم و نه چوممه بۆ تاقیگه، وتم که مێک ناساخ بووم، پرسى: «ئایا من بوممه ته هۆی ناره حەتیت؟» «تۆش بى خەتا نه بوویت، به لām ئیتر ته واو بوو، ده بینیت که ئیستا ساخ و سهلامەت له بەردەمتا وه ستام.» «سه عیدە، تۆ هێچ نه گۆراویت، جوان بوویت و جوانتر بووی.» «سوپاس، به لām بهو شیوهی که تۆ ده لیبیت نییه، چونکه ته بیعه ته ن پیر بوومه.» دهستمى گوشتى و وتى: «نا، نا، ئەم قسه دووباره مه که وه.» «تۆ کهى گهراپته وه.» «نزیکهى مانگی له مهو پێش.» «ئهى بۆچی زووتر بۆ بینیم نه هاتی و بۆچی خۆت بهو شیوه ناساند.» «بۆخۆم سهیر بوو، ویستم بزاتم خانمێک، که ئەوهنده بۆ من جیتی ریز نهوازیشه، زه جمه ته که منى له بیر نه چوویته وه.» «خۆ ده زانی که من له چ بارودۆخێکی رۆحیدا ئەلئامم به جی هیشته، من ده بوايه رابردووم له یاد بکرادیه.» قسه که مى برى و وتى: «ده بوايه هاو پیکانیشت له یاد بکرادیه.» «من جگه له تۆ هاو پیکانی ترم نه بوو، هه موو هاو پیکانی تهو بوون، من ده بزاتم که پهرویز ژنی هیناوه، ئایا به خته وه ر و رازییه؟» «پاش رۆیشتنی تۆ مالم بۆ جییه کی تر گواسته وه، به لām و بزاتم به خته وه ره، چونکه هاوسه ره کهى وه ک خۆیه تی له بهر پیکه بردنی کلۆپه که، یارمه تی پهرویز ده دات.» دلّم ته نگ بوو، ئاواتم ده خواست بلبیت ئەو ناره حەته وه زهجر ئە کیشیت، توره ج پرسى: «حهز ده کهى شتی بخۆین؟» سهیری سه عاته کهم کردو وتم: «له گه ل ئە وه دا که ئە که ومه دره نگ، به لām حازرم.» سواری ماشینه کهى بووین و ریگه ی: «ته جریش.» مان گرته بهر «سه عیده

باسی خۆت بکه، له و کاته وه که گهراپته وه چیت کردو وه؟» «هه یچ ته نیا وه ک رابردو ده وام ده که م.» «بۆچی شووت نه کردو وه؟» له شووی یه کهم عبیره تم وه رگرت.» توره ج پیکه نی و وتى: «کهواته به ته مانیت دووباره شوو بکه یته وه؟ ئاوا زوو ده ستت له شه ر هه لگرت؟» «تکایه تۆ ئامۆژگاریم مه که، به پرا ده ی پپوست نه سیحه ت که ر له ده ورو به رمدا هه یه، که هه ر کاتۆم ئیتریک و چرکه یه ک نه سیحه تم ده که ن.» به سه رسورماوییه وه وتى: «به لām من نه مو یست نه سیحه تت بکه م، بۆچی تووره بویت، و بزاتم زۆر گۆراویت.» وتم: «تۆ ته نیا که سیک نیت که زانیوته من گۆراوم، چهنده ها جار ئەم رسته یه م بیستو وه، من تووره م و ماندوو له بیستنی قسه، له نه سیحه ت، له وه ی که بیانه ویت به هه ر شیوه یه ک که بو وه له من شتیکی تر دروست بکه ن، یه کی له مندا به دوا ی سه عیده یه ک ئە گه ری که هیشتا شووی نه کردو وه، له ئیران نه رۆیشتو وه، تۆ به دوا ی سه عیده یه ک ئە گه رتی که له ئە لمانیا ده تناسی، من ئیستا چیم؟ ده بیته بزاتن ئەو میره ئیتر نییه، ئایا دیسان حازریت له گه ل مندا قسه بکه یته؟» «بۆ پێشوازی کردن له هاو پیکه ریگه یه کی باشت هه لئه بژاردو وه، به هه ر شیوه یه ک نه ته نیا حازرم له گه ل تۆدا ببه هاو که لām، به لکو زۆریش هه ز ده که م که له گه ل تۆدا ببه هاوه نگا و.» چووین بۆ کافتریا یه ک، داوا ی دۆلدرمه ی کرد، بى ده نگ بوو، ریک وه ک جارن که بى ده نگ داده نیشت و ئیجازه ی ده دا تا من داخه کاتم برێتم هه ستیکی سه یرم به رامبەری هه بوو، له توندی خۆم شه رمه زار بووم، وتم: «ببووره بده ست خۆم نییه، من گۆراوم، به لām تۆ وه ک خۆت ماوی، بزاتم ژنت هینا وه؟» «نا، هاتووم ژن بینم.» «خۆزگه به خۆت هه میشه له ژیا نتا ئامانجیکت بو وه، به بهرنامه به ره و پێش ته چیت، باشه، ئەو کچه به خته وه ره کییه؟ له خزمانه؟» زه رده خه نه یه کی کرد و وتى: «هیشتا که سم هه لئه بژاردو وه، ده مه ویت ژن بینم، به لām هیشتا هه نگاوم نه نا وه.» «هيوادارم هاوسه ریکى باش هه لئبێریت، پیم خۆشه بزاتم، هه ز ده کهى چۆن هاوسه ریک هه لئبێری؟ هه لئبه ت ئە گه ر...» «نا، وامه لئ خۆشحالم من و ژیا نم بۆت گرنگه، ده بیته بلیم به دوا ی کچیکدا ئە گه ریم که بتوانیت دایکیکی

نمونه‌ی و هاوسه‌ریکی ته‌واو بیټ، من له خیزانیکی تا راده‌یه‌ک مه‌زه‌به‌بی گه‌وره بوومه، هه‌ز ده‌که‌م هاوسه‌ره‌که‌م به‌دین و خواناس بیټ، له که‌سیک که نان به نرخه رۆژ ده‌خوات بیزارم، هاوسه‌ره‌که‌م ده‌بیټ باه‌تی مال و منالاً بیټ، ته‌گه‌ر به قسه‌که‌م پی ناکه‌نیت، ده‌بیټ زیادی که‌م، به هیچ شیوه‌یه‌ک به هاوسه‌ره‌که‌م مؤلّه‌ت ناده‌م له دهره‌وه‌ی مالّه‌وه ئیش بکات): (بوچی، بیر ده‌که‌یته‌وه هاوسه‌رکه‌ت بی ره‌وشت ده‌بیټ؟): (نا، نا، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ژن ده‌بیټ داوینپاکی خۆی له هه‌ر جیگه‌یه‌کدا که هیه‌هه‌ی به‌پارێزیت، چ له مالّه‌وه، چ له دهره‌وه‌ی مالّه‌وه، ئامانجی من ته‌مه‌یه که ته‌واوی کاتی بۆ من و منالّه‌کاتم بیټ، هه‌ز ناکه‌م کاتی ماندوو له ئیشی رۆژانه ته‌گه‌رمه‌وه، جیگه‌ی به‌چۆلی بیبم، هه‌رکه‌سیک باوه‌ریکی هه‌یه، باوه‌ری منیش باش یا خراب ته‌مه‌یه): له کافتریا هاتینه دهره‌وه، پیاسه‌مان کرد، ته‌مجاره‌یان من بی هنگ بووم و ته‌و قسه‌ی ده‌کرد، پرسى: (تۆ وتت هه‌موو رۆژیک نه‌سیحه‌ت ده‌که‌ن، نه‌سیحه‌ته‌کانیان کارت تى ده‌که‌ن؟ ته‌گه‌ر بۆ چارکردنى نه‌یایی، پيشنیازيان کردوه که شوو بکه‌یت، بوچی قه‌بوولئ ناکه‌یت، به‌بوونی هاوسه‌ر بۆشایی ژيانت پر ده‌بیټه‌وه، تۆ ژنیکی ته‌واو باشیتن ده‌توانیت هه‌ر پیاویک له‌م نيعمه‌ته‌ بی به‌شکه‌یت؟ ته‌گه‌ر که‌سیک خۆشه‌ ده‌وئ و ته‌ویش تۆی خۆش ده‌وئ، خۆت دوامه‌خه، زوو ده‌ست به‌کاربه‌ مه‌به‌ستم له‌ بینیت هه‌ر ده‌مه‌بوو که ده‌مویست بزاتم ژنیک که‌هه‌زی ده‌کرد به‌پاکی بمینیته‌وه و به‌خاتری ته‌وه ده‌ستی له‌ هه‌موو خۆشیه‌ک کیشاو گه‌رايه‌وه، چۆنه و چۆن ده‌ژی، هیواداربووم ککای که ده‌تببم، منالیک له‌باوه‌شتدا بیټ): (له‌بیرت چوه ئیره ئیرانه و ته‌روپانییه، ته‌گه‌ر می‌ردم بوايه هه‌رگیز نه‌مده‌توانی بتببم، ته‌نانه‌ت ئیستاش، بۆ ته‌م یه‌که‌تر بینینه، ده‌بیټ باری تانه به‌گیان بکیشم): که‌میک بی ده‌نگ بوو وتی: (تووشی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره بووم، ته‌بوايه کاتی ئامازده‌ت به‌ نه‌خۆشیه‌که‌ت کرد تیگه‌یشتمایه، سه‌عه‌یده به‌داخه‌وه لیپوردنیکی قه‌رزاری مالّه‌وه‌تاتم، ته‌گه‌ر ئیستاش شایه‌نی هاوړپیه‌تم ته‌م ژماره‌ ته‌له‌فۆنه‌ بگه‌ر و هه‌ر کاتیک پیوستت به‌ یارمه‌تی بوو، ته‌له‌فۆن بکه، و دلنیا به، که زوو خۆم

ده‌گه‌یه‌م): وتم: (دلنیا که ده‌توانم پشت به‌ هاوړپیه‌تیت به‌بستم، چونکه ته‌مه‌ت سه‌ماندوه): وی: (له‌وانه‌یه ته‌مه‌ دوایه‌مین جاربیټ که یه‌که‌تر ته‌بینن، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م کاتی شوت کرد منیش بانگه‌یشت بکه‌ین هه‌له‌به‌ت به‌ ئیزنی می‌رده‌که‌ت): ته‌م رسته‌ی به‌ پیکه‌نینه‌وه و ت، وتم: (ده‌بیټ بگه‌رمینه‌وه) به‌ره و لای ماشینه‌که به‌ری که‌وتین کاتی گه‌یشتمه‌ تاکیگه‌ کۆتایی ده‌وام بوو، ریتا به‌سه‌ر سوږماوییه‌وه پرسى: (ئیسنا دیټ؟): (بۆ ئیش نه‌هاتووم، هاتم پیت بلیم ته‌وم بینى): له لامه‌وه دانیشت و چاره‌ری کۆتایی قسه‌که‌م بوو، هه‌موو رووداوه‌کاتم بۆ گه‌رايه‌وه پاشان ته‌و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو وتی: (الحمدلله، به‌ خیر کۆتایی پی هات): وتم: (بینیت، هه‌مووتان هه‌له‌تان ده‌کردوه سه‌بارته‌ به‌و قه‌زاوه‌تیکی راستان نه‌کرد): ریتا نزیکى می‌رده‌کی بوو، له‌حالی‌کدا فایله‌کانی سه‌ر می‌رده‌کی ریک ده‌کرد وتی: (له‌وانه‌یه ته‌و یه‌کی له‌ که‌مترین ئینسانه‌کان بیټ، که ته‌نیا مه‌به‌ستی هاوکاریکردنى خه‌لکییه، به‌لام هه‌میشه‌ وانیه‌ و ئینسان ده‌بیټ ئاگای له‌ خۆی بیټ): کاتی بینى به‌ته‌نیا ده‌چمه‌وه بۆ مال پرسى: (به‌ته‌نیا ده‌رۆیت؟): (به‌له‌ی): (مه‌گه‌ر دکتۆر نایه‌ت، به‌دواتا؟): (نا له‌گه‌ل ته‌ودا قه‌سم نییه) له جیگه‌ی خۆیدا وه‌ستاو وتی: (قسه‌ت نییه، بوچی؟): (گرنگ نییه، هه‌ردوو کمان گه‌یشتینه ته‌م ته‌نجامه‌ که چاکتر وایه یه‌که‌تر له‌یاد بکه‌ین): هه‌ولم دا ته‌و گه‌ریانه‌ی که قورگمی گرتبوو، بشارمه‌وه، هه‌ولم ری له‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی فرمیسه‌که‌کاتم بگرم، پاشان وتم: (هه‌موو شتیکی ته‌واو بوو، ئیتر بۆ ته‌و من مردوویه‌کم): ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شاتم و وتی: (من دلنیا پاش چهن رۆژی تر ئاشتان ده‌بیټه‌وه، هه‌ز ده‌که‌ی ته‌مشه‌و بیی بۆ مال ئیمه‌؟): (نا، سوپاس، ده‌رۆمه‌وه بۆ مالی خۆمان) خواحافیزیمان له‌یه‌که‌تر کرد و جیا‌بووینه‌وه،

بهشی نۆپەم

ژيان مەتەلینکی ئالۆزە کە حەلکردنی پێویستی بەکاتە، کاتیک هەست دەکەى لەگەڵ بەختەوریدا زۆر بەینت نییە، سێبەری گومان و دوودلی لاسەر هەستت، دەنشیت و دەریای هیمنی رۆحت تووشی تۆفان دەکات، بۆ من و بەهرام، بەیەك گەشت کۆتایی بەختەورە بوو، بەلام کای یەكین، دیوی گومان لە دلماندا دروست دەبیت، بەهرام بە گومانەوه سەیری ئەو شتە دەکات، کە بەسەرمدا هاتوو، من بە دوودلی لە پوچی عەشقی ئەو نەسبەت بەخۆم، هەردووگمان لە هەولینکی باشداین بۆ لە ناوبردنی تەواوی عەشقمان بۆ یەكتر، ئەنجامی بۆ دکتۆر، کیشە لە تەبا و تەنیا بۆ من پەرشانی، خۆم وەك گەلایەکی پاییزی دابوو بەدەسی تۆفانەوه، نەمدەتوانی پرپار بەدەم، دەموست دکتۆر لەیاد بکەم، بەلام بۆ سوود بوو، دەموست بیر لە رابردوو نەکەمەوه، بەلام هەمیشە لە بیریدا بووم، هەولم دەدا بەسەر پەرشانیمدا زال بچم و ئاگر لە ناخا بکوژینمەوه، بەلام بلیسەى ئاگرەکەم زیار هەلایساند، مێشکم زۆر مادنو بوو، هەر ساتیک چاوەرێی رووداویکم دەکرد، ئەوانی دیکە لەهەلسوکەوتیان لەگەڵ مندا ئیحتیاتیان دەکرد، کاتی کار لە ئیحتیات کردن تێپەری کرد، کەوتنە گەران بەدوای ریگە چارەیهك و دەسیان کرد بە پرس و راکردن، ئەو شەوهی جومعه لەگەڵ شەوانی تر دا جیاواز بوو، لە ژورەکەم دانیشتبوووم و بە زاھیر کتیبم ئەخویندەوه، بەلام کتیب بیانویهك زیاتر نەبوو، لە نیگای نیگەرانی ئەوانی تر خۆم دەشاردەوه، تەنیا بچم وەك فریشتەیهك لە باوھش دەگرت دەنگی منالانەى (سەحەر) کە دەپرسی: «پورە منت خۆش ناویت؟» منی لە دنیای خۆم هاوردە دەرهوه، لە وەلامیدا وتم: «بۆچی هەست دەکەى خۆشم ناویت؟» وەرە باوھشم تۆ خۆشەویستی منی» دەست بچووکى هیئا بە قژماو وتی: «بابە دەلی

پورە تاقەتی منالی نییە»: «نا، ئازیزەکەم، بابە هەلی کردوو من هەمیشە تاقەتی منالەم هەیه ئیستا حەز دەکەى چی بکەم»: «حەز دەکەم بیی بۆ لای هەموومان، من دەمویت لەگەڵ تۆدا شیو بخۆم» دەستی بچووکى خستە ناو دەستم و لەگەڵ یەكدا بەروو ژورەکەى تر بەرپۆ کەوتین، بە چوونەژورەوهی ئیمە لەناکا هەموو بۆ دەنگ بوون، بە بیینی بەهرام کە لە بیینی سەعید و مەسعود دانیشتبوو، مووچرکە بەگیانما هات، مەگەر نەبوو هەرگیز نایەت بۆ مالمان ئەى بۆچی ئیستا لیرەیه؟ ناکری بوتری قسەى پیاو یەك کەلامە. چونکە پێچەوانەى سەلمینرا، ئەگەر بەتەنیا بوایه پیم دەوت، بەلام چ سوود بیگومان دەبوت بەخاتری من نەهاتوو، راستیشی دەوت، مەگەرنا ئەوهی کە کاتی من لیرە نەبووم، هاتووچۆی ئەم مالهى دەکرد، کەواتە قسەکەم بۆ سوود بوو، تەنانهت حالیشی نەپرسیم، تەنیا سەلامى کرد و ئیتر هیچ، بینیم چاکتر وایە لای سیما دانیشم، تا لە نیگای ئەو لە دەماندایم، نازانم بۆچی تا چومە ژورەوه هەموو بۆ دەنگ بوون، ئایا ریم لە قسەیان گرتبوو؟ ئەگەر بۆ خۆشحالی سەحەر نەبوایه، نەدەهاتم، بەهرام شەوی لە ژورەکەى سەعید بەسەر برد، گلۆپی ژورەکەیان تا نیوهی شەو داگیرسابوو، بەیانی بەدەنگی سەحەر چاوم کردەوه، ئەوم لە هەول دان بۆ هاتنە سەر قەرەوتیلەکە بیینی، بەو بووکە شووشەى کە لە باوھشیدا بوو، هەولەکەى بۆ سوود بوو، بەرزم کردەوه لەلای خۆمدا خەواندم بووکەکەم لە بیینی خۆم و ئەودا دانا و لەگەڵ یەكدا یاریمان دەکرد، ریتا هاتە ژورەوه، بە بیینی ئیمە لەو حالەتەدا پێکەنى و وتی: «سەحەر تۆی زۆر خۆش دەویت»: «منیش سەحەرم خۆش دەویت» سەحەر دەستی کردە ملەم و پرسى: «بووکەکەیشتم خۆش دەوی؟»: «بەلى، هەردووکتانم خۆش دەویت» ریتا سەحەرى بەرزکردەوه و وتی: «بۆ پرۆین تا پورە خۆی بگۆزیت، و بیت بۆ لای ئیمە» پێش لەوهی کە لەدەرگاگە بچیتە دەرهوه پرسیم: «سەعات چەنە؟»: «نزیکى ۱۰ چاکتر وایە هەلسى» لە دەرگاگە چوو دەرهوه کاتی چومە ژورەوه، مەسعود وتی: «بەه، بەه، چ عەجەب، سەعیدە خان لەخەو هەلسا!» وتم: «رۆژى جومعه دەبیت

ئیسراحت بکړیت، جگه لهوه نه گهر من له ناوتاندا نه، هم مووتان ناسوودن)) بى
 ټوهدى خۆم به ویت سهیرى به هرامم کرد، ټوهدى بۆ کاتیکى کهم سهیرى کردم، دایکم
 پرسى: ((سه عیده، قاوه توون ده خۆى؟)): ((نا، دایکه، برسیم، نییه، تا نیوه روانه، سه بر
 ده کهم)) لای په نجه ره که دا وه ستام، ههستم کرد پیوستم به ههواى تازه، گوله کانی
 باخچه که به هۆى کاریگهرى هه تاوه وه بى قهرار بوون، ته نانهت سیبه رى داره کانش
 نهیده توانى بۆیان بیه که پرلیک، منالیم هاته وه یاد، ټوهدى که باوکم هه ر له م
 هه وشه دا، به داکوتینى بزماریک له سه ر دیواره که بۆ من و سارا جوولانیى دروست
 ده کرد، سهیرى دیواره کهم کرد، به وه هیوایهى که بزماره که بیمنه وه، به لām ټه م
 یادگارىی ده ورانى مناللى له دیواره که هینا بووه بۆیه ده وه، چه ده باش ده بوو ټه گهر
 هه موو رووداوه کانی رابردوم بنوسیا سییه، ئیستا به خویندنه وه یان بیره وه ریه کاتم
 ټه هاته پیش چاوه ټه گهر له ټه ورزه ده ست ده کهم به نووسین له وانیه له پیریدا به
 خویندنه وه یان سه رگه رم بم، هه لبت ټه گهر عه مهن رى بدات، ده بیت بزاتم، ده توانم
 ده فه تریک بدۆزمه وه که شیاو بیت، خۆم گه یانده ژور کهم و له نیوان ده فه ره کاتم،
 ده فه تریک دۆزیبه وه که شیاو بوو، به بیستنى ټه وه ته فهى که له ده رگا درا، رووم کرده
 ده رگا که و به هرامم بینى، هاته ژور وه و ده رگا که له دواى خۆى داخست، له مهى
 که له به رچاوى ټه وانى دیکه به ته نیا هاته ژور ده کهم، سه رم سورما، جگه ره یه کى
 داگیرساند، له سه ر لیواى په نجه ره که دانیشته و وتى: ((هاتوم له گه لټ قه سه بکه م)):
 ((به لām باوکم و دایکم ...)) قه سه کى برین به وانم وتوه، ده مه ویت له گه لټ تۆدا به
 تاییه تى قه سه بکه م، بللى بزاتم من هۆى ناره حه تى تۆم؟)): ((نا، بۆچى وایر ده که یته وه؟
 نه تۆو نه ټه وانى تر، هیچ کامتان نه بوونه ته هۆى ناره حه تیم، جگه له وه، کى وتویه تى
 من ناره حه تم؟)): ((کى وتویه تى؟ جیبى پیکه نینه، سهیرى خۆت بکه، پیوست به وتن
 ناکات، هه ر که سیك بتبینى، تى ده گا که خه مبار و نه خۆشیت، ټه گهر ناتوانیت به
 ټه وانى تر بللیت راستگۆیان به هرامه من بللى من وهك دکتۆریک، به لاین ټه ده م، که
 قه سه کانت ته نیا لای خۆم مینیتته وه، ټایا مه سه له یه ک، که تاهم راده رۆح و لاشه تۆ

نازار ده دات، پیوه ندی به کاک ... نازاتم ناوی چیه، ټایا پیوه ندی به ټه وه وه هیه؟)):
 ((نا، من خه ریکم تاوانى هه له کاتم ټه ده مه وه، پیوه ندی به هیچ که سه وه نییه،
 دلنیا به)): ((که سیك تاوان ده داته وه که کاریکی خرابى کردیت، جگه له مه، بۆ
 گه وره ترین گوناح هه دیکیان دیارى کرده، تۆ ریگه ی خۆ نازار دانت گرتۆته به ر،
 به هه رحال، هه ست ناکه ی ئیتر به س بیت و به قسه ی خۆت، باجى هه موو تاوانه که ت
 دایته وه؟ سه عیده، بیله جاریکی تر لیت پرسم، ټایا پیبى پیاویک له
 مه سه له که دایه؟)) سه یرم کرد، نه متوانى چى بلیم؟ ټایا به راستى باوه رى کردبوو، که
 له یادم کرده؟ بۆچى گوناحى خۆى ده خاته مل خه لکی؟ ټه گهر ئیعتراضى منى ده ویت،
 ده بیت بزانت که من هه رگیز به ده برینى عه شق، غروروم ناشکیتیم بیله، باوا
 بسیرکاته وه که پیاویکی تر له نارادایه، بى ده نگیم بووه هۆى ټه وه ی که دلنیا بیت
 نهینیه کم هیه، جگه ره یه کى تری داگیرساند، هه لساو به توره بییه وه وتى: ((بۆچى
 قه سه ناکه ی تى؟ چى رویداوه که وات لى هاتوه؟؟ ټه گهر ناترسى قه سه بکه، وه ټه گهر
 لاوازیت و زات ناکه ی بیله به ریگه ی هیپنۆتیزم ره گه ی ناره حه تیت بدۆزمه وه،
 ره فتارى منالانه ت بۆته هۆى ټه وه که هه موو نیگه رانت بن، تۆ ژیانته له هه مووان
 تال کرده وه، ټه گهر هه ز ده که ی ده ور به ره کانت ره حه ت پى بکه ن، درتۆ به م ره فتاره ت
 بده، به لām بزانه ټه مه کۆتایی خۆ خوازییه، که ئینسان بۆ رازى کردنى خۆى،
 ده ور به ره که ی ناره حه ت ده کات، ټه گهر دوینیکه دلسۆزیان بۆته هه بوو، به دنیا بییه وه
 له به یانییه وه ره حه ت پى ده که ن)) به نه ده ی به رز قسه ی ده کرد، به شیوه یه ک که له
 په نجه ره ی به رامبه رمان سه یریان ده کردین، وتم: ((سه یرمان ده که نن به هه مان توره بییه و
 وتى: ((بیله سه یر بکه ن، مه گهر ناتته ویت زۆر تر گرنگیت پى بدن؟ ئیستا وه ستاون
 سه یرت ده که ن، له دلته وه به حالت داخ ده خۆن، باوه ریم وایه که ته نانه ت شیاوی
 دلسۆزیش نیت)) ده ستى برده نیو قۆى و له ژورره که چوه ده ره وه، چه ن خوله ک
 تپیه رپوو، من گیژو سه ر لى شیواو دانیشتم مه سه وود و بیرم له قه سه کانی ټه و
 ده کرده وه، سیما و ریتا هاته نه ژورره وه، ریتا به لām وه دانیشته نیگارى میه ره بانى

برييه ده مووچاوم ، ناهيكي هه لکيشا و وتي: «من ههست ده کم، که تو بهسه دوريانیکدا گيرت خواردوه، نازانی کام ريگه راست و کام ريگه چه ورئژه، ئيجازه بده يارمه تیت بدهين، ئيمه هه موومان تو مان خوش ده ویت، وتم: «تا ئيرهش بو هه مووتام نارمه تيم دروست کرده، کيشه من پيوه ندى به خومه وه هه يه و ده بيت خوم چاره ي بکه م» سيما وتي: «کيشه هه ريگه له ئيمه پيوه ندى به وانى دیکه شه وه هه يه، ئيمه هه موومان يه کين کين کاتي تو خوش حال بيت، منيش خوش حال، ريتا و نه وانى دیکه شه هه وه ها، خوت له ئيمه جيامه که ره وه، دلنيا به رۆژى که تو له چنگى بى هيوايى رزگارت بيت، رۆژيکه که خوشى و به خته وه درى روى کرد بيته هه موومان، جوان سه يرى دهر به رت که، ههست ده کم هه و نزيکيه ي که له نيوان ئيمه دا هه يه، له که متر له خيزانيک پيدا ده بيت، قه درى هه خوشه ويستيه بزانه و له گه ل ئيمه دا ره حه ت قسه بکه» وتم: «من هه چ ناشارمه وه، هه رشتيک که ده بيت بيلم هه مووتان نه يزانن، به دکتوريشم وت که خه ريکم باجى هه لى رابردو و نه ده مه وه، له و رۆژه وه که گه رامه ته وه ن هه ويگ خه وى نارام نه بو، به رده وام توشى عه زابى ويژدان بوومه، نايا گوناح له منبو که نه متوانى ژيانى هاوسه ريم به سه ره رزى به رمه ريوه يان هه لى په رويز بو؟ نايا گوناحى من بو که نه مزانى که به هرام منى خوش ده ویت»، من نه توانم له م مالدها به خته وه درى به ده ست بينم، يا خه تاي هه و بو که ئاشکراى نه کرد؟ نايا به ده ست هينانى نه زمونتيک به م تاللو نؤشبنه، به ناوى تاوان به س نيه، نايا ده بيت باجى قورستر بده مه وه؟ چه نده گران؟ ده بيت چى بسه ليتم و به کى؟ ئيوه نه لين دهردى من، دهردى هه مووتانه، هه له ده که ن هه چ کامتان ههست به دهردى من ناکه ن، کام يه که له ئيوه به ته واوى نه زانيت بوچى ته لاقم سه نند؟ رابردوى من نه وه نده به لاتانه وه عه يب بو که ته نانه ت شهرمتان ده کرد ناوى بينن، له گه ل مندا وه ک منالتيک هه لسوکه وت ده که ن، ته نيا بو نه سيحه ت کردن نازان، بللى بزائم سيما، نايا به راستى تو نه زانيت من له وى چن نه ژيام؟ بى گومان نازانيت، ته نيا شتيک که نه يزانى ته مه يه که په رويز پياوى ژن و و ژيان نه بو،

ته نيا نه مه، نايا نه فه ريک له ئيوه نه وه نده زه هه تى به خوى دا تا شه ويگ لام دانيشيت و و سه باره ت به رابردو و پرسيارم لى بکات؟ نا، نه مه مۆرى بى ده ننگيمه که يه که به يه که تان داوتانه له ليوتان، نه م بيده ننگيه، نه م نيگا پر پرسيارانه تان، هه موويان نازارم نه دن، باسى توره ج ده که ن، پيش داوه رى ده که ن و له و ديوتک دروست ده که ن، له حاليکدا که نازان ته نيا که سيک که له نه لمان ده ستمى گرت و يارمه تى دام، هه ر نه م مروفه بو، له ناو کومه ل بوون و ته نيا بوون زور ناخوشه، بيه لن له گه ل خومدا بم و له گه ل ته نيا يمدا بسازيم، هه مووتام خوش ده ویت، هه مووتام هه يه، به لام له کوزدا ته نيام، ئيستا به هه ر شيه يه که که هه ز ده که ن، له باره ي منه وه قه زاوه ت بکه ن، نازان به شيتم بزائن، يان من شياوى به زه يى بزائن، دکتورى ئيوه وا ده زانى من فيره پيش خواردنه وه بوومه، له وان هه حه ق به نه و بيت، نه گه ر بزائم نه وانى دیکه ناتوان بووم ته حه مول بکه ن، دهرؤم بو جينگه يه که که مه جبوور نه بن خه فه تم لى بخون» دل پريکه م به فرميسکيکى سوپر که نه چوه ده مه وه، خالى ده کرد سيماش ده ستمى کرد به گريان وتي: «كى و توويه تى ته حه مولى تو مان نيه؟ ده بيت چن جار بللم که ئيمه هه موومان تو مان خوش ده ویت، نه گه ر سه باره ت به رابردو و پرسيارمان لى نه کردوويت، به و هوى نيه که ژيانى تو بو ئيمه گرنه نه بوويت، به لکو به خاتر نه وه بووه که نه مانده ويست رۆحى ناسکت بره نجينن، ليوه کاغان به ست تا تو بيره وه رييه تاله کانت له ياد بکه ي» پاش و توويژه که ي نه و رۆژه ره فتارى مال وه گورا، شه ويک کاتي که ده مويست بچه مه وه ژوره که م و ئيسراحه ت بکه م، باو کم ده سى نايه سه ر شام و وتي: «دانيشه که ميک له گه ل يه کدا قسه بکه ين» مه سعوديش له وى بو، ريتا له گه ل سه حه ر چوبو يه وه بو مالى دا يکى، وتم: «سه باره ت به چى؟» باو کم وتي: «باسى توره جان بو بکه»: «نه تانه ویت، سه باره ت به نه و چى بزائن؟»: «هه موو شتيک، نه مه ي له کو و چون نه وت ناسى، نه و چى له تو نه وى»: «نه و له نه لمان خو يندکار بو، ئيمه له پارکيکدا يه کمان ناسى، من ته نيا بووم، نه ويش ته نيا بو، بوونى ئيرانيه که له شو ينيکى نا تاشنا و بيگانه، نيعمه تيکى گه وره يه، بولاي يه کتر چووين،

ھەردووکمان سەبارەت بە خۆمان قەسەمان کرد، بەوم وت کہ شوم کردووه، مێردەکەم
 ساحیبی کلۆپی شەوانەییە، بە بیستنی پیشەیی پەرویز، سەری سوپما و بە ناباوەر
 پرسی: ((کە ئایا پێش ئەوەی شوی پێ بەکم، دەمزانی پیشەیی ئەو چیبە، کاتی بێ
 ئاگایی خۆم پێ وت و زیادم کرد کہ مائەو شەمانی فریو داو، خۆی لە بەرامبەری
 ژیانم ھەستی بە بەرپرسیاری کرد، خۆی لە من و پەرویز نزیك و نزیكتر کردووه، بە
 شێوەیەك کہ مائی گواستەووه بۆ شوقەییەك بەرامبەر مائی ئیمە، لە نزیكەو شێوەی
 ژیانمی بینی، ئەو یارو یاوەرم بوو، کاتی مێوانەکانی پەرویز دەگەشتن ئەو پەری بێ
 شەرمی، دەستمی دەگرت و لە ماڵ دەپەردمە دەرووه، لە گەل یە کدا پیاسەمان دەکرد،
 ئەو بە منی ئەوت کہ چۆن لە بەرامبەر پەرویز و داوا ناپەوانی بوەستم، کاتی
 دەگەرماوە بۆ ماڵ کہ مێوانەکان بە ھۆی زیادەپەروییەو ھەرکام لە سوچیکدا خەویان
 لیکەوتبوو، نازانم ئەگەر تورەج نەبواوە چ چارەنووسیەک چارەوێتی دەکردم ئیستاش کہ
 گەرپاوەتەو، ھەز دەکات بزانی ئێک کہ سەرچاوەی خۆ راگری و نەترسییەکی ئەو
 بوو، چۆن ئەژێ، ژیانمی من تارادەییەك ئاکامی ھەولەکانی ئەو، چارەوێتی نەدەکرد کہ
 ببینیت من ھیشتا بە تەنیا دەژیم، باوکە ھەز دەکەم ئێوەش ئەو ببینن و باوەر بە
 قەسەکانم بکەن، ئێوە دەبییت ئەو ببینن تا پێتان بلێت کہ من تەنانت ھەنگاویکیشم
 بەرەو کەوتن و ریسوا بوون نەناوہ...)) مەسعود سەرمی کردە باوہشی و وتی: ((ئیمە
 بپروامان بە تۆ قەسەکانت ھەییە، پێوستمان بە شایەت نییە، بەلام لێرەدا خالێک ھەییە،
 ھەردووکتان ئێرانین و ھەردووکتان دەبییت بزانی کہ پێوەندی کۆمەلایەتی ئیمە لەگەل
 ئەلماندا جیاوازی تورەج لە ئەلمان بۆ تۆ رزگارکەریک بوو، بەلام لێرە فەرق دەکات،
 چونکہ بتەوی و نەتەوێت، ناوی ھاوڕێتی کور گرافتە بۆ خۆی، ئەم مەسەلە بەلای
 خێزانە ئێرانییەکان شیاوی قەبوول کردن نییە، بەخاتری ئەو چاکەیی کہ لە بەرامبەر تۆ
 کردوویەتی، تا ئەو رۆژی کہ دەمرین خۆمان بە قەرزدارێ ئەو دەزانین و
 سوپاسگوزاری ئەوین، بەلام دەبییت، ئەم پەییوەندییە نەمینیت، ئیمە سەبارەت بەدانی
 ژوور بە بەھرام ھەلەمان کرد، بەبوونی کچیکێ گەنج لە مائەو، نەدەبواوە ئەومان

بەھینایە بۆ لای خۆمان، چونکہ ئیمکانی روودانی ھەموو جۆرە پێشھاتێک ھەبوو،
 بەلام بە خۆشییەو، لەگەل ئەویدا کہ بەھرام تۆی خۆش ئەویست، لێوەکانی بەست و
 ھێچی نەوت، کاتی دیتەو یادمان کہ سی سالی تەواو ناپەھتە کیشاوە، شەرمەزار
 دەبین، ئیمە لە بەرامبەر چارەکانی ئەو، تۆمان مارەپری و ئەو تەھمولى کرد، بەلام
 ئیستا ئیجازە بە تۆ نادەین کہ یاری بەھەستی پاکێ ئەو بکەیت، ئەو تۆی خۆش
 دەوێت، بە ژیانمی تۆ ئارەزوومەندە، نابیت پیاویکی تر بێتە ئەم مائەو)) وتم: ((من
 دەکەنە قوربانی ئەو؟)) ((نا، ھەلە تۆ مەگە، تۆ ناکەینە قوربانی کەس، چونکہ
 ئەزانین تۆش دکتۆرت خۆش دەوێت، نابیت لەرووی ھەقناسی لە بەرامبەر (تورەج) دا
 دیسان یاری بە چارەنووسی دکتۆر بکەیت، ئیستا بۆ ئەوەی بەتەواوی دلتیابین لە خۆت
 دەپرسین و دەمانەوێت بێ ھێچ پەردەپۆشییەك وەلام بدەیتەو، ئایا بەراستی بەھرامت
 خۆش دەوێت؟)) سەرم شوێر کردووه و بێ دەنگ بووم: ((بیرم کردووه کاتی کہ ئەو منی
 ناوێت، عەشقی من چ بەھایەکی ھەییە)) مەسعود وتی: ((شەرم مەکە و بێ پەردە بە
 ئیمە بلێ، خۆش دەوێت؟)) ((بەلێ)) ((باشە لە کەییەو و چ کاتێک؟)) ((بەتەواوی
 نازانم، بەلام لەوکاتەو کہ تەسجیلەکی داپیتم، زانیم بە خاتری من لە تەنیا
 سەرگەرمی چاوپۆشی کردووه، ئیتەر بۆم گەنگ بوو، ھەستم کرد کہ ئەگەر رۆژێک
 نەیبینم، دلتم بۆی تەنگ دەبییت، ئەوکاتە ناوی ئەو ھەستەیی کہ بۆ ئەوم بووم نەزانی،
 بەلام کاتی لە فرۆکەخانە فرمیسکم لە چاوەکانیدا بینی، منیش گریام و زانیم کہ
 خۆشم دەوێت، بەلام ھەستەکەم لە خۆمدا سەرکوت کرد، چونکہ ھاوسەرم بوو و
 دەبواوە لەگەل ئەویدا بژیامایە، لەوانەییە باوەر نەکەن، ئەگەر نیگای بەھرام لەو دوو
 رۆژی ناخردا و قەسەکان و نەسیحەتەکانی تورەج نەبواوە، نازانم چۆن ژنیك بووم،
 نیگاری ئەو ھەمیشە وەك سیبەریك بەدوامەو بوو و ئاگای لێم بوو، بەھەر حال و تەنی
 ئەم قسانە بێ سوودە، چونکہ ئیمە گەشتووینە ئەم نەجمە کہ گونجان لە نیوانماندا
 نییە و ناتوانین لەگەل یە کدا بژین، ھەول دەدەم لەیادی بکەم، ئیجازە بەدەن سەبارەت
 بەو قەسە نەکەین)) باوکم تا ئەو کاتە بێ دەنگ بوو پرسی: ((کەواتە ھۆی بێ دەنگی و

پەشپىۋى تۆ ئەمەيە؟» فرمىسكى كە لەسەر گۆنام دەھاتە خوار سېمەۋە وتم: «خەتاي ئەۋ نىيە، بەۋ شىۋەي كە خۇتان وتتان ئەۋ چەند سال ئازارى چىشتوۋە، ئىستىا حەقىتى كە ژيانىكى نوئى ھەلبۇتۇرى، من ئىتر بۇ ئەۋ سەئىدەكەي پىشۋونىم، ۋە ئەۋىش ئىتر ئەۋ پىاۋە نىيە كە رۇژىك خۇشم دەۋىست، ئىمە ھەردوۋكمان دەمانەۋىت سەر لەنوئى دەست پى بەكىنەۋە، ھەلبەت بۇ ئەۋ ئاسانترە، چونكە لىرە ناژىي ۋ دەۋرات بۇ كوردستان، بەلام من لە ھەر سوچىكى ئەم مالى ئەۋ دەبىنم، ئەگەر ئىجازەتان بىدایە من لەم مالى ئەۋرۇشتم» باۋكم پرسى: «كەي بەتۆى وت دەۋىۋىت بروت بۇ كوردستان؟»: «ئەۋ شەۋەي كە بەچاكەتەكەي ئەۋ ھاتمەۋە بۇ مال» كەمى لە جىيى خۇى جوۋلا و تى: «باۋەر ناكەم بگەرپىتەۋە، چونكە ئەگەر دەۋىۋىست تا ئىستىا چوۋبوو و ئىتر نەدەھاتەۋە بۇ لامان تەنانەت ئەم بەيانىيە سەبارەت بەحالى تۆ لەگەل مندە قسەي كەرد، دەۋىوت كە سەفەرىك بۇ تۆ پىۋىستە، بەراستى ئەۋ نىگەرانى تۆيە، ئەگەر بۇ ئەۋ گرنگ نەبوۋىتايە دىسۆزى بۆت نەدەكەرد لەگەل ھەموو ئەم قسانەدا، من لەگەل تۆدام و باۋەرۋم وايە كە دكتور دەبىت خۇى رىگەي ژيانى ھەلبۇتۇرىت، ئىمە حەقمان نىيە سەبارەت بە ژيانى بىرپار بدەين ئەگەر ئەم مالى نارەحتەت دەكات ئەتوانى بۇ ماۋەيەك بچىت بۇ مالى مەسعود ، تا من بىفرۇشم بەلام بىرى ئەۋەي كەخۆت بە تەنیا بۆت لەسەرت دەركە» پايىز بەتەۋاى جوانى و گەۋرەيىۋە گەيشت، گولەكانى ناۋ باخچە ئىستىا لە گولدانان، نىشانەيەك لەگەلئى سەۋزى سەردارەكان نەماۋە، دوو مانگ دەبىت كە ئەۋم نەبىنىۋە، بەلام بى قەرارتەم لەۋكاتەي كە سى سال دوۋرىم تەحەمول كەردبوو، دەزائم لە تارانەۋ ھەموو رۇژىك دەۋرات بۇ عەيادەكەي، بەلام نە دىت و نە تەلەفۇن دەكات، تەنیا (سەئىد) ە كە سەلامى دەگەيەننە دايەك و باۋكم، دىدارى بۇ من ۋەك نارەزوۋى لى ھاتوۋە، ھەۋا بۇنى باران دەدا، دلەم لە ئاسمانى ھەۋرىي پايىز تەنگ بوو بوو، بە دايەك وت بۇ پىاسەكەردن دەچمە دەۋرەۋە و لە دەرگاگە چوۋمە دەۋرەۋە. بى ئامانچ سەرم دەكەرد بە دوكانەكاندا و سەيرى شتەكەم دەكەرد، چەند جار وىستەم تەلەفۇن بەكەم بۇ تورەج و داۋاى لى بەكەم لە

شۋىنىك يەكتر بىنن، حەزم دەكەرد لەگەل يەكىكدا قسە بەكىن، بەلام پەشيمان بوۋمەۋە، لەسەر چوار رايەك رەت ئەبوۋم كە چاۋم كەوت بە كىۋسكىكى تەلەفۇن، لە جانتاكەمدا بەداۋى پارەي ۋرە دا گەرپامو پاشان ژمارەكەم گرت، دەنگى مەسعودم بىست وتم: «منم سەئىدە» بە خۇشحالىيەۋە پرسى: «چۆنى؟ چۆن بوو كە تەلەفۇن كەرد؟ لەمالەۋە تەلەفۇن دەكەي؟»: «حالىم باشە، نا لە دەۋرەۋە تەلەفۇن دەكەم، بۇ پىاسە ھاتوۋمەتە دەۋرەۋە، حەزم كەرد تەلەفۇن بۇ بەكەم»: «كارىكى باشت كەرد، بى بۇ عەيادە، تا تۆ بەگەيت، ئىشى منىش تەۋاۋ دەبىت، لەگەل يەكدا ئەۋرۇنە دەۋرەۋە شىۋ دەخۇين»: «نا، سوپاس، پىسارىكەم ھەيە؟» باشە، پىرسە: «ھىشتا دكتور لە عەيادەيە»: «بەلى، بۇچى، دەتتەۋىت لەگەلئىدا قسە بەكەيت؟» نا، دەۋىۋىست ناۋنىشانى مالىكەي لە تۆ بسەنم» بەدەنگى بەرز پىكەنى و تى: «كەۋاتە يەكەم ھەنگاۋ تۆ نات» وتم: «نايا ھەلە دەكەم»: «نا، بەھىچ شىۋەيەك، جارىك ئەۋ ھاتە پىش و ئىستىا نۆبەتى تۆيە، من ناۋنىشانى مالىكەيت دەدەمى و ابزائم تا سەعاتىكى تر لەمال بىت، ھەلبەت ئەگەر مەۋعەدى نەبىت»: «بەھەر حال من ئەۋرۇم، بەلام تۆ ھىچ بە دكتور مەلى، نامەۋىت بزانىت» دىسان پىكەنى و تى: «باشە، لەلايەن مەنەۋە بى خەم بە، بەلام ۋرىا بە» وتم تۆش تەلەفۇن بەكە بۇ دايەك با نىگەران نەبىت»: «زۆر باشە، ئىستىا بنوۋسە!» پاشان ناۋنىشانى سەر تەلەفۇنەكەم رەش كەدەۋە، تا مالىكەي رىگەيەكى زۆر بوو، بەلام فورسەتى پىۋىستەم ھەبوو، كەمىكى تر پىاسەم كەرد، سەرمای پايىز تا مۇخى ئىسقانى دەتەزان، پاش ھەندى پىاسەكەردن، بە تەكسىيەك خۆم گەياندە نىكى مالىان، دوو دل بووم، كەمىك ۋەستام و بىرم كەدەۋە، چۆن بىرى دەكەدەۋە؟ چۆن لە ئىشەكەي من تىنەگەيشت؟ دوكانەكان دانە دانە داخران، دەباۋە بىرپارم بىدایە، باران، نم نم، دەبارى لە رۇژنامە فرۇشپىيەك، رۇژنامەيەك سەند ، بەراۋردم كەرد كە دەبىت ھاتبىتەۋە كاتى لەبەردەمى شوقەكەي ۋەستام گلۇپىك داگىرسابوۋ كە رۇشنايەكەي دەھاتە دەۋرەۋە، دەستەم بردە نىك زەنگەكە، بەلام دىسان دوۋدل بووم، ئەگەر مىۋانى ھەبىت، چ بىانۋويەك بىنمەۋە؟

چۆن شەرحى كەم؟ دەمويست پەشىمان بېمەۋە و بگەرېمەۋە، بەلام بارانەكە زۆر بو، بەناچار زەنگم لېدا، چەن خۆلەك كېك تېپەپرېبو، تا دەرگاگە كراپەۋە خۆى بو، ھېشتا چاكەت و پانتۆلەكە لەبەرىدا بو، بە بېنىنم سەرى سورما، نېگامان تېكەلى يەك بو، سەلامم كرد و ئەو ھەر لەو حالەدا كە توشى گېزى و سەرسورماوى بو بو، ۋەلامى سەلامەكەى داۋە، پاشان دەرگاگەى بەتەۋاۋى كەردەۋە و من چوومە ژورەۋە، بەدەست فەرموى لى كردم، دانىشتەم جانتاكەم خستە سەرىپام، بە پېۋە سەرى دەكردم، ھەولمدا پېكەنم، بەلام لە ژىر نېگى ئەو توانى پېكەنېم نەبو، پرسى: ((حالت باشە؟)) سەرم بەرزكردەۋە و وتم: ((باشم))، ((لەكوى بوويت؟))، ((لەشەقام))، ((چۆن ئېرەت دۆزىيەۋە؟))، ((قورس نەبو، بەداۋى دلدا بەرى كەتم و گەيشتمە ئېرە)) پېكەنى و تى: ((دلئايەت راست ھاتوويت))، ((بەلى، راست ھاتووم)) لە دەرگاگەى چوۋە دەرەۋەۋە و پاشان بە ھەندى مېۋەجاتەۋە گەراپەۋە، لەبەرامبەرم دانىشت، شوقەيەكى جوانى ھەبو، پرسىم: ((تازە ھاتوويتەۋە؟))، ((بەلى، چەن خولەك پېش ئەۋەى كە تۆ لە زەنگ بەدەيت)) نەمدەتوانى لە نېگى بھوئىنمەۋە، كە بە بېنىنم خۆشحالە يان نا، پرسى: ((بۆچى ھاتووى بۆ ئېرە؟))، ((نازاتم))، ((ھاتووى بزانى ژنىك لەم مالەدا ھەيە؟))، ((نا ھەروا ھاتم))، ((بى تامانچ ھاتى؟))، ((نەخۆشى تازەت ناۋىت؟)) ھەلساۋ لەبەرامبەرم ۋەستاۋ نارام و تى: ((بەلام ئېرە عىادە نېيە؟))، ((دكتورەكان نەخۆشى تايبەت لەمالەۋە ئەبېن))، بەلام وىزىتى من بۆ تۆ بە گران تەۋاۋ دەپىت))، ((نايا شكاندى غورورى ژنىك بەناۋى وىزىت قەبول ناكەيت؟))، ((نا، ئىمە شكاۋەكان لەپال يەك دا دەنېن و دەيانكەينە ئەسل، ((داۋام لى مەكە كە شكاۋەكان قەبول بكم))، ((بەلام چاۋەپى رۆژىكى وات دەكرد، خۆت وتت لەبېرت چوۋە ئىستا من لېرەم))، ((لەبەرامبەرى، چىت دەۋىت؟))، ((ھېچ))، ((ھېچ بۆچى؟)) بەلاى كەمەۋە نالېيت رەچەتەيەك))، ((چونكە ئەۋەم ناۋىت))، ((ئەگەر ناتتەۋىت بۆچى ھاتى؟ بۆچى ئەم وىزىتە گرانە دادەنېى؟))، ((قەيناكە، بۆ كەسېك كە ھەموو شتى خۆى داۋە، يەكېك زىياتر، فەرق ناكات، ھاتم تا تېنىم))، ((دەتەۋى چى بېنى؟ ئەگەر

ھاتووى من بېنى، دەپىت بلىم كە زىندووم و ھەناسە دەدەم، بەلام ئەگەر ھاتوۋىە سەرى مەرگى ئارەزوۋەكەم بكەيت، دەپىت بلىم كە سەركەوتىت، ئەو رۆژە، تۆ و ئەۋم پېكەۋە بېنى، چەندە لە يەك دېن، بە چ چىژىكەۋە دۆلدەرمەتان نۆش دەكرد، پاشان پىاسەى سەر پردەكە، چ ماشىنىكى جوانىشى ھەيە، يەكەم جار كە ھاتى ھەستەم كرد كارتى دەعوەتت بۆ ھېناوم، كە بېم بۆ ئاھەنگەكەت، بۆچى دەۋت نەھىناۋە؟ بېنگومان بېرت دەكردەۋە كە تەعاروفى شارستانىيەك لەپەلى تۆدا نېيە، بۆچى ئەو رۆژە ھاتمە ژورەكەت سەبارەت بەۋ قسەت بۆ نەكردم؟ تۆ چەندە خۆراگرى؟ تازە بەۋ پەرى نەترسىيەۋە وتت كە قسەيەكت بۆ وتن نېيە، ئىستا ھاتوۋىت و دەلئىت كە نەخۆشى، باۋەر بەكام قسەت بكم؟ ئەۋەيان يان ئەۋەيان؟ نەكا لەۋپش ماندوۋ بوۋىت و واژت لى ھېناۋە؟ بۆچى ئەۋەندە زوۋ بەلاى كەمەۋە سى سال سەبەرت دەكرد)) ئارام دانىشتبووم و سەرىم دەكرد، بى دەنگىم بۆ ئەۋ جې تەحەمول نەبو، بەدەنگى بەرز و تى: ((ئەى بۆچى قسە ناكەيت؟)) بۆچى مەزلومانە لەسەر خۆت ناكەيتەۋە، لەۋانەشە لەرزت كرديت؟)) وتم: ((دەلئىت، ئىمە شوئىنەكەمان گۆرپەتەۋە، تۆ نەخۆشىت و منىش دكتور، دەپىت ئارام م تا نەخۆشەكەم ۋەزى خۆى باس بكات، و من رەچەتەى بۆ بنووسم)) قزى سەر ناۋچاۋانى برە داۋە و تى: ((بەلى، حەق بەتۆيە)) دانىشت و چاۋى تېرېم، پاشان سەرى خۆى بۆ ئاسمان بەرزكردەۋە، ھەناسەيەكى قوللى ھەلكېشاۋ و تى: ((بەلى من لە بېرم چوۋە كە كامان نەخۆشىن، تۆ بۆ دەرمان ھاتى، خۆ من نەھاتووم بۆ مالى تۆ؟)) وتم: ((ھەمىشە يەك لايەنە دەرپىت بۆ لاى قازى و رازىش دەگەرىتەۋە)) لەلاى پەنجەرەكە ۋەستام و پەردەكەم لادا، چاۋم بېيە بارىنى بارانەكە، ھاتە لام و ئەۋىش سەرى بارانەكەى دەكرد، وتم: ((حەز دەكەم پىاسە بكم))، ((لەژىر ئەم بارانە؟))، ((بەلى)) پاشان بى ئەۋەى چاۋەپى ئەۋ بكم لەدەرگاگە چوومە دەرەۋە، بەدواما ھات و لەپال يەكدا بەرى كەۋتېن باران ھەموو جەكەمانى تەركرد سەرم بەرەۋ ئاسمان بەرزكردەۋە و چاۋم نوقاند دلۆپەكانى باران دەموۋچاۋمى دەشوشت، و تى: ((سەرمات دەبى))، ((تۆ ھەيت))، ((بەلام من بەدەردى

تۆ ناخۆم» دەستی کردە قۆلماو تا کۆتایی شەقامەکه چووین، رینگەکه می گۆری و وتی: «ئەگەر کەسێک ئێمە لەم حالەدا ببینی هەست دەکات شیت بووینە، بێ بگەرپێنەوه» بەتەوای تەر بوو چاکەتەکهی داکنەد و خستییه سەرشانم و وتی: «ئەگەر نەخۆش کەوتیت چ وەلامێک بە مالهەوتان بدەمەوه؟» وتم: «بەهێلە بارانەکه رۆحم بشۆریت، بیهلە ماندوویی ژیان لە لەشم دەربکات» وتی: «تۆ هیشتا مندالی» دەنگی هەنگاوهکانی لەگەڵ دەنگی باراندا تیکەڵ دەبوو، کاتی گەراینەوه بۆ شووقەکه وتی: «تۆ سبەی نەخۆش دەکەویت و من مەجبوروم رەچەتەت بۆ بنوسم» پاشان خاویلیهکی بۆ هینام و وتی: «قۆت وشک بکەوه» چو بۆ چیشتخانە، خاویلیهکه نایە سەر دەموچاوم و چاوم نوقاند، من لە مائی ئەودا لەلای ئەودا بووم، پاش ماوهیهک خاویلیهکهی لەسەر دەموچاوم لادا و وتی: «هەندی ئای گەرم بۆ، ئێمە ئیشیکی منالانەمان کرد» پەنجەم خستە سەرلیوی و وتم: «هیچ مەلێ، تەنیا گۆی لە دەنگی باران بگەر» قومێک ئای گەرمم خوارد و جگەرەیهکم داگیرساند، پرسی: «دەست کردەوه بە جگەرکێشان؟» ویستم بلێم هۆی ئەوه تۆیت، بەلام بێ دەنگ بووم، چوو ژوررهکهی و بلوسیکی بۆ هینام و وتی: «پرۆ جلهکەت بگۆر» پام خستە ژورری نووستنی، بلوسهکهم داکنەد و هەلم خست، تاوشک بیتەوه، بلوسهکهی ئەو بۆ من هەم گەورەبوو، هەم درێژ کاتی منی بینی پیکهنی و وتی: «رێک وەك...» قسهکهیم بری و وتم: «وەك داخۆلی سەر بیستانم؟» دووباره سهیری ئاوینهکهم کرد، له راستیدا بلوسهکهی ئەو بۆ من، تهنورهیهکی کول بوو، دەستم له قۆلهکانیدا ون بوو، وتی: «ئەمشەو لهیاد ناکەم»: «بۆچی؟ لهبەر ئەوهی شیوهم پیکهنینیه؟»: «نا، لهبەرئەوهی یهکهم نەخۆشیت که بۆ ئەوهی بگهیتە دەرمان، دکتۆرهکەت کردە هاوهنگاوی خۆت، دەبوايه تۆ گویت له قسهی من بگرتایه، ئەك من گویم له قسهی تۆ بگرتایه» وتم: «ئێمە هەردوو کمان نەخۆشین و دەبیت بچین بۆلای دکتۆریکی تر»: «ئەویش وەك خۆمان شیت کەین؟ نا، ئەوهندهی که منت شیت کردووه بەسه، ئیستا تا ئاوهکه سارد نەبۆتەوه بیخۆ»: «هەزم لێ نییه، شیرین نییه»: «ببوره، لهبیرم

چوو شەکری تیکەم» رۆشیت تا شەکر ببیت، منیش فرسهتیک دەسکەوت، تا جارێکی تر سهیری دەورووبهرم کهم، چەن تابلۆیهک له دیمەنی رۆژئاوای کویستان دیوارهکانی رازاندبۆوه، هەموو جینگهیهک رێک و پێک بوو، چاکەتەکهی لای بلوسهکم ئاویزان کرد، هات و لەلاما دانیشت پەردەاخەکهی پر کرد له شەکر، وتم: «ئەوهنده شەکری تێ مەکه، قەلەو دەم»: «شەکر بۆ تۆ زەرەری نییه، ئەگەر کهمیکیش قەلەو بیت، جسمت جوانییهکهی هەر ئەمینیت» پەرداخەکهی دایه دەستم، وتم: «ئەو شەوه مەجبوربووم دەست که مە گیرفانتا»: «کام شەو؟»: «ئەوشەوهی که لەرز و تام گرت»: «له گیرفانی مندا بهدوای دەرمان ئەگرایت؟»: «نا، جگەرەم ئەویست»: «دۆزیتەوه؟»: «بەلێ، تەنیا دوو دانە تێدا بوو، شتیکی تریشم دۆزییهوه»: «بە دلتیاییهوه پاره نەبوو»: «نا، پاره نەبوو، دەفتەریکی بیرنامە بوو»: «چاکەتەکەت نەگراندەوه، بەلای کهمەوه دەفتەرهکەت، بهاوردایهوه» نەمدەتوانی، چونکه بۆ من دوو مەتەلێ تیا بوو» پیکهنی و وتی: «کەواته دەفتەری مەتەل بووه و من ئاگام لێ نەبوو، باشه ئەو دوو مەتەلێ چیه؟»: «یهکهم ئەوهی که لهبەردەم ژماره تەلهفۆنی ئیمەدا نووسیوتە...» قسهکه می بری و وتی: «تۆ نازانی؟»: «بۆچی، دەزانم، میژووی گەرانهوهی منت نووسیوه، بەلام نازانم بۆچی نووسیوتە، ئاسووده بووم»: «دەبیت ئەمەش بزانی، پاش چاودروانییهکی زۆر، نەدەبوايه بنوسیایه ئاسوودهبووم؟ مەتەلێ دووم کامهیه؟»: «لهبەردەم ژماره تەلهفۆنیکی تر دا نووسیوتە، هەرگیز پیوهندی پیوه ناکەم، ئیره کوپیه و ئەو کەسه کییه؟» زەرەدەخەنەیهکی کرد و وتی: «بۆچی، هەست دەکهی ئەوه ژماره کی سێکی تاییهتە، لهوانهیه ژماره کی کۆمپانیایهک، یان...» وتم: «بێگومان ژماره کی سێکی تاییهتە، چونکه ئەگەر غەیری ئەمه بوايه پیویستی به نووسین نەدەکرد» وتی: «دەکرێ باسه تێکی تر بکهیت؟» پرسیم: «نارهت بووی؟» هەندی بێ دەنگ بوو، پاشان له جیتی خۆی هەلسا و چوو ژوررهکهی، کاتی گەرایهوه جلهکانی گۆرپیوو قۆی شانە کردبوو، زانیم نایهوت لەو بارهوه قسهبکات، پرسیم: «ساعات چەندە؟»: «دەتهوی برۆی؟»:

((به لئی)): ((چاوه پری بکه بارانه که بوه سستیته وه)): ((نه که ومه درهنگ)): ((تائیتستاش درهنگ بووه، چهن خولهک درهنگر برۆیت فهرق ناکات، له وانیه چاوه پری ته له فونئی که سیکی ۰۰)) و تم: ((چاوه پری ته له فونئی نیم)) ههر له و کاته دا دهنگی زهنگی ته له فونئی هات، و ئه و نیگایه کی ماناداری کردم، پیش ئه وهی وه لأم بداته وه، و تم: ((دیسان جیگهی ئیمه له گهل یه کدا گۆرا، تۆ چاوه پری ته له فونئی که سینک بوویت، نه من)) وه لأمی دایه وه و سه لام و ئه حوالپرسی کرد، زانیم له گهل دایکدا قسه ده کات، به هرام وتی: ((له بهر ئه وهی باران ده باریت، چاوه پری بووین بارانه که بوه سستیته وه)) که میکی تر له گهل یه ک قسه بیان کرد، رۆژنامه کهی که کریبووم، کردم وه و لاپه ره کانیم هه لدا یه وه، له لاپه ری ناوه راستیدا، وینه یه کی زۆر جوان له پاییز چاپ کرابوو، پاش ته وا بوونی پیوه ندییبه که، پرسی: ((بۆ شیو ده مینیتته وه؟)) و تم: ((نا، ده چمه وه بۆ مال)) ئیشاره تی کرد به جله کاتم و وتی: ((به م قه یافه وه؟)) پاشان بی ئه وهی چاوه پری وه لأمی من بییت، چوه و چیشتخانه. وه کو ئه و کاته ی له مالی ئیمه ئه ژیا، پاکه تیکی سارد که ره وهی ده رهاورد و خه ریکی حازر کردنی شیو بوو، ههر به و شیوه ی که خه ریک بوو، وتی: ((باشه غوربه ت له ماوه یه کدا وا له ئینسان ده کات پشت به خۆی به سستیت)) له لای ده رگای چیشتخانه که وه ستابووم، و سه یری ئه وم ده کرد: ((هیچ بیرم له وه نه کرد بۆ یه وه که مه جبووریم رۆژی چیشتنی دهستی تۆ بخۆم)) به زه رده خه نه وه وتی ئیستاش مه جبوور نیت، و تم: ((سوپاس بۆ خولق کردنت)) ئه و بی هیچ قسه یه ک درێژه ی به ئیشی خۆیدا، و تم: ((به له یارمه تیت بده م)) رووی کرده من و وتی: ((بیرده که یته وه ئه و کاته من چیشتنی دهستی تۆ ده خۆم؟)) و تم: ((مه جبوور نیت)) به په له وتی: ((ته نیا شتی که له تۆدا نه گۆراوه حازر وه لآمدانه وه ته)) و تم: ((له م باره یه وه لیک چوونمان هه یه، ئیستا بی حسابین)): ((خۆزگه و ابویه)): ((من وه کو تۆ نیم، کاتی ته لیم بی حساب یه عنی به راستی ته وا بوو، به لأم تۆ به پیچه وانیه من وه له ههر فرسه تیک بۆ هاوردنه پیشی رابردوو که لک و ده رده گری)) دهنگی ئه و گوشته ی که له تاوه که دا سوور کرابوو، له گهل دهنگی ئه و تیکه ل بوو، به هیواشی شتیکی وت که

نه مبیست، و تم: ((به دهنگی بهرز قسه بکه، دهنگت ناییستم)) گازه کهی کز کردوو وتی: ((تۆ هیچ کات دهنگی منت نه بیستوه)): ((تۆچی، ده بیستیت؟)) وه لأمی نه دایه وه، سه ری کرد بۆ یه ناو سارد که ره وه که و به داوی شتی کدا ئه گه را، وتی: ((ئه گه ره ده ته وی یارمه تیم بدهیت، میزه که حازر که، قابه کان له ناو که وانته ری به رامبه ر دایه)) بۆ هاوردنی قابه کان چومه ناو چیشتخانه که، وتی: ((زۆر هه ز ده کم شه ویک هه مووتان ده عوه ت بکه م)) به گالته وه و تم: ((بی گومان چیشتکه ر خۆتی)) وتی: ((کچی، تۆ هیشتا چیشتنی دهستی منت نه خواردوه، بۆچی ئه وه نده ره خه نه گری؟)) پرسیم: ((باشه، ده ته وی که ی ئه م ئیشه بکه یته؟)): ((فهرق ناکات، ته نیا ده بیته سه باره ت به ئاماده کردنی خواردنه کان بیر که مه وه)): ((له وانیه من و دایکم یارمه تیت بده ین)): ((نا، دایکت نا، چونکه هه ز ده کم کاتی دیت بۆ ئیره، هه موو شتی که ریک و حازر بیته)) به گالته وه و تم: ((خۆ ناته وه ی هه موو ئه رکه کان بده یته سه ر من؟)): ((مه گه ر حازری یارمه تیم بده یته؟)): ((ئه گه ره ده عوه تم که یته، به لئی)) به سه رسامی وتی: ((که واته یه که م میوان تۆیت)) کاتی شه و له سه ر جوړی خواردنه که ن ریک که و تین، هه سستیکی باشم هه بوو، له گهل ئه ودا بووم، بی هیچ دل ئیشانی که قسه مان ده کرد، کاتی خۆم بۆچی هیشتنی شوقه که حازر ده کرد، کللیکی پی دام و وتی: ((بیوستت به مه ده بیته، به لأم هه ر کاتی که ویستت بیته ن ژووره وه، جه ره سی که لی بده و که می سه برکه)) هه ردوو کمان پیکه نین، و تم: ((به م شیوه یه، بۆ دیداری دکتور پیوستی به کاتی پینشو نییه)) له حالیکدا که ده رگا که ی بۆم ده کرده وه به شه یتانیه وه وتی: ((نه کا دیداری ئه مشه وی ئیمه له وه پیش دیاری کرابوو)) هه ردوو کمان سوور بووین، پرسیم: ((له باره ی من وه چۆن بیر ده که یته وه؟)): ((له چ لایه نی که وه؟)): ((بۆ ئه وهی که هاتم بۆ ئیره)): ((مه گه ر نه خۆش نه بوویت؟ هاتنی نه خۆش بۆ لای دکتور چ هۆیه کی هه یه، جگه له نه خۆشی؟)) و تم: ((هه ست ده کم حاله م باشه)) که واته زۆر تر بۆ بینیم بی تاحالت ته واو باش بیته وه)): ((ده ترسم به هاتنم بیزارت که م)) سه یریکی کردم و وتی: ((نیگه رانی من مه به)) قسه که ی گۆری و پرسی: ((که ی ناوی خۆرا که کاتم بۆ دینی؟))

وتم: ((تۆ ته نیا پاره‌کە‌ی بده، باقی ئیشه‌کان له ئه‌ستۆ‌ی من))؛ ((پاره‌ی حازرت ده‌وێت یان چه‌ك بنووسم؟))؛ ((حازری‌ت باشتر خه‌رجی ده‌که‌م)) له لایه‌ن منه‌وه هه‌موویان ده‌عوته ده‌که‌یت؟))؛ ((به‌ئێ))؛ ((وا‌یزانم هه‌موو شتی‌ک رێ‌ک و پێ‌که له ئی‌ستاهه بۆ پێ‌نج شه‌مه، رۆژ ده‌ژمی‌رم، به‌یانی پێ‌وه‌ندیت پێ‌وه ده‌که‌م)) نزیکی ده‌رگای ماله‌وه سه‌یاره‌که‌ی وه‌ستاند و وتی: ((له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌رنگه سه‌رتان قال نا‌که‌م)) شه‌وشادی وت و رۆ‌یشت، له‌ته‌وای درێ‌ژی هه‌وته‌دا چا‌وپێ‌ی رۆ‌ژی می‌وانی بووم، له‌گه‌ڵ دای‌که‌دا هه‌موو شته‌کانم حازر‌کرد، له‌هه‌ر پێ‌وه‌ندییه‌کی ته‌له‌فۆ‌نیدا دل‌نیام ده‌کرده‌وه که هه‌موو شتی‌ک رێ‌که، خۆ‌رتا‌وای چوار شه‌مه، هه‌ندی له‌و شتانه‌ی که حازرم کردبوون بردم بۆ مالیان، کاتی چوومه ژووره‌وه، هه‌موو جی‌گه‌یه‌ک رێ‌ک و پێ‌ک بوو، له‌سه‌ر وه‌ره‌قه‌یه‌ک بیرنامه‌یه‌که‌م، بۆ نووسی: ((تکایه ده‌س درێ‌ژی نه‌که‌یته سه‌رخۆ‌راکی سارد‌که‌ره‌وه‌که)) وه چه‌سپاندمه سه‌لاجه‌که‌وه و چوومه ده‌ره‌وه، رۆ‌ژی پێ‌نج شه‌مه له چێ‌شتخانه‌که و له ژێ‌ر بیرنامه‌که‌ی مندا نووسی‌بو، ((ده‌ست درێ‌ژیم نه‌کرد، ته‌نیا تۆ‌ژی‌کم لێ‌ خوار)) خه‌ریکی چێ‌شت لێ‌نان بووم، کاتی ئی‌شم ته‌وا‌بوو، بانگی نی‌وه‌ر‌بوو، ده‌م‌زانی نی‌وه‌ر‌وانه له ده‌ره‌وه ده‌خوات، چووم بۆ گه‌راما و خۆ‌م شت، خه‌ریکی خۆ‌گۆ‌رین بووم که ده‌نگی جه‌ره‌سی ده‌رگا هات، به‌ه‌رام بوو، به‌په‌له خۆ‌م گۆ‌ری و هاتمه ده‌ره‌وه کاتی منی له‌به‌ردمی خۆ‌یدا بینی ئاهێ‌کی هه‌ل‌کیشاو وتی: ((چه‌نی چا‌وه‌ر‌پێ‌ی ئه‌م ساته بووم)) و تم: ((چا‌وه‌ر‌پێ‌م نه‌ده‌کرد بۆ نی‌وه‌ر‌ۆ بی‌ته‌وه بۆ مال)) دانیشته و چا‌وی بری‌یه گۆ‌لی فه‌رشه‌که، پاشان له حال‌یکدا که هه‌ولتی ده‌دا له‌رزی ده‌نگی نه‌یه‌لیت، وتی: ((هاتم بزائم پێ‌ویستت به‌هیچ نی‌یه))؛ ((نا، هه‌موو شتی‌ک هه‌یه، له کوپه‌ زانیت که من لی‌ره‌م؟)) ته‌م‌جاره هه‌لسا و له‌به‌رامبه‌رما وه‌ستا، وتی: ((ته‌له‌فۆ‌نم کرد بۆ دای‌کت، وتی نه‌چۆ‌ته کۆ‌مپانیا و لی‌ره‌یت، له‌مه‌ی که بوومه هۆ‌ی زه‌حمه‌ت دا‌وای لی‌بوورده‌م ده‌که‌م)) ، و تم: ((بۆ من موا‌جمه‌تی‌کی نه‌بوو)) پرسی ((هی‌چت خوار‌دوو‌ه؟))؛ ((نا، ئی‌شم لی‌ره ته‌وا‌بووه، ته‌جمه‌وه بۆ مال))؛ ((بۆنی چێ‌شتت ئه‌م نا‌وه‌ی پر‌کردوو‌ه، ئه‌وسا تۆ ده‌ته‌وی بجی‌ته‌وه بۆ مال؟))؛ ((به‌لام ئه‌م چێ‌شتانه بۆ

شهو‌ه)) پێ‌که‌نی و له‌حال‌یکدا که به‌ره‌و چێ‌شتخانه ده‌چوو، وتی: ((من با‌وه‌ر نا‌که‌م ته‌گه‌ر هه‌ندی‌کی لێ‌ که‌م بی‌ته‌وه، قه‌یدی بکات)) چووم بۆ چێ‌شتخانه‌که و تم: ((نا، وامه‌که))؛ ((بۆچی، ده‌مه‌وێت به‌که‌م که‌س بم، له چێ‌شته‌که‌ت بخۆ‌م، ده‌بی‌ت بزائم که من باشتر چێ‌شت لێ‌ ده‌نێ‌م، یا تۆ)) که‌واته چاک‌تر وایه تا شه‌و ئارام بگری)) ده‌ستی گرت و، له گازه‌که‌ی دوور کرده‌وه: ((تاشه‌و زۆ‌ری ماوه و منیش زۆ‌رم برسی‌یه)) سه‌ری قابله‌مه‌کانی لادا‌و سه‌یری نا‌ویانی کرد، پاشان بی‌ ته‌وه‌ی ده‌ستیان لێ‌ بدات، سه‌ریانی نایه‌وه پرسیم: ((بۆچی نه‌تخوارده‌؟ هه‌زت لێ‌ نه‌بوو؟)) رووی کرده‌ لای من و له به‌ردما وه‌ستا و به‌ده‌نگی‌کی به‌رز وتی: ((له چێ‌شتخانه برۆ ده‌ره‌وه)) دا‌جله‌کیم و پرسیم: ((بۆچی؟)) ئه‌و کاغه‌زی که چه‌سپاندمه‌وه ده‌رگای سه‌لاجه‌که‌وه، لێ‌ی کرده‌وه و خستی‌یه نا‌و سه‌تلی زبله‌که‌وه و وتی: ((تۆ من وه‌سوده‌سه ده‌که‌یت نامه‌وی تووشی هه‌له‌م)) یه‌کسه‌ره له چێ‌شتخانه‌که چووه ده‌ره‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشته سه‌ری له نی‌وان ده‌سته‌کانیدا گرت و چا‌وی نوقاند، پالما بۆ‌یه چوار‌چی‌وه‌ی ده‌رگای چێ‌شتانه‌که و تم: ((باشتر وایه من بجمه‌وه)) سه‌ری به‌رز‌کرده‌وه و وتی: ((نا، من ده‌رۆم له ده‌ره‌وه خوارده‌هینم)) له ده‌رگا‌که چووه ده‌ره‌وه، خۆ‌شم بۆ ساتی‌ک له یادم کردبوو که له مالی ئه‌ودام و ئه‌وی مالی من نی‌یه، له‌وی و له‌و شو‌قه بچو‌وه‌که‌دا هه‌ستم به‌سه‌ربه‌خۆ‌یی و خا‌وه‌ن مالی‌ی ده‌کرد، ئه‌وێ‌م خۆ‌ش ده‌ویست و خۆ‌م به‌ هۆ‌ی نزی‌ک بوون له‌وه‌وه، به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانی له پشته‌ی په‌نجه‌رکه وه‌ستام و سه‌یری هه‌تا‌وم ده‌کرد که سه‌ری شو‌سته‌که‌ی دا‌پۆ‌ش‌یبوو، به‌خۆ‌م وت: ((مه‌گه‌ر تۆ ونبووی ئه‌و نیت؟ ئی‌ستا‌که گه‌را‌وی‌ته‌وه نای‌ت هه‌ست بکات که تۆ ئه‌و ونبووه نیت، به‌خۆ‌م وت، ئی‌مه یه‌کمان خۆ‌شه ده‌وێت و نای‌ت هی‌چ شتی‌ک بی‌ته‌ به‌ره‌ستی عه‌شقی ئی‌مه، ده‌بی‌ت دل‌نیابین که ژیان بی‌ من بۆ ئه‌و بی‌ مانایه، پاشان پێ‌کانیم و وتی: ((چی ده‌که‌ی سه‌عیده‌؟ خۆ‌ت ده‌سه‌پێ‌یت به‌سه‌ریا، له زه‌ره‌فه‌که‌ی ده‌رکرد و خستی‌یه سه‌ر می‌زه‌که ویستم یاره‌مه‌تی بده‌م، به‌لام ترسام دو‌وباره له چێ‌شتخانه بکاته ده‌ره‌وه، خۆ‌ی هه‌موو شتی‌کی حازر کرد و منی بۆ خوارده‌م ده‌عوته کرد، کاتی خوارده‌م و تم: ((سو‌پاس و

چاگه ته كه تم هاورده وه)):(به ته مای گه رانه و هیان نه بویت؟): ((ههست ده كه م یادگار یه كه به سه، بۆچی ئه و شتومه كانه ی كه بۆم نارد بویت به كار ت نه هینا وه.؟)) وتی: ((یادگاری ده بیّت هه لگه یی ت))، به لّام من ته سجیله كه ی تۆم به كار هینا)):(ئه و دیارییه ی كه من دام به تۆ فارق ده كات)) ناو چاری سوور بوو بویه وه و به نه بره یه كه ی تووره ییه وه در یژه ی به قسه كانیدا، هه رچه نده دیارییه کی به به هانه بوو، به لّام عه شق و سۆزی تیدا بوو، شتیك كه دیارییه كانی تۆ تیدا نه بوو)):(به چیدا ده زانیت خالی له سۆز بوو)):(ئه گه ر سۆز یك ت بۆ من هه بوایه به جیت نه ده هیشتم)) وتم: ((سه ره تای ده مقه ره ده ستیپ یكرد)):(نا، ئه سلّه ن به ته مای ده مقه ره نیم، به تاییه تی ئه مرۆ كه بۆ هانتی زۆر چاره پزی بووم، بۆ كۆكردنه وه ی قابه كان هه لسا، منیش یارمه تیم دا، وتم: ((چای حازره، هه زت لییه تی؟)):(ئه گه ر بۆ شه و نییه، به لّی)):(نا ره حه ت بووی كه نه مه یشت ده ست به دی له چیشه كان؟)) زۆر به خوینسار دییه وه وتی: ((نا، نا ره حه ت نه بووم، هه ست ده كه ی ت كه هیزت زۆر تر له من بوو كه ده لیّت نه مه یشت؟)) بیكه نیم و وتم: ((به لّی، چونكه به هه رحالّ بیینت سه رنه كه وتیت)) ده ستیكی خسته سه ر ناوقه دی و به ده سته كه ی تری پیاله ی خالی سه ركه و انته ره كه ی هه لگرت و به شیوه یه ك خۆی نیشاندا كه ئه یه ویت پیاله كه به زه بری په نجه كانی بشكینیت، و وتی: ((ئیسنا چی؟)) قیژاندم وتم: ((باش نییه پشتت به رگه ی ناگر ی، زۆر باشه، تۆ به هیزتری، ئیسنا سه نگه كه دان)) قه بوولی كرد، چونكه قاره مانی سه ركه و توو پیاله كه ی له سه ر میزه كه دانا هه ردوو ده سته ده سته دوا ی پیاله كه، له حالّیكدا سه یری چاره كامی ده كرد وتی: ((كه ی ئه م مۆته كه یه كۆتایی پی دیت؟)) ((هه ر كاتی تۆ بته ویت)):(تۆ له وه لّام دانه ودا ده ست به ده ست ده كه ی ت)) (نا، ده ست به ده ست ناكه م، ئه مه ویت خۆت، من بناسی، به و شیوه كه هه م و به و شیوه ی كه ده مبینی))، به لّام دلّی من له گه لّ ئه ودا كه ئه یی نیم په كێك نییه)):(كه واته یه كێك یان هه لبژیره، هه ر كامیان كه له راستی نزیكتره)) وتی: ((هه ر كاتی لیت دوورم، نیگه رانتم، به لّام كاتی ده تبینم، رابردوو، وه ك مۆته كه یه كی ترسناك دیته به رچارم، ته نانه ت له یادم

ده چیت نه حوالّت بپرسم، سه عیده، تۆ نازانیت چیت به سه ر رۆح و جه سته ما هینا وه، مردوویه كت له من دروست كردوه كه ده جوو لیته وه، قسه ده كه م، ئیش ده كه م، به پرواله ت پیده كه نم، به لّام خوا ده زانیت له ناخه وه ده گریم، تۆ بكوژی منیت و من بكوژی خوّم خۆش)) قسه كه ی ته واو نه كرد وتم: ((به هرام بۆچی قسه كه ت ته واو ناكه ی ت؟)):(بچ سوود یكی هه یه، من هیشتا به دوا ی تۆدا ده گه ریم)):(به لّام من له لای تۆدا وه ستاوم، من نابینی؟)):(بۆنا، تۆ ئه واته بینی كه هاتمه ژووره وه، تاوێك له مه و پش تۆم بینی، به لّام زۆر زوو ئه و سه عیده له پیش چاوم نه ما، ئیسنا تۆ ئه یینم، سه عیده یه ك كه)) پیاله كه ی له ده ستم گرت و چای تی كرد وتم: ((ئه مرۆ به جوړیكی تر قسه ئه كه ی ت، بۆچی قسه كه ت ته واو ناكه ی ت)):(چونكه نامه ویت ئه م رۆژه خۆشه خراپ بكه م)):(ئیسنا رۆژی منت به قسه كانت خراپ كردوه، منیش ئه مرۆ به یانی، كاتی هاتم بۆ ئیره، بیرم ده كرد وه كه رۆژیكی خۆشم ده بیّت، به لّام به داخه وه، ئه گه ر به بیینی من رابردوو ت بۆ زیندوو ده بیته وه، بۆچی چارم ناكه ی ت؟ منیش كاتی له گه لّ تۆدام رابردوو دیته وه یادم، به لّام به پیچه وانه ی تۆوه، (تا م له بیر ده چیته وه، به لّام له تنیایی)) قسه كه می پری وتی: ((كه واته زۆر تر بۆ بیینی ب)):(نا، من خۆپه رست نیم كه بۆ نارامی خوّم یه كیكی تر نازارده م)) پیاله ی داوه ده ستم و وتی: ((بۆ من نیگه ران مه به، من هه موو شتیك باش ته حه مول ده كه م، له وانه یه ئه گه ر زۆر تر یه ك بیینم، هه ردو كمان تیمار بین، كاتی مۆته كه ته واو ده بیّت كه دلّنیام، تۆ له من راناكه ی ت)) ئه وسا سه یری سه عاته ی كرد، به په له چایه كه ی خوارد و پرسى: ((دلّنیایی هیچت پیویست نییه؟)):(به لّی، تنیا شیرینیم نه كردبوو، كه ئه ویش ده كرم)) نا، تۆ زه حه مت مه كیشه، خوّم ده یكرم، به رای من باشتروایه لیره به ویته وه نه چیته وه بۆمال، دلّنیابه كه س ودرست ناكات)) كاتی له ده رگا كه چووه ده ره وه وتی: ((خوا ئیمه له یاد ناكات)) بیرم كرد وه ئیتر چی له من ده ویت؟ ده بیّت چی بكه م تا باوهرم پی بكات، ئیواره میوانه كان هاتن، میوانداریم گرتویه ئه ستۆوه، ریتا سه ری هینایه لای گویم و وتی: ((نه موت زوو ئاشت ده بنه وه.؟)) وتم: ((دوو

مانگ كه مه؟): ((بههرحال تهواو بوو، هيوادارم هميشه له ناشتی و خوښيدا بن))
 زور هيوادار مهبه)) سوعيد و بههرام دهرهنگتر هاتن، بههرام پاكهتی كينك و چهپكهيه
 گولتي روزي بهدهستهوه بوو، به بينيني هممووان لهو جيگهيهدا، خوښحال بوو كه له
 دوايي يهك دووباره ي دهكردهوه، به خيږيږين، بهخيږ بيږن، چند جار دهموچاوي
 باوكمي ماچ كرد، و سوپاسي داوكمي كرد بهخاتري نهو زهمهتانه ي كه كيشاويهتي
 له نيوان گولهكاندا چند چليني جياكردهوهو به ههركام له خانغهكان چليني
 پيشكش كردن نهواني تري روو لهمن گرتوو وتي: ((بو تو)) هممويان پيكهږين و
 سيما ناوچاوي دا بهيهكدا كام وتي: ((نه مه راست نيبه. بهههركام له ټيمه گوليكت
 دار به سوعيده چن گول؟)) بو نهوي گولهكان بكه مه ناو گولدانهكهوه چوم بو
 چيستخانه به دواما هاتهژوورهوه، پرسيم: ((گولدانهكه له كوييه؟)) بهدست نيشارهتي
 كرد بو تاكيك و نارام پرسى: ((نيسراحتت كرد؟)): ((بهو قسانه ي كه كردت، مهگهر
 دهتوانم نيسراحت كه؟)): ((مه بهستينم نهوو، بي له يادي كه، تاهست كه م
 نه مشه و يهكيكه له خوښترين شهوهكاني ژيانم، بهلږن دهده ي؟)) وتم: ((بهلږ، نيسستا تا
 مهجبور نهبوومه بتهكه مه دهرهوه، خوت بر؟)) وتي: ((بهسهر چاو، فهرمانى نيوه
 بهجيبه)) چوه دهرهوه، خانمگان بو يارمهتي هاتن و من فرسهتيك دهست كهوت تا
 له گهل سارا قسه بكه م، وتم: ((تو هيشتا دوو دلږ؟)) وتي: ((نازانم)) ريتا وتي: ((تو
 باشتريږوژهكاني لاويت له دهست دهده ي كاتي همموو شتيك بهسوودي توږيه، نثير
 گومان مانايهكي نيبه، مهيلي خوته، تو دهبيت بريار بهدي)) سهيري ميوانه كام كرد،
 حميد، پهيماني لاي پهغهره كه بهرز كړدبوويهوه تا بتوانيت سهيري شوستهكان بكات،
 چوم بو لاي و بهگالتهوه پرسيم: ((نپوه كه ي دهتانه وپت شاييهك بكهين؟)) له
 قسه كه ي من سووربوويهوه وتي: ((من حازرم، بهلام خو،...)) قسه كه يم بري و وتم:
 ((نهو يش حازره، بهلام دهترسيټ)): ((له چي؟)): ((ههست دهكات نهگهر شووبكات، راي
 مالهوهتان سهبارت بهو دهگورپټ)): ((بهلام مالهوهمان داوايان لي كړدوو، رازي بيت
 به پيشنيارهكه م، هممويان رازين و پيوستى به نيگهراني نيبه)) وتم: ((ترسى

دووه مې نهو پپوهندي به تووه ههيه؟)) پرسى: ((پپوهندي به منوه ههيه)): ((بهلږ نهو
 وا بير دهكاتوهه نهگهر ببيت ههوسه رت، ههلسوكهوتت له گهل پهيمان دهگورپټ)) به
 ناباوهرپيهوه سهيري كردم و وتي: ((بوچي دهبيت واير بكاتوهه، من نهوهنده پهيمانم
 خوښ دهويت كه ههريز باوهر ناكم، نهگهر رزوټيك ببه ساحيبي منالنيك بهقه د
 پهيمان خوښم بويت، نيمه همموومان پهيمان و سارامان خوښ دهويت، وايزانم
 هممووتان نه مه دهزانن)) وتم: ((نيمهش دهزانين، بهلام تو حازريت بهلږن بهدي بهسارا
 كه نهگهر له نهو بوپته ساحيب منالنيك، سوز و خوښهويستيت بو پهيمان كه م
 نهكات.؟)) فرميسكيك له چاويدا درهوشاويهوه، بو نهوي لهمني بشارپتهوه سهيري
 خوارهوي كرد، وتم: ((له گهل سارا قسه بكه و لهدوو دلږ دهرهپهينه)) وتي: ((ناتوانم،
 تو نه م نهركه دهگريته نهستوو پتي بلږ حازرم بو نيسپاتي قسه كه م، ههر چوره
 زهمانه تيكي بويت، دهيدم، پهيمانم له باوهشي داگرت و وتم: ((بوچي نه مشه و نه م
 مهسه له تهواو ناكهيت؟)) پاشان بي نهوي چاوهري و لهلامنيك له لاي نهوهوه بم، رووم
 كرده نهواني ديكه و وتم: ((تكايه چن خولهك)) هممويان چاويان برييه نيمه م،
 حميد له تهنشت مهسعود دانشت و وتي: ((لهوانهيه نه مشه و نپوه بو وتني نهو
 بابته ي كه ده مهويت بيليم، كاتيكي باش نهبيت، بهلام سوعيده خان ههندي شتي
 وت كه پيموايه، مهسه لهكه به نيجازه ي دكتور، لږه بهيان كه م)) به فهرموويهكه كه
 بههرام وتي، حميد جاريكي تر رهنكي سوور بووه وه و سهيري مني كړدو وتي:
 ((نپوه مالهوه مان به باشي دناسن وه لهراده ي سوزي نيمه بهرامبهر پهيمان و سارا
 تاگادارن، پهيمان نيوي بووني منه، نهو يادگاري كهسيكه، كه نپوه له نيو نيمه دا
 نيبه، مهجيد له ناخرين ساتهكاني ژبانيدا، ههوسهرو مناله كه ي به من سپارد، وتي
 سارا رازي كه، كه ببيت ههوسه رت من له گهل نهودا بهخته وهر بووم و دهزانم كه بو
 توښ ههوسهريكي باش دهبيت، مناله كه ي منيش به منالږ خوت بزانه، له حهقيا
 باوكايه تي بكه، نيسستا من نهتهنيا به خاتري داواي براكه م، بهلكو بهخاتري نهوي
 خوښ همموو سيفهته باشهكاني ههوسهريتي له سارا دا دهبينم، بو قه بوولږي داواكه م،

پىء دائه گرم و من له به پرامبهر همموتان به لئين نه دەم كه نه گهر داواكهم قه بول كات، هاوسه رىكى باش بم، له لايهن ماله وهش حازر به قه بولئى ههر جوړه به لئينىكم، نه گهر به لئينى زمانى ئيمه تان قه بولئى نيبه، من حازرم به لئينى نووسراو بدهم)) باوكم وتى: ((ئيمه باوه رمان به تۆ ماوه له وه تان ههيه، به لئينى زمانى تۆ له ههر نوسراوتى گرن گتره به لام ده بىت سارا بريار بدات، ها! سارا رازيت؟)) ئيمه بىء دهنگى و زه رده خه نهى سهر لئيمان به نيشانهى رازى بوون دانا، هه موومان چه پله مان ليدا و پيرۆزباييمان لئيان كرد، باوكم رووى كرده به هرام و وتى: ((دكتور گيان قسمهت و ابوو كه نه مشه و له مالى تۆدا، هه والئى به شودانى سارا ببيستين، هيوادارم تۆش به تاوات بگهيت، ئيستتا مناله كان كيك بينن، ده مان شيرين بكهن)) هه لئسام و سارام ماچ كرد، و پيرۆزباييم لىء كرد هوانى ديكه ش نه نيشه يان كرد، كيكه كه مان به ناوى ده زگيرانى نهوانه وه برى و خوارد، قسه كان رهن گيكي ترى گرتنه خۆ، ژيان ده مووچاوى جوانى خۆى نيشان ده دا، هيمينييه كه له ده مووچاوى سارا ده ركه وتبوو، خۆش حالئى حه ميد، كارى له هه مووان كردبوو، چهن جوانه سهره تاي عه شقئىكى پاك ميوانىيه كى باش بوو، به هرام لاي ده رگاكه وه ستابوو ميوانه كانى به رىء ده كرد، هه ستم كرد كه ماندوه له وانى به ماندوو بو بىت كاتئى خوا حافىزى دووباره پيرۆز باييم له سارا كردو و هيوالى به خته وه ريم بۆ خواست، ده زمانى كه به خته وه ر ده بن، كوئايى حه وتهى دووايى سه عىد ناگادارى كردينه وه كه به هرام له كوردستانه وه، ميوانى بۆ هاتوه، باوك و داىكىشى هاتبوون، بۆيه روژى پينج شه مه نه ماننتوانى بييينن، روژى هه ينى داىك و باوكى حه ميد بۆ بييينى باوك و داىكم هاتن، قهرارى ماره برينمان بۆيه كئى له جه رنه ئاييينيه كاندا شه وى شه مه كاتئى ماندوو له دوام هاتمه وه بۆمال، له پشتى ده رگاكه دهنگى وتووئى سه عىد و داىكم بىست بۆچى نه وه نده زوو گه رابوو يه وه؟ گويم گرت، نه وه ده يوت، زۆر خراب ده وره يان داوه، ده لئين تاوه لامى به كسهرى لىء نه بىستن ناگه رپينه وه بۆ كوردستان)) مات بوئم هه ستم كرد خه رىكم ده بوور يه وه، پالم دا به ديواره كه وه، دهنگى داىكم بىست كه ده پيرسى:

((كئيان بۆى هه لئباردوه؟)) سه عىد وتى: ((دلئيانىم، به لام هه ست ده كه م (ستاره) يان هه لئبارد بىت، نه وه له نه مه رىكا ده رسى خوئندوه و كچى به كى له گه وره كانى كوردستانه، له گه ل به هراميشدا خزم)) داىكم پرسى: ((راى دكتور، خۆى چيه؟)) سه عىد وه لامى دا يه وه: ((به هرام وه لامىكى ته وارى نه داوه ته وه، من نيگه رانى سه عىده م، نه گهر نه م جار هه ش بدوئى، نازانم چ چه رهنوسىك چاوه رپىء ده كات)) داىكم وتى: ((ده بىت بزايين به هرام كاميان هه لئنه بوئىت، به س نه وه نده نه زانين كه ئيمه ناتوانين هيج بلين)) به فرسه تم زانى، به كو خه يه كه هاتنه وهى خوئم راگه ياند، كاتئى چومه ژووره وه نه وان قسه كه يان برى، نه يانده ويست من له بابته كه ناگادرم، منيش به رووى خوئم نه هينا، به لام نه وه تا به يانى بىرم ده كرده وه نه مده زانى دكتور كامان هه لئنه بوئىت، من يا نه وه، كاتئى كه خوئ ناسمانى روون ده كرده وه، گه يشتمه نه م نه نجامه ي كه شانسى بردنه وم نيبه وه ده بىت له گه مه كه بيمه ده روه، چاوه كامم له بىء خويدا ده كزايه وه و سهرم ئيشى ده كرد، كاتئى له سهر ميئزى نان خواردن حازر بووم، سه عىد به حالئى زانى و پرسى: ((حالت باشه)) وتم نا، سهرم ئيش ده كات)) ((چاكو وايه له ماله وه ئيسراحه ت بكه يت)) ((ناكروى چونكه نه مپرو ئيشم زوره، شتىكى گرن گ نيبه، چاك ده بىت)) نه زمانى به داوى سهر ئيشه، تاش دىت، بۆچى ته له فون ناكات بۆچى به وان نالئيت كه هاوسه رى داها تووى خۆى هه لئباردوه؟ ئايا شه رم ده كات بلئيت هاوسه رى داها تووى بپوه ئنىكه؟ بۆچى دوودله؟ بۆچى بريار نادات؟ ئايا ده يه ويته هه له كانى من دووباره كاته وه؟ ده بىء به هه ستى خۆى چى ده كات چهن جار ده ستم بۆلاى ته له فونه كه چوو، ده مويست له گه لئا قسه بكهم، به لام نابىت خوئم به سهر يا بسه پينىم ده بىت نازادانه بريار بدات، چهن حه وته يه كه به سهر ما تپه ر بوو! هه موو ساتىك چاوه رپىء ته له فون يان په يامىك له لايهن نه وه وه بووم، به لام نه ته له فونىك و نه په يامىك، به هوى نه خوئشى و بىء خه به رى، له تپه رپوونى كات غافل بووم، به لام كاتئى به لئو موسيبه ت، ههر ساتىك به لاهه يه، وه كو سالىك وايه، من له دريئايى نه ويه كه حه وته، تپه رپوونى ساله كامم بيينى روژه كاتئى حه وته بۆ من، جاده يه كه بوو بىء

کۆتایی، منیش هەر رۆژه به مەبەستی گەیشتن به کۆتایی رۆ، لەو رینگەدا ئەرۆیشتەم، بۆچی لە نێوان هەموو خەڵکدا، کۆلە باری من خالییە لە رۆشنایی ژیان؟ ئەو چ تەمەنیکی، کە جگە لە حەسرەت و پەشیمانی، هیچ دەست هاتتیکم نەبوو؟ من چیم؟ رینگا بەلەدیك، بێ چرا و بێ نامانج، ئایا کەسیك دەنگی هەنگاوه ماندووه کاتم ئەبیسیت؟ گەیشتمە کۆتایی، بەلام لە کۆتایی سەرگەردانیم، گەیشتمە ئەو مائەهی کە تییدا لەدایک بووم، لەویدا تازادیم گۆرییەوه، بەدیلی، رام کرد و ئیستا بەدوای تازادی خۆم، هەر شەوهی بە گۆشەکانیدا دەچمەوه و هیچ نادۆزمەوه، کاتێ چوومه ژووره، ژمارەیه پیللوی نااشناو دەنگی بیگانە سەرنجی راکیشام، ترسام نارام لە دەرگای دەرەوه هاتمەوه لە دەرگایەکی تر کە بۆحەوش دەرگایەوه، چوومه ژووره، بێ دەنگ چوومه ژووره کەهی خۆم، کاتێ گلۆپکەم داگیرساند، بەهرام و مەسعودم لە پشت پەنجەری بەرامبەرەوه بینی بەسەر سەلامم کرد، ئەویش بە جوولانەوهی سەر وەلامی دامەوه، بەو زەرەدەخەنەهی کە لەسەر لێوی بوو، هیوادار بووم، ئایا بەهرام، ئەو کەسەیه کە رینگە بە من نیشان دەدات؟ خۆم گۆری و لە ئاوینەکەدا سەیری خۆم کرد، بە خۆم وت: «تۆ ئەمشەو خێزانی ئەو دەبینیت، هەولت بە سەر خۆتدا زال بیت، نایبت ئەوان نیکەرانى لە دەمووچاوتدا بچویننەوه، هەر جۆرە قسەیهک کرا، تۆ دەبیت لەسەر خۆبیت، چوومه ژووره، گومانەکەم راست بوو، لە نێوانیاندا خوشکەکەیم زووتر ناسییهوه، بەهرام منی پێیان ناساند و دایک و خوشکەکەیم ماچ کردو لەسەر قەنەفەیهک دانیشتم و جارێکی تر سەیری ئەندامانی خێزانەکەیم کرد، دایکی سیمایەکی جوانی بوو، بە چاوو برۆیهکی رەش و دەمووچاویکی کال، دکتۆر زۆرتر لە دایکی دەچوو، تا باوکی، بەپێچەوانەهی دایکی کە بالا بەرزبوو، باوکی بالای کورت بوو، خوشکەکەهی بە شێوهیهک قسەى لەگەڵ مندا دەکرد، دەتوت چەن سائە من دەناسیت، هەر کاتیک نیکام لەگەڵ نیکای دکتۆر یەکیان دەگرت پیکەنینیکی پر مانا لەسەر لێوهکانی دەنیشتم، قسەکردنەکیان کە بە هۆی هاتنی من پچرابوو، دووبارە دەستپێیکردەوه، زانیم قسەکان لە بارەى ژن هیئان و دروست کردنی خێزان

بووه، دایکی بەهرام فارسی و کوردی بە شێوهیهکی شیرین تیکەل کردبوو قسەى پێ دەکرد، تەواو سەرسامی قسەکردنی بووم، خۆشەختانە رووی قسەیان لە دایک و باوکم بوون، خوشکەکەهی دکتۆر هیچ نەگۆرابوو، ریک وەك چەن سال پێش، گەنج و گالته چی، هاوسەرکەهی بەگرانی تەواوی وتەى ئەوانی دیکەى دووپات دەکردەوه، داویان لەباوکم دەکرد، کە لەگەڵ دکتۆردا قسە بکات و داوای لێ بکات وەلامیکی باش بداتەوه. سەیری بەهرامی کردو وتی: «راسته من بەهرام و مەسعودم زۆر خۆش دەوێت، بەلام مەسەلەى ژن هیئان بابەتیک نیه کە زوو لەبارەیهوه بریار بدییت، دکتۆر پیاویکی خۆیندەوار و بە تەجرەبەیه، باشر لەمن ئەزانیت کە دەبیت خێزان پیک بینییت، ئەزانیت هەر شتیک کاتیک دیاری کراوی هەیه، کە ئەگەر لە کاتی خۆی تێپەرکات، ئەسائەتی خۆی لە دەست دەدات، لاوەکان دەبیت زوو ژن بینن و شووبکەن، تا لەواتای ژیان بگەن.» پاشان لەحالیکیدا کە سەری خۆی دەجوڵاند وتی: «بەداخەوه کە گەنجی زوو تەواو دەبیت» بەهرام کە تا ئەو کاتە بێ دەنگ بوو وتی: «من دژی ژن هیئان نیم، بەلام بۆ چەند هۆیهک هەست دەکەم کە لەحالی حازردا ئامادهی پێویستم بۆ ژن هیئان نیه، دەبیت فرسەتی پێویستم بۆ بێرکردنەوه هەبیت» باوکی پرسى: «ئەم هەموو سائە بەس نەبوو کە دیسان داوای فرسەت دەکەى؟ تێمە سەبرمان تەواو بوو، دەمانەوێت تا لە تارانین ئییشه کە یەکسەر بکەین و بە خەيالى رەحەت بگەڕێینەوه، خۆشکەکەشت ناتوانیت زۆر لێرە بێنێ، باوەرمان وایە تۆ بەراوهی پێویست فرسەتت هەبووه، بلێ بزاتم تۆ چ عەیبیک لە ستاره دا دەبینیت؟» پاشان رووی کردە دایکم و وتی: «تۆ لێی پێرسە، خۆینەوارنیه، کە هەیه، جوان نیه، کە هەیه، من کە هیچ عەیبیکى تیدا نابینم» بەهرام وتی: «بەندەکانی خوا هەموویان بێ عەین، ستارەش بێ عەیبە، ئەو هەموو ئەو باشانەى کە وتت هەیهتە، ئەسلەن بابەت لەسەر جوانی و ناشرینی نیه، تەنیا من ..» ئەمجارەیان دایکی وتی: «بۆ! بێ گومان دەتەوێت بلێی کە دەتەوی بێرکەیتەوه و تێمەش دیسان دەبیت سەبرکەین نا، ئیتر نا، من تەنیا تۆم هەیه و نامەوێت

حەسرەتی شایبەكەت لە خۆمدا بۆ گۆزبەرم)) بەھرام كە توورە بوو، وتی: ((دایە بەسە خوا تەمەنی درێژ بدات بە ھەمووتان، ئیتر ئەم قەسە بە دووبارە مەكەو، ئەی بێ ئەوێ خۆم ھەزكەم و تەنیا بە خاتر دڵی ئێو ژن بەیئەم، ئەگەر ئەوەتان دەوێت، من قەسە بەكەم نییە، بۆن و ھەر كەسیكەتان پێ خۆشە ھەلبۆزێرن و رۆژەكە یاری بكەن دلتیان دەبەیتەم، بەلام لە بێرتان نەچیت كە لەوێو، ئێو ھاتوون بۆ میوانی یا ئەوێ كە...)) زاواكەیان ھاتە وەلام و وتی: ((ئیمە میوان نیین و وابزانم ئاغا ی تاران ی برا ی ئیمە یە و ئیمە بۆ مائی برا ی خۆمان ھاتوین)) باوكم جەختی لەسەر قەسەكانیان كردهو و وتی: ((واپە)) بەھرام وتی: ((تكا دەكەم باسی شتیکی تر بكەن، دلتیان ھەر ژن دینم)) سەعید بۆ سازكردنی خواردن چوو بۆیە دەرەو، كاتی گەراپەو ھەر ئارام لە گوێما وتی: ((یارمەتی داكەم بە تەنیا شێو كە لی بێ)) ھەلسام و خەریکی پارانەوێ میژەكە بووم، دكتۆریش بۆ یارمەتیم ھات، وتی: ((كەوتنە زەھمەتەو)) وتم: ((نا، وامەلێ خۆشحالم لەگەڵ خێزانەكەت ئاشنا بووم)) ئارام پرسى: ((نیگەران نیت))، ((نا، بۆچی دەبیت نیگەران بۆم؟)) ((ھیچ تەنیا پرسیارم كرد))، ((لەلایەت منەو خەیاڵت رەھەت بێت، تۆ دەبیت بریارێکی بەكلاكەرەو بەدەیت))، ((سەیركە ژیان چۆن یاریمان پێ دەكات، وەكوو ئەوێ كە ھەموو شتیك گەراپیتەو بۆ داو))، ((ھەلبەت بەو جیاوازییە ی كە ئەجارە دەبیت تۆ ھەلبۆزێرت ئەم جارە ژیان تۆ تاقی دەكاتەو، نەك من)) پێكەنی و وتی: ((لەوانە یە كاتی بۆ حساب بوون گەیشتبیت)) بەجاری دلم رووخا، بەھرام درێژە ی دا، ((بەلێن ئەدە ی ئەگەر بۆ حساب بووین رقم لی نەگری؟)) ھەولم دا زەردەخەنە یەك بكەم، بەلام نەمتوانی، وتم: ((من بوغزو كینە لە دل ناگرم، جارێكیتیش وتووم)) وتی: ((دەزانم، دەموست دلتیانم ئەگەر دەعوەتت كەم، دیت))، ((نازانم))، ((بەلام من بۆ شایبەكە ی تۆ ھاتم، ئەگەر بەراستی كینە ی من لە دلتیانە، دەبیت كاتی دەعوەتم كردی بێت)) وتم: ((كەواتە بریارت داو، بۆچی بە ئەوانی دیکە نالییت؟)) ((ویستم تۆ یەكەم كەس بێت كە لە بریارەكە ی من ئاگادار بیتەو)) پاشان ھەموویانی دەعوەت كرد بۆ سەر میژەكە، خوشكەكە ی سەیری ئیمە ی

دەكرد، كاتی لەسەر میژەكە لە تەنیشتیبەو دانیشتم، پرسى: ((دەزانیت بەھرام ھەز ی لە كیئە؟)) سەری بە تەواوی لە دەمووچاوم نزیك كردهوویەو، ھەستم بە ھەناسە ی گەرمی لەسەر دەمووچاوم دەكرد، وتم: ((نا، بە داخو ھە نازانم)) ئاھیکی ھەلكیشاو وتی: ((زۆر خراب بوو، سەفەرەكە ی بەھرام بۆ ئاكام بوو، ئیمە دەگەرتیبەو بۆ ئەوێ ئیشیکمان كردبیت)) وتم: ((بۆ هیوا نەبن، ھەر ژن دینیت))، ((دەزانم، بەلام ئیمە ھەز ناكەین كەسیك ھەلبۆزێرت كە نەیناسین، ھەز دەكەین ھاوسەرەكە ی لە خزمان بێت، خۆت باشتەر شارەزای رەوشتی كچی ئەم دەرووبەر زەمانەیت، ھەر رۆژو بە شێو یەكەن و رۆژی شتیك دەلێن)) وتم: ((واتە كچەكانمان بە ھەلبەت دەزانیت؟)) زەردەخەنە یەكی ھاتە سەر لیوی و وتی: ((ھەلبەت مەبەستم ھەموویان نییە، مەبەستم ئەو كچانە یە كە نازانن چیان لە ژیان دەوێت، تەنیا بێر لە ئیستا دەكەنەو داھاتوو بەلایانەو گەنگ نییە)) وتم: ((ھیوادارم ئەو كچە ی كە دكتۆر ھەلیدەبۆزێرت، بەدلی ئێو بێت)) خۆم بە خواردنەو خەریك كرد، چۆن ئیجازە ی بە خۆی دەدا بەم شێو قەسە بكات؟ چۆن ئیجازە ی بەخۆی دەدا كە بەكچ بلیت ھەلبەت سیفەت؟ ھەرچەندە بە (تۆ) نەوتبوو بەلام لە ئاوازی دەنگیدا دیار بوو كە تەنیا بە خاتری ئیحترام بەتاك و تەبوی، پاش خواردنی شیو چاییم بۆیان برد، داکی پیاڵەكە ی لە دەستم گرت و وتی: ((سپی بەخت بیت كچم)) دلم تەنگ بوو، دەزانم، مەبەستیکی خرابی نەبوو، بەلام ئایا من دەمتوانی سپی بەخت بۆم؟ بەھرام بەزمانی بۆ زمانی بەمنی وتبوو كاتی تۆلە سەندنەو یە، واتە ئەو ھاوسەرێکی تر ھەلدەبۆزێرت، تا لەگەڵ مندا بۆ حساب بێت، كەواتە بەختی نامیئیتەو كە سپی بێت، كاتی خوا حافیزی، داکی بەھرام وتی: ((تاسی رۆژی تر لە تارانن)) تكای كرد، دیسان لەگەڵ بەھرام قەسە بكەین و داوا ی لی بكەین كە وەلامیكی سەرەكی بداتەو، دەیوت ئەگەر ھۆیەكی قانع كەری ھەبیت، حازرن تا ھەركاتیك ئەو بیوێت سەبركەن، ئەگەر بزائن، چاوەرپێ كچیكە، وازی لی دینن، داكیم بەلێنی دا كە لەگەڵ دكتۆردا قەسە بكات و ئەوان رۆشتن، بەیانی ھیشتا لەمال نەچوو یوو مە دەرەو كە تەلەفۆن

جهره‌سی لی دا، دایکم تله‌فونه‌کە‌ی هەلگرت، له وتووێژە‌کە‌ی زانیم که خوشکە‌کە‌ی به‌هرامه، به‌رواڵەت به‌خاتری دەس خۆشی له‌ میوانییە‌کە‌ی دویشە‌و تله‌فۆنی کرد بوو، دە‌موست جانتاکە‌م هەلگرم و بچمە‌ دەرە‌وه‌ که دایکم به‌ خۆشییە‌وه‌ وتی: «راست دە‌لییی؟ باشه‌ پیرۆزه‌» له‌ جیگە‌ی خۆمدا دا‌کو‌ترام، سە‌رم برده‌ ناو جانتاکە‌م وانیشاندا که به‌‌دوای شتی‌کدا ئە‌گەر‌یم دایکم پرسى: «کە‌ی به‌ ئیوه‌ی وت؟» نازانم چ وە‌لامینکی بیست که درێ‌ژه‌ی دا: «خۆ‌ش‌حالم که توانیتان رازی کە‌ن، خە‌یالی ئیمە‌ش رە‌حەت بوو، چونکە‌ به‌‌راستی نە‌ماندە‌زانی چۆ‌ن رازی بکە‌ین، له‌‌لایە‌ن ئیمە‌وه‌ پیرۆزیایی له‌‌هە‌مووان بکە‌» پاشان خوا‌حافیزی کرد، پرسیم: «چی بووه‌؟» وتی: «هیشتا نە‌چوویت؟»: «ئێ‌ستا ئە‌رۆ‌م، نە‌توت چی روویداوه‌؟»: «وابزانم دکتۆ‌ر رازی بووه‌، کچە‌که‌ بخوازی‌ت، خوشکە‌کە‌ی وتی دویشە‌و، پاش ئە‌وه‌ی له‌ مال ئیمە‌ چوونە‌وه‌، دکتۆ‌ر له‌‌گە‌‌لیاندا قسە‌ی کردووه‌ و تاخ‌ری قە‌بوولئى کردووه‌، کچە‌که‌ بخوازی‌ت» وتم: «پیرۆزه‌» له‌ دەرگا‌که‌ هاتمه‌ دەرە‌وه‌، کاتئى گە‌‌یشتمه‌ شە‌قامە‌که‌، رامکرد، له‌‌چی رامده‌کرد نازانم، تە‌نیا رامده‌کرد، رێ‌بواره‌کان به‌‌سەر سورما‌وییە‌وه‌ سه‌‌یریان ده‌کردم، خۆ‌م خسته‌ ناو شە‌قامی‌کی چۆ‌له‌وه‌ و دە‌ستم دایه‌ پرمە‌ی گریان، ئێ‌ستا له‌‌گە‌‌ل یه‌‌کدا پاک له‌ پاک بوو بووین، نە‌چووم بۆ‌ کۆ‌مپانیا، له‌ شە‌قامە‌کان ده‌رۆ‌یشتم و بیرم ده‌کرده‌وه‌، ئێ‌ستا ده‌‌بوايه‌ چیم بکر‌دایه‌؟ ئە‌گەر بۆ‌ شاییه‌کە‌ی ده‌عه‌وتم بکات چی بکە‌م؟ چۆ‌ن توانی به‌‌ته‌‌واوی پێ‌وه‌ندی به‌ من، کە‌سی‌کی تر هە‌‌ل‌ب‌ئ‌یر‌یت؟ ئایا ئە‌و له‌م هە‌‌موو کاتە‌دا تە‌‌مسیلی ده‌کرد ئایا ده‌‌بویست من بۆ‌ داوی عە‌شقی خۆ‌ی را‌ک‌ن‌ش‌یت و کاتئى دل‌تیا‌بوو که باله‌‌کاتم به‌‌ستراوه‌ و له‌‌داوی عە‌شقی ئە‌و ئە‌سیرم، به‌‌من و به‌ عە‌شقی من پێ‌بکە‌‌ن‌یت و تۆ‌له‌ به‌‌سە‌ن‌یت‌ه‌وه‌؟ ئایا تا ئە‌م راده‌ بوغز له‌‌سک و تۆ‌له‌ سێ‌نه‌؟ کە‌واته‌ لێ‌بووردن بۆ‌ ئە‌و مانایه‌کی نییه‌؟ نازانم چە‌ن سە‌عات له‌ شە‌قامە‌کان ریم کرد، به‌‌لام کاتئى به‌‌هۆ‌ی ماندوو‌ییە‌وه‌ خۆ‌م خسته‌ سەر کورسییه‌کی ناو پارکینگ، ده‌نگی بانگ هات، کانی فرمی‌سک وشک بوو بوو، توانای فرمی‌سک رزاندم نە‌بوو، چە‌نده‌ بئى عە‌قل و خۆ‌ش باوه‌‌ر‌بووم من، چۆ‌ن خۆ‌م رازی کردبوو که خۆ‌شمی ده‌و‌یت و من تە‌نیا

هیوا‌ی ژیا‌نی ئە‌وم، به‌‌لام مە‌گەر ئە‌و رۆ‌ژه‌ کاتئى له‌‌هە‌مامی مالە‌کە‌ی هاتمه‌ دەرە‌وه‌ به‌‌منی نە‌وت که دە‌مێ‌که‌ چاوه‌‌رێ‌یی بینینی دیمە‌نیکى وابوو؟ مە‌گەر ئە‌و نە‌بوو کە‌ده‌ستی خسته‌ سەر شانم و وتی کە‌ی ئە‌م مۆ‌ته‌کە‌یه‌ ته‌‌واو ده‌‌بیت؟ ئایا ئە‌و هە‌‌موو نیگا پر له‌‌سۆ‌ز و خۆ‌شه‌‌ویستیە‌ی فری‌بوو، ئە‌گەر په‌‌رویز منی به‌‌پاره‌ فری‌ودا، به‌‌ه‌رام به‌ نیگای گە‌رم و میه‌‌ره‌‌بانی دلئى به‌‌ دیل گرت و یاری به‌‌ژیا‌نم کرد، گوناحی ئە‌و زۆ‌ر گە‌‌وره‌تره‌ له‌ گوناحی په‌‌رویز من له‌ هە‌‌ردووکیان گوناحبارتر، که ریم به‌ ئە‌م و ئە‌ودا یاری به‌‌ ژیا‌نم بکە‌ن، هە‌‌لسام و له‌ پارک چوومه‌ دەرە‌وه‌، تە‌‌کسیم گرت و چووم بۆ‌ مائى سارا، هیچ هیوام نە‌بوو که ئە‌و ببینم، به‌‌لام ئە‌و له‌ مال‌ه‌وه‌ بوو، به‌‌ بینیم سە‌ری سورما و پرسى: «چی رووی داوه‌ سە‌عیده‌؟ بۆ‌چی رە‌نگت په‌‌رپوه‌؟»: «گرنگ نییه‌» له‌‌وکاتە‌دا په‌‌یمان هاتە‌ پێ‌ش و خۆ‌ی فری‌دایه‌ باوه‌‌شمه‌وه‌ وتی: «پوره‌ سە‌عیده‌، من باوکم هە‌‌یه‌، مامه‌‌ حە‌‌مید باوکی منە‌، زۆ‌ر باشه‌ پوره‌، مە‌‌گەر نا؟» وتم: «بە‌‌لئى، ئازیزم، زۆ‌ر باشه‌» سارا ئە‌وه‌ی له‌ باوه‌‌شم داگرت و وتی: «په‌‌یمان، پوره‌ سە‌عیده‌ ماندووه‌، تۆ‌ برۆ‌ بۆ‌ ژووره‌کە‌ی خۆ‌ت دیاری بکە‌ تا بانگت ده‌‌کە‌م» وتی: «من ئە‌‌رۆ‌م بۆ‌ لای باوه‌‌ گە‌‌وره‌» و له‌ قالد‌رمە‌‌کان چووه‌ سەرە‌وه‌، له‌ به‌‌ینى رێ‌دا دووباره‌ وه‌‌ستا و به‌‌ده‌‌نگی به‌‌رز پرسى: «پوره‌ سە‌عیده‌، نیوه‌‌روانه‌ لای ئیمە‌ ئە‌‌مینیت‌ه‌وه‌؟» وتم: «بە‌‌لئى، ئە‌‌گەر تۆ‌ بته‌‌وئى ئە‌‌مینمه‌‌وه‌»: «من حە‌‌ز ده‌‌کە‌م»: «کە‌واته‌ به‌‌خاتری تۆ‌ ئە‌‌مینمه‌‌وه‌» په‌‌یمان رۆ‌یشتم و سارا له‌ به‌‌رامبه‌‌رم دانیشتم و وتی: «سە‌عیده‌، پیم بلئى من، تۆ‌ له‌ خۆ‌م چاکتر ده‌‌ناسم، ده‌‌بیت شتی‌ رووی دا‌بیت که به‌‌م شیوه‌ رە‌نگت په‌‌رپوه‌» وتم: «ته‌‌وا‌بوو، به‌‌راستی ته‌‌وا‌بوو»: «چی ته‌‌وا‌بوو، دیسان له‌‌گە‌‌ل دکتۆ‌ر بووه‌ ده‌‌مق‌ره‌‌تان؟»: «نا، ئە‌‌مجاره‌ له‌‌یه‌‌ک جیا‌بو‌وین‌ه‌وه‌ هە‌‌ردوو‌کمان زۆ‌ریش باش بووین» پاشان ته‌‌وا‌وی رووداوه‌‌کانى ئە‌و شه‌‌وه‌م گێ‌‌رایه‌‌وه‌، کاتئى بئى ده‌‌نگ بووم، هە‌‌ناسه‌‌یه‌‌کی هە‌‌ل‌ک‌یشا‌و وتی: «نازانم چی بلیم، مە‌‌‌حاله‌ دکتۆ‌ر واکات، تۆ‌ هە‌‌له‌ ناکە‌یت؟»: «نا، ئە‌‌مجاره‌ ئێ‌تر هە‌‌له‌ ناکە‌م، ئاه سارا، من زۆ‌ر چاره‌ رە‌شم» سە‌رمی گرتە‌ باوه‌‌شى وتی: «وامه‌‌لئى، تە‌‌نیا شه‌‌یتان چاره‌ رە‌شه‌، که خوا له‌ خۆ‌ی دوورکرده‌‌وه‌، تۆ‌ هیشتا خوات

ههيه، منيش له دواى مهجيد ههستم دهکرد، كه خوا چاره رهشتری له من خهلق نهکردوه، ژنېك كه پاش حهوتهى هاوسهرهكهى، منالهكهى له داىك دهبيت، نازانى من چيم كيشا، بهلام خوا به تهنيا جىي نههيشتم و يارمهتى دام تا به زىندووىي بيمنم و بژيم، خوشهويستى پهيامنى به شيوهيهك خسته دليانهوه كه حازر نهدهبوون ساتيك جىي بهيلن، دلّت به نورى خوا روون كهروه و به بهرژهوهندى ئەو رازى به)) به قسهكانى سارا مشههد هاتهوه يادم بۆچى كاتى رووانى بهخت رهشى، مشههد دههاتهوه يادم؟ پاش خواردى نيوهروانه كه هردووكمان تهنيا ياريمان پى كردهبو، سارا تهلهفۆنى كرد بۆ داىكم، دهويست مهسهلهكه له زمانى داىكم ببيستيت و بيشلييت كه من لاي ئەوم، كاتى پيوهنديهكه تهواو بو، بهخهسهوه وتى: ((حق بهتويه، ئيستى دهتهوى چى بكهيت؟)) وتم: ((ناتوام هيچ كارى بكه، ئەو بريارى خۆى داوه و دهيهويّت لهگهّل كچيكدى كه شايهنييتى بژى، مهگه من ئەو ئيشه كم كرد كه دلّم ويستى نايبت عهيب لهو بگرم، خهتاكار منم كه دهويست له ژيانىا رۆلّيكم بيت)): ((حهز دهكهيت چهن رۆژيک بچين بۆسهفه؟ تهنيا من و تۆ و پهيمان)): ((نا هيچ كويم خوش ناويت، نامهويّت بير كاتهوه كه رام كردوه، ئەچم بۆ شايهكهى و پاشان سهفه دهكه، بهلام لهحالى حازردا بۆ هيچ جيگهيهك ناچم، ئەگه مهسيحى بوومايه دنيا تهرك دهکرد و كهنارم دهگرت، بهلام له دينى ئيمهدا جايز نيه، كهواته مهجبووم ديسان له نيو خهلكدا بژيم وه ئەو كاتانهى كه له ئەلمانىا گهرامهوه، بهلام ئەمجاره بي خوشويستنى دكتور)) سارا وتى: ((دهبيت سهبر بكهيت، لهوانهيه كاغەز به سوودى تۆ هلهدریتهوه، له قومارى ژياندا هميشه دۆراندن نيه، كاغەزى سهركه و توش ههيه)) خيّرانى هميد بۆ بينيم، بۆ قاتى خوارهوه هاتن، لهلاى ئەوان و بهسۆزى ئەوان سهعاتهكام فرامۆش كرد، كاتى خهوه لهگهّل سارا لهسهر جيگهيهك نووستين و بهيادى دهورانى خۆشى رابردوو تا نيوهكانى شهو قسهمان كردو پاشان خهومان لى كهوت، بهيانى سهعات نۆ له خهوه لهسام و وتم: ((كهوتمه درهنگ)) سارا پيكنهنى و وتى: ((نيگهران مهبه،

مهسعود ئيجازهى بۆ وهرگرتوى، دهمهويّت تا تهواوبوونى مهسهلهكهى بههرام تۆ لاي خۆم بيلمهوه)) پرسيم: ((ئەى ئيشهكهم دهبيتته چى؟)) دهستى خسته سهر شام و وتى: ((وتم نيگهران مهبه، مهسعود كارهكانى رېك كردوه، بۆ تاقىگهش ريتا بريكى لى دهكاتهوه)) پرسيم: ((تهلهفۆنت بۆ ئەوان كردوه؟)) (من نا، مهسعود تهلهفۆنى كرد، چونكه نيگهرانى حالى تۆ بو و وتى پيت بلېم، هيچ خه مى ئيشهكانت نهبيت، ئيستى خوشكى بچووك نيگهرانى، چهن رۆژيک ميوانى من به، ههرحنده ههزم دهکرد، به شيوهيهكى تر ببوييتايه ميوانم، بهلام قهيناكه، ئەوهندهى كه ليدهيت خوا شوكر دهكه)): ((تۆ زۆر ميهرهبانيت و من هيوای بهختههريت بۆ دهخوازم)): ((ئيستى قاوهتوون دهخۆيت؟)) وتم: ((بهرنامهى تۆشم تيك دا، مهگه ناچى بۆ دائيره؟)) كه مى سوور ههلهگهراپا وتى: ((حهמיד تكاى كردوه كه نيتر نهچم بۆ دائيره، ئەو ههزناكات له دهرهوهى مال ئيش كه)): ((ئيشيكى باش دهكهيت، بهبوونى هميد نيتر پيوستت به ئيش كردن نيه)): ((زۆرتر ههز دهكات من لهلاى پهيمان بمو به تهنيا جىي نهيهلم، لهگهّل ئەوهدا كه زۆربهى كات له قاتى سهروهيه، بهلام هميد دهيهويّت من پهروهدهى بگرمه ئەستق)): ((منيش راي هميدم بهدلّه، منال پيوستى به سۆز و خوشهويستى داىك ههيه، تۆ باشترين ئيشت كردوه)): ((من ههموو شتىك قهرزارى تۆم، ئەگه تۆ نهبوويتايه ئيستاش له شك و گوماندا بووم، خۆزگا بمتوانيايه ئيشيكم بۆ بكرديتايه)) وتم: ((خۆشحالم كه بوومه هۆى ئەوهى كه دوو ئينسانى باش بهيهك بگهن، بهلام بۆ من كهس ناتوانيت كارى بكات، مهسهلهى من و بههرام نيتر تهواو بووه، ئيمه لهگهّل خۆتان بهراورد مهكه)) وتى لهگهّل مندا دييت تا كه مى شتى پيوست بكرم)) وهلامى بهلېم داوه، پاش سهعاتيك، ههريسيمان لهمال چووينه دهرهوه و له سۆپهر ماركيتيكي نزيك ماليان پىداويستيهكمان كرى، كاتى گهراينهوه سارا يهكراست چوو بۆ چيشتخانهكه، وتم: ((ئيستاش باوهرم وايه كه ژنى ئيّرانى نيودهى تهمهنى له چيشتخانه بهسهر دهبات)) سارا زهردهخهنيهكى كردو وتى: ((من باوهرم وايه بۆ

ژنيك هيچ خۆشيهك بهرتر نيبه له وهى كه خواردنى دروست بكات كه هاوسهره كهى
 هزى ليههتى، خوا عهفوى كات، مهجيد، كاتى چيشتى دهخوارد و وهسفى دهکرد،
 هه موو ماندوو پیتی ئه و رۆژه م له ياد دهچوو)) به يادهينانه وهى رابردوو وهسفى
 ده موو چارى دا بهيه كدا، وتم: ((ئىستا دهبيت بۆ پياويكى تر خواردن دروست
 بكهيت، پياويك كه وهك مهجيد نيبه و له ويش كه متر نيبه)) زهرده خه نهيه كهى تالى
 كرد و تى: ((بهلى، حق به تويه)) پرسيم: ((بۆ زستان، هيچ بۆ په يمان ناچينيت؟))
 ئيشارهى كرده كه وانه ره كه و وتى: ((با، بلسيكي ناته واوم ههيه، به لام كاتم نيبه
 ته واوى بكه م)) ده رگاي كه وانه ره كه م كرده وه و چينه كه م هاوردده ده ره وه، پرسيم:
 ((ئه گهر من بيچينم خراب نا بيت؟)) ((نا، چونكه تازه دهستم كر دووه به چينى
 قۆله كهى)) خۆم به چينه وه خهريك كرد، به لام ته واوى بيرم لاي به هرام و ئه و
 كچهى كه خۆشى ده ويست، بيگومان ئه مرۆ داواى ده كات، به لام نا، چن بى عه قلم
 ئه و له تاران نيبه، له وانه يه بۆ ئه و شت بكرپت و به ناوى ديارى بيبات، بيگومان
 ئالتونيشى بۆ ده كرپت، چهنده هز ده كه م بزاتم دكتور چ ئه لقه يه كهى بۆ
 هه لته بزپيت، سارا لام دانىشت و پرسى: ((بير له چى ده كه يته وه؟)) ((هز ده كه م
 بزاتم دكتور چ ئه لقه يه كه هه لته بزپيت)) ده مى داچراند و وتى: ((مه گهر به لئنت
 نه دا كه له يادى بكه يت؟)) ((به راي تو ده توانم؟)) سه رى شو ر كر دوو و بى دهنگ
 بوو، عه سر دايم ته له فۆنى كر دو له حالى پرسى، وتى باوكم ده لئنت نايان هز
 ده كه م بۆ سه فه ريكي كورت برۆم يانا؟ ساراش پيشنيارى كرد، به لام قه بو لئم نه كرد،
 شتى روى نه داوه كه به و يت له تاران راكه م)) دايم به ميلو ديبه كهى بى باوه ريبه وه
 وتى راست ده لئتى باوه ريبكه م نا ره حه ت نيت؟)) ((به لى، بۆچى نا؟ من له يادى
 ده كه م، ئيه وش له يادى كه ن)) هه ر به و ئاوازه بى باوه ريبه وه وتى: ((هيوادارم به و
 قسه ي كه ئه يليلت كار بكه يت)) شه و خيزانه كهى حه ميد منيان بۆ شيو ده عوه ت
 كرد، حه ميد هه ولى ده دا به باشترين شيو ميواندارى بكات، كاتى ميوه ي بۆ
 دانام، ئارام وتم: ((تا ئه و رۆژه ئه و نه دهى نه ماوه)) سوور هه لگه راو وتى: ((ده زپتم

دايت)) پاشان پيكهنى و په يمانى خسته سه ر ئه ژنۆى، تانيوهى شه و پيكه وه بووين،
 ئه وان هيچ پرسيارتيكيان سه باره ت به وهى كه بۆچى له مالى ئه وان ما بوومه وه
 نه كرد، كاتى خه و سارا وتى: ((ئىسته ش ناتوانم باوه ركه م كه به هرام عه شق و سۆزى
 بۆ تو له ده ست دا بيت چۆن ده بيت؟ ئه و حه وته يه كهى ريك له وه لام دانه وه، به
 خيزانه كهى، خۆى گيل ده كرد، به لام پاش رويشت له مالى ئيمه يه كسه ر راي
 بگورپت، تو هيچت پى نه وتوه؟ قسه يه كهى بوويته هۆى بى هيواي ئه و؟ جوان
 بيركه ره وه، بزانه شتيكت نه كرده وه كه له تۆبى هيو بوويت؟)) ((نا، دلنيام،
 چونكه به باشى ده زانيت، خۆشم ده و يت ئه و شه وه بارانييه، كاتى چووم بۆ مالى،
 پيم وت غورورم، كه ته نيا سه رمايه ي ژيانمه له به رييدا وردوخاشم كرد، ده زانيت
 كه درۆم نه وتوه، سارا، ئه وهى به سه ر هينام كه من به سه ر ئه وم هينا، چن سال
 سه برى كرد بۆ تۆله سه ندنه وه و ناخريش گه يشته نامانجى خۆى، خۆى به منى وت
 كاتى تۆله سه ندنه وه يه، نامه و يت هيوادارم، كه ده گه رپيته وه، ده بيت له يادى كه م،
 به لام ئيه نايه لئ)) له زۆرى گرياندا سه رم تونكرد له پشتينه كه م، سارا وتى:
 ((داواى ليبوردين ده كه م، نه مويست نا ره حه ت كه م، به لئين ده دم دووباره ي
 نه كه مه وه)) به يانى به ماچه كانى په يمان چاوم كرده وه، بيرم كرده وه چاكت وايه بجمه
 بۆمال، جلم كرده به رم و ناماده ي چوونه ده ره وه بووم كه سارا له پليكانه كان هاته
 خواره وه و پرسى: ((بۆ كوئى ده چيت؟)) وتم: ((ميوانى ئيت به سه، ده رۆمه وه بۆ
 مال)) خۆى گه يانده من و له حالتيكدا كه دلئى پر بوو وتى: ((ده زاتم بۆچى
 ده ته و يت برۆى، دويني شه و نا ره حه تم كردي)) هه رچى بيانوم هينايه وه قبولى نه كرد
 و وتى كه نايه لئت برۆم، جانتا و پيلا وه كه مى هه لگرت و خستيه ناو تاكه كه وه و
 ده رگا كهى قوفل كرد، وتى: ((تا مه سه له كهى دكتور ته واو نه بيت نايه لئم برۆيت،
 ئيستتا برۆ جله كانت بگۆره)) خۆى خه ريكي ئيش بوو، عه سر سارا بۆ ئيشيك چو
 بويه قاتى سه ره وه، خه ريكي چين بووم، دهنگى زهنگى ده رگا هات، ده رگا كه م
 كرده وه و له بينينى كه سى كه له پشتى ده رگا كه بوو، مات بووم، دكتور له

بەردەمی مندا ۋە ستابوو، زمام ۋە ستابوو، تەنیا سەیریم دەکرد، پرسى: «ئىجازە ھەيە بىمە ژوررە ۋە؟» خۆم لادا ۋە ئەو ھاتە ژوررە ۋە، سەيرى دەوررە ۋە کرد و پرسى: «تەنبايت؟» بەسەختى توانىم بلىم: «نا» پرسى: «ئەى سارا لە كۆيە؟»: «چۆتە سەرە ۋە» بى ئەۋەى ئىجازە بگريت دانىشت و پرسى: «بۆچى ناچيت دەوام بگەيت؟»: «چەن رۆژ ئىجازەم کردوۋە»: «نەخۆشيت؟»: «نا، حالم باشە، تەنیا دەمويست ئيسراحت بگەم، تۆ بۆ ليرەى؟ وام ئەزانى ئيستتا لە كوردستانى»: «ھىشتا نەچومە»: «ھاتوويت خواحافيزى بگەيت؟»: «نا، ھاتووم بۆ لاي نەخۆش ھەندى جار دكتورە كان، نەخۆشە تايبە تەكان لە مائەۋە ئەبينن»: «بەلام ليرە كەسيك نەخۆش نيبە»: «بەراست؟ ھەستم دەکرد تۆ نەخۆشى» سارا و پەيمان لە پلەكان ھاتنە خوارە ۋە، بە بينىنى دكتور پىكەن لەسەر ليويان نىشت، سارا وتى: «دكتور بە خىر بىيت، كەى ھاتيت كە من نەمزانى؟» زەر دەخەنەيە كى کرد و وتى: «ئىستا گەيشتەم، سەعيدە خان دەرگا كەى کردوۋە، پىاويكى بەختە وەرم چونكە ھەميشە زەھمەتى كەردنە ۋەى دەرگا سەعيدە خان دەبىكيشيت» سارا چوو بو بۆ چىشتخانە و قسەكانى ئاخىرى دكتورى نەبىست، وتم: «شانسى باش بۆ تۆ، بى شانسى بۆ منە»: «بۆچى؟ پىت ناخۆش بوو دەرگا كەت كەردوۋە؟»: «نا، بەلام دەترسم مەجبور بىم شەرحى كەم كە بۆچى دەرگا كەم كەردوۋە» پىكەنى و پەيمانى كەردە باۋەش، پەيمان وتى: «مامە دكتور، بىرم دەكردى» پەيمانى ماچ کرد و وتى: «منىش دلەم بۆ تۆ و نەفەرىكى تر تەنگ بوو بوو ئىستا بلى بزانم، پورە سەعيدە، دوينى شەو ددانى ئىشى دەكرد؟ زۆر گىيا!» قىژاندم و وتم: «پەيمان! من كەى گىياوم» پەيمان خۆى لە باۋەشى دكتوردا شار دەۋە و وتم: «ئىشىكى باش نيبە كە لە منال دەپرسى» وتى: «حەق بەتۆيە، بەلام ھەندى جار نەخۆش ناتوانىت ھۆى نەخۆشى خۆى بلىت ئىمە لە ھاورپىكەى دەپرسىن» سارا ھاتە ژوررە ۋە و چاى دانا، پاشان پرسى: «چۆن بوو كە ھاتى بۆ ئيرە؟»: «وتيان دوو رۆژە سەعيدە ناچىت بۆ دەوام، وتم لەوانەيە نەخۆش بىت» وتم: «حالى تۆ باشترە لە من» نىگايە كى قورسى

کردم، بەلام ۋە لامى نەدايەۋە، سارا وتى: «ويستى ئەمپرۆ بروتەۋە، بەلام من نەمەيشت» چىنكەم ھەلگرت و خەريك بووم، سارا وتى: «بەراست لە يادم چوو بلىم، ئىنشائەللا پىرۆزىيت»: «چ سوود؟» سارا پرسى: «ماناى چى؟» پىرۆزىيى لە من دەكەيت، بى ئەۋەى كە بوك ئاگاي لى بىت ئەوم بە ھاوسەرى ھەلبۇاردوۋە»: «بەھەر حال درەنگ يا زوو دەزانىت، فەرموو تا چايەكە سارد نەبۆتەۋە»: «دەمويست لەگەل سەعيدە قسە بگەم، بەلام وازانم لە كاتىكى باش دا نەھاتووم، چونكە خەرىكى چىنە» سارا چىنەكەى لە دەستم سەندو وتى: «خەتاي منە، من كاتى پىويستىم بۆ تەواۋ كەردنى بلوسەكەى پەيمان نيبە، ئىستا سەعيدە دەيەۋىت ئەو چاكەيە بكات و تەۋاى كات» وتى: «بۆيە دەلىم موزاھىم بوومە»: «نا، ئەم قسەيە مەكە، تۆ ھەميشە بۆ ئىمە ئازىز بوويت و ھەيت، ديدارى ئازىز ھەرسات و ھەر سەعاتىك بىت، نە تەنیا موزاھىت نيبە، بەلكو دەبىتە ھۆى خۆشحالى»: «ئەمە قسەى تۆيە، بەراى تۆ سەعيدە خانىش ئەم باۋەرى ھەيە؟» وتم: «تۆ نەھاتوويتە مالى من كە راي من دەپرسى» لە ساراي پرسى: «ئايا سەعيدە ددان ئىشەى ھەيە؟» سارا سەرى سورما، سەيرى منى کرد و چونكە لە نىگام شتىكى دەست نەكەوت وتى: «نازانم، بۆچى؟»: «پەيمان دەلىت كە پوروى دان ئىشەى ھەيە و ئەگرى، ئەمەۋىت بزانم ھۆى گىيانى سەعيدە بەراستى ددان ئىشەيە يان كىشەيەكى ترە؟» بەئاشكرا دەمىنى كە سارا لەسەر دوورپانى گىرى خواردوۋە وتم: «من ددان ئىشەم بوو، مەگەر تۆ پزىشكى ددانى؟» سارا ھەناسەيەكى ھەلگىشا، پىالە خالىيەكەى ھەلگرت و چوو بۆ چىشتخانە، وتم: «باش ليكۆلینەۋە دەكەيت، نۆبەتى من كەى دىت؟» وتى: «دەبىت سەرەتاكەى بگريت تا بگەيتە ئەنجام»: «دەتەۋىت بگەيتە كام ئەنجام؟ لەخۆم بىرسە تاۋەلام بدەمەۋە، بەلام لەنەۋانى دىكە مەپرسە»: «بۆچى ھاتووى بۆ ئيرە؟»: «مەگەر بۆ مىۋانى چوون ھۆى دەۋىت؟» درۆزنىكى باش نىت، چونكە من ھەموو شتىك لە نىگات دەخوئىمەۋە، ئىستاش خەرىكى درۆ دەكەى»: «من درۆم نەوت، چونكە ھۆيەكى نيبە درۆ بلىم»:

«ھەمىشە ھۆ ھەيە، ۋەكو ئەو رۆژەي كە ھاتمە ژوررەكەت بۇ ئەۋەي قسەت لەگەل بکەم و تۆش مەسەلەي بىنىنى تورەجت لەمن شارەدەۋە، لە بىرتە چەن جار لىم پىسىت، كە ئايا مەسەلەيەك ھەيە كە نەتوتىيەت و پىسىم ئايا شتىك لە من ناشارىتەۋە، تۆش وتت قسەيەكت بۇ وتن نىيە، مەگەر ئەو رۆژە تۆ درۆت بەمن نەوت؟» وتم: «(من مەسەلەكەي تورەجم بەمالەۋە وتبوو و پىويست نەبوو بەتۆش بلىم، بەلام ئەگەر بىپىسىيايە بۇ تۆشم دەوت، ھىچ نەيىيەكم نىيە كە بمەويت لەكەسى بشارمەۋە)» پرسى: «(ئىستا بۆچى لىرەيت؟)» «(ئاتانم ئەمەت پى بلىم، ئىسرايش مەكە چۈنكە ۋەلامىكى قانع كەرت پى نادەم)» جگەرەيەكى داگىرساند و وتى: «(خۆ حازر كە من ئەتبەمەۋە)»: «(نامەۋى لىرە پرۆم)» بە توورەيىيەۋە وتى: «(كارى مەكە بەم جلاۋەە بىبەم)» وتم: «(بەويستى خۆم ھاتووم و بەويستى خۆشم ئەپرۆمەۋە، بىرمەكەۋە ئىختىيارى خۆم دەدەمە دەستەۋە)» ھەلساۋ وتى: «(ئەمەۋىت بىبەم بۇ لاي پىشىكى ددان)»: «(پىويست ناكات، چۈنكە ئىتر ئائىشىت)»: «(نەموت درۆ دەكەي؟ كەي ئەتوانم ئەم عادەتە ناشىرىنەت لى دوركەمەۋە؟)» سارا ۋەستابوو گويى لە قسەكانى ئىمە دەگرت، ئەمجارەيان ئەو بۇ يارمەتىم ھات و وتى: «(دكتۆر، ئارام بە، من لەجىتى سەعیدە ۋەلام ئەدەمەۋە، ئەو ھات بۇ ئىرە تا بتوانىت بىركاتەۋە و بىرپار بدات، ئىۋە دوانن يارىيەكتان دەس پى كردوۋە كە كۆتايىيەكى خۆشى نىيە، بۆچى بوونەتە سوۋانى رۆحى يەكتر؟ ئەگەر تۆ دەتەۋىت كچىكى تر مارەكەيت، چىت لە سەعیدە دەۋىت؟ ئايا چاۋەپىيەت بلىت و پىكەنىت؟ تۆ بەجىت ھىشتوۋە ئەتەۋى ژن بىنىت، بەيئە ئەۋىش تۆ فەرامۆش بكات و بۇ داھاتوۋى بەرنامە دارپىژىت)» بەھرام وتى: «(يەك پىسىار لە سەعیدە دەكەم، پاشان دەرۆم)» روۋى كرده من و پرسى: «(تۆ دەتوانىت من لە ياد كەيت؟ ئەمەۋىت بەخەيالى ئاسوودە لە تۆ جيا بىمەۋە، ئايا ئازارت نادەم؟)» وتم: «(كەۋاتە غەزابى وىژدان تۆي ھاوردوۋە بۇ ئىرە؟ دلىبابە ئازار نابىنم، ئىستا بەخەيالى رەحەت برۆ ژن بىنە، بەقسەي خۆت ئىمە پاك لەپاك بوۋىن، ئىستا برۆ، ئىتر نامەۋىت بىنىم، ژوررەكەم

جى ھىشت، كە دەنگى دەرگاكة ھات دلىبابووم كە رۆيشتوۋە لە جياتى من سارا دەگريا، وتى: «(سەعیدە دكتۆر دەگريا)» وتم: «(بۆ خۆي دەگريا، نە بۇ من، لەسەر دوورپانىك ۋەستابوو، نە ئەيتوانى داۋاي خىزانەكەي رەفز بكاتەۋە، نە دەيتوانى بەوان بلىت بىۋەژنىكى خۆش دەۋىت، باش دەيناسم، ئەبوايە بەو شىۋە لەگەلىا قسەم بىكردايە تا دلىبابىت لە يادى دەكەم، ئىستا دەتوانىت ئاسان بگەرپىتەۋە بۇ سنە، بە تىپەرپوۋنى كات لە من و غەشقى من جگە لە بىرەۋەرييەكى ونبوو، شتىكى لەياد نامىنىت)»

بەشى دەيەم

هەوا زۆر گەرمە، باوکم دەيەيەت من و دايەم بەرەت بۆ لەيلاخ، دەمەيەكە، دەوام ناکەم و خانەنشين بوومە، سارا و حەميد شاييان کردووە، سەعیدیش ژنی هیناوە، ھاوسەرەكەى كچىكى باشە، ئەو پزىشكى منالانە، من و سەعید وەك جارەن بەنيمان خۆشە، دەزامم كە بەھرام بۆ ھەميشە گەراوەتەو بۆ كوردستان و لە سنە عەيادەيەكەى كەردۆتەو، لە نەخۆشخانەش سەرۆكى بەشى جەراحييە، ئيتەر زانبارى تری دەربارەى نازامم، چونكە بۆ ژن هینانەكەى كەسى دەعوەت نەكرد، تەنانەت سەعیدیش، خۆيشى نەھات بۆ ناھەنگەكەى سەعید، لەگەڵ ئەو دەدا كە سەعید دەعوەتى كەردبوو، ئەوان تەنيا جارجارىك بە تەلەفۆن پێوەندیان ھەبوو، جانتای سەفەرمان بەستبوو چاوەرپۆ بووين تا سەعید بێت و ئيمە بگەيەنیتە نەقلیات، دايەم كەمى نینگەران دیاربوو، پرسیم: «(دایە بۆچی نینگەرانى؟)» وتى: «(دەترسم، سەعید كەوتە درەنگ):» (ترسى تۆ بەخاترى سەفەرە، نینگەران مەبە، ئیستا دیت)» واش بوو، پاشا ساتىك گەيشت، داواى لیبووردنى كرد و وتى: «(داواى لیبووردن دەكەم كە كەوتە درەنگ، هینشتا كاتمان بەدەستەو، سەعید، دەتوانى پەرداخى ئاوم بۆ بىنى؟)» بۆ ھاوردنى ئاوم ھاتمە دەروە، بىنیم كە سەعید دايەمى بردە سوچىكەو و ئارام لەگەلیدا قسەى دەكرد، دايەم خۆى خستە سەر قەنەفەيەك و بە نالەيەك لە سنگیو پرسی: «(مەحالە، كى ئەوەى بە تۆ وتوو؟)» ترسام بە پەرداخى ئاوم ھاتمە ژوورەو و پرسیم: «(چی رووى داو؟)» سەعید خۆى لەو دەلام دانەو دەورخستەو و وتى: «(ھىچ نىبە، چاكتر وایە تا نەكەوتووينتە درەنگ، بگەوينە رى)» دايەم نەيەتوانى بچوئیتەو، وتى: «(من ناتوامم بۆم ئەگەر دەكەرى بلیتەكان بەدەرەو)» وتم: «(بۆچی نالین چى روويداوە؟)» سەعید لە تەنیش دايەم دانیش و وتى: «(بەھرام چەن رۆژە بزر بوو و كەس

خەبەرى لى نىبە، نەچووە بۆ نەخۆشخانە، نە چووە بۆ عەيادە، ئەمەزى باوكى پێوەندى پێوەكردم، دەيويست بزائيت ئايا من خەبەريكم لى ھەيە يان نا)» وتم: «(لەوانەيە لەگەڵ ھاوسەرەكەى چووييت بۆ سەفەر)» سەعید وتى: «(منيش ئەو دەم وت بەلام باوكى بە سەرسورماويەو وتى بەھرام هینشتا ژنى نەھیناوە، باسى كام ھاوسەر دەكەيت)» وتم: «(مەگەر ئەو نەگەرايەو بۆ سنە، كە ژن بىنيت؟)» تەنانەت بە خاترى ژن هینان عەيادەكەى لە تاران داخست)» پیرەمیرد بەخەمەو وتى: «(ئيمە دەمانويست ئەو لەلامان بێت، ئەومان هینا تا بتوانين رازى كەين ژن بىنيت، نەمان دەزانى كە دلئى بەكسىكى تر بەستوو، كاتى زانيمان كە ئەو وتى بەخاترى ئيمە ھەموو شتىكى خۆى لەدەست داو، بەلام رازى بەژن هینان نابيت، ھەستمان دەكرد پەشيمان دەيیتەو، بەلام تا ئیستا لەسەر قسەى خۆى وەستاو، لە سەرەتای ھاوينەو توروو بىانوورگبوو، ناتوامم لە پشت تەلەفۆنەو لەگەلتا قسە بكەم، بەلام تكات لى دەكەم ئەگەر زانباريەكتان لە بارەيەو بەدەس هینا، پیمان بلین، پاش تەلەفۆنەكەى بۆ ھەر جىگەيەك رپى تى بچى نيشانەيەك لەو بدۆزمەو سەرمدا، بەلام ھىچم دەست نەكەوت، دواكەوتنیش بەو ھۆيەو بوو)» وتم: «(لەوانەيە لە سنە بىت؟)»: «(نا، باوەرناكەم چونكە ئەوان ھەموو جىگەيەك گەراون)» پرسیم: «(سەرت لەمالەكەشيدا؟)»: «(بەھرام ئەو شوقەى بەكەرى گرتبوو، باوەرناكەم ئیستەش بەدەس ئەو دەو بىت)»: «(لەوانەيە ئیستاش كرىچى ئەو مالە بىت)» واتە لەو كاتەو، «(ساحيب مال كرىچى خۆى دەويت و بەلایەو گرنگ نىبە، كە مالەكە چۆل بىت چاكتر وایە كە سەرىكيش لەوى بەدى؟)» دايەم وتى: «(بەراى من باشتر وایە تەلەفۆن كەيت و بزانى كەس جواب دەداتەو؟)» سەعید قەبوئلى كرد و ژمارەى مالى ئەوى لى دا، بەلام كەس وەلامى نەدایەو، يا كەس لەمالەو نەبوو يا شوقەكە چۆل بوو، وتم: «(ئەگەر لەتاران بىت بۆ بىنيت دىت)» سەعید وتى: «(ئەو ئەزانى من ژنم هیناوە و ئيتەر لیرە ناژيم)» دايەم وتى: «(تەلەفۆنیشى بۆ مەسعود نەكردووە، ئەگینا ئەو پىئى ئەوتين)» سەعید وتى: «(نىگەرنامم، دەترسم بەلایەكەى بەسەر خۆيدا هینابىت، دايەكە بەراست ناچن بۆ

سەفەر؟): «نا، چۆن ئەتوانم بى ئۆدەى خەبەرئىكم لە بەھرام بىت برۆم، ئەوم وەك منالى خۆم خۆش دەوئیت و دەزائم ئىستا دايكى چ حالئىكى ھەيە، سەعید، ديسان بگەرئى، لەوانەيە بیدۆزیتەو، ئەگەر پیتۆندى بە ئىمەوہ کرد یا ھات بۆ ئیرە ئاگادارت دەكەينەو، تۆش مەھیلە ئیمە بى خەبەر بىن» سەعید روئیت و منیش ھەلسام تا جانتاكان بگەمەو، دايكم وتى: «دەستكارى جانتاكان مەكە، لەوانەيە تا بەيانی ھەوالئىكمان لە دكتور دەست بگەوئیت و ئیمەش برۆين» قسەكانى سەعید ئاگرى لە گيانم بەردا، خەيالم دەکرد ژنى ھیناوە و بەختەوہرە، بۆچى ھاتووچۆى ئیمەى نەدەکرد؟) بۆچى بۆ شايیەكەى سەعید كە ئەوہندە بۆى ئازیزبوو، نەھات؟ ئىستا لە كوئىيە و چى دەكات؟ ئەگەر لە تارانە، لەوانەيە بۆ كوی چووئیت؟ جارئىكى تر ژمارەكەم گرت، بەلام كەس وەلامى نەدایەوہ، ئەگرىام نەمدەتوانى ھىچ بگەم، دايكم وتى: «نېگەران مەبە، سەعید ئەیدۆزیتەوہ، بەھرام ئەوہندە سادە نىيە ئىشى بى عەقلانە بكات، بىنگومان لە جىيەكە كە تەلەفۆنى لى نىيە، دايك و باوكى وا دەزانن بزر بوو، بەلام منال نىيە، دلنیا بە ھىچ رووى نەداوہ، من دلەم رووناكە، مەگرى ئەوئى نەخۆش كەوئیت؟ تازە خەرىك بووى لەیادت دەکرد، ديسان دەستى پى کردەوہ» وتم: «ھەرگىز ئەوم لە یاد نەکردوہ ئاخ دایە، یارمەتیم دە دەبىت بیدۆزمەوہ» وتى: «بەلام كاتى نازائم لە كوئىيە، چۆن یارمەتیت بەدەم؟» وتم: «منیش دەگەرئیم، لەوانەيە، بیدۆزمەوہ» سەرى بە خەمەوہ جوولانەوہ و ھىچى نەوت، خۆم گۆرپى و جانتاكەم ھەلگرت و لە مال چوومەدەرەوہ، دەبوايە بۆ كوی برۆیشتمایە؟ تەكسىم گرت و ناو نیشانى مالى ئەوم پى دا، كاتى چوومە بەردەم مالىكەى وەستام و سەیرم كرد، لەو شەوہ بارائیدا رووناكى گلۆپىك ھىوادارى كردم، بەلام ئىستا ھەموو شوئىئىنك تارىك بوو، دام لە زەنگەكەو وەستام، چاوەرئى بووم دەرگاكەم بۆ بكتاھەو، ديسان چاوەرئى بووم، بەلام بى فايدە بوو، بى ھىوا بووم، وىستم بگەرئیمەوہ، كە ھاتە مېشكما پرسىارى لە ھاروسىكان بگەم، بەلام لە كامیان؟ بەباشم زانى لە خزمەتكارەكە بپرسم، خزمەتكارەكە خەرىكى گول ئاودان بوو بەوتنى داواى

لېبورردن دەكەم مامە، پرسىارىكم ھەيە، سەیرى كردم و وتى: «فەرموو»): «دەمەوئیت لە بارەى ئەو پىاوەى كە لەم شوقەدا ئەژى پرسىار بگەم» بە پىنكەننەوہ وتى: «مەبەستت ئاقاى دكتورە؟» بە خۆشحالئىيەوہ وتم: «بەلئى، مەبەستم ئەوہ، ئەزانى لە كوئىيە؟»: «خانم گيان، دكتور چووبوو بۆ سەفەر، لە زووہوہ نەم دىوہ، بەلام چەن رۆژ لەمەو پىش بىنیم، لەگەل يەكدا قسەمان كرد، خوا تەمەن درئىزى كات، ئەگەر ئەو ئەوشەوہ فرىامان نەكەوتايە، كورەكەم لەدەست دابوو» دەستى كرد بە تارىفكردنى ئەوہى كە چۆن لە ناكاو حالئى كورەكەى تىنكچووە و ئەوان داواى یارمەتییان لە بەھرام کردەوہ، ئەمزانى كە ئەگەر قسەكەى نەپرەم تابەيانی باسى نەخۆشى منالەكە دەكات، پرسىم: «ئەمپۆ نەتبىنى؟» وتى: «ئەمپۆ نا، دەزانى خانم گيان دكتورەكان بۆ خۆيان نین، بۆ خەلكن، ھەر جىيەك نەخۆشى لى بىت ئەوانیش لەوئىن»): «بەلئى حەق بەتۆيە» سوپاسم وت و جارئىكى تر چووم بۆ لای شوقەكە، ئەم جارە لە جەرەسەم نەدا، بەو كلىلەى كەلام بوو دەرگاكەم کردەوہو گلۆپەكەم داگرساند، بەكەمى نېگەرانیيەوہ پام خستە ژووہوہ جانتاى جلەكەى و جانتاكەى دەستىم بىنى، مالىكە تۆز داپىۆشى بوو، ھەوا زۆر قورس بوو، بى دەنگ چوومە نزيك ژوورى نووستنى، ترس ھەموو گيانى گرتبوو، چاوم نوقاندو دەرگاى ژووہكەم کردەوہ، بەئارامى چاوم کردەوہ، نا، ھىچ جەنازەيەك لەسەر قەرەوئیلەكە نەبوو، جارئىكى تر جوان سەیرم كردو دلنیابووم، سەیرى حەمامەكەشىم كردو پاشان سەرم دا لە چىشتخانەكە، ھىچ خەبەرى نەبوو، ھەموو پەنجەرەكانم کردەوہ تا ھەوايە بىتە ژووہوہ، رەنگى خەم بەدەرگاو دىوارى مالىكەوہ ديار بوو، رۆژئىك ئیرە چەن پاك بوو، بەلام ئىستا، تەنەت نەدەتوانى ھەناسە بەدەت، چووم بۆ لای تەلەفۆنەكە و پیتۆندىم كرد بەمالەوہ، ھەموو قسەكانى خزمەتكارەكەم وتەوہ پاشان زىادم كرد تا ھاتنەوہى بەھرام لیرە دەمىنمەوہ، تەپلەكەكە ژمارەيەكى زۆر بنە جگەرەى تیدا بوو، خالىم كرد و چاوەرئى، دانىشتم، ئايا دیتەوہ بۆ ما؟ كەى دیتەوہ؟ ئەگەر درەنگ بىتەوہ چى؟ ئىستە لە كوئىيە؟ سەیرى سەعاتەكەم كرد، دەى دەويست بۆ ھەشت، ھەلسام و

ژووره كهم ريك ده كرد، دهتوت سهيرى مؤرخانه ده كهم، له بهرامبهرى تابلوى كويستاندا وه ستام، بريم كرده وه، كاتى له تاران بوو بهيادى كوردستان بوو، كاتى چوو بؤ كوردستان، بهيادى تاران له كوى نارام ده گرى؟ به پهنجه توى سهر شوشه ي قاپه كهم سرپيه وه، وتم ئيستا كه چاوه پيم، چاكتز وايه ئيشى بكهم، پارچه يه كم دؤزبيه وه و خهريكى سرپينه وه بووم، كاتى ئيشم ته واو بوو، ريك سهعات نؤ بوو، ته له فؤن جه ره سى ليذا دايكم بوو، پرسى: ((نه هات؟)): ((نا)): ((تؤ بگه پي وه، له وانه يه نه مشه وه نه يه ته وه، به ته نيا چى ده كه يت و چؤن ده گه پي ته وه؟)): ((نا، سهعات يكي تر نه مينمه وه، نه گهر نه هات نه گه پي ته وه، ته له فؤن بؤ سهعيد كردوه؟)): ((به لى دوزانيتؤ تو له وييت، قه رار وا بوو، كه نه گهر به هرام هاته وه تو ته له فؤن بؤ ئيمه بكه يت و مينيش به و رابگه ييم)) وتم: ((جانتاى جله كانى لي ره يه، له ههر كوى بيت ده گه پي ته وه)): ((به هرحال، سهعات له ياد نه كه يت، ئاگات له خوشت بيت و زووتر بگه پي وه)) خواحافيزى كرد، به شه كه تى له سهر قه نه فه كه دانيشتم، بايه كى فينك ده هاته ژووره وه، جانتا كه لاي دهستم بوو، توشى دلّه راوكى بووم كه بيكه مه وه، به لام خؤم گرت، نه گهر نه وه شه وه بؤ جگه ره دهستم كرده گيرفانى چا كه ته كه ي، ئيستا چى؟ نه م ئيشه بى مانايى پشكنينه و من مؤله تى كارى وام نيبه، بى تا قهت بوو بووم سهعات يكي تريش تيپه ربوو، هه واليكي نه بوو، ده بوايه بگه رامايه ته وه و به يانى زوو پيش نه وه لى له مال بچي ته ده ره وه بهاتمايه ته وه، هه لسام و جانتا كه م هه لگرت، گلؤيه كانم كووژانده وه، له ده رگاى شوقه كه هاتمه ده ره وه، ويستم ده رگا كه قوفل كهم، كه دهنگى نه و منى له جىي خؤم داكوتى گه رامه وه نه وم له پشت سهري خؤمه وه بيى، سه لامم كرد نارام وه لامى دامه وه وتى: ((لي ره چى ده كه يت؟)) ده رگاى شوقه كه م كرده وه و چوومه ژووره وه و نه وييش به دواما هات گلؤيه كه م داگيرساند، خوايه گيان چهنده لاواز بوو بوو! جار يكي تر پرسياره كه ي خؤى دو باره كرده وه: ((لي ره چى ده كه يت؟)) وتم: ((هاتم بيره وه ريبه كان نوى كه مه وه، تو لي ره چى ده كه يت؟)): ((ئيه مالى منه)): ((به لام جيت هيشتبوو)): ((مه جبوور بووم)) له سهر قه نه فه يه ك دانيشتم،

هه رگيز نه وم به و حاله ته وه نه دي بوو، ريشى هاتبوو و جله كانى نارايك بوو، جگه ره يه كى داگيرساند سهري خؤى برده دوا وه، چاوى نوقاند و پرسى: ((تؤ كه ي هاتى؟)): ((ده مي كه)): ((بؤ نو يكر دنه وه ي بيره وه ي هاتى؟)): ((نا، بؤ دوزينه وه ي تو هاتم)): ((بؤ دوزينه وه ي من، كه س نازانيت من لي ره م)): ((به لام من ده مزانى بوچى به خيزانه كه تت نه وت كه ده گه پي ته وه بؤ تاران نه وان به خاترى تو هه موو جي به كيان خستؤته ژير پا؟)): ((ئيتر شتيك له من نه ماوه كه بيانه وييت، هه موو بووم دا به وان، به لام نه يانتوانى رؤم داگير كه ن)) نه وان تو يان خو ش ده وييت، تو كورى نه وانى، بؤ تو زه جمه تيان كيشا وه، ئيستا حه قبانه له به ره مه ي زه جمه ته كانيان كه لك وه رگرن)): ((له م ماوه يه دا كه له يه ك دوور بووين تو بؤ خولى ره وشت بازى ده رويشتى)) وتم: ((ماندو وييتو ده بيت شتيك بخؤى، من نه رؤم له وانه يه شتيك ده ست كه وييت)): ((نا، دره نكه، سهعيد چؤنه؟)): ((باشه، نه وييش به دواى تو دا ده گه پي، چاكتز وايه ته له فؤن بكهم و هه موويان له نيگه رانى ده ركهم)): ((له ته نيشى دانيشتم و هاتم ژماره ي مال وه بگرم، نه به يشت و وتى: ((ئيستا نا، داينى بؤ دوايى)): ((بوچى نايه ليت ته له فؤن كه م)): ((كاتى ته له فؤن كه يت هه موويان دي ن، من شه رمييان لى ده كه م)): ((تؤ ئيشيكت نه كردوه كه شه رمه زار بيت، ئيمه ئيستا تۆمان خو ش ده وييت، و ريژت لى ده گر ين، له گه ل نه وه دا كه گو يت به بانگه يي شتنه كه ي سه عيد نه دا وه، نه وه له تو نار ههت نيبه و ئيستا ش تو به باشترين ها ورتي خؤى نه زانيت)): ((ده زانم نه و ميهره بانه، به لام من ها ورتي كه ي باش نه بووم، ده بيت خؤم له گه ليذا قسه بكهم و نه م ئيشه ش ده كه م، ته نيا مؤله ت بده كه مى ئيسراحت بكهم)): ((ههر جو رى هه ز ده كه يت)) سو پاسى كردو جگه ره يه كى داگيرساند و وتم: ((هه ز ده كه ي قسه بكه يت؟)): ((نا زانم)): ((ده ركر دنى ده ردو خه فهت له بارى خه م كه م ده كاته وه، بوچى ژنت نه هي نا؟ تو به مه به ستي ژن هي نان رويشتى و ئيمه هه موومان.)): ((ده زانم كه واتان زانپوه ژنم هي نا وه، به لام له خو تان نه پرسى كه بؤچى ده عوه تتانم نه كردوه؟)): ((وامان زانى به خاترى من، نه وانى تريشت ده عوهت نه كردوه؟)): ((به ليت دامى كه بيى بؤ شايبه كه م)): ((وتم نه گهر

دەعوەتم كەيت، دېم، ھەر چەن زۆر قورس بوو، بەلام ئەھاتم چۆن بوو كەژنت نەھینا؟) زەر دەخەنەيەكى كرددو وتى: ((چاۋەكانى تۆ نەيەشت)):(چاۋەكانى من؟)) ئارام وتى: ((من بەخاترى تۆ لەگەل خىزانەكەم كردهم دەمقەر، بەلام گرنگ نىيە، ھەموو شتىك تەواو بوو)):(تۆ چىت بەوان وت؟): ((وتم، ھەموو شتىكم وت و ئەوان...)):(ئەوان نارازى بوون، وانىيە؟) وتى: ((ئەوان دژى تۆ نىن، ئەوھى كەوھك ئىمە نىت و وھك ئىمە ناژىت نىگەرەنن لە تۆ دەترسن، واتە لە تەواوى كچە شارىيەكان ئەترسن)) وتم: ((خۆم دەزام، چونكە ئەو شەوھ تا رادەيەك خىزانەكەم ناسى، باشە، پاشان چىت كردد؟): ((چىم كردد؟ ھىچ پىيانم وت، ئەگەر منيان دەوئىت، دەبىت تۆيشيان بوئىت، كەوتومەتە ناو تەلەوھ، دەبىت لەنيوان تۆ و خىزانەكەم يەكىكىان ھەلبژىرم و ھەلمبژارد و لىرەم، تۆ ھەز دەكەى. ئەگەر بزاتم بەراستى تۆ پىت خۆشە، بۆم گرنگ نىيە كە خىزانەكەم حاشام لى بكن، وابىرمەكەوھ كە من ئەم بىرپارەم بە پەلە داوھ، چەن مانگە بىر دەكەمەوھ سەبرم زۆر بوو، بەلام ئىتر تەواوبوھ، ئەو رۆژە لەمالى سارا زانىم ئىتر تاقەتم نىيە، ئەو رۆژە كاتى پەيمان وتى كە تۆ بە بىانوى ددان ئىشەوھ گىراوى، بىنىم كە ئىتر ناتوام تەھمول كەم، دەمويست دەستت بگرم و ھاواركەم كە، من ھاوسەرەكەم دۆزىوھتەوھ، بەلام تۆ چىت بەمن كردد؟ من بى ھىوا گەرەمەوھ بۆ مال، وتم كە دەرۆمەوھ بۆ كوردستان و لەوى لە فرسەتدا رازىيان دەكەم، دەترسام شەرى ئىمە لىرە نىگەرەنت بكات، ھەموويانم برد، بەلام نەگەبىشمە ئەنجام، وايانەزانى تۆ لەياد دەكەم، بزانه چىيان لە من دروست كردهوھ)) وتم: ((من شايانى ئەوھ نىم كە تۆ بەخاترم لە خىزانەكەت چاۋ بپوشى، چاكتر وابوو لەوى بىماتىيەتەوھ، لەگەل ئەو كچەى كە بۆتيان ھەلبژاردوھ، ژيانت بىردايەتە سەر، من لە خۆم نابورم، بوونى من بۆتە ھوى تىكچوونى پىئەندىتان، ئاھ، بەھرام تۆ مننت تووشى نازارى وىژدان كرددوھ، ئەگەر لەگەل تۆدا بىم نازار ئەچىژم، ئەگەر دوور لە تۆ بىم ھەر نازار دەچىژم، لەھەر حالىكدا بەختەوھەر نام، ھەز ناكەم پاكەمە مالىكەوھ، كە ئەوانى دىكە

ھەست كەن، داگىرم كرددوھ من جارىكى تر لە كەندال پەرىمەوھ، داوام لى مەكە جارىكى تر بەخاترى تۆ خۆم خەمە ناو چالەوھ، لەوانەيە چارەنوسى ئىمە وايە كە لەيەك دوور بىن، ھەر چەند كە دلى ئىمە لاي يەكن، بەلام رىمان لە يەك جىايە، تۆ لە ژيانتا بەداوى ئامانجىكى پىرۆزەوھ ملت نا، مەھىلە عەشقى من بىتتە رىگىركى لە رىي ئامانجەكەت، لەگەل ئەواندا بۆى تۆ لە تاران و لەلای من بەختەوھر نىت تۆ ئەناسم تۆ منالى ئەوئىت، لە يادتە كە جارى بەمننت وت فەرامۆش بكنەم كە رۆژى كورپىكى شارستانى عاشقم بوو؟ ئىستا من ئەم قسەيە بە تۆ ئەلئىم، بگەرپۆھ و لە يادى كە، كە رۆژىك كچىكى شارى لە تاران عاشقت بوو، تەلەفۆن دەكەم بۆ خىزانەكەت و دەلئىم تۆ دەگەرپىتەوھ ئەگەر بەراستى مننت خۆش دەوئىت، دەبىت بگەرپىتەوھ، من خۆشم وىستىت و خۆشم دەوئىت، بەلام من و عەشقى من لەيادكە، دەزام گرانە، بەلام تۆ پىياوى، بەھىزى دەتوانى ھەموو شتىك سەر لە نوى دەست پى بكنەت، بەلئىم بەدەرى كە خۆراگر بىت، من ئەم قەيافەى تۆم خۆش ناوئىت، ئەو بەھرامەى كەمن ئەمناسى وھك شاخ خۆراگر و وھك سەھۆل سارد بوو، ئەم شەوق و سۆزەى تۆم خۆش ناوئىت، ھەز دەكەم ھەر كاتى كە ناوى تۆ دىتە پىش، فرمىسكى گەرم بەدەموچاوما بىتتە خوار، دەستى گرت و خستىيە سەر دەم و چاوى، وتى: ((تۆش حاشام لى دەكەيت؟ قەيناكە، دەگەرپىمەوھ، نە بەخاترى ئەوان و نە بۆلای ئەوان، دەگەرپىمەوھ چونكە تۆ داوام لى دەكەيت)) ھەلسام و بى قسەيەكى تر لەوى ھاتمە دەر، كاتى گەبىشمە مال لەگەل داكىمدا قسەم كردد، فرمىسكەكانى ئەويش نەيتوانى دلئم ئارام كات، بەياني زۆر زوو تەلەفۆنم كردد بۆ سەعيد مەسەلەكەم پى وت، وتى: ((بۆ بىنىي بەھرام دەچىت و پاشان تەلەفۆنم بۆ دەكات، لە ژياندا لەتەواوى ئەو شتانەى كە ھەمبوو، تەنيا ئەوم ھەلبژاردبوو، ئىستا بەخاترى من ھەرچى كەس و كارىتى لەدەستى دەدا، ئەو خاكى خۆى خۆش ئەويست، نىوھى بوونى ئەو لە من دابوو نىوھەكى تىشى لە ئەوى لە نيوان خەلكەكەى، پىياويك دەبىت كامل بىت تا زىندو بىت و بۆى، من ئەوم بە نىوھى

بوونیهوه رهوانه کردبوو، کاتی باوکی تهلهفونی کرد وتم: «بههرامم رازی کردوه بگه پیتتهوه» نهمتوانی خۆم بگرم و له حالیکدا که دهگریام وتم: «ئاگات لینی بیت و هاوسه ریکی بۆ ههلبژێرن که ئهوی له دلوه خۆش بویت» دهلێن خوا ههه موسیبهتی دروست دهکات تاقتی تهحهمولیسی دهداتی بهندهی خۆی، من خۆم گهیشتهبوومه ئهم حهقیقهته، چهن جار ههستم کردبوو، که ئیتر ناتوانم بژیم، بهلام ژيام ئهمشه و دیسان له گهله خیزانه کهمم، ئهگهر ئهم خیزانه میهره بانهم نهبوایه چیم بکردایه؟ ههراکم لهوان دره گایهک له نوور و هیوا بهرووم دهکهنهوه و ئاسمانی تاریکی ژيام به ئهستیره سۆزی خۆیان روون دهکهنهوه، له نیو دهسته گهرم و میهره بانه کهیان شتیک ههیه، که سههۆلی بووم دهتاوینیتتهوه، دهبیت خۆم به بهخته وهر بزاتم، که دهزام دهبیت روژانه ئهم وشانه بهخۆم بلیم: «من بهخته وهرم» پزیشکی دهروونناس باوهری وایه، که دهبیت ههه روژ بهیانی له بهردهم ئاوینه دا بوهستم و بهخۆم بلیم: «من ژيام خۆش دهویت، ئهمرۆ روژیک باشه» کاتی لهسهه قهره و پله کهم رادهکشیم، ئهوه بهوه سهدریبه سپیهوه بهلامهوه دادهنیشیت و دهپرسی: «ئهمرۆ حالت چۆنه؟ منیش ئهلیم وهکو رابردوو، کهمی ناچهوانی گرژ دهکا و ئهلی: «نا، تۆ ئهمرۆ باشتی، جاری پیتشو شهوقی نیگات خه مبار بوو، بهلام ئهمرۆ له چاوه کانتدا رووناکیو خۆشی دهبینم، ئیستا له گهله من دووباره ی بکه رهوه و بلی، ئهمرۆ روژیک جوانه، من له ههه روژیک زیاتر خۆشحالم، هیچ خهفتهی له دلما نییه» من له گهله ئهودا دهیلیمهوه، ههنگاوه کام لهسهه سهنگهفرشی شهقامه که دهژمیتم، یهک، دوو، سی، ...، یهک، دوو، سی و ههروا ژماردن بهردهوام دهبیت تا ناخر، ئیستا بهباشی دهزام به ههنگاوی دووهم ئهگمه بهردهم ماله کهی، پینچ پله و پاشان چونه ژوورهوه پاشان له ژووره کهدا لهسهه قادرمه ی دووهم دهوهم، دیسان پیلای نا ئاشنا، دیسان گهراوهوه بۆ کۆلان و چونه ناو حهوش بی هیچ دهنگه دهنگیک، ئهم جاره کی دهبینم؟ گلۆپه کهم داگیرساند، بهلام کس له پشت په نجهری بهرامبه رهوه نه بوو، چهنده خۆشه خه یالم که ههست دهکه م

ئهو دهبینم، توانای چونه ژووره وه و بینینی میوانه کام نه بوو، سههر دهکه م تا برۆن، دهنگیکي ژنانه وتی: «ئیحازه ههیه؟ سهیرم کرد، له جوار چیهوی دهراکه خوشکه کهی دکتۆرم بینی، هاته ژووره وه و بهسه لامیکي گهرم منی کرده باوهش، سهری خسته سهه شام و گریا، بهگریانه وه دهیوت: «سهعیده، دهبیت تۆ بههرام ئیمه ببورن، ئیمه ههله بووین، ئاه سهعیده، به موقه دهسات سویندت دهدهم که ئیمه نه مانه زانی که ئیوه تا ئهم رادهیه یه کتیرتان خۆش دهویت» سهری لهسهه شام لابر و چاوی تیپریم و پرسی: «تۆ ئه مانبوری» وتم: «ئهو ئیشه ی ئیوه کردتان، بۆمن جیی تیگه شت بوو، هیچ کینه یهک له ئیوه له دلما نییه» ماچی کردم و وتی: «ئهو روژهی که تۆ به باوکمت وت بههرام ئه سپیتمه ئیوه، ئاگاتان لینی بیت، هاوسه ریکی باشی بۆ ههلبژێرن، ئیمهت له خه وه ئساند، با راستیبه کت پی بلیم، دایکم حهوت کۆری بوو که هه موویان مردن، بههرامیان به نهر و نیاز له خوا سهند و گهوره یان کرد، ههستمان دهکرد، ئهگهر کچیکی شاری بخوازیت، نایه لیت بههرام بگه پیتتهوه بۆ لای خیزانه کهی و ئیمه له دهستی ئهدههین، بهلام قسه کهی توو و ئهو ئیشه ی که بۆ گهراوه ی ئهو کردت، ئیمه ی له خه وه ئساند، لیبوورده یی و فیداکاری تۆ، بووه هۆی سهه شۆری ئیمه، هه موومان هاتووین تا له زمانی خۆت بیبستین که ئیمهت به خشیوه» پرسیم: «ئیستا ئهو له کوییه؟ حالی باشه؟» زهرده خه نه یهک لهسهه لیوی نیش و وتی: «ئهویش له گهله ئیمه دا هاتوه»:

«بهلی حالی باشه، ئهگهر تۆ ببینیت باشتیش دهبیت، له گهله مندا بی و به هه مووان بلی ئیمهت به خشیوه» له گهله ئهودا چومه ژووره وه دایکی منی کرده باوهش و له حالیکدا که دهستی بهسهرما ئه هیئا، وتی: «تۆ بووکی جوانی منیت، بهلین دهدهم قه درت بزاتم» ده موو چاوی هه موویان له فرمیسک ته ر بوو، له رووی سوپاسه وه سهیریکی باوکیم کرد، شالیکي رهنگینی خسته سهه شام و وتی: «تۆ بووکی من و کچی منی» بههاتنه ژووره وه ئه ندامانی تری خیزان، کesh و هه وایه کی پر له شادی و بهخته وه رییان دروست کرد، زاواکه یان وتی:

«ئەگەر ئىجازە بەن شايى ئەم دوو گەنجە ھەر چى زوو رىك بىخەين، لە راستىدا ئىمە بەخاترى دىكتور سەرگەردان بووينە، ئەگەر دەكرىت تا ئىمە نەگەراوينەتەو ھە ئاھەنگى ماره برىنيان بۆ ساز بىكەين و بۆ شايىەكەش ھەر كاتى كە خۆتان ديارىتان كرد، ھەموويان رازى بوونى خۆيان راگەياندا، سارا سەرى خۆى نزيك كردهو و پرسى: «چ ھەستىكت ھەيە؟» وتم: «ھەست دەكەم خەو دەبىنم» دەستى گرت و وتى: «نا، خەو نابىنى، ھەقىقەتە» قسەى دىكتورەكەم ھاتەو ھەياد، كە دەپوت بەخۆت بلى بەختەو ھەرى، بەلام من ئەمشەو بەراستى بەختەو ھەرم، ھەفلەى ماره برىن ئەو ھەندە بەپەلە سازكرا كە دەتوت، دەترسان شتىكى ناخۆش روويدات، كاتى دەفتەرەكەمان ئىمزا كرد ھەموويان ھەناسەيەكى رەختيان ھەلكىشا، بەھرام لە گوئىما وتى: «دەبىت دووبارە بەجىت بىلم» پرسىم: «بۆ؟»: «چونكە دەمەويت عەيادەكەم نەقل بىكەم بۆ تاران»: «تۆ نايەيت بۆ تاران، بەلكو من دىم بۆ سەنە، دەمەويت لە ھالىكدا كە ھاوسەرەكەم ژياو، بژىم، ئىمە لەوى بەختەو ھەرتىن، بەلام بەلىنم بەدەرى كە لە شوقە بچووكەكەى تۆدا شايىەكەمان سازكەين» سەرمى خستە سەرشانى و وتى: «بەلىن ئەدەم، تۆ ژيانت بۆ من كامل كرد» ئىمە لە پايىزى ئەو سالە، لە شوقە بچووكەكە شايىەكەمان كرد و پاشان چووين بۆ كوردستان، من لىرە ھەموو شتىكەم ھەيە، لە سۆزى خىزانەكەى بەھرام بەھرەمەندم كاتى ئەو لە نەخۆشخانە جەراھى دەكات، من لە مالىو ھە چاوپرېم، بەلام پاش نيوەروان لە عەيادەكەى لەگەل ئەودام، چونكە جگە لەو ھەى كە ھاوسەرىم سكرتېرىشىم، دەنگى دەگاتە گوئىم: «نەخۆشى دووايى» چوومە ژوررەو وتم: «دىكتور نەخۆشىكى تر جگە لە من نىيە، ئايا نەخۆشى تايىبەتەش قەبوول دەكەيت؟» بەدەنگى بەرز پىكەنى و وتى: «تۆ تەنيا نەخۆشىكى كە ھەز دەكەم ھەمىشە بىبىنم، چونكە تۆ ژيان دەبەخشىتە دىكتورەكەت، دەزانى ئەمىرۆ چىم كرد؟» ھەلسا لەبەرەم بەرەم ھەستا و وتى: «تەلەفۆم بۆ سەعيد كرد وتم شوقە بچووكەكەمان بۆ بىكرىت»: «ئىمە بەكارى نايەنن»: «بۆ، بەكارى دىنن، كاتى بۆ سەفەر دەچىن بۆ تاران لەمالى»

خۆمان ئەژىن، باشە خانم دىكتور حازرى لىرە برۆين يا مەجبورم ئەكەيت دەرت كەم؟): «بىم ناخۆش نىيە دەرم بىكەيت، بەلام دەبىت بزانى كە خەبەرەك لە شىو نىيە» گۆپەكانى كوژاندەو ھە ژىر بالى گرت و ئارام چىپانى بە گوئىما و وتى: «لەبىرت چو ھە دەزانم چىشت لى نىم؟» وتم: «كەواتە دەبىت پەلەكەم، ئەگىنا مەجبور دەم چىشتى دەستى تۆ بچۆم» عەيادەكەمان داخست و بەرەو مال كەوتىنە رى.

بۆچۈننىڭ سەبارەت بەم رۆمانە و ۋەرگىرپانە كەي

لەو باۋەرەدام لە جىھانى رۆماننوسىدا ھەر لە دۋاي (جىمس جۆيس) ۋە تەۋژمى پەيدا بون تا فۋوئەكى توند لە چەمكى رىيالىستى بكن، لە ۋەدەچى (گەرپانە ۋە بەرە ۋە ۋە ۋە ۋە) ئەو پۈۋشكەيە نەبى كە بە فۋوى رىبازە ئەدەبىيە كانى پاش رىيالىستى، لە مەدارى خۆيىندە ۋە دەپەرپىنرەت.

لەناو خۆيىنەرانى كورد زماندا: «ئەوانەي لى دەرىچىت كە سىجرى ئەنتەرنىت و تەلفاز و قىدىۋ و سەتەلايت بە شىۋاۋى چىژى خۆيىندە ۋە لى ۋەرگرتۈنەتە ۋە، ئەو كەسانىكى زۆر ھەن تا ئەمپۇش بەھەلدانە ۋە لاپەرە كانى ئەم جۆرە رۆمانانە تامەرزۆن،

ئىۋە بىخەنە پىش چاۋتان، ھەر بالئەدە و جوانىيەكى خۆي ھەيە، پەرى تاۋوس لە ھەمو سەردەمە كاندا قەشەنگە، رۆمانىكىش كە خاتو ۋە ھىمە دەنيوسى و رەنگدانە ۋە سەردەمەكى ژيانى مرقاھەتتە، خۆيىنەرى خۆي ھەر دەمىنى ۋە لە ۋەش ناپرسن ئەم بابەتە سەر بە چ رىبازىكى ئەدەبىيە، بەلكو دەپرسن، ناي ئەم دەقە تۋانىۋىيەتى چىنىكى بە ھىز لە نىۋان ناست و بەشە جىۋاۋزە كانى كارەكتەرە كانى تىيدا خولقاون دروست بكات...؟

فەزاي كۆمەلەيەتى و دەروونى كارەكتەرە كانى بەرجەستە كروون...؟ فەھىمە خانم لەم رۆمانەيدا چ رەھەندىكى فەلسەفى بۆ خۆشەويستى و بوون و مرقۇ دادەپىژى...؟ بەم تەكنىكە سادەيە گىرپانە و تا چەند بابەتى گىرپانە ۋە كەي لۇژىكانە خستۆتە روو...؟

لە ۋەلامى ئەو پىسارانە دا ھىلى جىۋاۋزى نىۋان رۆمانى دۆينى ۋە ئەمپۇ خۆ بەدىار دەخەن، ئەۋەتا رۆمانى تازە زياتر لە چىنىنى دىمەنە كاندايە، يان لە ۋەدایە گىرپە ۋە بە زمانى مەنەلۇژ يان بكەرى ناديار دەناخقى گىرپانە ۋە كانىش ناستىكى

رىژەيى ۋەردەگرن، روونتر ئەمپۇ رۆمان ھاۋشانە بە فەرمانىكى بۆز و جىۋەيى و كۆتايى تىدا نىيە و نايەت، زياتر خۆ دۋاندنىكە، چەن جۈلەرپىكى سايكۆلۇژيانەي پىر لە مەنەلۇژە و لە پشت دەمامكە مېتۇلۇژى و رەمزە جۆر بە جۆرە كانە ۋە دەجۈلئىتە ۋە، كەچى دەقى: «گەرپانە ۋە بەرە و بەختە ۋەرى» ياداشتىكە بە دەمامكى رۆمانە ۋە، ئەم حوكمە نادەم تا بە ۋە جۆرە خۆيىنەران لىكى بدەنە ۋە گۋايە پىكھاتەي كارەكتەرە كانى ناو رۆمانە كە سەد دەر سەد ئىنتىمايان بۆ واقىيە رۆژانە كرىپت، بەلكو واقىع تەنبا مافىكە كە بووندا رۆمانوس بە كەسپىتتە كانى بەخشىۋە، ئەمە تا رۆمانوس كىژى بەناۋى سەعبەدە خانم بە پەيژەيە كە ۋە دادەگرتتە ناو رۆمانە كە و بەشىكى زاتى خۆي لەگەلدا بۆ لاي ئىنجانە و گوللەي رۆحى دەقە كە دادەبەزىنى، تا لەگەل خۆيىنەراندا لە دىمەنى گولە ژاكاۋە كانى روۋاۋىكى رابردوۋ برون،

ھەندى لە ۋازە كانى ناو گىرپانە ۋە كان پىۋەندىيان بە پەرۋەردە و مەرجه عىيەتى خۆدى ژيانى رۆمانوسە ۋە، كاتى روربەروۋى خۆيىندە ۋە رۆمانىكى كۆمەلەيەتى نىمچە رەخنە ئامىز دەبىنە ۋە ئەۋەمان ۋە بەر چاۋ دەكەۋىت كە بونياتى واقىيە نووسىن تىيدا زالە بەسەر نووسىنى واقىيە بى رتوۋشدا..

«فەھمە رەھىمى» لەم رۆمانە شىدا ھەرەكە دوو رۆمانى: «پەنجەرە» و: «تاۋانى عەشق» بە كامىراي زەينى خۆي قوللایى ناخى كارەكتەرە كانى بە چەند گرتەيەكى فۆتۇگرافى بۆ سەر ناستى زەينى خۆيىنەر دەگۋاژىتە ۋە، بەلام جل و بەرگى مەثلوفىيەتى شتە كان لە خومدا ھەلدە كىشىت، دلنىام ئەم فانتازيا سادەيە ژيانى ناو رۆمانە كەيە بەشىك لە پالەۋانە كانى ناو رۆمان كە كوردن، خاتو: «پەرىناز مەمەد» ھاندابى بۆ زمانى كوردى ۋە رىيگىرپت، گەرچى رۆمانە كە كارىگەرى ئەدەب و كولتورى ئىسلامى و فارسى پىۋە ديارە، بەلام ۋەك و تم ھەندى لە كارەكتەر و كەش و ھەۋا و دىمەنە كان بۆن و بەرامى كولتورۇ ژيانى كوردەۋارى خالىس دەدەن»